

Terugkeer naar God

Deel 1

(Tweede druk 2014)

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft mij lief. Wie mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en mij ontvangen, en ik zal mij aan hem bekendmaken.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn of haar kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Deze geschriften zijn alleen bedoeld om Gods woord voor alle mensen toegankelijk te maken, zoals het Gods wil is.

Nadruk en vertalingen zijn alleen geoorloofd per hoofdstuk, zonder veranderingen, met bronvermelding.

Allen die dankbaar zijn voor het woord Gods nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

Verkrijgbaar bij:

Wilhelm Wegers, Am Alten Bach 89
D-41470 Neuss

Hans-Willi Schmitz, St. Bernardinstr. 47
D-47608 Geldern-Kapellen

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD. Nr.

Wie was Bertha Dudde?

Over de geestelijke oerscheping tot en met de mens

- 1047 De boodschappen zijn in een bepaalde volgorde gegeven
- 8712 Geestelijk dieptepunt - Liefdeloosheid - Eigenliefde

Motivatie van de nieuwe openbaringen

- 8054 Is de bijbel afgesloten ?
- 5710 Boek der boeken - Gods woord
- 8251 Twijfel aan goddelijke openbaringen
- 6038 Nieuwe openbaringen - Motivatie - Bijbel

Het wezen Gods

- 6852 In het begin was het Woord
- 8082 God is de liefde
- 8622 De ondoorgrondelijkheid van de Godheid
- 7828 God is een Geest die zich heeft geopenbaard in Jezus Christus

De geestelijke oerscheping en de afval van God

- 5612 Het eerstgeschapen wezen - Drager van het licht - Afval van God
- 7082 Val der geesten - Denkvermogen - Val van Lucifer
- 8672 De reden van de afval van Lucifer van God
- 8910 Goed en kwaad - De wet van eeuwigheid
- 8760 Kennis van het heilsplan van God

De materie als gevolg van Lucifers val

- 8613 De schepping is het werk van God
- 8575 Opheldering over de materie en haar opdracht
- 5610 Het wezen van satan - Val en verlossing

De aarde

- 7942 Het ontstaan van het scheppingswerk "aarde"
- 7800 De weg van ontwikkeling op de aarde

De gang door de scheppingen van de aarde

- 8770 Er zijn eeuwigheden nodig geweest voor het scheppingsproces
- 7571 De ontwikkeling van de ziel - Oergeest
- 9015 Pre-adamieten
- 7699 De ontwikkelingsweg van het geestelijke

De mens

- 8235 Heeft de mens zich ontwikkeld of werd hij nieuw geschapen?
- 8243 De ziel neemt kennis van het aardse leven
- 5125 Ontwikkelingsgang - De wet van de gebonden wil - Het stadium van de vrije wil
- 7413 Het stadium van het zelfbewustzijn
- 8936 In de toestand van de gebonden wil is positieve ontwikkeling verzekerd.
Maar als mens?

De zondeval van Adam

De missie van Jezus

- 185 Het Oude Testament

Adam en de zondeval

- 5802 Adam - Oer-geest - Lucifers poging - Vernielen van de vorm
- 5967 Erfzonde
- 8236 Was Adam de enige mens die God schiep?
- 8675 Vraag: Wat echter als Adam niet gevallen zou zijn?
- 5307 Het Nieuwe Testament en toevoeging

De menswording van Jezus

- 8694 Kenmerk van goddelijke onderrichting:
Het vraagstuk van de menswording
- 7147 God werd zichtbaar in Jezus Christus
- 8750 Was de ziel van Jezus al voor de menswording
van God geïncarneerd?
- 6673 Beantwoording van vragen over onbevleete ontvangenis
- 8141 "En het Woord is vlees geworden!"
- 5551 De wonderwerken van het kind Jezus
- 8667 Jezus was als mens op de hoogte van Zijn missie

Het verlossingswerk van Jezus Christus

- 8806 De kennis van de oerschuld is nodig om het verlossingswerk te begrijpen
- 7781 Het verlossingswerk van Jezus Christus
- 5224 De strijd tegen zichzelf op aarde
- 6233 Lijden en sterven
- 7764 De laatste woorden van Jezus aan het kruis
- 8999 Na Zijn kruisdood daalde Jezus af in de diepte
- 7320 Verrijzenis op de derde dag
- 8506 Hemelvaart
- 8516 Uitstorting van de Geest - Pinksteren
- 8715 Veel voorkomende vraag: Waarom liet de God van liefde
een mens zo lijden?
- 7019 Het kruisoffer werd voor tijd en eeuwigheid gebracht
- 6938 Laat het kruisoffer niet tevergeefs gebracht zijn
- 8600 Het verlossingswerk van Jezus was het begin van een nieuwe
periode in het werk van terugvoering

8696 Kennis van Jezus Christus is van de grootste betekenis

Het navolgen van Jezus

4544 “Volg Mij na”

Dienen in liefde

8436 De correcte levenswandel volstaat niet om rijp te worden

8032 Wat is liefde? - Verandering van de eigenliefde in naastenliefde

8584 De liefde tot God wordt bewezen door de liefde tot de naaste

8711 De band van de liefde moet allen verbinden zonder onderscheid

4357 Het door God gezegende huwelijk

7149 Verantwoordelijkheid van de ouders en de kinderen

6703 De een moet de ander dienen - Producten om mee te sjacheren -
Beroep

6360 Sociale lasten - Naastenliefde

4096 Ernstige aansporing om christelijke naastenliefde te beoefenen

3920 Het navolgen van Jezus - De levensweg in liefde en zelfverloochening

7563 Naastenliefde

Verandering van wil en wezen

5303 Doel van het aardse leven: verandering van wil en wezen

765 Liefde - Haat

1869 Rechtvaardigheidsgevoel - Het veroordelen van de medemens

3723 Het loslaten van aardse goederen

6286 Strijd tegen begeerten en hartstochten

8281 Het gevaar van arrogantie

Levend geloof

8289 God vraagt geloof in Zijn overgrote liefde

7951 Geloof

7462 Vrees is gebrek aan geloof

8503 God verlangt een levend geloof

5726 Een sterk geloof - Het navolgen van Jezus

Verlangen naar waarheid

8519 Waarheid is licht - duisternis een gevolg van liefdeloosheid

7584 Het serieus onderzoeken van geestelijke goederen met Gods hulp

8733 God zelf is de bron van de openbaringen

6467 De waarheid laat u de volmaaktheid van God inzien

9013 Welke boodschappen garanderen de waarheid?

6252 De opdracht, waarheid te verbreiden, stelt het ontvangen van waarheid door God voorop

Verbinding met God door middel van gedachten

7613 De Vader spreekt tot Zijn kind

7448 God verlangt nadenken

7981 Het middels gedachten op God richten van de wil

6859 De zegen van een omgang met God door middel van gedachten

8737 De band met God - Noden en lijden

7129 Het dagelijks aanroepen van de naam Jezus

7376 God wil dat onze gedachten vervuld zijn van Hem

3740 "Doe dit tot mijn gedachtenis" - Avondmaal

8633 De mensen kennen hun grote geestelijke nood niet

Het verdragen van aardse nood en leed

7495 Het dragen van het kruis - Het navolgen van Jezus

4876 De kruisgang van Christus

5282 Tot de zwakken, zieken en behoeftigen kwam Jezus

7217 Beproevingen op hogere leeftijd - Liefde en geduld

6987 Louteringsproces door beproevingen

6277 Slagen van het noodlot - De liefde van de Vader

7184 Smartelijke opvoedingsmiddelen

8113 Liefde en leed ontslakken de ziel

8594 Pijnlijke middelen kunnen helpen om te geloven

5904 De zegen van het leed

- 6763 Liefdevolle hulp aan medemensen die in nood zijn
8680 Het navolgen van Jezus: het kruis dragen

Het luisteren naar de innerlijke stem

- 3968 Het inkeren naar binnen - Het zich losmaken van de wereld en materie - Het resultaat is waarheid
5753 Het luisteren naar het aangesproken worden door God
7698 De stem van het geweten
6421 Innige verbinding met God - De innerlijke stem
4378 De innerlijke stem is moeilijk te horen - Opschudding - Rust

Het werken aan de ziel

- 6625 Denk aan de tijd na de dood
7153 Het bewust werken van de mens aan zijn ziel
3661 De arbeid aan de ziel
6730 Het bewust werken aan de ziel

Bidden

- 6374 "Wat u de Vader vraagt in mijn naam"
7603 Om Gods zegen moet gevraagd worden
8738 Hoe moet het gebed zijn dat verhoord wordt?
8589 Gebed om kracht en genade - Hoogmoed - Deemoed
8955 Alleen het gebed beschermt tegen de activiteiten van de tegenstander

Het verbreiden van het woord van Jezus

- 4507 "Waar twee of drie in mijn naam verenigd zijn"
7809 Arbeid in de wijngaard in onbaatzuchtigheid
7531 Het verbreiden van het goddelijk woord
4742 Aansporing om ijverig te arbeiden voor het rijk Gods
7437 Antwoord op vragen
7528 Het uitdragen van het evangelie - Jezus Christus

Het streven naar het kindschap Gods

- 8673 De verhouding van kind tot Vader waarborgt pas levende godsdienst
- 7907 Worden tot "kinderen" Gods - Kindschap Gods
- 8980 Zwaar leed kan het kindschap Gods opleveren
- 6796 "Wie in de liefde blijft" - Vreemde goden
- 4994 De bezorgdheid van de Vader om Zijn kinderen
- 7847 Alleen de liefde brengt de terugkeer tot stand
- 6610 Het verkondigen van de leer van de liefde van Jezus is dringend nodig

Over de geestelijke oerscheping tot en met de mens

BD.1047

10 oktober 1939

De boodschappen zijn in een bepaalde volgorde gegeven

Hoor wat de wil des Heren is: Alle boodschappen van boven worden in een bepaalde volgorde gegeven en het overbrengen gebeurt ook volgens een bepaalde orde. U zult deze rangorde echter pas kunnen ontdekken wanneer u een volledig geestelijk inzicht hebt. Aan u mensen zijn doorlopend diepe wijsheden gegeven op een manier, alsof zij schijnbaar geen verband zouden hebben met elkaar. Alle gaven van boven zijn weliswaar in zichzelf afgeronde wijsheden, maar ook de schijnbaar ongeordende manier van overbrengen is nodig om alle daarop volgende boodschappen voor u begrijpelijk te maken. Alles draagt er toe bij om het actief denken bij de mens te stimuleren, opdat hij in contact kan komen met al het geestelijke dat hem omgeeft.

De boodschappen moeten zodanig aangeboden worden dat de mens in alle gebieden inzicht kan verkrijgen om er dan over te kunnen nadenken. De boodschappen dienen voor de ontvanger zo duidelijk te zijn, dat hij alles wat hij op die manier ontvangt, ook begrijpt. Hem moet als het ware de gehele schepping alsook het werken van de geestelijke wezens in zekere zin voor ogen worden gesteld. Dat gebeurt door middel van zorgzaam voorbereide onderrichtingen, die in een zodanige opeenvolging gepresenteerd worden dat het denkvermogen en het bevattingsvermogen van de mens het gebodene kan opnemen.

Daarom lijken de boodschappen zo nu en dan schijnbaar zonder verband te zijn. Steeds wordt een ander thema gekozen en meer of minder uitvoerig beschouwd. Maar God en de onderwijzende geestelijke wezens beseffen zeer goed de noodzakelijkheid van de afzonderlijke boodschappen, waarbij zij de ontbrekende kennis aanvullen met de nodige ophelderingen. Daarom moet er ook steeds herhaald worden, totdat het mensenkind geheel en al doordrongen is van het hem gebodene en hem de betekenis en het belang van het hem overgebrachte geestelijk goed duidelijk is geworden. Zouden de boodschappen slechts eenmaal gegeven worden, dan zou dat niet tot zulk een inzicht voeren als nodig is om zelf weer onderwijzend bezig te kunnen zijn. Het is nodig dat de mens met duidelijkheid en beslistheid elke vraag kan beantwoorden, pas dan kan de goddelijke leer bij vele mensen nog ingang vinden en hiertoe is in de huidige tijd een grote en omvangrijke kennis vereist.

Het is om die reden dat je vaak boodschappen ontvangt waarvan je gelooft ze reeds ontvangen te hebben, maar dit is nodig opdat eens helder en duidelijk ieder mens door de door jou ontvangen boodschappen onderwezen kan worden, als hem de verklaring van het goddelijke woord ter harte gaat. Neem daarom bereidwillig aan wat je bij herhaling aangeboden wordt, want je grote opmerkzaamheid en je gewillige bereidheid brengen in korte tijd bij vele mensen een door God gewilde rijpheid teweeg. En daarom ontvang je elke boodschap volgens de wil en de wijsheid van de Heer.

Amen

BD.8712

31 december 1963

Geestelijk dieptepunt - Liefdeloosheid - Eigenliefde

Het grootste bewijs van het geestelijke dieptepunt van de mensen is de liefdeloosheid, die overal onder de mensen te zien is. De eigenliefde is steeds sterker geworden en de onbaatzuchtige naastenliefde wordt door bijna niemand meer beoefend en daarom moet het op aarde ook een niet geestelijke staat zijn, een staat van het werkzaam zijn van slechte krachten, waarin steeds de tegenstander van God de opperheerschappij heeft en de mensen hem ter wille zijn. De geestelijke duisternis wordt steeds dieper, lichtstralen zijn maar zelden te zien en vaak worden ze zelfs voorgespiegeld als schijnlichten die geen uitstraling hebben. De tijd van het einde is kennelijk gekomen wanneer de graad van liefde van de mensen als criterium wordt genomen.

Er is een duidelijke teruggang te melden, de mensen zijn hecht met de materie verbonden; voor hen gelden slechts het lichaam en zijn welbevinden, aardse successen en vermeerdering van aardse goederen. Dat hun zielen in aardse nood zijn geloven ze niet, omdat ze niet aan een voortleven van de ziel geloven, vaak zelfs een ziel in zichzelf loochenen. En ze kunnen niet gedwongen worden anders te denken, hun vrije wil moet geëerbiedigd worden, maar daaraan beantwoordend scheppen ze zich ook zelf hun lot na hun dood. En wie de gebeurtenissen in de wereld, in zijn naaste omgeving beziet, weet ook dat deze toestand niet eeuwig duren kan, omdat hij van dag tot dag verslechtert, omdat de hang naar de materie steeds groter wordt, omdat geen enkel geestelijk streven kan worden geconstateerd en omdat elke toestand eens ten einde is wanneer hij niet overeenstemt met de goddelijke ordening.

De mensen dienen elkaar niet meer, veeleer wil ieder heersen en slechts bediend worden, ieder eist van de ander wat hem genoegenschafft maar niemand is bereid ook voor de ander hetzelfde te doen. De liefde ontbreekt, de harten van de mensen zijn verhard en steeds zijn het er maar weinige die in geval van nood bereid zijn te helpen. En dit is de kleine kudde, want waar eenmaal de wil tot liefde werkzaam is, wordt ook de verbinding tot stand gebracht met de eeuwige Liefde. En Deze laat nu de mens niet meer los die vrijwillig werken van liefde verricht.

U mensen bent niet op de hoogte van de zegen van een werkzaam zijn in liefde. U weet niet hoeveel makkelijker u door het aardse leven zou kunnen gaan, wanneer u maar de liefde wilde beoefenen en daardoor steeds meer ontvangt voor uw ziel, maar ook aards zult ontvangen wat u nodig hebt. Maar de liefdeloze mensheid mist dit weten. Iedereen denkt alleen maar aan zichzelf en iedereen haalt uit het leven wat hij maar kan. En hij denkt er niet aan dat hij niet op de hoogte is van het uur van zijn dood. Dat hij elk moment kan sterven en niets meeneemt in het rijk hierna van wat hij op aarde bezit, maar dat hij naakt en ellendig daarginds aankomt omdat hij niets bezit voor zijn ziel die hij op aarde gebrek liet lijden, maar dat zij nu het enige is wat is overgebleven en nu in bitterste armoede het geestelijke rijk binnengaat. En deze liefdeloze toestand kan de mensen niet het geringste geestelijke resultaat opleveren. Daar echter alleen met het doel het geestelijk geheel rijp worden van de ziel, deze als mens over de aarde gaat, maar het doel niet wordt nagekomen, moet er een ingrijpen met geweld van de kant van God volgen, een scherpe terechtwijzing en aanmaning, opdat nog enkele weinigen zich bezinnen op het doel van hun aardse leven en veranderen voor de laatste fase op deze aarde begint, die niet lang zal duren tot het einde.

Op het zachte toespreken van God door slagen van het noodlot, catastrofes en ongelukken van allerlei aard, op het woord Gods dat van boven weerklinkt, slaan de mensen geen acht. En daarom moeten ze luider worden aangesproken, en zalig hij die dit toespreken van God horen wil en het ter harte neemt. Want ook dan zullen er nog veel mensen zijn die Hem niet willen herkennen, wanneer Hij door de elementen van de natuur in enorme kracht tot hen zal spreken. Ook zij worden niet gedwongen maar kunnen in vrije wil kiezen. Maar ze zullen behoed zijn voor het ergste, voor de hernieuwde kluistering in de vaste materie als ze nog maar de weg naar God vinden en begaan, wanneer ze Hem nog erkennen en tot Hem roepen om erbarmen. Maar dan is ook het einde gekomen. Want de aarde vervult niet meer haar doel, ze wordt niet meer als plaats van rijpwording door het geestelijke gebruikt. Ze wordt alleen nog gebruikt voor het lichaam en ieder werpt zich op als heerser van de aardbol en richt zelf de grootste verwoestingen aan in het geloof alle wetten van de natuur te beheersen

en dus ook ongestraft te kunnen experimenteren, wat dan ook tot de laatste vernietiging van de aarde zal leiden.

Maar de mensen zelf willen het zo en zo zal het ook gebeuren, zoals het verkondigd is in woord en geschrift: er zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde ontstaan en de goddelijke ordening zal worden hersteld, opdat het terugvoeren van het geestelijke naar God kan worden voortgezet zoals het in Zijn heilsplan is voorzien van eeuwigheid.

Amen

Motivatie van de nieuwe openbaringen

BD.8054

3 december 1961

Is de bijbel afgesloten?

Hoe onjuist is het van u om aan te nemen dat met de schrift, (het boek van de vaders) mijn woord afgesloten is - dat Ik zelf een grens heb gesteld in zo verre, dat Ik Mij zelf niet meer zal openbaren en tot de mensen zal spreken. Wie geeft u het recht tot zulk een veronderstelling? Wie kan Mij tegenhouden wanneer Ik als Vader steeds weer tot mijn kinderen spreek? Wie geeft u het recht de bewering aan te voeren dat de bijbel alleen voldoende is, en dat u mensen verder geen woord meer nodig heeft?

U die iedere nieuwe openbaring afwijst, bevindt zich nog in diepe geestelijke duisternis, en in deze donkerheid van geest zult u ook de bijbel niet verstaan en zij is dus voor u ook nog een gesloten boek. Want u verstaat de geestelijke zin van de letters niet, anders zou u in dit boek ook mijn aanwijzingen naar mijn voortdurende openbaringen vinden, en dan zou voor u ook het werken van mijn geest begrijpelijk zijn. Maar zolang uzelf nog een onontwaakte geest heeft, zolang begrijpt u ook de betekenis niet van het woord dat Ik zelf sprak tot mijn discipelen toen Ik op de aarde was.

Hoe arm zoudt u mensen zijn als u zich tevreden zou moeten stellen met een boek, waarvan u zelf niet meer kon bewijzen dat de inhoud onveranderd is. Als u niet steeds weer de reine waarheid van boven gegeven zou worden, welke maatstaf kon u dan aanleggen of u wandelt in de waarheid?

U die alleen het boek van de vaders laat gelden, u bent zelf nog niet doorgedrongen in het woord. U hebt het alleen met uw verstand gelezen, maar niet de geest in u laten spreken die u onderwijst en over de betekenis van het woord opheldering geeft. U hangt nog steeds aan de dode letter en verstaat de geestelijke betekenis niet.

En als Ik zelf u in de waarheid wil leiden dan verloochent u mijn werken en u verdenkt mijn dienaren van omgang met mijn tegenstander. U ontkent dat Ik de wil en de macht heb tot hen te spreken die zich in vol geloof Mij hun dienst aanbieden, en daarom ook bekwaam zijn mijn stem in zich te vernemen. U houdt koppig vast aan uw mening dat mijn woord met de schrift is afgesloten, die u als het enige boek accepteert waardoor Ik Mij geopenbaard heb. En dit is tot uw schade, want u bewijst door de afwijzing van mijn woord van boven, dat u maar dode christenen bent.

Want een levend christendom is een bezig zijn in de liefde, en dat zou ook de verlichting van de geest bij u bewerkstelligen. En u zou dan ook de woorden in de bijbel verstaan evenals de belofte die Ik zelf u gaf, namelijk dat Ik zelf Mij zal openbaren aan hen die mijn geboden onderhouden. Hoe wilt u dan mijn belofte verklaren als u iedere nieuwe openbaring verloochent? Wilt u Mij zelf loochenstraffen wanneer Ik u mijn Trooster beloof, die u leiden zal in alle waarheid. Hoe verstaat u dan deze woorden die ook uit moeten komen, omdat elke belofte die Ik de mensen gegeven heb toen Ik op aarde was vervuld zal worden. En waarom wilt u niet geloven? Omdat u geestelijk arrogant bent en het u ontbreekt aan innerlijke levendigheid en een ontwaakte geest. En daarom denkt u mijn werken te kunnen bepalen en te kunnen begrenzen zoals het u schikt.

Maar u vergist zich. En als u denkt door studie de bevoegdheid tot het afwijzen van mijn woord van boven verkregen te hebben, dan is uw geest aanmatigend en kan in geen geval zelf een openbaring van Mij ontvangen. Want alleen de ootmoedige schenk Ik mijn genade, en deze nederigheid ontbreekt u. En juist daarom leeft u nog in geestelijke duisternis en zult die ook niet openbreken, want u ontwijkt het licht dat u inzicht kon schenken als u een verlangen zou hebben in zijn schijnsel te treden.

Nooit zal mijn liefde tot mijn schepselen ophouden, en daarom zal Ik ook nooit verzuimen u mensen aan te spreken wanneer de voorwaarden daarvoor maar aanwezig zijn. Steeds zal mijn woord weerklinken voor hen die van goede wil zijn en tot wie Ik als een Vader tot zijn kinderen kan spreken, omdat zij levendig in Mij geloven. Aan hen zal Ik Mij ook te kennen geven en zij zullen ook mijn stem herkennen. Want bij hen kan Ik tegenwoordig zijn en Mij zelf aan hen openbaren, zoals Ik het beloofd heb.

Amen

BD.5710

28 juni 1953

Boek der boeken - Gods woord

De schrift die van Mij getuigt zou meer dan voldoende zijn om de mensen mijn wil te verkondigen, hij zou ze ook naar het licht leiden, naar het inzicht wanneer mijn wil werd nageleefd, en ze zouden gelukkig worden. Maar dit schrift, het boek der Vaders, heeft voor veel mensen zijn waarde verloren. Het is voor hen niet meer het boek dat hun mijn woord overbrengt, omdat het ongeloof ook de oorsprong van de schrift betreft, omdat ze niet geloven kunnen dat mijn geest werkzaam was in mijn discipelen en deze geest hen ertoe bracht op te schrijven wat Ik zelf heb gedaan en onderricht toen Ik op aarde was. En daarom beoordelen ze dit woord van Mij niet zoals ze het zouden moeten beoordelen - als boodschap van mijn wil, die van de mensen het vervullen van de geboden verlangt: de liefde tot God en tot de naaste.

Zouden ze maar deze twee geboden erkennen als door Mij aan de mensen gegeven en alleen moeite doen volgens deze twee geboden op aarde te leven, dan zouden ze ook zeker spoedig de juistheid en waarheid van alle andere leerstellingen begrijpen die mijn discipelen in mijn opdracht hebben opgeschreven voor alle mensen. Maar ze leven niet in de liefde en daarom ontbreekt hun het kunnen begrijpen van alles wat de schrift bevat. En daarom twifelen ze ook aan de herkomst, ze herkennen Mij niet als diegene van wie het woord dat van Mij getuigt, is uitgegaan. Maar ze moeten toch door mijn woord worden onderricht, ze moeten toch op de hoogte zijn van mijn wil en dus rechtstreeks worden gewezen op Diegene die zich op velerlei manieren uit.

Ze moeten weten dat het Mij mogelijk is altijd mijn woord naar de aarde te sturen, dat Ik te allen tijde mensen onderricht door de geest, zoals Ik ook mijn discipelen heb onderricht toen Ik niet meer bij hen was in het vlees. Ze moeten weten dat het gebeuren van het uitgieten van mijn geest niet iets eenmaligs was dat zich alleen aan mijn discipelen voltrok, maar dat Ik steeds weer mijn geest uitgiet in een geopend vat, dat Ik op dezelfde manier, zoals vroeger mijn discipelen, altijd mensen onderricht en hun dus mijn woord doe toekomen, dat weer alleen mijn wil te kennen geeft in de liefde te leven om dan als gevolg van het vervullen van mijn wil de mens in alle waarheid te leiden, hem de samenhang van het geschapene met zijn Schepper, de bestemming en het doel

van dit alles te verklaren wat voor de mens duidelijk is, hem dus een omvangrijk weten te geven dat voor de ziel het helderste licht betekent en de weg naar het eeuwige leven zal laten vinden.

Met het toezenden van mijn woord beoog Ik alleen maar dat de mens zich vormt tot liefde. Ook de schrift onderwijst steeds maar de liefde, dus moet die ook van Mij zelf zijn uitgegaan, die de eeuwige Liefde ben. Maar omdat de liefde bekoeld is onder de mensen, zijn dezen ook niet meer in staat de diepere waarde in te zien van datgene wat geschreven staat, ze zijn blind van geest en kunnen totaal niet oordelen. Daarom moeten hun nu weer krachtige verkondigers van mijn woord tegemoet treden die hun weliswaar niets nieuws brengen maar het oude met overtuigingskracht verdedigen en opnieuw kunnen bewijzen, namelijk dat de liefde het eerste gebod is waarvan Ik vraag het te vervullen en dat al het verdere weten, het hogere inzichtelijke weten van de waarheid pas uit de liefde voortvloeit. Het woord van Mij moet weer intensief worden verbreid, want weer zeg Ik tot mijn discipelen die Ik Mij zelf heb uitgekozen: Ga de wereld in en onderricht alle volkeren. Want de mensen moeten mijn evangelie horen, ze moeten weten dat de schrift niet mag worden verworpen, dat hij de waarheid bevat die Ik zelf mijn discipelen door de geest heb verkondigd. Ze moeten weten dat Ik altijd en eeuwig hetzelfde woord naar de aarde stuur en dat mijn woord blijft bestaan, ook al vergaan hemel en aarde.

Amen

BD.8251

25 augustus 1962

Twijfel aan goddelijke openbaringen

Steeds weer zullen de mensen mijn openbaringen in twijfel trekken omdat zij niet levend in Mij geloven anders zou mijn werkzaamheid in deze laatste tijd voor het einde voor hen begrijpelijk zijn. Maar een levend geloof vraagt ook een leven in de liefde en dat kunnen de meeste mensen niet opbrengen, want zij beoefenen alleen maar eigenliefde. In zulk een verkeerde liefde kunnen zij Mij echter niet vinden en ook niet herkennen als God en Schepper, die ook hun Vader wil zijn. De meeste mensen hebben alleen nog een vormgeloof, een aangeleerde geloofskennis die in hen nog niet levend kon worden. Daarom hebben zij ook geen begrip voor het uitgieten van mijn geest, zoals Ik aan allen beloofd heb die in Mij geloven en mijn geboden onderhouden - want aan hen wil Ik Mij openbaren. Hoe meer de mensen nog verbonden zijn aan een vormgeloof, des te vijandiger zullen zij zich opstellen tegenover mijn openbaringen. Toch zal Ik

deze boodschappen steeds weer naar de aarde zenden, omdat Ik vanuit de liefde voor mijn kinderen niet anders kan dan de mensen de zuivere waarheid aan te bieden en hen te behoeden in geheel verkeerde leerstellingen de zin van het leven te zoeken.

De mensen geloven eerder in hetgeen ver van de waarheid afstaat, maar de eenvoudige waarheid die van Mij uitgaat nemen zij niet aan. Daarom is het gemakkelijker een geheel ongelovig mens met de zuivere waarheid vertrouwd te maken dan die mensen te willen overtuigen, die overijverig bezig zijn met het bestuderen van het "boek der boeken". Die met hun verstand trachten elke letter te verklaren, maar mijn eenvoudig aanspreken afwijzen als werk van demonen. Mijn tegenstander heeft reeds diepe geestelijke duisternis over de aarde verspreid en hij bedient zich daarbij ook van dat boek, doordat hij het verstandelijk denken verwacht en de mensen elk duidelijk inzicht ontnemt. En dat gelukt hem, omdat de verbinding der mensen met Mij niet meer zo diep is dat de kracht van mijn liefde het mensenhart kan doorstralen, dat wil zeggen: een helder "licht" te ontvangen om de waarheid van de dwaling te kunnen onderscheiden.

Hoe slecht zou het de mensheid vergaan als Ik Mij niet over haar ontfermde en zou proberen haar buitengewoon te versterken? Wanneer Ik haar niet door mijn rechtstreeks aanspreken mijn tegenwoordigheid en liefde zou bewijzen doordat Ik spreek tot mijn kinderen, als een vader? U mensen zoekt Mij nog steeds in de verte, en al gelooft u ook in Mij, dan gelooft u toch niet dat Ik tot mijn kinderen spreek als een vader. Dat Ik Mij tot u neerbuig en u tracht te bewegen zich vol vertrouwen aan Mij over te geven opdat u Mij vraagt, u door het aardse leven te willen leiden. Ik ben voor u nog steeds de strenge God die wetten stelt, die gehoorzaamheid eist en de mensen straft die Hem ongehoorzaam zijn. U moet echter weten dat Ik mijn schepselen nooit straf, dat zij zichzelf in een ellendige toestand brengen als zij op de diepte afstevnen. Het is niet zo dat Ik hen verdoem, want Ik tracht bij voortdurend hen weer terug te voeren. Ik wil hen vanuit de diepte omhoog helpen en roep en lok hen daarom steeds weer opdat zij niet verdwalen, en mijn tegenstander tot buit worden.

Hoe kan Ik duidelijker aan mijn schepselen mijn liefde openbaren dan door mijn direct aanspreken, dan door de boodschappen die Mij en mijn wezen duidelijker maken? Die ook door de ziel gevoeld worden als buitengewone kracht en als goddelijke waarheid, waardoor de ziel gesterkt wordt voor haar pelgrimstocht op aarde. De liefde tot mijn schepselen die als mensen op aarde de terugweg tot Mij gaan spoort Mij aan, want zij kunnen alleen dan hun doel bereiken als Ik zelf hun de kracht daartoe geef. Als Ik hen spijzig met het "brood des hemels" en hun het zuivere "water des levens" te drinken geef.

Deze daad van liefde willen de mensen echter niet aanvaarden en daarom wijzen ze mijn kostbare genadegaven af. Zij zijn zelf nog niet "levend" en blijven daarom liever trouw aan een "dood" christendom. Hun ontbreekt de kracht van het geloof zolang hun de liefde ontbreekt, want de liefde zou ze een juist beeld geven van Mij en mijn wezen dat liefde, wijsheid en macht is. Daarom zal mijn liefde zich ook steeds weer wegschenken en de zwakke mensen alles doen toekomen wat zij nodig hebben om hun pelgrimstocht op aarde tot een goed einde te kunnen brengen. Mijn liefde zal zich steeds weer bekendmaken, omdat ze de liefde van al diegenen wil winnen die uit Mij zijn voortgekomen en die zich weer voor eeuwig met Mij zullen aaneensluiten.

Amen

BD.6038

30 augustus 1954

Nieuwe openbaringen - Motivatie - Bijbel

Het is een groot gevaar wanneer mijn woord verkeerd wordt uitgelegd, wanneer de betekenis van mijn woord verdraaid wordt en dan op deze verkeerde uitleg weer wordt voortgebouwd. Want dan heeft mijn tegenstander gemakkelijk toegang, doordat hij de gedachten van de mensen nu eerst goed in verwarring brengt en hen steeds verder van de waarheid verwijdert. Nooit zal het een mens mogelijk zijn uit de schrift een woord aan te halen dat bewijst dat de Vader Zijn kinderen nooit meer zal aanspreken omdat Hij Zijn wil al door de schrift zal hebben bekend gemaakt. Er is geen woord dat de mensen het recht zou kunnen geven hernieuwde woorden van liefde van God te loochenen. Er is geen enkele uitdrukking waarop de tegenstanders van mijn nieuwe openbaringen zich kunnen beroepen, want nooit zou Ik zo'n opmerking hebben gesproken, omdat Ik alleen weet dat mijn schepselen op aarde steeds weer mijn aanspreken nodig hebben om het doel te bereiken mijn kinderen te worden.

Mijn aanspreken is wel zeer verschillend en daarom hoeft niet ieder mens mijn stem rechtstreeks te vernemen. Maar wanneer Ik de mensen niet steeds opnieuw zou aanspreken, dan bereikten er waarlijk slechts weinige hun doel. Want zonder het werkzaam zijn van mijn geest zouden de mensen niet in staat zijn juist te denken, de waarheid van de dwaling te scheiden en ook de schrift juist te verstaan. Dus spreek Ik de mensen ook dan aan wanneer Ik ze juist leer denken en hun gevoelens het juiste doel stel. Maar wat een door mijn geest geleide mens denkt, zal hij ook kunnen uitspreken. Zo'n uitspraak door de mond van een mens

is nu eveneens een openbaring van mijn kant, want het is dan mijn woord dat mijn geest aan de mens heeft overgebracht. Want Ik wil tot de mensen spreken en stelt nu een mens zich Mij gewillig ter beschikking omdat hij mijn woord aan de mensen wil verkondigen, dan klinkt dus mijn woord door de mond van deze mens. Iedere ware verkondiger van mijn woord geeft Mij de mogelijkheid Mij opnieuw te openbaren.

En evenzo kan Ik mijn woord laten klinken, wanneer iemand gewillig is Mij aan te horen, wanneer een mens binnen in zich luistert en door Mij wenst te worden aangesproken. Zal een liefhebbende Vader niets zeggen, wanneer Zijn kind verlangt Hem te horen? Stelt mijn liefde grenzen? Ben Ik niet een Heer van onbeperkte rijkdom, die Ik voortdurend bereid ben uit te delen? Wilt u mensen Mij grenzen stellen of Mij beletten te spreken wanneer en tot wie Ik wil?

Wanneer u erin gelooft dat Ik bij u aanwezig kan zijn, dan zult u ook moeten geloven dat Ik Me uit wanneer Ik bij u aanwezig ben en toch zult u nog willen bestrijden dat Ik spreek tot de mensen die Mij willen horen. Ik heb u echter mijn aanwezigheid beloofd met de woorden: "Waar twee of drie in mijn naam bij elkaar zijn, daar ben Ik in hun midden". En waarover zult u dan spreken? Zult u wereldse taal gebruiken?

Nee, u zult Mij tot onderwerp van uw gesprekken maken, u zult juist spreken, u zult spreken wat Ik u in de mond leg, want Ik zelf zal door u spreken, opdat u mijn aanwezigheid beseft. En zo zal Ik zelf overal zijn waar de mensen samenkomen om mijn woord te horen, overal waar men Mij zal laten spreken, overal waar mijn geest werkzaam kan zijn, en het zal steeds hetzelfde woord zijn dat u mensen ontvangt, daar u verlangt Mij te horen.

Ik weet hoe dringend de mensen mijn aanspreken nodig hebben en daarom zal Ik ook nooit ophouden u mijn woord te doen toekomen en Ik zal de mensen opheldering verschaffen over dwaling en verkeerde uitleg van de schrift, Ik zal mijn zuivere evangelie zelf aan diegenen overbrengen die zich voor Mij openstellen vanuit de wil Mij en de medemensen daarmee te dienen, want elke goede wil en elk verlangen naar de waarheid zegen Ik en mijn zegen bestaat daarin dat Ik zelf tot hen spreek zoals Ik eens tot mijn discipelen sprak en dat Ik al degenen die in staat zijn Mij te horen, de opdracht geef, mijn zuivere evangelie te verbreiden, want door hen spreek Ik tot allen die Mij willen horen.

Amen

BD.6852

15 juni 1957

In het begin was het Woord

In het begin was het Woord en het Woord zal blijven tot in alle eeuwigheid. Het woord is het uitvloeien van mijn liefde, en is de verbinding tussen Mij en het geschapene dat van uit zijn zelfbewustzijn de verbinding met Mij wenst. Want pas deze wens, namelijk de wil Mij te horen, geeft het wezen de geschiktheid zich aangeraakt te voelen door de liefdekracht die elk woord van Mij eigen is. Want dat woord geeft het wezen het bewijs dat er een ander Wezen bestaat en dat dus tot hem spreekt. Het woord ging van Mij uit toen uit Mij wezens in het leven traden. Ik gaf daardoor het wezen de gave iets in zich te vernemen dat als woord, als gevormde gedachte, tot hem doordrong en hem de aanwezigheid van een tweede Wezen bewees dat zich aan hem wilde mededelen.

Pas het geschapene had mijn woord nodig en daarom heet het ook: in het begin was het Woord, want Ik zelf ben van eeuwigheid. Zolang buiten Mij geen wezens bestonden hoefde ook mijn woord niet te weerklinken, maar het geschapen wezen moest door Mij aangesproken worden om zijn zaligheid te verhogen. Het moest Mij kunnen horen en deel kunnen hebben aan mijn gedachten die als "woorden" in het wezen weerklonken en dit zelf weer tot denken aanspoorden, tot vrije werkzaamheid van het denkvermogen en van de wil. Het wezen werd dus zelfstandig buiten Mij geplaatst, moest echter in voortdurende verbinding met Mij kunnen blijven door het uitwisselen van gedachten die door het woord tot uitdrukking kwamen. Onzegbare liefde vervulde Mij toen Ik wezens schiep die "evenbeelden" waren van Mij zelf. En de drang Mij zelf aan die wezens te openbaren bewoog Mij hen aan te spreken en mijn liefde te tonen. Want daardoor voelden zij ook zelf de verbinding met het Wezen dat hen bovenmate liefhad. Mijn liefde vloeide dus over in deze wezens in de vorm van mijn woord. En zij konden ook mijn liefde beantwoorden want zij waren producten van mijn liefde, dus in hun oerwezen zelf liefde. Zij konden dus mijn woord begrijpen en beantwoorden, en zij waren ook bekwaam onder elkaar van gedachten te wisselen. En het waren steeds weer gedachten die hun van Mij uit in de vorm van woorden toevloeiden.

Het woord ging dus van Mij uit omdat Ik zelf dat Woord ben van eeuwigheid, de alles voortbrengende kracht die in zichzelf liefde is. En het woord zal blijven bestaan tot in alle eeuwigheid, want Ik ben van eeuwigheid. Het woord had wel een begin, maar het zal blijven bestaan tot in alle eeuwigheid omdat het wezen dat Ik schiep niet kan vergaan. Eeuwig zal Ik het zodoende aanspreken en zalig

maken, doordat mijn liefdekracht het wezen voor eeuwig toestroomt, in de vorm van mijn woord aanraakt en zalig maakt. Dus ben Ik zelf dat Woord en Ik bewijs Mij zelf aan mijn schepselen door het woord, want zij kunnen Mij vernemen, ook al kunnen zij Mij niet aanschouwen. En zij kunnen ook voelen dat Ik zelf hen aanspreek, hun God en Schepper van eeuwigheid, wiens eindeloze vaderlijke op die manier tot uitdrukking komt dat er een band bestaat tussen de Schepper en het geschapene, tussen Vader en kind. Dat woord zal dus weerklinken tot in alle eeuwigheid, want de liefde tot het geschapene kan nooit vergaan.

En daarom zal het geschapene die liefde ook altijd gewaar worden, want Ik zal steeds tot mijn kinderen spreken en zal mijn woord laten horen in de gehele oneindigheid. Ik zal niet alleen de wezens aanspreken in het lichtrijk maar ook alle mensen op aarde die nog weinig weten van de oneindige liefde van de Vader tot Zijn kinderen. Daarom bedien Ik Mij van een mens die zich vrijwillig met Mij verbindt en als werktuig dient, want alle mensen moeten ervaren dat Ik besta, en moeten ook een bewijs hebben in vorm van mijn woord, in de vorm van mijn goddelijke uitstraling van liefde. Maar of zij zich door Mij laten aanspreken en of mijn woord hun harten beroert, dat is altijd pas een gevolg van de goede wil die Ik nooit zal dwingen. Wie echter die goede wil heeft zal Mij zelf ook herkennen in het woord. En wie zich bewust door Mij laat aanspreken, die heeft ook mijn liefdestraling opgenomen, en die zal niet zonder uitwerking blijven.

Amen

BD.8082

19 januari 1962

God is de liefde

Uit de kracht van Gods liefde is alles ontstaan. Hij zelf is de oerbron van de kracht, Zijn oerbestanddeel is liefde - Hij zelf is dus de liefde. En toch is Hij een Wezen dat werkt en scheidt naar wijs goeddenken. Hij is een Wezen dat Zijn gedachten realiseert, dat onophoudelijk nieuwe scheppingen laat ontstaan, dat de kracht van Zijn liefde in de oneindigheid uitstraalt, maar die steeds haar doel verwezenlijkt, die niet willekeurig werkzaam is, integendeel door de wijsheid en macht van God geleid wordt in haar werking. God is de liefde. Deze uitspraak zult u, mensen niet begrijpen zolang u niet het wezen van de liefde zult kunnen doorgronden, wat de liefdesvorming van uzelf vereist. Want altijd zult u de

liefde bezien als een eigenschap die u aan het hoogste en volmaaktste Wezen toekent. Dat echter dit Wezen zelf de liefde is, zal voor u onbegrijpelijk blijven, zolang u als mens over de aarde gaat.

En u allen bent uit deze liefde voortgekomen, u bent uitgestraalde kracht. U bent in uw oorspronkelijke hoedanigheid zelf liefde, maar eveneens wezens die denken en willen kunnen - de bewijzen van een werkelijk bestaand wezen. Daarom is er niets zonder een bepaald plan wat ontstaan is en nog ontstaan zal. Alles is vol wijsheid overwogen, alles is gedachte van een hoogst volmaakt Wezen, dat u mensen "God" noemt. En dit Wezen vermenigvuldigde zich. Het liet dezelfde wezens uit zich ontstaan. Het straalde de kracht van Zijn liefde uit en gaf haar vormen. Het schiep. Alles wat God geschapen heeft is en blijft in zijn oersubstantie liefde. Het is en blijft een kracht, die werkzaam moet worden volgens goddelijke wil. Wordt ze echter gehinderd in haar werkzaamheid, dan wordt de goddelijke ordening omvergestoten. Het principe van de liefde wordt veranderd in het tegendeel. Tegen het Wezen dat in zich liefde, wijsheid en macht, dus God is, wordt verzet geboden, wat wel gebeuren kan van de kant van de wezens die Hij in het leven riep, omdat Hij hen ook met vrije wil had uitgerust als Zijn evenbeelden. Maar dan stapt het wezen uit zijn wettelijke orde, het verandert zichzelf in het tegendeel. Het bestaat weliswaar, maar laat de kracht van de liefde niet meer werkzaam worden en dat betekent verstarring. Het betekent onbeweeglijkheid, het betekent de dood van datgene wat eens als "leven" van God uitstraalde.

De mens is in zijn oersubstantie liefde, maar meestal verzet hij zich nog tegen Degene die hem als een wezen heeft uitgestraald. En daarom beseft hij ook niet wat liefde eigenlijk is. Daarom is het wezen van God voor hem ook onbegrijpelijk, die de Liefde zelf is. Want de liefde is ook gelijktijdig licht, dat de mens evenwel nog weinig verlicht zolang zijn liefde zwak is. Hij kan daarom God ook niet herkennen in Zijn wezen, hij kan slechts geloven wat hem daarover wordt meegedeeld. Maar zodra zulke mededelingen overeenstemmen met de waarheid, zullen ze hem ook licht opleveren, want dan zal hij zijn best doen zijn wezen tot liefde te veranderen en hij zal zich ook tot het Wezen wenden dat uitermate volmaakt is en dat hij nu begint te herkennen als "eeuwige Liefde".

Maar nooit zal hij in staat zijn het wezen van God te doorgronden, want Hij is het krachtcentrum van eeuwigheid, terwijl alle geschapen wezens krachtvonken zijn, die uitgestraald werden, maar die in hun nietigheid nooit het oervuur zouden kunnen aanschouwen zonder te vergaan. De liefde, wijsheid en macht van een God die werkelijk bestaat, zal ook de mens op aarde al kunnen beseffen wanneer zijn wil goed is en zijn hart zich opent voor de hernieuwde aanstraling

van liefde van het Wezen uit hetwelk hij is uitgegaan. Want dit hoogst volmaakte Wezen openbaart zich aan Zijn schepselen.

En dat is het grootste bewijs van liefde van Hem, die zelf de Liefde is, dat Hij zich zelf bekendmaakt, dat Hij de door Hem geschapen wezens uitsluitel geeft over zich zelf in zoverre dezen in staat zijn het te bevatten en dat Hij daardoor de liefde weer wil doen ontbranden opdat deze weer werkzaam kan worden beantwoordend aan het oerelement - opdat Zijn schepselen weer de eeuwige ordening binnengaan om volgens hun bestemming te kunnen scheppen en werken zoals het was in het allereerste begin.

Amen

BD.8622

21 september 1963

De ondoorgrondelijkheid van de Godheid

U mensen moet geloven dat u mijn wezen voor eeuwig niet zult kunnen doorgronden. Wat Ik in mijn diepste zelf ben, is u niet begrijpelijk te maken, want uw denken is nog begrensd en dus kunt u het onbegrensde niet vatten. Onbegrensd echter is de Geest voor wie u uzelf het begrip God schiep. Wat deze Geest weer in zichzelf is dat is u niet duidelijk te maken omdat Hij geen vorm heeft en u zich alles wat bestaat steeds alleen maar als vorm voorstelt, vooral dan als het wezenlijk is, dus een wil met denkkraft bezit. Ik als Oergeest ben echter wel bestaand, maar onder geen enkele vorm voor te stellen. Ik ben een kracht, die onbegrensd is en onbegrensd werkt. En deze kracht vervult het ganse heelal, ze vervult elke materiële en geestelijke schepping en ze werkt altijd en eeuwig in wettelijke ordening. Want een denkende wil bestuurt deze geestelijke kracht weloverwogen in liefde en wijsheid. Deze "denkende wil" geeft u het recht dat u zich een Wezen voorstelt, alleen u mag dit Wezen geen vorm geven, maar u moet zich alles wat zichtbaar is en ook alle geestelijke scheppingen voorstellen, vervuld van de kracht van mijn liefde - van mijn geest - met wie u zich ook verbinden kan door uw gedachten, omdat Ik zelf een denkend Wezen ben.

Mijn wezen, mijn geest, mijn liefde, mijn kracht - dit alles komt op hetzelfde neer. De alles vervullende kracht is God, de liefde op zichzelf beschouwd is God, de geest is God. En toch is deze God een Wezen, want een denkende wil bepaalt hoe de liefde, de kracht, de geest zich uit, hij leidt al mijn besturen en

werken. En of nu ook de kracht van de liefde zich in talloze vonkjes verspreidt, ieder vonkje is weer hetzelfde als Ik zelf ben: een geest in dezelfde hoedanigheid als Ik, alleen in de allerkleinste verkleining. En nochtans geweldig, want hij is wederom zelf drager van de eeuwige Godheid, omdat hij anders niet zou kunnen bestaan als hij niet met de kracht van mijn liefde zou zijn doorstroomd. En zo kan de mens zich Mij zelf voorstellen als aan hem gelijk, omdat u allen evenbeelden bent van Mij. Maar toch bent u beperkte wezens. U bent slechts een deel van Mij dat zolang als beperkt beschouwd moet worden als u nog onvolmaakt bent. Wordt u weer volkomen zoals u het was in het allereerste begin, dan vindt ook weer de samensmelting met Mij plaats. En dan zult u zich ook eerder een begrip kunnen vormen van de Godheid, ofschoon Ik voor u in mijn diepste wezen ondoorgrondelijk ben en blijven zal. Maar dan legt u ook geen beperkte maatstaven meer aan zoals u het als mens doet en waardoor uw denken ook vaak verkeerd is.

Ik ben een Geest, dat wil zeggen: een voor uw menselijke zintuigen niet waarneembaar Wezen, dat echter toch bestaat - en daarom een Wezen is, omdat u in alles wat Ik liet ontstaan een zin en een bestemming kunt zien, dus hieruit een denkende en willende Macht kunt concluderen. En daarom moet u zich ook verbinden met deze Macht, die door u niet ontkend kan worden. Want deze verbinding, de vereniging, laat u pas inzien dat u in uw oorspronkelijke substantie hetzelfde bent. Wanneer deze Macht u dus aanspreekt, dan spreekt ze niet uw uiterlijk omhulsel, uw lichaam aan, maar datgene wat zich in dat omhulsel bevindt, wat u als goddelijk evenbeeld kenmerkt: uw geest, die u door Mij ter beschikking werd gesteld en deel is van Mij, die u eens afwees, die echter weer als nietig vonkje in u werd gelegd ten behoeve van uw bestaan als mens. Of met andere woorden: Ik spreek tot het eeuwig onvergankelijke in u, Ik spreek tot wat aan Mij zelf toebehoort, wat echter nu als vonkjes door Mij uitgestraald, zich in uw menselijk lichaam bevindt. En dat is weer een bewijs dat Ik zelf Mij in u, mijn schepselen wilde terugvinden, en u daarom ook onafscheidelijk met Mij blijft verbonden, omdat mijn geest ondeelbaar is - omdat de kracht van mijn liefde u het bestaan verzekert, omdat u voor eeuwig niet kunt vergaan, want u bent door Mij uitgestraalde kracht die volgens wet van eeuwigheid ook weer terugkeren moet tot de Bron van kracht.

Pas in een toestand van volmaaktheid begrijpt u dit alles. U zult dan niet meer eng begreemd denken en u zult dan ook weten dat Ik een Wezen ben aan wie dan al uw liefde toebehoort. U zult dan ook weten dat Ik zelf de liefde ben en u zult dan begrijpen waarom u als mens niet in staat was dit alles te bevatten. Want zolang Ik zelf - mijn geest en mijn liefde - niet geheel bezit van u kan nemen, omdat u nog niet volmaakt bent, zolang kan Ik u ook niet zo doorstromen dat het helderste licht in u is. Maar Ik werk in u voor zover dat mogelijk is, voor zover

uw staat van rijpheid dit toelaat - u steeds meer licht schenkend, opdat u eenmaal tot voltooiing komt.

Amen

BD.7828

17 februari 1961

God is een Geest die zich heeft geopenbaard in Jezus Christus

U mag zich uw God en Schepper niet voorstellen als een eng beperkt wezen. U mag niet proberen Hem in een bepaalde vorm onder te brengen, want steeds zou uw voorstelling verkeerd zijn, omdat iets beperkts nooit in overeenstemming is met mijn wezen, dat hoogst volmaakt, dus onbegrensd is. Want Ik ben een Geest die alles vervult en alles doorstraalt. Eeuwig zal Ik voor mijn schepselen in mijn wezen ondoorgrondelijk zijn. Want ofschoon zij in hoogste volmaaktheid uit Mij werden voortgebracht, zijn zij toch slechts liefdesvonken uit het vuur van mijn eeuwige liefde - uitgestraald en als afzonderlijke wezens buiten Mij geplaatst, die echter de Licht- en Krachtbron van eeuwigheid niet zouden kunnen waarnemen als Ik Me in de gehele volheid van licht aan hen kenbaar zou willen maken. Want ze zouden vergaan bij de aanblik van het licht dat hen dan tegenstraalde.

Maar u hoeft zich ook van Mij geen ander beeld te maken dan dat van de goddelijke Verlosser Jezus Christus. In Hem ben Ik voor u tot een "zichtbare God" geworden, in Hem heeft zich de eeuwige, oneindige Geest geopenbaard. In Hem ziet u Mij - en kunt u Mij aanschouwen van aangezicht tot aangezicht. Ik gaf Mij dus zelf een vorm voor u, die Ik vanuit mijn liefde en kracht als mijn schepselen buiten Mij had geplaatst. De eeuwige Geest, die de gehele oneindigheid vult, doorstraalde deze vorm en werd zo tot een zichtbare God. Desondanks bestuur en werk Ik in de gehele oneindigheid en dus kan Ik ook niet begrensd zijn in mijn wezen. Ik kan voor u die nog beperkt bent, die de algehele voleinding nog niet bereikt hebt, alleen in de gedaante van Jezus tot een voor u voorstelbaar begrip worden. Want naar gelang uw toestand, die nog steeds ver van de voltooiing verwijderd is, moet Ik u bedenken.

Maar ook voor de in hoogste volmaaktheid staande geesten ben en blijf Ik ondoorgrondelijk in mijn wezen, wat echter een reden is om nog gelukkiger te zijn, omdat zo mijn kinderen steeds dichter naar Mij toe willen komen, voortdurend door Mij gelukkig gemaakt kunnen worden door het vervullen van hun verlangen en toch Mij eeuwig niet bereiken kunnen, maar anderzijds Mij

toch kunnen aanschouwen van aangezicht tot aangezicht in Jezus Christus. Ook dit blijft voor u een mysterie. Pas als u in het licht staat begint u te begrijpen - en zult toch eeuwig mijn wezen niet kunnen doorgronden. Het lijkt alsof Ik eindeloos ver van u verwijderd ben, en toch ben Ik u zo nabij zoals alleen een Vader zijn kind nabij kan zijn. Maar dit besef maakt u zalig. Uw liefde neemt dan voortdurend toe en ze is ook de reden tot zaligheid omdat uw liefde nu steeds haar vervulling vindt.

Steeds vuriger moet dus uw liefde tot Jezus Christus ontbranden in wie u uw Vader van eeuwigheid kunt herkennen, en in wie Ik u onmetelijke zaligheden bereid. Want in Hem kan Ik nu bij mijn kinderen zijn ofschoon Ik aan geen vorm gebonden ben, ofschoon Ik de gehele oneindigheid vul met mijn licht en mijn kracht - met mijn wezen, dat ondoorgrondelijk is en blijft. U mijn schepselen echter, u moet Mij zoeken in Jezus en ook vinden, want Hem heb Ik Me uitgekozen tot de vorm die Mij heeft opgenomen. En deze eens menselijke vorm werd geheel vergeestelijkt en bleef toch zichtbaar voor ieder wezen dat de toestand van rijpheid heeft bereikt om geestelijk te kunnen schouwen.

Mijn geest van eeuwigheid ziet u dus als u Jezus Christus ziet, want Hij en Ik zijn één. U ziet de Vader als u Hem ziet omdat Ik voor u, mijn geschapen wezens, zichtbaar wilde zijn om uw gehele liefde te winnen. In mijn eindeloze volheid van kracht en licht echter kunt u Mij nooit aanschouwen zonder te vergaan. Ik wil echter met mijn kinderen kunnen scheppen en werken, dus ook Mij aan hen laten zien om hun zaligheid te vergroten. En Ik wil zelf hun liefde ondervinden en daarom steeds in de nabijheid van mijn kinderen zijn.

Amen

De geestelijke oerscheping en de afval van God

BD.5612

28 februari 1953

Het eerstgeschapen wezen - Drager van het licht - Afval van God

Uw menselijk verstand kan alleen tot een bepaalde graad deze diepe waarheid begrijpen, want het zuiver geestelijke kan alleen maar geestelijk verklaard worden. Deze verklaring wordt door de geest in u aangenomen en ook wel door de ziel tot het verstand geleid, maar uw verstand is aards nog te zeer belast en kan bijgevolg niet zo diep in de geestelijke kennis binnendringen dat hem alles

duidelijk is. Desondanks werkt mijn geest door de geestvonnk in u, en wie in de liefde leeft, begrijpt ook de bedoeling van wat Ik hem openbaar.

Mijn wil om vorm te geven was overgroot en mijn kracht was onuitputtelijk, en Ik vond mijn vreugde in het verwerklijken van mijn gedachten en plannen. En deze gelukzaligheid wilde zich weggeven en mijn liefde wilde zich uitstorten. Ik wilde dat buiten Mij nog een wezen zich verheugen zou over wat Mij zo onuitsprekelijk gelukkig maakte. Ik voelde mijn alleen zijn als een tekort dat Ik te allen tijde kon opheffen als Ik dat wilde. En Ik wilde Mij zelf terugvinden in een wezen dat met Mij ten nauwste verbonden zou zijn en dat Ik als een spiegelbeeld van Mij zelf, als mijn evenbeeld wilde vormen om dit wezen onbegrensde gelukzaligheden te bereiden en zo ook mijn zaligheid weer te verhogen. Ik wilde zo'n wezen scheppen en deze wil was voldoende, want mijn wil was kracht en werkte steeds in liefde en wijsheid.

Het uit Mij voortgekomen wezen was weliswaar mijn evenbeeld maar kon Mij niet zien, want als dit mogelijk geweest was, zou het vergaan zijn van zaligheid, omdat geen wezen mijn aanblik zou kunnen verdragen. Want ieder wezen, ook het volmaaktste beeld van Mij zelf, is alleen maar voortgebracht door de kracht van mijn liefde, terwijl Ik de kracht van de liefde zelf ben en in onvergelykelijke sterkte alles in glans overtref. Daarom was Ik voor het door Mij geschapen wezen ook niet te aanschouwen, maar Ik had voor Mij in dat wezen een opnamevat geschapen waarin de kracht van mijn liefde onafgebroken kon binnenstromen. Een wezen dat dus ook mijn wil tot vormen, mijn macht, mijn wijsheid en mijn liefde in overmaat van Mij ontving door het gestadige binnenstromen van de kracht uit Mij. Het kon dus nu dezelfde zaligheid ondervinden, het kon zijn kracht weggeven naar zijn wil, het kon scheppend werkzaam zijn tot zijn eigen vreugde en zijn zaligheid gestadig verhogen omdat mijn kracht dat wezen daartoe in staat stelde. En Ik genoot van zijn geluk.

En nu kwamen uit dat wezen talloze gelijke wezens voort. Zij waren allen kinderen van mijn liefde en stonden in stralend licht en hoogste volmaaktheid. Want vanuit het door Mij geschapen evenbeeld van Mij zelf en door mijn oneindige liefde kon altijd alleen maar het volmaakte voortkomen, omdat ons beider wil gelijk was en ons beider liefde in deze geschapen wezens voorkwam en er bijgevolg ook niets onvolmaakts bestond zolang mijn liefde en mijn wil aan het werk waren door dat eerstgeschapen wezen. Het was een vreugdevolle geestenwereld van oergeschapen geesten in grote getale. De kracht uit Mij stroomde onbeperkt naar het wezen dat Ik Mij had uitverkoren om drager te zijn van licht en kracht.

Het wezen zelf was meer dan gelukkig, maar Ik wilde ook deze gelukzaligheid nog verhogen. Ik wilde dat het niet aan mijn wil gebonden was, maar dat het uit

eigen wil werkzaam zou zijn, die, als dat wezen volmaakt zou blijven, ook mijn wil was. Want dat wezen was, toen het door Mij geschapen was, tot geen ander willen in staat. Ik wilde echter dat het vrij als heer en meester kon handelen daar dit pas het kenmerk is van een goddelijk wezen, en dat de liefde in hem zo machtig is dat zij beslissend is voor een met Mij gelijkgerichte wil. Deze liefde wilde Ik van mijn eerstgeschapen wezen ontvangen, die het wezen dan ook tegelijkertijd de hoogste volmaaktheid zou brengen. Daardoor zou het niet meer als een geschapen wezen naar mijn wil werken, maar als uit liefde in mijn wil binnengegaan, onbegrensde zaligheden genieten.

Om echter deze wils- en liefdesproef af te kunnen leggen moest het zich in volledige vrijheid van wil bewegen. Het wezen zag Mij niet maar kende Mij, want het stond in het "licht der waarheid". Het zag echter ook de talloze wezens die zijn wil had laten ontstaan en voelde zich zelf als hun verwekker, ofschoon het wist dat het de kracht van Mij ontvangen had.

Maar dit wezen benijdde Mij om die kracht. Als zelf zichtbaar voor de door hem geschapen wezens was het zich toch bewust van Mij te zijn uitgegaan. Maar het eiste het recht tot heersen over deze wezens voor zichzelf op door zich zelf aan hen te presenteren als krachtbron, als de enige macht die scheppen kon. Het zegde als het ware de liefde voor Mij op om te kunnen heersen. Het is voor u mensen onbegrijpelijk dat een zichzelf kennend wezen in zo'n verkeerd denken verdwalen kon. De verklaring hiervoor is de vrije wil, die, om werkzaam te kunnen worden, ook negatief moest kunnen kiezen, echter niet kiezen moest. De licht- en krachtdrager zag enerzijds de bewijzen van de hem doorstroomde kracht, doch de krachtbron zelf zag hij niet.

Zo verhief hij zichzelf tot heerser over zijn geschapen geesten en probeerde ook hun het idee te geven dat Ik niet bestond. Hij probeerde nu zijn van Mij afgekeerde wil op hen over te dragen.

En nu kwam ook voor de door de lichtdrager met behulp van mijn kracht geschapen wezens het moment van beslissing: het aantonen van hun volmaaktheid. Mijn kracht was in al die wezens aanwezig, zij waren vol van licht en straalden van liefde tot Mij die zij weliswaar niet konden zien, maar toch herkenden. Maar zij waren ook hun verwekker in liefde toegedaan omdat de hen verwekkende kracht liefde was die door het eerstgeschapen wezen stroomde en het tot scheppen in staat had gesteld. Deze liefde moest nu beslissen en viel uiteen.

Er ontstond een heilloze verwarring onder het geestelijke dat zich gedwongen voelde een beslissing te nemen. Maar omdat de kracht van mijn liefde als licht werkt, was het ook weer begrijpelijk dat de drang tot de Oerbron van die kracht

bij vele wezens sterker was, dat de liefde tot hem die zich van Mij afscheidde sterk afnam en zich daarom met grote kracht op Mij richtte. Want het licht in hen gaf het inzicht dat Ik de Liefde was van eeuwigheid. Ieder wezen had wel dat besef, maar ook de vrije wil die niet door dit inzicht gebonden was, anders zou hij onvrij geweest zijn. En de geestelijke wereld splitste zich. Het wezen dat uit Mij voortkwam had zijn aanhang, evenals Ik zelf, ofschoon Ik niet zichtbaar was. De kracht uit Mij werkte echter zo sterk, dat vele wezens zich afwendden van hem die zich tegen Mij wilde verzetten. Hun wil bleef op het juiste gericht terwijl de lichtdrager en zijn aanhang hun wil de verkeerde richting gaven, zich aldus met hun wil van Mij los maakten en dit betekende de val in de diepte.

Zodoende werd de lichtdrager - het uit Mij voortgekomen wezen - mijn tegenstander, terwijl dat wat uit hem voortgekomen was, geschapen door ons beider wil om lief te hebben, zich deels naar Mij en deels naar hem toekeerde, al naar gelang de gloed van liefde waarvan het vervuld was. Want op het moment dat de lichtdrager zich van Mij afwendde, ontstond er in de wezens een onbestemd verlangen naar een vaste pool. De vrije wil begon zich te ontwikkelen. Ze werden noch door Mij, noch door mijn tegenstander dwangmatig beïnvloed, maar alleen bestraald door ons beider kracht die ieder wezen voor zich wilde winnen.

De stroom van mijn kracht was alleen liefde en raakte deze wezens zodanig dat zij Mij herkenden zonder Mij te zien. Zij konden echter ook de verandering van de wil van mijn eerstgeschapen wezen herkennen. Maar daar zij dit wezen konden zien volgden velen hem na, wat zeggen wil, zij onderwierpen zich aan zijn wil en keerden Mij zodoende de rug toe.

Doch evenzo voelden ook vele oergeschapen wezens zich als mijn kinderen, en dezen bleven Mij trouw uit vrije wil, alleen was hun aantal veel geringer. Dit waren de eerstgeschapen wezens, de meest zalige uitingen van de wil van mijn lichtdrager om vorm te geven en die de hem onmetelijk toestromende kracht van mijn liefde liet ontstaan. En deze kracht van liefde was ook deze wezens eigen en dreef hen onophoudelijk tot Mij. Want zij beseften dat de tegenwoordige wil van hun verwekker verkeerd was en zij keerden zich daarom van hem af. Dit inzicht zou ook voor de andere wezens mogelijk geweest zijn, maar zij volgden blindelings degene die zij konden aanschouwen. En hun wil werd gerespecteerd en op geen enkele manier door Mij beïnvloed, want de wilsbeslissing moest plaatsvinden om het geschapene tot zelfstandige volmaaktheid te voeren.

Het wezen dat Mij verliet trok zijn grote aanhang met zich mee in de diepte. Want zich van Mij te verwijderen betekent aan te sturen op de diepte, een totaal tegenovergestelde toestand tegemoet te gaan, wat dus betekent duisternis,

krachteloosheid en gemis aan inzicht. Daarentegen verbleven mijn kinderen in het stralendste licht en in onmetelijke kracht en zaligheid.

Na deze val van Lucifer, de lichtdrager, was zijn kracht gebroken. Hij kon niet langer scheppend en vormend bezig zijn, hoewel Ik hem niet alle kracht ontnam omdat hij mijn schepsel was. Zijn macht en kracht was zijn aanhang, waarover hij nu heerst als "vorst der duisternis". Maar toch zijn zij die hem volgden ook producten van mijn liefde die Ik niet voor eeuwig aan mijn tegenstander overlaat. Zolang deze wezens nog zijn wil in zich dragen behoren zij hem toe. Doch zodra het Mij gelukt is hun wil op Mij te richten, heeft hij hen verloren. Zijn kracht neemt dus in gelijke mate af als Ik het van hem afhankelijke verlos uit zijn macht, wat echter steeds de vrije wil van de geschapen wezens vooropstelt.

En dit is het doel van mijn heilsplan van eeuwigheid dat door alle bewoners van het lichtrijk, door mijn engelen en aartsengelen, vol ijver en vol liefde ondersteund wordt. Want zij zijn allen mijn medewerkers die moeite doen om hun gevallen broeders en zusters de zaligheid terug te geven die zij eens verspeelden. En dit bevrijdingswerk zal slagen, ofschoon het eeuwig lange tijden vereist tot het laatste, eens gevallene tot Mij terugkeert. Tot ook mijn uit mijn liefde voortgekomen eerste wezen Mij weer nader komt in het verlangen naar mijn liefde, tot ook dit berouwvol terugkeert in het vaderhuis dat hij eens vrijwillig heeft verlaten.

Amen

BD.7082

3 april 1958

Val der geesten - Denkvermogen - Val van Lucifer

Het is heel wat makkelijker u met de geestelijke samenhang en verbanden vertrouwd te maken die uw eigen bestaan met redenen omkleden, dan u het juiste inzicht over te brengen over de geestelijke gebeurtenissen die zich afspeelden toen Ik u allen als geestelijke wezens in het leven riep. Wat aan mijn heilsplan ten grondslag ligt was pas het gevolg van datgene wat zich tevoren in het rijk der geesten afspeelde. En het begrijpen van dit gebeuren stelt een volheid van licht voorop die u als mens op aarde nog niet bezit, zelfs wanneer u ook uw best doet te leven volgens mijn wil. Maar die geestelijke gebeurtenissen hoorden bij de vrije wilskeuze die ook alle uit mijn liefde voortgekomen wezens moesten afleggen om de hoogste voltooiing te bereiken: als vrij scheppende

wezens onafhankelijk te zijn van mijn wil en toch vanuit een wil gelijk aan de mijne, met Mij te denken, te willen en te handelen. En daartoe waren ook voor deze vrije wilsbeslissing de noodzakelijke voorwaarden vereist. Het wezen moest in de diepte kunnen vallen, zoals het echter ook omgekeerd de hoogste hoogte moest kunnen bereiken. Zodra het wezen beperkt zou zijn in zijn vrijheid naar boven of naar onderen, zou ook zijn wil niet meer vrij zijn. En deze wil die zich dus vrij ontplooiëde, was wederom het resultaat van het denken, maar de gedachte was een van Mij uit aan het wezen toegestraalde uiting van kracht, die het wezen zelf ertoe aanzette zijn standpunt wat dat betreft te bepalen.

Het eigen denkvermogen van het wezen bestond dus daarin, een aanstraling die het trof door middel van gedachten, te verwerken, dus als het ware zich zelf met de gedachte bezig te houden, daar anders het wezen alleen maar een werkstuk van Mij uit zou zijn gebleven, wanneer mijn gedachte het dwangmatig ertoe zou hebben gebracht hetzelfde te denken. Maar Ik wilde geheel vrije schepselen buiten Mij plaatsen en gaf hun derhalve het vermogen zelf te oordelen, wat zich echter in een verschillende richting kon ontplooiën.

Er zou nooit ofte nimmer van Mij een afval van Lucifer hebben kunnen plaatsvinden, wanneer hij dit vermogen niet zou hebben bezeten. Hij zou dan echter ook geen vrije geest zijn geweest, integendeel steeds slechts een marionet die volledig aan mijn wil was onderworpen. Ik moest dus deze en ook alle volgende wezens geheel van Me isoleren, ze moesten zich in een complete vrijheid verheugen en mochten op geen enkele manier worden beperkt. En zo ook moesten de hun toegestraalde gedachten net zo goed negatief of positief in praktijk kunnen worden gebracht, dat wil zeggen het wezen zelf kon in algehele overeenstemming, dus met Mij in dezelfde wil ook realiseren waartoe het door zulke gedachten werd aangespoord. Maar evenzo kon het "anders denken", dus op grond van zijn denkvermogen andere gevolgtrekkingen maken, wat echter alleen dan gebeurde, wanneer het dit denkvermogen niet meer als geschenk van Mij, veeleer als zelf ontwikkeld, bezag en dit verkeerde zelfbewustzijn een vertroebeling van zijn inzicht tot gevolg had. Wel was al het wezenlijke als zelfstandig zijnde buiten Mij geplaatst, maar in zijn oersubstantie was het liefde en deze liefde moest dus ook de band zoeken met Mij, omdat liefde tot liefde aanspoort. En zo lang was ook de wil geheel in overeenstemming met de mijne. Elk losser worden van de band met Mij uitte zich ook in het afwijken van de wil van het wezen van mijn wil, en dit had weer zijn uitwerking in een gebruiken van het denkvermogen in een verkeerde richting, omdat elke gedachte naar alle richtingen toe moest kunnen worden overwogen, daar anders de wil niet vrij zou zijn, wat echter geenszins wil zeggen dat een verkeerde gedachte van Mij zelf het wezen is toegestroomd.

Het eerste wezen, Lucifer, bevond zich in het helderste licht en het kon met Mij zelf van gedachten wisselen, het kon zijn gedachten ook verkeerd richten, maar zou ook telkens de mogelijkheid hebben gehad, Mij deze verkeerde gedachten van hem voor te leggen, zodat Ik hem zou hebben kunnen antwoorden. Maar juist die verkeerde gedachten meende hij voor Mij te kunnen verbergen en dit was al een vermindering van zijn liefde, die ook een vermindering van het licht ten gevolge had. En tot die eerste verkeerde gedachten hoorden dus ook de twijfels aan mijn macht, omdat hij Mij niet kon zien. Het inzicht dat hij zelf in het aangezicht van mijn veel te helder stralend oerlicht zou zijn vergaan hield hem niet af van het verlangen. Hij wilde dit inzicht niet accepteren en zocht er een verklaring voor in mijn machteloosheid, weer een gedachte die al een bewijs was dat hij zijn band met Mij al erg los had gemaakt toen deze gedachte in hem bovenkwam. Want in dezelfde mate dat hij aan mijn macht begon te twijfelen, verhief zich zijn eigen bewustzijn van kracht en nu volgde op de ene verkeerde gedachte de andere. Zijn wil stemde niet meer overeen met de mijne, zijn liefde nam af en hij sloot zich steeds meer af voor de krachtstroom van mijn liefde, daar hem nu ook het inzicht had verlaten dat ook hij eerst door mijn kracht moest worden gevoed om scheppend werkzaam te kunnen zijn.

Maar ter wille van het doel dat Ik nastreefde - de uit Mij en hem voortgekomen wezens te brengen tot de hoogste gelukzaligheid - verhinderde Ik ook geen van de wezens, zelfs mijn eerstgeschapen lichtdrager niet, de wil verkeerd te gebruiken. Ik verhinderde geen wezen het denkvermogen verkeerd te gebruiken. Want alle wezens waren vrij buiten Mij geplaatst en de grootste gelukzaligheid van de wezens bestaat ook daarin: in volledige vrijheid te kunnen scheppen en te werken. En dat vereist ook volledige aanpassing aan mijn wil zonder enige dwang. Maar zou geen wezen anders kunnen denken en willen dan in mijn wil, dan zouden deze wezens ook niet voorzien zijn van een vrije wil die echter onherroepelijk bij een goddelijk volmaakt wezen hoorde. En pas dan kan Ik over mijn schepselen als over mijn kinderen spreken wanneer ze in geheel vrije wil in mijn wil zijn binnengegaan en pas dan is hun een gelukzaligheid beschoren die hoogste volmaaktheid vooropstelt. En deze volmaaktheid kon Ik de wezens niet schenken, integendeel moest die door ieder geschapen wezen zelf in vrije wil worden verworven.

Amen

BD.8672

13 november 1963

De reden van de afval van Lucifer van God

Toen Ik de miniaturen van Mij zelf in het leven riep, werd Ik daartoe bewogen door mijn liefde zonder einde, die zich wilde weggeven, die zich vaten wilde scheppen om hierin zich uit te storten. Mijn liefde werkt zich uit als kracht en deze kracht wilde scheppend werkzaam zijn en zo moest ook het door Mij geschapene, omdat mijn kracht zich uitstortte in de vaten, zich weer op dezelfde manier scheppend bezig houden, want het waren wezens die als mijn evenbeelden ook dezelfde drang om te scheppen in zich droegen, die de hun voortdurend toestromende kracht weer tot werken aanzette omdat de kracht die uit Mij als de Oerbron van kracht stroomde, voortdurend leven voortbracht. En zo zal het u begrijpelijk zijn dat dus alle wezens die uit Mij voortkwamen, zich in een staat bevonden waarin zij ook geen beperking kenden in het scheppen van werken van allerlei aard, waarin ze hun gelukzaligheid vonden; dat ze echter net als Ik aan geen beperking waren onderworpen, want mijn liefde was eindeloos, en zo ook stroomde de kracht van mijn liefde in alle wezens om hen gelukkig te maken.

Er trad ook geen stilstand op in het scheppend bezig zijn van die wezens, omdat er ook geen beperking van mijn kracht was, die nooit wordt opgebruikt, die altijd en eeuwig zal blijven stromen en er daarom altijd en eeuwig scheppingen zullen ontstaan, evenals ook alle door Mij eens uitgestraalde wezens zo lang onbeperkt de kracht uit Mij betrekken om te scheppen en te vormen als ze zich zelf voor Mij openen, dat wil zeggen de aanstraling van mijn liefde geen tegenstand bieden. En aan deze gelukzalige staat had waarlijk geen einde hoeven te komen, omdat van mijn kant uit de wezens nooit een beperking zou zijn opgelegd en zij daarom ook geen vermindering van de kracht hoefden te vrezen. En toch trad er een verandering op in deze overgelukkige staat van de wezens, teweeggebracht door een omstandigheid die de wezens als gebrekkig beschouwden: dat Ik zelf, hun God en Schepper, voor hen niet zichtbaar was als eenzelfde wezen, dat ze wel op de hoogte waren van Mij als hun Vader, uit wie ze waren voortgekomen, maar omdat Ik Me hun niet zichtbaar bekendmaakte, zagen ze dit als een begrenzing van mijn volmaaktheid. Ze begonnen verkeerde gedachten in zich te overwegen omdat ze deze vraag niet openlijk aan Mij voorlegden, die Ik hun ook zou hebben beantwoord, zodat ze dus hun verkeerde denken zouden hebben ingezien en rechtgezet.

Maar deze innerlijke twijfel aan mijn volmaaktheid meenden ze voor Mij te kunnen verbergen en toch was Ik ervan op de hoogte. Maar Ik gebruikte geen dwang, veeleer liet hun de volste vrijheid in hun denken, die ze echter misbruikten. Want ze herkenden dezelfde twijfel aan mijn volmaaktheid ook in dat wezen dat als eerste buiten Mij werd geplaatst en dat in alle schoonheid straalde in het volste licht. Dat wezen schonk Mij wel zijn hele liefde gedurende

eeuwigheden en het was in deze liefde bovenmate gelukkig en een met mijn wil, hoewel ook zijn wil vrij was.

Maar zo nu en dan kwamen ook in dit van licht stralende wezen twijfels boven, omdat Ik ook voor hem niet zichtbaar was. Maar zijn grote liefde voor Mij onderdrukte steeds weer de opkomende twijfel en het gaf zich aan Mij over. En het vond zijn gelukzaligheid in het voortdurend scheppen van gelijksoortige wezens door zijn wil met gebruikmaking van mijn kracht. Doch steeds weer kwam deze twijfel aan Mij boven en ook hij legde deze niet aan Mij voor, wat voor hem mogelijk was. Hij voedde de twijfel zodat deze voortdurend sterker werd en zijn liefde voor Mij minder werd. Daardoor verzwakte hij echter ook zichzelf, omdat zijn verminderde liefde voor Mij ook de stroom van mijn liefde minder deed worden en ook zijn scheppend werkzaamzijn beperkte.

Zou Ik Me hebben kunnen laten zien, dan zou het hem niet mogelijk zijn geweest zich van Mij af te keren. Maar het vuur van mijn liefde zou hem hebben verteerd, want geen enkel geschapen wezen is in staat in het Oervuur van mijn liefde te kijken zonder te vergaan. Ook hij wist dat, omdat hij in het inzicht van het volste licht stond, maar hij speelde met de gedachte meer te zijn dan Ik, omdat hij straalde in het helderste licht en in volmaakte schoonheid. Hij kon zich geen wezen voorstellen dat hem nog aan licht en schoonheid overtrof en daardoor maakte hij aanspraak op het recht te heersen over alle geschapen wezens, wier verwekker hij wel was door zijn wil, maar de kracht om te scheppen van Mij had betrokken. Hij zag nu in die menigte geestelijke wezens zijn macht en daarom dacht hij de kracht uit Mij te kunnen ontberen, hij geloofde haar aan Mij te hebben onttrokken door het scheppen van ontelbare wezens en hij zag het als een bewijs van mijn machteloosheid dat Ik Me niet zichtbaar aan hem bekendmaakte.

En Ik liet hem in dit geloof, omdat Ik hem als geheel vrij wezen buiten Me had geplaatst, dat Ik nooit ofte nimmer zal dwingen zijn wil en zijn denken te veranderen, ook al houdt hij zich eeuwigheden van Mij verwijderd. Mijn kracht stuitte op weerstand en afweer en bijgevolg bleef Ze geheel werkeloos. En het is nu mijn eerstgeschapen wezen niet meer mogelijk nog welk scheppingswerk dan ook te doen ontstaan, maar het meent groot en machtig te zijn omdat het die ontzettend grote menigte geestelijke wezens ziet als zijn eigendom, die net als hij tegen Mij in opstand kwamen en de aanstraling van mijn liefde afwezen. Ook zij zijn niet in staat tot welke bezigheid dan ook, omdat ook zij zich eindeloos ver van Mij verwijderden. Maar het was hun vrije wil die Ik eerbiedig. En daarom blijven zij zolang van Mij verwijderd, tot ze weer uit vrije wil contact zoeken met Mij en om de aanstraling van mijn liefde vragen. Ook het eerstgeschapen wezen, mijn huidige tegenstander, zal eenmaal de weg die naar Mij terugkeert betreden. Ook hij zal eens vurig verlangen naar de aanstraling

van mijn liefde en deze weer vrijwillig van Mij in ontvangst nemen, omdat hij eens zijn weerstand zal opgeven, al zullen er nog eeuwigheden vergaan. Doch alles wat als kracht eens door Mij werd uitgestraald, keert onherroepelijk weer terug naar de Bron van kracht van eeuwigheid.

Amen

BD.8910

12 januari 1965

Goed en kwaad - De wet van eeuwigheid

Ook daarover wil Ik u een verklaring geven, want zelfs de geringste twijfel verhindert u de volgende opvatting, dat van Mij uit het kwade in het wezen gelegd werd, recht te zetten. Ik heb nimmer het kwade geschapen, maar Ik wist sinds eeuwigheid dat het kwade in de wereld van de afgefallen geesten ingang zou vinden.

Ik wist van eeuwigheid dat Ik ook als de herkomst van het kwade zou worden beschouwd, omdat Ik van eeuwigheid af weet met welke leugens mijn tegenstander tegen Mij strijden zou om de terugkeer naar Mij tegen te gaan. Maar Ik stuur de mensen steeds weer een licht dat hun opheldering over mijn wezen moet geven. En er zullen ook steeds weer lichtdragers van boven naar de aarde komen om juist deze opvatting recht te zetten.

Mijn wezen is van eeuwigheid goed en is niet in staat ooit een slechte gedachte op mijn voortgebrachte schepselen over te brengen. Dit moet u eerst gezegd worden, opdat u zelf niet aanneemt met alle slechte eigenschappen en begeerten door Mij geschapen te zijn. Want eeuwige tijden was u zo innig met Mij verbonden en u kende in deze staat niets wat tegen het goddelijke inging. U was van gelijke wil als Ik, zodat u onbelemmerd de kracht van mijn liefde ontvangen kon en daardoor onbegrensd gelukkig was.

Toen nu echter mijn eerst-geschapen geest Lucifer of lichtdrager, van Mij afviel en dus u allen de wilsproof moest afleggen welke heer u de voorkeur geeft, toen u zich in vrije wil echt zou moeten uitspreken, moest u ook zelf kunnen kiezen tussen goed en kwaad. U moest weten dat het kwade van mijn tegenstander uitging, terwijl van Mij alleen maar goede gedachten naar u konden toestromen. Dus Ik gaf u licht: het vermogen om goed en kwaad te onderscheiden. En in dit heldere licht zou u hebben kunnen inzien waar het kwade van was uitgegaan. Ik duldde wel het kwade omdat het nodig was voor de beslissing van uw wil, maar

noem het kwade nooit goed. En zo ook moest het wezen een begeerte kunnen bevredigen als het daarnaar verlangde, zelfs al was deze begeerte slecht. Evenzo moest ook het verlangen om goed te zijn in het wezen aanwezig zijn - en dit moet dus zo begrepen worden dat elk verlangen zich ontplooiën kan, daar anders een beslissing niet mogelijk is.

Dat de gevallen wezens alleen een slecht verlangen bevredigen wilden komt echter niet daaruit voort dat dit verlangen vanaf het begin uit hen zelf kwam, veeleer heeft mijn tegenwoordige tegenstander pas dit verlangen op zijn aanhang overgedragen. Zodoende moest elk gevoelen voor het wezen mogelijk zijn, het moest begeerten in zich kunnen opwekken. Toch hoeven deze begeerten niet van Mij afkomstig te zijn, wat altijd dan het geval is als deze begeerten slecht zijn, zoals echter ook ieder niet-gevallen wezen een verlangen heeft, dat zich alleen op het goede richt.

Stel bijgevolg het woord "verlangen" in de plaats van "begeerte" - dat eigenlijk hetzelfde betekent - en het zal u begrijpelijk zijn dat elk gevoelen in het wezen van Mij is uitgegaan, maar dat ieder wezen zelf de richting ervan bepaalt. Daarom moet u met alle twijfels, met alle vragen naar Mij komen en Ik zal u niet in zielenood achterlaten. Ik zal u opheldering geven die u van boven wordt aangeboden, zodat u ook zelf van de waarheid overtuigd bent. Want het gaat erom nog veel dwalingen recht te zetten, ook als u gelooft de waarheid te bezitten. Niets blijft onveranderd wat naar nog onvolmaakte mensen komt, al is het nog zo puur van boven uitgegaan.

Daarom openbaar Ik Mij steeds weer opnieuw, om weer de zuivere waarheid naar de aarde te sturen. Daarom kunt u het ook zonder bedenken aannemen, wanneer u alles ernstig onderzoekt. Want de zuivere waarheid van Mij moet de uitwerking hebben dat ze herkend wordt door hen die met een ernstig verlangen naar de waarheid haar aanvaarden.

Amen

BD.8760

22 februari 1964

Kennis van het heilsplan van God

Ik wil dat u wat inzicht krijgt in mijn heilsplan van eeuwigheid en daarom probeer Ik, in overeenstemming met uw graad van rijpheid, u daarover kennis te geven. Ik probeer u dit weten door mijn geest over te brengen, opdat u in de

volle waarheid verkeert en u voor uzelf ook zeker zult kunnen zijn van deze waarheid. Want alleen door middel van de geest is het mogelijk u zuivere waarheid te doen toekomen. Maar daarom zult u van alles op de hoogte moeten zijn om tegen dwaalleren op te kunnen treden, die u de terugkeer naar Mij bemoeilijken, die dus door mijn heilsplan eens moet worden bereikt.

U zult moeten weten vanwaar u komt en wat u ertoe heeft gebracht u van Mij af te keren. U moet op de hoogte zijn van het lot dat u zich zelf hebt geschapen door uw afval van Mij. En u zult moeten weten dat en waarom Ik voor u nu een plan klaarlegde dat weer de langzame weg terug naar Mij verzekert. En over dit plan zult u ook kennis moeten verkrijgen, want dan pas zult u uw menszijn op aarde begrijpen en het nu volgens dit doel gestalte geven. U zult Diegene leren herkennen en liefhebben, die ter wille van uw gelukzaligheid de gehele schepping liet ontstaan, die in onmetelijke liefde en wijsheid Zijn macht aanwendde om scheppingen van de mooiste soort in het leven te roepen die alle beantwoorden aan hun bepaalde doel en alle alleen maar daartoe dienen het eens gevallen geestelijke op te nemen om het eens tot de uiterste rijpheid te brengen, dat het eens tot Mij terugkeert, die de oorsprong van zijn bestaan geweest ben en met mijn geschapen wezens ook eeuwig verbonden zal blijven omdat Ik ze liefheb.

U mensen moet op de hoogte zijn van mijn eindeloze liefde, omdat deze de verklaring is voor alles, daar Ik anders ook weer zou hebben kunnen vernietigen wat Ik schiep toen het zich verzette tegen Mij. Maar mijn liefde verhinderde dat. Mijn liefde wil echter ook het geschapene gelukkig maken, omdat de liefde niet anders kan dan gelukzaligheden bereiden. En daarom moet een terugkeer van het van Mij afgevallene onherroepelijk plaatsvinden. En mijn heilsplan van eeuwigheid is alleen maar gericht op dit doel van de uiteindelijke terugkeer van al het gevallen geestelijke. Dat Ik u nu daarover zo uitvoerig in kennis stel, is alleen maar bepaald door de eindtijd die voor u mensen een laatste behulpzaam zijn noodzakelijk maakt. U moet weten waarover het gaat en dat u niet veel tijd meer rest om die terugkeer naar Mij te realiseren. U zult niet gedachtenloos van de ene dag in de andere mogen leven, maar u zult moeten proberen een nauwe band met Mij aan te gaan, om dan ook door Mij door de chaos te worden geleid die nog voor het einde over u mensen komen zal en waarvoor u dus ook de waarheidsgetrouwe verklaring moet worden gegeven. Maar wordt u daarover in dwaling gelaten, hoopt u er voortdurend op dat voor alles weer een aardse opbloei, een aardse vooruitgang zal komen omdat u niet op de hoogte bent van de zin en het doel van alle gebeurtenissen die u overkomen, dan zal uw aardse leven voor niets geleefd zijn zonder enig nut voor uw ziel, die uw eigenlijke ik is en die niet vergaat met de dood van uw lichaam. En voor het lot dat dan de ziel wacht, wil Ik u graag bewaren. Ik wil u graag gelukzaligheden bereiden omdat Ik u liefheb en daarom stuur Ik steeds weer de waarheid naar de aarde, die u

alleen maar hoeft aan te nemen. En dan bent u ook gered van een vreselijk lot van hernieuwde kluistering in de scheppingen van de aarde.

Wie kennis heeft van mijn eeuwige heilsplan gaat al met een zekere blijheid door het aardse leven, omdat hij de zin en het doel ervan heeft ingezien en nu ook bewust leeft en steeds probeert mijn wil te vervullen. Wie dit weten echter vreemd is kent het doel van het bestaan niet en hij zal steeds alleen maar aan al het aardse waarde hechten, maar geestelijke doelen nooit laten gelden, omdat het geestelijk gebied hem volledig vreemd is. En wederom zal ook alleen die mens begrip voor mijn heilsplan van eeuwigheid opbrengen, die zelf al de band met Mij tot stand heeft gebracht door werken van liefde. Want diens geest is al ontwaakt ten leven, terwijl de mens zonder zo'n geloof in Mij, liefdeloos zal denken en handelen en hij nooit voor zo'n weten ontvankelijk is. Hij gaat dus in dichte geestelijke duisternis door het leven en vindt in zijn blindheid ook niet de juiste weg.

Maar Ik wil alle mensen het weten voorhouden dat ze eens van Mij zijn uitgegaan, zich vrijwillig van Mij afkeerden, in de diepte stortten en zij uit deze diepte weer door mijn liefde worden omhooggeholpen en bijgestaan, omdat mijn liefde voor al het door Mij geschapene overgroot is en deze liefde ook nooit veranderen zal. En daarom rust Ik niet eer Ik het van Mij afgevallene weer heb teruggewonnen, tot het zich vrijwillig weer naar Mij begeeft. En met dit doel gaat het door de schepping, die Ik eens voor deze terugkeer naar Mij liet ontstaan. En steeds weer zal Ik dit weten overbrengen aan de mensen die zich met Mij verbinden en de waarheid te weten willen komen over aanleiding en zin en doel van hun bestaan op deze aarde. En u zult in alle waarheid hierover worden onderwezen, omdat alleen de waarheid u vrij maakt en weer definitief naar Mij terugvoert.

Amen

De materie als gevolg van Lucifers afval

BD.8613

11 september 1963

De schepping is het werk van God

Al mijn scheppingswerken bewijzen mijn eindeloze liefde voor u, en mijn onovertrefbare wijsheid en almacht, want ze ontstonden enkel en alleen voor de redding en terugvoering van het eens gevallen geestelijke. Daarom is het gehele

scheppingswerk een uitdrukking van mijn overgrote liefde, want het betrof rechtstreeks de geestelijke wezens die zich tegen Mij verzetten, mijn liefde afwezen en daardoor mijn liefde niet meer waardig waren. En nochtans bewoog Mij juist dat weerspannige geestelijke ertoe scheppingswerken te laten ontstaan die als doel hadden dat dat geestelijke zijn weerstand op zou geven en weer tot Mij terug zou keren.

De liefde lette dus niet op de weerstand maar nam deze gevallen wezens gevangen, dat wil zeggen: mijn wijsheid en macht loste het wezen op in ontelbare deeltjes. Mijn liefdekracht omhulde hen en vormde de eens als wezens uitgestraalde kracht om tot scheppingswerken, welke mijn wijsheid weer hun bestemming toewees. Liefde, wijsheid en macht waren onophoudelijk bezig scheppingswerken te laten ontstaan, zodoende was en is de schepping in de ware zin van het woord een goddelijk werk dat van Mij en mijn wezen getuigt. En dat op u mensen als het grootste wonder moest overkomen wanneer u daar ernstig over nadenkt. En deze schepping zal ook steeds een wonder blijven, want de dingen zijn niet zonder leven maar zijn in voortdurende verandering. De functies van de afzonderlijke scheppingswerken bewijzen voor elk nadenkend mens een levende God, vol van wijsheid en energie, wiens liefde onuitputtelijk en wiens macht onbegrensd is. En die zonder ophouden vormen laat ontstaan, die de eens gevallen deeltjes die in een toestand van dwang in de scheppingswerken dienen, in zich dragen. Want Ik onttrok het gevallen geestelijke aan de macht van mijn tegenstander, de macht die het eens ten val had gebracht en die het vrijwillig gevolgd was. Het was weliswaar van hem, juist omdat het hem vrijwillig volgde, en toch was hem iedere macht over het geestelijke, dat mijn liefdekracht tot materie liet worden, ontnomen. Het geestelijke was zodoende aan de invloed van mijn tegenstander onttrokken en stond nu onder mijn wet. Het was niet meer vrij, want het had voor zichzelf zijn vrijheid verspeeld. Maar voor zijn bestwil stelde Ik het nu onder mijn wet, zodat het dienen moest in een gekluisterde toestand.

De gehele schepping is dus een werk van mijn liefde voor het gevallen ongelukkige geestelijke dat de weg door de materie af moet leggen in grote ellende. Heeft het eens gevallen geestelijke echter de weg door de schepping afgelegd en gaat dan als mens over de aarde, dan is hem ook het scheppingswerk begrijpelijk. Hij kan er zich over verheugen omdat de toestand van ellende achter hem ligt. Hij ziet de schepping in al haar heerlijkheid voor zich, zij getuigt ook van de liefde, wijsheid en macht van de Schepper, wanneer hij de laatste weerstand tegen Mij opgeeft. De mens is dan in zekere zin wel al vrij maar toch nog blootgesteld aan de invloed van mijn tegenstander, die tevoren geen macht over het geestelijke had. De mens is dus steeds nog zolang zijn aandeel, totdat hij zich in vrije wil van hem heeft losgemaakt.

En aldus moet u goed begrijpen: De schepping kan en zal u mensen gelukkig maken omdat ze mijn werk is, alleen dat Ik voor haar ontstaan gebruik maakte van de eens door Mij als wezens uitgestraalde kracht die Ik omvormde tot de meest verschillende werken van mijn oneindige liefde en wijsheid. Dat zij evenwel in haar substantie het gevallen geestelijke is, en zodoende tot mijn tegenstander behoort tot het geheel verlost weer tot Mij is teruggekeerd. U mensen ziet niet het gevallene in de scheppingen, u ziet alleen de uitwerking van mijn liefde en mag uzelf over deze verheugen. U mag mijzelf daarin herkennen en u mag uzelf gelukkig prijzen dat u de weg terug door de schepping weer hebt afgelegd en kort voor uw voleinding staat. U moet er echter ook aan denken dat de werkelijke wereld een geestelijke wereld is die alleen zichtbaar is voor hem die met geestelijke ogen kijkt en dat alles wat voor u mensen zichtbaar is slechts een weerglans is van deze werkelijke geestelijke wereld. U moet eraan denken dat elke materie bestaat uit verharde geestelijke substantie en dat deze verharding weer alleen het gevolg was van de weerstand tegen Mij en de afwijzing van mijn liefdekracht. Want dan zal het voor u ook begrijpelijk zijn dat de aardse materie het Mij weerstrevende geestelijke is dat mijn liefde en wijsheid alleen tot een dienende functie aanspoort om zijn weerstand te breken en eenmaal weer tot zijn oertoestand terug te voeren.

De afval der wezens van Mij bracht dus de verharding van geestelijke substantie teweeg. Dus behoort dit verharde geestelijke zolang nog tot mijn tegenstander tot deze substantie weer vergeestelijkt is, wat Mij echter niet hindert hem de macht over dat geestelijke te ontrukken en dit tot scheppingen van allerlei aard om te vormen met het doel het geestelijke definitief tot een vrijwillig afkeren van hem en een vrijwillig terugkeren tot Mij te bewegen. En zo blijft de schepping ook steeds een goddelijk werk van mijn eindeloze liefde en wijsheid dat alleen Ik zelf kon laten ontstaan, Ik die alle macht en kracht bezit en die alles tot uitvoering kan brengen wat mijn liefde en wijsheid wil en als succesvol inziet.

Amen

BD.8575

30 en 31 juli 1963

Opheldering over de materie en haar opdracht

Alle materie is verdichte geest. En zo is de gehele aards-stoffelijke wereld eens door Mij uitgestraalde kracht die in het allereerste begin haar bestemming niet nakwam omdat zij er niet toe gedwongen werd, die echter volgens de wet van

eeuwigheid werkzaam moest worden, en daarom omgevormd werd tot scheppingen van allerlei aard - waarvan het functioneren bepaald werd door natuurwetten en dit in gedwongen toestand. Door de wettelijke vervulling van hun taak treedt het geestelijke een steeds hoger stadium van ontwikkeling binnen en zodanig is de schepping in de grond van de zaak geestelijks - op de meest uiteenlopende niveaus van ontwikkeling. Vanaf het hardste gesteente, als plant of dier, omhoog tot de mens toe, gaat de ontwikkeling opwaarts, die gegarandeerd is door een voortdurende dienende werkzaamheid van elk afzonderlijk scheppingswerk. De materie valt steeds weer uiteen, dat wil zeggen: al het geestelijke wisselt voortdurend van uiterlijk en neemt een nieuwe, hogere vorm aan en ontwikkelt zich op die manier tot aan het stadium, waarin het zich als mens mag belichamen om ook nu weer door dienend werkzaam te zijn, zich te bevrijden uit de laatste vorm op deze aarde.

Steeds zullen materiële omhulsels of uiterlijke vormen het rijpere geestelijke bevatten en dit dienen om zich verder te voltooien. De omhulsels zelf worden steeds weer opgelost en de daarin geborgen geestelijke substanties zullen zich eveneens verenigen met substanties van dezelfde rijpheid en hun volgende vorm aannemen, zolang tot alle kracht zich weer verzameld heeft, die in het oerbegin als "wezen" uitgestraald was, en nu het wezen weer bestaat in zijn vroegere hoedanigheid, echter zonder enige liefde die het eertijds niet meer van Mij wilde aannemen. Deze liefde nu wordt als vonkje aan de nu als mensenziel op aarde levende oergeest toegevoegd, als een genadegeschenk mijnerzijds. En nu kan de mens weer zijn voltooiing bereiken, hij kan weer volmaakt worden zoals hij eens uit Mij was voortgekomen. En dan is het uiteindelijke doel bereikt dat Ik Mij gesteld heb bij het scheppen van de wezens.

Tot het vroegere wezen echter de weg door de scheppingen der aarde is heengegaan, vergaan er eindeloze tijden. Want wat als materie voor u zichtbaar is, had al lange perioden nodig voor haar omvormingen. Want de eerst harde materie, het gesteente, geeft niet zo gauw het geestelijke vrij. En als niet onder invloed van natuurwetten een uiteenvallen van de harde buitenkant plaatsvindt, kunnen eeuwigheden vergaan tot er een lossen wordt intreedt. Tot deze wereld van gesteenten een lichtere vorm van leven laten zien in die zin, dat ze geheel verandert of ook wel uiteenvalt en het gekluisterde geestelijke vrij laat, dat nu in een minder vaste vorm opnieuw gebonden wordt. En zo zal de nieuwere vorm steeds gemakkelijker oplosbaar worden en al de scheppingswerken geven het geestelijke de mogelijkheid daarin verder te rijpen. En zo komt dit aanvankelijk geheel verharde dode geestelijke langzaam tot leven. Het wisselen van de uiterlijke vorm vindt steeds sneller plaats en in de gehele schepping is er een voortdurend leven en sterven, een worden en vergaan te zien.

Maar het geestelijke heeft eindeloze tijden nodig voor zijn ontwikkelingsgang, die als mens op de aarde beëindigd wordt. En steeds moet onderscheiden worden, dat elke uiterlijke vorm uit geestelijke substanties bestaat die in het begin van hun ontwikkeling staan en dat elke uiterlijke vorm weer geestelijke substanties bevat die reeds een hogere graad van rijpheid bereikt hebben en in die vorm nog verder uitrijpen moeten. En daarom hoeft het uiterlijk omhulsel niet steeds zo gewaardeerd te worden als het geestelijke dat het in zich draagt. Het uiteenvallen van de buitenkant zal altijd een daad van bevrijding zijn voor het gekluisterde geestelijke en tevens een stap omhoog in de positieve ontwikkeling betekenen voor de materie zelf, die als uiterlijke vorm de zielesubstanties omhult. Deze omhulsels hebben nog een lange tijd nodig tot ook zij als bestanddeel van een ziel hun laatste weg over de aarde afleggen.

Maar des te gewilliger een omhulsel zijn dienst verricht, des te sneller gaat het vooruit in zijn ontwikkeling, steeds echter volgens de wettelijke ordening. En zo heeft ook het laatste uiterlijk omhulsel - het menselijk lichaam - een heel grote opdracht, waarbij het nakomen ervan de geestelijke substanties waaruit het lichaam is opgebouwd, ook een snelle vooruitgang van haar ontwikkeling brengen kan, als het lichaam zich geheel naar de eisen van de ziel voegt en dus mede vergeestelijkt kan worden tijdens het aardse leven, wat voor een gevallen oergeest een verkorte aardse weg kan betekenen, wiens toebehoren door buitengewoon dienen en lijden bijdraagt tot een veel snellere terugkeer van die oergeest tot Mij, wanneer deze als mens zijn gang over de aarde gaat en niet meer de terugval in de diepte hoeft te vrezen omdat deze al uitgerijpte substanties hem een zekere voltooiing verzekeren. De kennis hierover kan u er toe aansporen, geheel bewust de vergeestelijking van het lichaam gedurende het aardse leven na te streven en dus een levenswandel te leiden geheel volgens de geboden van de liefde, omdat de liefde de weg is die tot de totale vergeestelijking van het lichaam voert.

Amen

BD.5610

24 en 26 februari 1953

Het wezen van satan - Val en verlossing

De ontzaglijk verre verwijdering van hem die zich eens tegen Mij, de alles leven gevende Kracht, verhief, heeft ook de uitwerking van kracht enorm verkleind. En zo heeft het geestelijke dat eens vol leven en kracht was, zichzelf van de kracht beroofd en uiteindelijk zich tot de hardste substantie gevormd, omdat ook de

geestelijke substantie verhardt als ze in deze eindeloos verre verwijdering van Mij niet meer wordt aangeraakt door de kracht van mijn liefde. Het gebeuren van de verharding van geestelijke substantie heeft hetzelfde te betekenen als het ontstaan van aardse materie, die door mijn wil tot vorm werd. De gehele schepping is in diepste grond zo'n verharde substantie, geestelijke kracht die eens van Mij is uitgegaan, die echter als iets hoogst volmaakt wezenlijks van Mij uitging. Dit wezenlijke werd in zijn volmaaktheid voortdurend doorstraald met de kracht van mijn liefde en daardoor, net als Ik, in staat onbeperkt te scheppen en te werken.

Ik ben de Oerbron van alle kracht en van deze krachtbron is al het bestaande afhankelijk. Er bestaat niets buiten Mij wat zelfstandig over kracht beschikt, en een loslaten van Mij en mijn kracht betekende dus ook totaal vergaan daar er van geen enkele andere zijde een toevoer van kracht mogelijk zou zijn. Maar een losmaken van Mij is ook onmogelijk, omdat mijn kracht eeuwig niet kan vergaan en ook eeuwig niet deelbaar is. Doch zich eindeloos ver van Mij verwijderen kan dat wat uit mijn kracht is voortgekomen, en verwijdering betekent dat de kracht aan uitwerking verliest dus dat wat zich heeft verwijderd als het ware onbeweeglijk blijft en zich verdicht tot vaste substantie, tot materie, wat dus verharde geestelijke substantie is, welke het vermogen werkzaam te zijn ontbreekt omdat ze uit het bereik van de krachttuitstraling van mijn liefde is gestapt.

Dit dus is het lot van het van Mij afgevallen geestelijke, dat op de verste afstand van Mij staat en toch eeuwig onvergankelijk is. Dit alles is in de diepste grond toch iets wezenlijks, dat eens in hoogste graad in staat was te denken, inzicht had en een vrije wil en toch door zijn val al deze bewijzen van goddelijkheid verloor. In ontelbare partikeltjes werd dit geestelijk wezenlijke door mijn wil opgelost om in een door Mij als succesvol ingezien genezigingsproces langzaam weer samen te komen wanneer een bepaalde rijpheids- of louteringsgraad bereikt is. Ik kluisterde dus het wezenlijke dat eens vrij geschapen werd door de wil van mijn eerstgeschapen wezen met gebruikmaking van mijn kracht. Maar hoe verging het dit eerstgeschapen wezen?

Dit wezen dwaalt sedert zijn val als krachtvonk overal heen en probeert met de hem overgebleven kracht al datgene aan te stralen wat mijn wil hem heeft afgenomen, maar niet om het tot leven te brengen, integendeel, om zijn kracht te vergroten opdat deze Mij zelf, dat wil zeggen mijn kracht zal overtreffen. Het door mijn wil gekluisterde reageert niet op dit aanstralen, juist omdat dit hem geen leven geeft. Zodra het echter weer tot wezen is geworden na een eindeloos lange gang door de schepping, wanneer al die afzonderlijke partikeltjes weer zijn samengekomen en zich nu als één geheel belichaamt in de menselijke vorm en daardoor het zelfbewustzijn weer terugkrijgt, reageert het ook weer op de

pogingen van dat eerstgeschapen wezen, de aan Mij vijandige geest. Het laat zich door de vonk zand in de ogen strooien, want deze vonk geeft geen licht. Integendeel, het is slechts een schijnlicht dat het oog verblindt om het zo helemaal te verduisteren, zoals ook zijn kracht ineffectief werd door de afval, door de eindeloos verre verwijdering van Mij. Zijn wezenlijke zijn is echter gebleven, het heeft het zelfbewustzijn niet verloren en daarom kan het nog inwerken op het eveneens zelfbewuste, dus de mens helemaal met zijn wezenheid vervullen zonder echter daardoor aan maar een mens gebonden te zijn.

Hij kan dus overal zijn invloed uitoefenen waar mensen zijn die zich door middel van hun wil naar hem keren door hun gezindheid en dus zijn kracht door aaneensluiting met hem vergroten. Hij gebruikt zijn hem overgebleven kracht alleen nog om werkzaam te zijn tegen Mij, hij tracht ze voortdurend te vergroten met behulp van de mensen die zich aan hem overgeven. Dus is deze vijandige geest wel heel openlijk aan het werk, hij kan ook heel duidelijk een mens geheel beheersen, maar slechts zolang deze de wilsproef op aarde moet afleggen.

Heeft hij nu zijn doel bereikt dat hij de mensen voor zich heeft gewonnen, dan heeft hij echter weer alleen de verharding van geestelijke substantie bevorderd en zich van zijn kracht ontdaan, zodat hij zelf als het ware geheel levenloos is, zodra hij zich niet meer aan mensen kan vastklampen die hem levenskracht schenken. En dit is het geval wanneer er een verlossingsperiode ten einde loopt, wanneer hij het grootste deel der mensen in de diepte heeft getrokken, en die andere Mij geheel en al zijn toegedaan. Dan is hij zelf van zijn kracht beroofd, dan is hij ook in een gekluisterde toestand. Hij ligt zolang in ketens, tot hij weer bij mensen dezelfde pogingen kan ondernemen, tot de mensen zelf weer in de toestand zijn dat ze zijn kracht versterken, tot ze hem als het ware zelf de ketenen losmaken door hun verkeerde wil die weer gericht is op de materie, die de wil van mijn tegenstander weer volgt en zo dus zijn machtspositie weer verbetert, wat in elke verlossingsperiode steeds duidelijker wordt hoe dichter het naar het einde toeloopt. Daarom zal elke verlossingsperiode met vreedevolle harmonie, met een waar paradijs op aarde beginnen en eindigen met satanische werkzaamheid, zolang tot mijn tegenstander ook het laatste wezenlijke ontruikt is, tot hij zelf zo krachteloos is dat hij naar kracht uit Mij verlangt, tot hij zelf naar Mij zal terugkeren in zijn vaderhuis dat hij eens vrijwillig heeft verlaten.

Amen

De aarde

BD.7942

15 juli 1961

Het ontstaan van het scheppingswerk "aarde"

De gang van het geestelijke over de aarde strekt zich uit over eeuwigheden. Want het geestelijke zelf werd tot materie waaruit de aarde en alle scheppingen bestaan. Verharde geestelijke substantie werd door de wil van God tot materie. Zodoende is het gehele scheppingswerk "aarde" alsook alle scheppingen in het gehele universum, de eens door God uitgestraalde geestelijke kracht die als "essentie" door Hem werd uitgestraald, in zichzelf echter zo veranderde, dat ze tenslotte enkel nog maar verharde geestelijke substantie was die nu omgevormd werd tot scheppingen van allerlei aard.

Eindeloze tijden zijn daarvoor nodig geweest, want ook deze omvorming gebeurde in de wettelijke orde. De ontwikkeling van wat nu als bewoonde aarde zichtbaar is, heeft in talloze ontwikkelingsperioden plaats gevonden. Het was geen plotselinge uit God voortgekomen daad van Zijn scheppingsmacht. Want ook deze langzame ontwikkeling had zijn bedoeling. Er werden steeds weer opgeloste geestelijke partikeltjes gevangen en omgevormd. Het was een wordingsproces van ondenkbaar lange tijdsduur, voordat de aarde gevormd was tot een scheppingswerk dat voor het steeds rijper wordende geestelijke tot verblijfplaats en tot een leven in overeenstemming met de natuur kon dienen, zoals het in Gods eeuwig heilsplan was voorzien. En ook dit geestelijke had eindeloze tijden nodig tot het die graad bereikt had waarin het dan als mens over de aarde mocht gaan, met het doel van een laatste voltooiing.

Deze laatste gang over de aarde als mens is maar een moment, in vergelijking met de eeuwig lange tijd van de eerdere ontwikkeling op aarde. Voor God was weliswaar de schepping van iedere vorm het werk van een ogenblik, want door Zijn wil en kracht zet Hij elke gedachte die Hij buiten zich plaatst om, als een bestaand werk. Maar de tegenstand van het eens gevallen geestelijke bepaalde de tijdsduur tot aan de materiële omvorming, want God dwong het Hem weerstrevende geestelijke niet, maar Zijn liefdeskracht nam het zolang gevangen tot het zijn weerstand wat opgaf, om het dan te omhullen naar Zijn plan. Om het dan een of andere vorm te geven waarin het dan een bepaalde werkzaamheid verrichtte die echter zo minimaal was, dat weer eeuwige tijden voorbij gingen tot deze vormen weer langzaam konden oplossen en veranderen.

Voor het ontstaan van de aarde waren dus eindeloos lange tijden nodig, voordat ze door levende wezens kon worden bewoond. En deze wederom maakten de aarde ervoor geschikt na weer een eindeloos lange tijd de mensen als laatste ontwikkelingsoord te dienen. Maar de menselijke ziel was in al haar partikeltjes door de scheppingen heen gegaan. De val in de diepte uit de hoogste hoogte was

zo eindeloos geweest dat er ook weer zo'n lange tijd nodig was om uit deze diepte weer zo ver omhoog te stijgen, tot het zelfbewustzijn het wezen weer gegeven kon worden dat nu zijn laatste voltooiing, de laatste gang omhoog mogelijk maakt. Bijgevolg was de schepping nu ontstaan en deze bergt nu dat gevallen geestelijke in een ontelbare hoeveelheid in zich, en dit zal voor zijn terugkeer tot God ook eindeloze tijden nodig hebben. Zodoende is het einde van de schepping nog niet te voorzien.

Maar de "scheppingen" bestaan nu en alles gaat wetmatig zijn weg. Ze worden door steeds nieuwe geestelijke deeltjes bewoond die voortdurend van uiterlijke vorm veranderen en zich steeds verder opwaarts ontwikkelen. Daarom is er ook een voortdurend ontstaan en vergaan van elke materiële schepping te zien. Op die manier worden altijd weer al de scheppingswerken vernieuwd en dienen zo tot uitrijping van het daarin geborgen geestelijke, zoals ze ook de mens tot verdere ontwikkeling dienen, daar zij hem het lichamelijke leven op aarde waarborgen. Zolang het in de scheppingen gebonden geestelijke de vrije wil is afgenomen, gaat ook de opwaartse ontwikkeling zijn door God gewilde weg. Het gebonden geestelijke is dienstig in een of andere vorm en rijpt daardoor langzaam uit.

Zodra echter het geestelijke in het stadium als "mens" over de aarde gaat, bezit het weer de vrije wil en kan in plaats van opwaarts te klimmen ook stil blijven staan of zelfs weer achteruitgaan. Het kan in gebreke blijven in de laatste tijd van zijn ontwikkelingsgang. En deze achteruitgang kan ook daartoe leiden dat het geestelijke in de mens, de ziel, de eens gevallen oer-geest, weer in de geestelijke substantie verhardt als voorheen. Met het noodzakelijke gevolg: het nogmaals ontbinden van de ziel in talloze partikeltjes wat dan weer de gang door de materiële scheppingen vereist. En deze nu noodzakelijk geworden ontwikkelingsgang vereist ook weer een ontbinden en omvormen van scheppingswerken van allerlei soort, wat als beëindiging van een aardse periode en het begin van een nieuwe gezien kan worden.

En zo moet u mensen ook proberen te begrijpen dat in de door God vastgestelde tijdsperioden zich aan het scheppingswerk "aarde" zulke gewelddadige omvormingswerken voltrekken, die echter altijd op Gods liefde en wijsheid gegrond zijn en die altijd dienen tot verlossing van het eens gevallen geestelijke. En u moet ook altijd met zo'n ingreep van Gods zijde rekening houden, wanneer de mensen het ware doel van hun bestaan niet meer beseffen. Wanneer zij dus hun aardse leven niet benutten voor het rijpen van hun zielen, voor de laatste voltooiing. Want dit is het enige doel van elk scheppingswerk, dat het de ziel van de mens tot voltooiing brengt, dat het de ziel helpt weer te worden wat zij vanaf het allereerste begin was, namelijk een hoogst volmaakt wezen dat uit Gods liefde is ontstaan, maar in vrije wil van Hem is afgefallen. Het moet weer

tot Hem terugkeren en met de gang door al de scheppingen van deze aarde heeft God zelf voor hem de weg geschapen, die de ziel weer terugvoert.

Amen

BD.7800

21 januari 1961

De weg van ontwikkeling op de aarde

Toen de aarde geschapen werd konden talloze geestelijke substanties zich in haar scheppingswerken belichamen, en ze stegen in hun ontwikkeling langzaam omhoog. Want de scheppingen beantwoordden aan de weerspanning die in het geestelijke nog ongebroken was, maar verschillend in sterkte. De scheppingswerken bestonden min of meer uit harde materie. Want ook de aarde ontwikkelde zich langzaam tot het scheppingswerk dat eenmaal mensen zou herbergen, namelijk het geestelijke dat de weg van ontwikkeling reeds zo ver had afgelegd dat alle substanties van een eens gevallen oer-geest zich weer verzameld hadden, en weer het zelfbewustzijn en de vrije wil terug ontvingen.

Maar voordat het geestelijke dit stadium kon binnengaan vergingen eindeloze tijden. Want de aarde had deze tijden nodig om al die scheppingen voort te brengen die het gevallen geestelijke nodig had voor een opwaartse ontwikkeling. En de mens moet weten dat hij al eindeloze tijden op deze aarde vertoeft en dat het stadium als mens de beëindiging is van een ontwikkelingsweg die zijn vrije wil nu kan afsluiten. Hij moet ook weten dat hem eenmaal deze eindeloos lange weg terugblikkend getoond zal worden, maar dat van hem als mens deze herinnering aan vroeger weggenomen moest worden omdat het om zijn vrijwillige terugkeer tot God gaat, die hij nu als mens voltooiën moet. Beschouwt hij echter de talloze wonderen van Gods schepping om zich heen, dan zou hij er ook over moeten nadenken welk doel deze te vervullen hebben. En het zal hem in zijn hart verduidelijkt worden. En hij zal iets vermoeden, wanneer hem de gehele kennis daarover nog niet ontsloten is. En hij zou moeten proberen het wezen van de Schepper te doorgronden, dat wil zeggen: verlangen naar opheldering over zijn verhouding tot Hem. En deze opheldering zal hem ook gegeven worden omdat het in het aardse leven daarom gaat, dat de mens de verbinding met God die hij eens vrijwillig opgegeven heeft, weer tot stand brengt. Want dat was de "val" van de geesten, dat zij zich opzettelijk van God los maakten. Daarom moeten zij nu als mens, in het laatste stadium van hun weg terug tot God, vrijwillig weer de verbinding met Hem tot stand brengen en dan is het doel van hun aards bestaan vervuld.

Dat de schepping voor het grootste deel er toe bijgedragen heeft het gevallen wezen weer terug te brengen, zult u mensen pas kunnen begrijpen wanneer u deze terugkeer hebt volbracht. Want nooit zou het u mogelijk zijn weer hogerop te komen wanneer de goddelijke Schepper u niet had ontworpen aan de macht van Zijn tegenstander die uw val in de diepte veroorzaakt heeft. Wanneer Hij u niet aan zijn invloed onttrokken had gedurende de eindeloos lange tijd waarin u als kleinste zielendeeltjes ingelijfd werd in de scheppingswerken. Gedurende deze tijd had Zijn tegenstander geen invloed op u, maar toch behoorde u hem nog toe, omdat u hem eens vrijwillig gevolgd was naar de diepte. Maar omdat u als gevolg van uw afval van God geheel zonder licht en kracht was, zou voor u de weg terug tot God onmogelijk zijn geweest. Daarom heeft God zelf deze weg terug door al Zijn scheppingswerken voor u geschapen, die in onovertrefbare wijsheid en eindeloze liefde zo gevormd waren, dat ze het geestelijke de mogelijkheid gaven op de een of andere wijze te dienen. En door te dienen kon het zich tot een steeds hogere geestelijke rijpheid ontwikkelen. De geestelijke deeltjes die een gevallen oer-geest toebehoorden, verzamelden zich weer en traden nu, in een zekere rijpheid, hun laatste vorm binnen. En ze mochten nu als mens een korte tijd over de aarde gaan en moesten in vrije wil en uit liefde weer dienen. Want dit is het aardse levensdoel van iedere ziel die in de mens belichaamd is, dat zij zich door een dienen in liefde van elke vorm kan verlossen. Dat zij dus als de vrije geest die zij in het begin was, weer het geestelijke rijk binnengaat wanneer haar leven op aarde ten einde is.

Maar zij bewerkstelligt deze vergeestelijking niet op eigen kracht, want de eertijdse oerzonde belast haar en drukt haar steeds weer neer. Dat wil zeggen: Gods tegenstander heeft tijdens het aardse leven weer het recht zijn invloed uit te oefenen, omdat het geestelijke hem eertijds vrijwillig volgde. En de gevallen oer-geest, de mens, zou ook opnieuw onder zijn invloed bezwijken wanneer hem niet een zekere hulp zou worden aangeboden: de verlossing door Jezus Christus, in wie God zelf zich belichaamd heeft om voor al het gevallene de zondenschuld te delgen door Zijn offerdood aan het kruis. De volledige verlossing en vergeving van zijn schuld door deze hulp van Jezus Christus is voor hem zeker, maar alleen als hijzelf dat wil. Als hij Jezus Christus en Zijn werk van verlossing accepteert en Jezus als God zelf erkent, die de oer-geest eertijds geweigerd heeft te erkennen.

Daarmee is u mensen een korte verklaring gegeven over de oorzaak en betekenis van het verlossingswerk, dat u weten moet om het doel van uw aardse leven te vervullen, om ook het goddelijke heilsplan te leren begrijpen, dat altijd en alleen het terugvoeren van het geestelijke ten doel heeft. En dat plan wordt ook in liefde en wijsheid verwezenlijkt, omdat Hem alle macht ter beschikking staat om

het doel eenmaal te bereiken dat Hij zich bij de schepping van de geestelijke wezens heeft gesteld.

Amen

De gang door de scheppingen van de aarde

BD.8770

4 maart 1964

Er zijn eeuwigheden nodig geweest voor het scheppingsproces

Het scheppingsproces was geen daad van een ogenblik, ofschoon Mij daar waarlijk de macht niet toe ontbrak. Het doel van de schepping zou echter niet gehaald zijn omdat dit proces een langzame ontwikkeling vanuit de diepte naar omhoog moest waarborgen en zich daarom over eindeloze tijden uitstreckte. En het moet u mensen daarom ook begrijpelijk zijn, dat de voorstelling ervan in de schrift, in het boek van de vaderen, u deze scheppingsdaad in beelden weergeeft, omdat mensen die het nog aan dieper inzicht ontbreekt, niet in staat zouden zijn de juiste ontwikkelingsgang te begrijpen en zij alleen daarover onderricht moeten worden dat de schepping eens uit mijn hand is voortgekomen, dat ze het werk van mijn wil en mijn macht was en is.

Wie probeert dieper door te dringen, zal ook tot een dieper inzicht komen. En het is voorlopig alleen nodig te weten dat er een Macht is die alles liet ontstaan wat de mens om zich heen ziet - en ook scheppingen die hij niet kan zien. Want voordat hem de diepere samenhang verklaard kan worden, moet hij op de hoogte zijn van het allereerste begin van datgene, wat uit Mij als liefdeskracht werd uitgestraald als zelfstandige wezens. En hij moet kennis hebben van de afval van deze wezens en de grote oerzonde waarmee nu deze wezens belast waren. Dan pas kan hem ook het ontstaan van de schepping en het proces van terugvoeren door deze schepping verklaard worden. Wie echter nu nog een niet ontwaakte geest heeft, die houdt aan dode letters vast. En hij zal nooit duidelijkheid verkrijgen, omdat hij ook niet voor onderrichtingen van geestelijk ontwaakte mensen ontvankelijk is.

Elk scheppingswerk had eindeloos lange tijden nodig voor de eerste voorontwikkeling, wat echter steeds het geestelijke betreft dat in een scheppingswerk een hogere trede moet bereiken. Het was zo diep gevallen dat het ook eeuwigheden nodig had om weer hogerop te geraken in de scheppingen van de meest uiteenlopende aard, vanuit de primitiefste vorm naar prachtig

gevormde werken, ontstaan door mijn wil om dat geestelijke op te nemen en het de weg omhoog mogelijk te maken. En zo was ook het scheppingswerk "aarde" in het begin slechts een opeenhoping van de meest onrijpe geesten, wier substanties zich langzaam verdichtten tot een vorm, een massa die nog geen vaste materie genoemd kon worden, maar als basiselementen waren te beschouwen, zonder vorm, maar met een enorme werking van kracht, want ze bevatten het geheel ongetemde geestelijke. Maar mijn wijsheid verdeelde alles in juiste mate en gebruikte elk element voor mijn scheppend werkzaam zijn, zodat er afzonderlijke vormen tevoorschijn kwamen die hun bestemming, gebonden aan het doel, moesten nakomen en dus zo de langzame opbouw van zichtbare scheppingswerken begon, die zich over eindeloos lange tijden uitstreckte, tot dan de aarde al een plantengroei kon laten zien en er steeds meer rijp geworden geestelijks in die scheppingen kon verblijven, dat de positieve ontwikkelingsgang nu aflegde in die plantenwereld. En nu volgden de eerste levende wezens. Scheppingen die al een activiteit, al is het ook nog zo'n geringe, konden verrichten, die hun volgens de natuurwet was opgedragen.

En weer vergingen er eindeloze tijden vanaf de ontwikkeling van deze nietige levende wezentjes tot de dierenwereld, die steeds grotere en sterkere vormen behelsde, waarin reeds veel van het bijeengebrachte geestelijke zich verenigd had om weer de taak te vervullen: de aarde bruikbaar te maken voor de laatste kroon op het werk van de goddelijke schepping. Voor de mens, die al die voorstadia had moeten doorlopen en van wie nu zijn ziel is samengesteld uit al die partikeltjes die eens deel uitmaakten van een gevallen oer-geest en uiteengevallen door alle scheppingswerken moesten gaan om zich op deze manier weer langzaam positief te ontwikkelen.

En bijgevolg kon de mens niet geschapen zijn bij de "schepping van de aarde" - zoals alle scheppingswerken niet het werk van een ogenblik mijnerzijds geweest zijn, juist omdat de langzame opwaartse ontwikkeling eraan vooraf moest gaan, daar anders het hele scheppingswerk zin- en doelloos geweest zou zijn. Want het was niet omwille van Mij zelf, maar ter wille van mijn gevallen schepselen ontstaan en het moest dus ook een doel vervullen: dit gevallen naar Mij terug te voeren. En toch was elk scheppingswerk mijn gedachte die Ik buiten Mij plaatste, die steeds dan verwezenlijkt werd wanneer er een nieuwe vorm voor het geestelijke nodig was dat een bepaalde graad van rijpheid bereikt had om de ontwikkelingsgang voort te kunnen zetten. En zo zijn dus de verschillende scheppingen periode gewijs ontstaan. De plantenwereld was pas dan nodig, toen de wereld van de gesteenten wat van het geestelijke vrijgaf dat nu een nieuwe andere vorm nodig had in een minder zwaar omhulsel. En evenzo ontstonden de kleine en kleinste levende wezens aansluitend op de schepping van de plantenwereld.

En Ik alleen wist wanneer het ene na het andere nodig was. En Ik wist ook hoe lang de grotere levende wezens, de dieren van laag tot aan het niveau van de pre-adamieten, tijd nodig hadden om de zielensubstanties die in hen belichaamd waren, rijp te laten worden. En zo wist Ik ook wanneer de tijd gekomen was dat van het geestelijke wezen zijn aparte deeltjes bijeen waren gekomen om zich als ziel in de laatste vorm te kunnen belichamen. En toen bracht Ik wederom een scheppingswerk voort - de mens, die zo vernuftig van aard is dat een rijp worden tot aan zijn laatste voltooiing in deze uiterlijke vorm mogelijk is. En ook deze schepping van de mens ligt eindeloze tijden achter u, die u mensen niet vermag vast te stellen, want uw begrip van tijd is nog begrensd. Mijn werk van het terugvoeren duurt echter al eeuwigheden. En ofschoon er vóór de mens eeuwige tijden zijn verlopen, voordat de aarde zo ver was met al haar scheppingswerken dat de mens haar nu in bezit kon nemen ten gunste van zijn rijper worden, is toch ook dit tijdstip al lang geleden omdat zich periode gewijs steeds weer grote omwentelingen en veranderingen op de aarde voltrekken, die een berekening van de duur van het bestaan van de aarde en dat van de mensen onmogelijk maken.

Maar zoveel is zeker, dat u mensen in mijn heilsplan van eeuwigheid pas dan een juist inzicht zult kunnen verkrijgen, wanneer u zelf de daarbij behorende graad van licht bereikt hebt. Want eerder kunt u zich niet boven uw verstandelijk denken uit, tijden voorstellen waarop het begrip "eeuwigheden" kan worden toegepast. En zolang als uw geest nog niet gewekt is, moet u door middel van beelden iets begrijpelijk worden gemaakt. Pas voor de ontwaakte geest is het mogelijk dieper te schouwen, maar ook de laatste wijsheden zal hij pas kunnen bevatten als hij het lichtrijk betreden heeft, als hem alles kan worden onthuld, omdat hem dan ook alles begrijpelijk zal zijn.

Amen

BD.7571

7 april 1960

De ontwikkeling van de ziel - Oergeest

In elke ontwikkelingsperiode wordt iets geestelijks rijp en ook kan een periode voldoende zijn dat het geestelijke door de scheppingen gaande, zover opstijgt dat het zich als mens kan belichamen en de laatste wilsproef met succes kan afleggen. Maar er kunnen ook meer van zulke perioden nodig zijn voor deze vergeestelijking van de verharde zielensubstanties, wanneer de weerstand hiervan zo groot is dat de positieve ontwikkeling slechts langzaam plaatsvindt

en ook het bestaan als mens een gevaar is dat het geestelijke weer terugzinkt naar de diepte. Want de vrije wil die in het stadium als mens moet worden beproefd is doorslaggevend.

Deze vrije wil is echter tevoren gebonden. Het verharde geestelijke is weliswaar aan de wil van de tegenstander van God ontrukkt gedurende deze ontwikkelingsgang door de scheppingen van de aarde, maar de afzonderlijke substanties kunnen zich nu niet in vrije wil bewegen, ze zijn integendeel door de wil Gods overheerst, dat wil zeggen: ze leggen hun ontwikkelingsgang af in een toestand van onvrijheid, ze staan onder de wil van God, die al het wezenlijke in de scheppingswerken hun taak toewijst. Door het vervullen van deze taak onder de wet van de gebonden wil klimmen ze langzaam omhoog, dat wil zeggen: hun weerstand neemt af. Ze verrichten een dienende taak overeenkomstig hun bestemming en kunnen langzaam de toestand bereiken waar hun de vrije wil kan worden teruggegeven. En deze ontwikkelingsgang vereist een voortdurende wisseling van de uiterlijke vorm, het is een langzaam opwaarts gaan. Het is een zich aanpassen aan de wetten van de natuur en bijgevolg een onderwerpen aan de wil van God, al is het ook onder een zekere dwang, die het wezen echter alleen maar verlichting bezorgt en het eens weer de vrijheid moet verschaffen waarin het weer kan denken, willen en handelen vanuit eigen wil.

En deze gang door de scheppingswerken is niet uit te schakelen als het geestelijke wezen weer terug moet keren naar God, van wie het zich eindeloos ver verwijderd had door zijn afval van Hem, zodat het uit eigen kracht nooit deze verwijdering kon overwinnen. En het zou ook nooit door de tegenstander van God vrijgelaten worden ten behoeve van deze terugkeer, wanneer God deze het wezen niet zou ontwringen, juist met het doel van de kluistering in de materie, in de scheppingen op deze aarde. De tegenstander van God heeft recht op het gevallen geestelijke omdat het hem vrijwillig gevolgd is in de diepte. Maar God heeft hetzelfde recht omdat de wezens uit Zijn kracht zijn voortgekomen. Daarom is het ontrukken van dezen aan de macht van de tegenstander van de kant van God gerechtvaardigd, maar daarvoor is de tegenstander het recht gegeven dat hij weer kan inwerken op het geestelijke wanneer het in het stadium als mens over de aarde gaat. En te dien einde moet het geestelijke weer een graad van rijpheid hebben verkregen waarin het in staat is zijn wil te gebruiken om vrij te kiezen voor zijn heer.

Maar het wezenlijke kan niet van God uit plotseling in zo'n toestand worden verplaatst. Het moet de gang omhoog net zo trapsgewijs afleggen zoals het deze in de diepte heeft gedaan, het moet de weerstand langzaam opgeven en die kan bij het wezen niet met geweld worden gebroken. En hiervoor zijn ontelbare omvormingen nodig, door het rijk van de gesteenten, het planten- en dierenrijk, tot aan de mens. Bij elke wisseling van de uiterlijke vorm vermindert ook de

weerstand, want het wezen heeft in de toestand van gebonden wil een dienst verricht, die hem steeds makkelijkere omvormingen oplevert. Maar de zonde van de afval van God is zo onmetelijk groot dat de afstand tot Hem daarom ook onmetelijk groot is, wat zoveel betekent als dat er ontelbare omvormingen nodig zijn om deze afstand te verkleinen om weer in de nabijheid van God te komen, waarvoor nu alleen nog de laatste vrije wilsbeslissing nodig is, dat ook de laatste omvorming van het geestelijk wezen afvalt - dat het wezen weer terugkeert naar de Vader, van wie het is uitgegaan.

En deze hele ontwikkelingsgang in de scheppingen van de aarde is een ononderbroken strijd. Het wezenlijke tracht de uiterlijke vorm open te breken omdat het deze als kluister bespeurt, maar het voelt ook elke keer het verbreken van de vorm als een weldaad, het doet er niet toe op welke trap van rijpheid het is aangekomen. En daarom is ook de strijd die u mensen in het dierenrijk kunt waarnemen, alleen maar wreed schijnend voor uw ogen, terwijl elk dier de wisseling van zijn uiterlijke vorm steeds weer als een verlichting ervaart. Daarom is het ook van God uit toegelaten of ook zo gewild, dat het zwakke ten prooi valt aan het sterke, dat het sterke het leven van het zwakke kan beëindigen en als het ware daardoor ook nog het wezenlijke dient ten behoeve van een voortgaande ontwikkeling.

Dus zolang het wezen valt onder de wet van de gebonden wil is alles door de wil van God bepaald, ook zijn einde en zijn nieuwe omvorming. Maar zodra het wezen het stadium als mens heeft bereikt en zijn vrije wil heeft teruggekregen, treedt de wil van God terug. En dan zijn de mens wetten gegeven, waarnaar hij zich heeft te richten wanneer zijn leven op aarde succes wil hebben. Hij is nu eenmaal gebonden aan de wetten van de natuur en aan de andere kant wordt hem de wil Gods voorgehouden, waaraan hij zich moet onderwerpen, wil de ontwikkeling doorgaan en tot voltooiing worden gebracht, want het doel is vrij te worden van elke uiterlijke vorm en als vrije geest binnen te gaan in het rijk van het licht - terug te keren in het vaderhuis, bij God, van wie het wezen eens is weggegaan.

Amen

BD.9015

14 en 15 juli 1965

Pre-adamieten

Lang voordat de eerste mensen op aarde leefden, die van God uit met vrije wil en verstand waren uitgerust, bestonden er al schepselen die op mensen leken en waarvan de taak daarin bestond de aarde geschikt te maken voor de mensheid die nà hen kwam. Ze verrichtten uit instinct - dat wil zeggen: door de natuurwet gedreven - werkzaamheden doordat ze actief waren om zich in stand te houden. Ze verzamelden vruchten, oogstten voortbrengselen van het land en bouwden woningen voor zichzelf. Ze deden alles wat hun instinctmatig voordeel opleverde.

Maar ze konden voor hun doen en laten niet ter verantwoording worden geroepen, omdat in hen nog niet een wezen belichaamd was dat alle partikeltjes van een gevallen oergeest bevatte. Deze wezens hadden al een heel grote overeenkomst met de mens, lichamelijk waren ze van gelijke gestalte, maar ze waren noch zelfbewust, noch konden ze zich aan elkaar verstaanbaar maken. Alleen het verlangen in hen zich in stand te houden was sterk en ze bereikten vaak een hoge leeftijd. Ze waren als het ware in dienst van de schepping, doordat ze ertoe bijdroegen het aardoppervlak een andere vorm te geven, dat steeds meer gereed werd gemaakt om nu de mensen een woonplaats te bieden die beantwoordde aan hun behoeften. Maar er was die wezens nog geen taak gegeven. Ze dienden alleen de nog niet helemaal voltooide oergeesten als laatste mogelijkheid om te rijpen, die ze dan als mens met vrije wil en verstand moesten voortzetten.

Deze voormensen, de pre-adamieten, konden dus niet als echte mensen worden beschouwd, want hun aard, hun voorkomen en al hun doen en laten beantwoordde meer aan een dier dat nog ver in zijn ontwikkeling achter is. Alleen de vorm leek op die van een mens en zo kwam het dat men later deze schepselen voormensen noemde, die echter helemaal niet de vergelijking met de echte mens konden doorstaan, die in het bezit van een vrije wil en inzicht was, die hij nu verstandelijk ook juist moest gebruiken.

Het kan ook niet gezegd worden dat de mens zich tenslotte uit deze pre-adamieten ontwikkeld heeft, omdat hij een nieuwe schepping geweest is die God pas realiseerde toen veel van de eerste oergeesten vurig naar hun belichaming verlangden. De voormens is een van de vele scheppingen geweest die alle hun doel moesten vervullen om de later erna komende mensen een onderkomen te bereiden dat hun een zorgeloos leven op aarde waarborgde. De pre-adamieten waren die wezens die op mensen leken, die niet ter verantwoording geroepen konden worden omdat ze leefden als dieren waarbij alle instincten naar buiten kwamen. Die lang voor de mens op aarde leefden, die geen zelfbewustzijn hadden en alleen in groepsverband konden leven. Die zodoende alleen daar waren te vinden, waar zich later eens mensen ophielden voor wie ze het oorspronkelijke gebied voorbereidden door een geregelde werkzaamheid die hun

wezen was aangeboren en die zich dus uitte in de ontginning van uitgestrekte velden - in het systematisch verspreiden van voor het leven noodzakelijke substanties en het weer opnieuw oogsten op zulke stukken land. Ze deden dit alles onbewust vanuit een natuurlijke aandrift om zichzelf in stand te houden. Ze bestreden elkaar en de sterkste zegevierde. En zo droegen ze er ook toe bij dat zich steeds weer nieuwe geestelijke wezens incarneerden, al was het maar voor korte tijd waarin ze hun kracht bewezen, waarin meer of minder sterke driften zich deden gelden, die steeds zwakker werden hoe langer ze leefden en ze dan ook die rijpheid bereikten om nu de laatste belichaming als mens te kunnen aangaan.

Er bestonden dus al lang vóór de eerste mensen wezens die op mensen leken, die echter niet in verband gebracht kunnen worden met de echte mensen. In hun uiterlijke vorm waren ze wel met hen vergelijkbaar, maar ze gingen wel tekeer als dieren, zowel in hun driften als ook in hun manier van voortplanten. Ze ontwikkelden zich steeds verder al naar gelang de substantie van hun ziel, en behoorden ook tot de vele scheppingswerken die weer verdwenen toen ze hun taak op aarde vervuld hadden, dus de wezens zulke scheppingen niet meer nodig hadden, en deze nu totaal uitstierven zoals vele scheppingen die door de aarde een tijdlang werden gedragen, om dan weer voor nieuwe scheppingen plaats te maken.

Er kan dus niet gezegd worden dat de mens in zijn huidige vorm, zich uit deze voormenselijke scheppingen ontwikkeld heeft. Integendeel, hij is en was een nieuwe schepping, met vrije wil en verstand begaafd, die zich nu moest waarmaken, dus ook het zelfbewustzijn in toom hield. Tot op welke hoogte die pre-adamieten ook over een zekere intelligentie konden beschikken was uitsluitend afhankelijk van de graad van rijpheid van de zielepartikeltjes die ze in zich hadden. Deze pre-adamieten waren echter niet in staat te denken en hun intelligentie kwam alleen in de werkzame activiteit tot uitdrukking, die dus onbewust verricht werd. Deze activiteit heeft echter ook de grootste wonderwerken voortgebracht, zoals deze vaak in de natuur te zien zijn, dat ze wegen bouwden waarover deze wezens elkaar konden bereiken, dat ze kloven en onderaardse gangen groeven en zo dus voor de mensen eerst de voorwaarden hebben geschapen, dat dezen dan het ware leven konden leiden toen de tijd gekomen was waarin de eerste oergeesten zich als mens konden belichamen. Hoe meer zich nu de mensen verbreidden (oergeesten nu hun belichaming verlangden), des te meer gingen ook de voormensen achteruit, wat zich weliswaar steeds alleen tragsgewijs voltrok, tot dan het menselijk geslacht de aarde bevolkte en voor dezen de proeftijd begon waarin nu iedere eens gevallen oergeest zich moest waarmaken, om welke reden echter de mens ook met zelfbewustzijn, verstand en vrije wil uitgerust moet zijn, om nu de weg over

deze aarde te gaan die hem weer terugvoert naar de Vader, van wie hij eens is uitgegaan.

Amen

BD.7699

14 september 1960

De ontwikkelingsweg van het geestelijke

U bent door de gehele schepping heen gegaan. Dit is een belangrijke uitspraak die u pas kunt begrijpen wanneer u mijn plan van het terugvoeren, mijn plan tot vergeestelijking van al het nog onrijpe geestelijke kent en over de verbanden weet die aan uw gang door de schepping ten grondslag liggen. Want u bent pas als mens weer dat oerwezen dat u was toen Ik u schiep en buiten Mij plaatste. Uw afval van Mij in de diepste diepte had ook uw ontbinding tot gevolg, zodat u de gang door de schepping hebt afgelegd in talloze afzonderlijke substanties, die alle in scheppingswerken ingelijfd werden en zo hun bestemming moesten nakomen. Zodoende konden ze langzaam de opwaartse ontwikkeling doormaken die het terugvoeren van het geestelijke, zijn wezensverandering, tot stand moet brengen volgens mijn heilsplan van eeuwigheid. Elk scheppingswerk heeft zijn taak waarvan dienen het doel is. Door voortdurend dienen vanuit de wet van de gebonden wil verliest het geestelijke steeds weer zijn uiterlijke vorm en kan zich dan weer in een nieuwe uiterlijke vorm belichamen. En dit wordt zolang voortgezet, tot het geestelijke de rijpheid verkregen heeft die voor de belichaming als mens, nodig is.

Deze ontwikkelingsgang door de scheppingen van de aarde voert onherroepelijk tot deze rijpheid, want hij wordt afgelegd onder de wet van de gebonden wil. Mijn wil beslist, en overeenkomstig deze wil voegt zich alles naar mijn wetten en bereikt zo de rijpheid. Wel vergt het eindeloos lange tijden tot een bepaalde graad van rijpheid bereikt is waarin de afzonderlijke substanties zich weer verzameld hebben en de oerziel, nu als mens belichaamd, de laatste gang over de aarde gaat om zijn vergeestelijking te voltooien. Maar deze gang door de schepping kan niet willekeurig uitgeschakeld of door een andere ontwikkelingsgang vervangen worden, hij moet worden afgelegd door elk wezen dat weer wil terugkeren en worden wil zoals het was in het allereerste begin. Want de materiële schepping is pas door mijn wil tot stand gekomen omdat Ik ze als weg zag waarover mijn schepselen - die onmetelijk ver van Mij verwijderd waren - weer nader tot Mij konden komen.

De schepping zelf is dus dat gevallen geestelijke dat zich verhardde tot geestelijke substantie en dat door mijn wil nu omgevormd werd in de meest verschillende vormen die Ik hun bestemming en doel toewees: langzaam het geestelijke tot rijpheid te brengen en dit steeds een nieuwe vorm aan te bieden om steeds een hogere rijpheid te bereiken. Om uiteindelijk eenmaal als mens belichaamd, als zelfbewust wezen, het laatste doel na te streven: de vereniging met Mij bewust te zoeken en te vinden en dan de uiteindelijke terugkeer tot Mij voltrokken te hebben. Dat is het enige doel van elk scheppingswerk, dat het geestelijke zich erin kan bergen dat verplicht is opwaarts te gaan naar Mij en dat ook door mijn wil deze langzame opwaartse ontwikkeling bereikt, omdat het dient - weliswaar steeds ook onder de wet van de gebonden wil - en zich door dat dienen altijd weer bevrijdt uit zijn vorm.

Maar er zullen nog eeuwigheden vergaan totdat van het laatste geestelijke wezen al zijn partikels weer samen zijn gekomen. Tot dan ook de aan Mij vijandelijke geest Lucifer zich vrijwillig weer naar Mij zal toekeren, omdat hij volledig krachteloos is wanneer alle geschapen wezens hem vrijwillig verlaten hebben, die nu op Mij aansturen omdat zij Mij als hun Heer en Schepper onderkennen. Pas dan zal mijn tegenstander zijn volledige onmacht inzien en weer verlangen naar licht en kracht. Pas dan verlangt hij weer naar mijn liefde die hem eens onmetelijk zalig maakte, en hij zal zich dan ook weer vrijwillig openen voor mijn liefdestraling en keert nu naar Mij terug als mijn zoon.

Amen

De mens

BD.8235

9 augustus 1962

Heeft de mens zich ontwikkeld of werd hij nieuw geschapen?

Er kunnen geen tegenstrijdigheden zijn in het geestelijke goed dat u door Mij zelf ontvangt en dat mijn geest u doet toekomen door hen die in mijn dienst staan. Die de opdracht hebben, de zuivere waarheid van Mij aan de medemensen door te geven en mijn woord uit te dragen dat u opheldering moet geven. Want Ik wil de geestelijke duisternis waarin de mensen wandelen, verlichten - vooral wanneer u zelf opheldering verlangt.

Het scheppingswerk aarde had eindeloze tijden nodig om te worden tot dat wat ze nu is, een scheppingswerk dat voor de mensheid de laatste voltooiing brengen moet. In deze eindeloos lange tijd zijn de in kleinste deeltjes opgeloste oergeesten door talloze scheppingswerken gegaan om zich steeds hoger te ontwikkelen. En het verstarde geestelijke kwam langzaam tot leven, zoals Ik het u al vaak geopenbaard heb. Het legde de eindeloos lange weg in de toestand van de gebonden wil af, dat wil zeggen: alle scheppingswerken volbrachten de bestemming die Ik ze had toegewezen. Geen van de gekluisterde wezens kon over zichzelf beslissen, zij ontwikkelden zich langzaam verder en er werden steeds nieuwe vormen geschapen voor iedere graad van rijpheid voor het opwaarts strevende geestelijke. De stenen-, planten- en dierenwereld was oneindig veelvoudig in haar vormen, en alle waren bezielde door de partikeltjes van die gevallen oergeesten die zich steeds meer aaneensloten. Die tenslotte tot kleinere en grotere levende wezens werden die zich bij het verlaten der vormen weer verenigden, en uiteindelijk in vormen ingelijfd werden die reeds meer op de vorm van een mens leken.

Die gehele lange weg van ontwikkeling stond onder mijn wet, dat wil zeggen: volgens de wet der natuur speelden zich alle gebeurtenissen af in deze schepping, die door mijn wil was ontstaan. De oergeesten hadden door hun val in de diepte hun zelfbewustzijn verloren. Maar eenmaal zullen zij dat zelfbewustzijn terug ontvangen om zich in de laatste vorm, als mens, te kunnen belichamen en de weg van ontwikkeling ten einde te brengen. De laatste vormen in een toestand van gebonden wil werden daarom steeds "mensachtiger", maar zij bevonden zich nog niet in het stadium van het zelfbewustzijn. Zij handelden instinctief volgens mijn wil, ofschoon zij reeds functies konden uitoefenen welke op die van mensen geleken. Maar zij waren nog niet tot denken bekwaam, verstand en vrije wil ontbrak hun, en zo waren zij zich niet bewust van verantwoordelijkheid. Zij werden door geestelijke intelligenties tot hun doen gedreven, zoals alles wat een vorm heeft onder het gezag van geestelijke verzorgers staat, die mijn wil volgens de wetten der natuur op deze gekluisterde wezens overdragen. En de tijd kwam waarin de rijp geworden geesten de vrije wil teruggegeven kon worden, waardoor zij nu beproefd konden worden of zij weer tot Mij wilden terugkeren of bij mijn tegenstander wilden blijven. En voor deze oergeesten schiep Ik de vorm van de mens.

Mijn wil heeft alle scheppingswerken en in het bijzonder de steeds groter gevormde levende wezens laten ontstaan, doordat mijn gedachten tot vorm werden. Daarom waren deze levende wezens in de grootste verscheidenheid van vormen aanwezig. Maar elke vorm was anders. Er waren de meest verschillende soorten van allerlei aard die geen overeenkomst met elkaar hadden en zich steeds voortplantten maar steeds dezelfde schepsels bleven. Toen de vorm van mens nodig werd voor de eerste zo ver tot rijpheid gekomen oergeesten, schiep Ik weer

een scheppingswerk dat waarlijk ook een meesterwerk in mijn gehele schepping was. Een wezen dat wonderbaarlijk samengesteld was en naar mijn wil geschapen om zijn opdracht op aarde te kunnen vervullen, dat Ik geschapen heb en dat zich niet uit de reeds aanwezige scheppingen ontwikkeld heeft. Want deze vorm zou een oergeest bergen, een door Mij eertijds voortgebracht wezen dat mijn "evenbeeld" is geweest en dit nu weer moest worden. En daarom moest het met verstand, vrije wil en zelfbewustzijn uitgerust zijn. En dat ontwikkelde zich niet langzaam uit de dierlijke wezens maar werd aan de vorm van de mens toegevoegd toen de oergeest bezit nam van die eerste vorm, en ook aan ieder mens als behorend bij zijn ziel, wanneer deze als "goddelijke adem" de mens bij zijn geboorte tot leven wekt.

De mensen planten zich dan wel voort volgens mijn wet van de natuur, maar zij zullen steeds dezelfde schepselen blijven zoals de eerste werkelijke mens Adam is geweest. Zij zullen niet in andere schepsels veranderen, want deze verandering zal steeds een daad zijn van de ziel, die Mij eerst nog weerstrevend kan zijn, maar in de tijd als mens tot hoogste voltooiing kan komen. Het menselijk lichaam echter zal blijven zoals Ik het geschapen heb, toen de ziel van Adam het in bezit nam. Weliswaar heeft het scheppen van de aarde met alles wat in, op en boven de aarde is en van alle dode en levende dingen een eindeloos lange tijd nodig gehad, maar voor het gevallen geestelijke was er als het ware aan de periode van opwaartse ontwikkeling een einde gekomen, toen alle deeltjes van een oergeest zich weer verzameld hadden en het laatste proces van de terugkeer tot Mij begon.

Want deze weg over de aarde als mens eiste van Mij ook een nieuw scheppingswerk, een vorm die aan alle eisen voldeed om de laatste proef in vrije wil te kunnen doorstaan. De mens kan zich dus als een bijzonder scheppingswerk van Mij beschouwen, want hij is het enige wezen op aarde dat begaafd is met onderscheidingsvermogen en een vrije wil als teken van zijn goddelijke afkomst. En daardoor is hij ook in staat een God en Schepper boven zich te erkennen die hem het leven gaf. Juist daarom kan hij ook de laatste voleinding op deze aarde bereiken, als zijn vrije wil dat ernstig nastreeft.

Amen

BD.8243

17 augustus 1962

De ziel neemt kennis van het aardse leven

Zodra u een vraag tot Mij richt, zal Ik u antwoorden en u onderrichten, zodat u ook juist begrijpt en elke onduidelijkheid is opgeheven. De gang over de aarde als mens voor de in hem belichaamde ziel, voor de eens gevallen oergeest, is een zware beproeving van zijn wil, die vrij is, zoals het was toen de oergeest van Mij is uitgegaan. Want er wordt om hem gestreden van twee kanten en hij alleen beslist de afloop van deze strijd. Er staan hem steeds geestelijke begeleiders ter zijde, die echter zijn wil niet mogen aantasten. En evenzo doen talloze vijandige krachten moeite om de mens opnieuw ten val te brengen. Maar de mogelijkheid bestaat dat hij die laatsten de baas wordt, dat hij vastberaden zijn wil op Mij richt en dan ook voortdurend kracht ontvangt om weerstand te bieden en dat hij zijn wilsproef doorstaat.

Daar echter de oergeest bij het begin van zijn belichaming als mens nog geheel onwetend is, omdat hij zelf zich door zijn afval, door het afwijzen van het licht van mijn liefde, van zijn licht, van zijn weten, van zijn inzicht beroofde, moet hij worden onderricht. En dit gebeurt zowel van buitenaf als van binnenuit door mijn geestvonk, die hem is toegevoegd, die hem onophoudelijk van binnen zal aansporen het goede te doen en die nu ook een innerlijk licht aan de mens overbrengt. Bovendien zal Ik steeds de levensomstandigheden van een mens zo richten dat hij daaruit kan leren, omdat steeds weer van de kant van de geestelijke begeleiders op zijn denken wordt ingewerkt dat het de juiste richting neemt, dat het de wil ertoe brengt zich naar Mij te keren en Ik zelf dan ook buitengewoon in hem werkzaam kan zijn. Ik zorg dus op elke manier dat de oergeest gedurende zijn leven op aarde als mens, zijn doel kan bereiken, zodra hij eenmaal zijn wil te kennen heeft gegeven deze laatste wilsproef als mens af te leggen.

Maar nooit wordt een ziel, een oergeest die in de staat van gebonden wil door de scheppingen is gegaan, tot deze laatste belichaming gedwongen. De staat van de gebonden wil houdt op op het moment waarin zich alle partikeltjes van een oergeest weer hebben samengevoegd en vanaf dit moment is de oergeest weer vrij. Hij is aan geen dwang onderhevig, noch van mijn kant, noch van die van mijn tegenstander. Hij kan over zichzelf beslissen. Zijn weerstand tegen Mij is gedurende de tijd van zijn positieve ontwikkeling vanuit de diepte zover afgezwakt dat hij nu rijp is geworden om als mens de gang over de aarde te kunnen gaan, maar dit genadegeschenk moet hij vrijwillig aannemen. En daarom wordt hem ook het aardse lot bekend gemaakt. De oergeest beseft, door mijn toelating, dat hij nog niet in zijn vaderland is waarin hem heerlijkheden wachten en hij verlangt daarnaar. Maar hij ziet ook in dat alleen de gang als mens hem naar zijn verloren vaderland terugvoert. Hij weet ook dat hij nu weer een vorm moet betrekken en dit weten kan hem ook nog zijn gang als mens doen uitstellen. Maar meestal neemt hij bereidwillig de belichaming als mens op zich en hij voelt zich ook sterk genoeg om de laatste wilsproef te doorstaan.

Maar hij moet zelf vrij beslissen en daarom wordt hem zijn weg over de aarde getoond, doordat hij zich zelf ziet in de verschillende levenssituaties die hij meent gemakkelijk de baas te kunnen en daarom ook gewillig is de laatste weg in de vorm te gaan. Maar Ik ken de graad van rijpheid van elke afzonderlijke oergeest en Ik kan de weg over de aarde als een schaduwbeeld aan hem voorbij laten trekken. Ik weet ook hoe dit gebeuren als in een droom de afzonderlijke ziel aangrijpt en kan daaraan beantwoordend nu haar verwekking in de menselijke vorm teweeg brengen, die nu pas een levend wezen wordt wanneer de oergeest bezit heeft genomen van de vorm.

U mensen zult het kunnen geloven dat Ik alles kan, dat Ik ook naar een geheel blinde geest een lichtvonkje kan stralen dat hem voor enige momenten ziende maakt en dat deze momenten voldoende zijn om zijn wil actief te laten worden, die de oergeest weer kan gebruiken wanneer al zijn substanties zich weer hebben verenigd. U zult ook moeten weten en geloven dat er voor Mij geen tijdsduur nodig is en dat toch mijn wil tot stand brengt wat Ik voor nodig houd. En dat een oergeest laat blijken de vorm van een mens te willen aannemen is noodzakelijk, want hij is uit zijn gekluisterde staat naar buiten getreden en hij moet nu ook vrij kunnen kiezen voor zijn gang over de aarde als mens. Het stoffelijke lichaam van de mens wordt echter pas levensvatbaar, wanneer de oergeest als "ziel" dit heeft betrokken. Maar ook nu wordt de mens eerst geleid door zijn beschermende geesten. Langzaam wordt hij binnengeleid in een zeker weten. Hij moet zich nu ook als mens eerst ontwikkelen, voordat zijn vrije wil en zijn verstand zich redelijk kan uiten. Het is de laatste ontwikkelingsgang op deze aarde, die de oergeest totale bevrijding kan opleveren wanneer hij daar zelf naar streeft, wanneer hij goed let op de zachte stem in hem, op de innerlijke aandrang, die een uiting is van mijn in de mens gelegde goddelijke geestvonk.

Maar mijn tegenstander heeft gedurende het leven op aarde hetzelfde recht op hem en hij tracht dat ook te laten gelden. De mens is altijd blootgesteld aan de beïnvloedingen van boven en van beneden, maar hij zelf moet kiezen wie de macht over hem verkrijgt. En dat is zijn laatste wilsproef, dat hij bewust op Mij als Zijn God en Vader aanstuurt. En deze vrije beslissing kan niemand hem afnemen, doch er wordt hem op elke manier bijstand verleend, omdat ook Ik vurig verlang naar zijn terugkeer en waarlijk als een goede Vader mijn kind aan de hand leid wanneer het deze maar zelf vastpakt en zich door Mij laat leiden. Want Ik wil dat al mijn schepselen gelukzalig worden en Ik heb waarlijk alle mogelijkheden overwogen om mijn doel te bereiken.

Amen

BD.5125

5 en 6 mei 1951

Ontwikkelingsgang - De wet van de gebonden wil - Het stadium van de vrije wil

Niets is doelloos. Alles wat is, is door God geschapen en in het leven geroepen om een doel te vervullen. Alles heeft dus ook zijn bestemming, het moet op de een of andere manier dienstbaar zijn om zijn doel te vervullen. Zelfs het kleinste scheppingswerk, het kleinste levende wezen, heeft zijn taak die het moet vervullen en waartoe het in zekere zin wordt gedwongen, omdat al het geschapene onder een natuurwet staat, dus niet kan handelen tegen de wet in. Toch blijft ook wat onder de wet van de gedwongen wil volbracht wordt in zekere zin een dienstbaar zijn, want het strekt steeds een ander scheppingswerk tot voordeel, het is nodig voor het ontstaan en behoud ervan. En zo bestaat er niets in het hele universum wat zonder bestemming zou zijn, dus doelloos geschapen zou zijn.

Maar het laatste doel en de laatste bestemming is de vrijwording van het geestelijke, waartoe dus het gehele scheppingswerk bijdraagt naar goddelijk wijs plan van eeuwigheid. Alleen met het doel het geestelijke te verlossen ontstond de hele schepping en elk afzonderlijk scheppingswerk vervult onder de wet van de gebonden wil deze bestemming.

Maar anders is het gesteld met de mens, die weliswaar eveneens een scheppingswerk van God is, maar in zijn denken, willen en handelen niet onderworpen is aan de wet van de gebonden wil. De uiterlijke mens, de lichamelijke vorm, staat nog wel onder de wet van de gebonden wil omdat deze gevormd is uit het geestelijke dat nog aan het begin van zijn ontwikkeling staat. Maar zijn ziel heeft een zekere vrijheid, ze kan zich naar eigen wil ontwikkelen, is dus door God niet aan die wet onderworpen. Toch is ook haar ontwikkeling, haar verlossing uit de keten van de aardse materie, afhankelijk van haar wil om zich dienstbaar bezig te houden, dus wederom is een dienstbaar zijn het eigenlijke doel van haar bestaan op aarde. En daar ze niet gedwongen wordt dienstbaar te zijn, moet zich in haar de liefde ontwikkelen die de meest zekere aansporing is om dienend bezig te zijn.

Wat in eindeloze tijd onder de wet van de gebonden wil plaats vond en werd bereikt moet nu als mens zijn bekroning doormaken, echter in vrije wil. De mens moet dienen in liefde om daardoor totaal vrij te worden uit de gebonden staat die het geestelijke als keten ervaart en als beperking van zijn oorspronkelijke hoogst eigen volheid van kracht en licht. De ziel van de mens kán op aarde dit doel bereiken wanneer ze dit maar ernstig wil, maar ze móet het niet bereiken, omdat

God haar de vrijheid van wil heeft gegeven opdat zij vrij kiest voor Hem of Zijn tegenstander die haar onvrij heeft gemaakt. Dienende liefde is de sleutel om vrij te worden uit eindeloos lange gevangenschap. Wat het wezenlijke volgens Gods wil móest doen in de lange gang door de gehele schepping, dat moet het nu in het laatste stadium uit vrije wil doen: het moet uit liefde dienstbaar zijn. Daardoor bewijst het zijn goddelijke afkomst, want de liefde drukt een stempel op het goddelijke wezen en het vormt zich weer tot datgene wat het was in het allereerste begin, het aanvaardt weer wat het uit vrije wil had prijsgegeven uit arrogantie. Zodra de mens in liefde dienstbaar is, is zijn overtreding jegens God opgeheven. Hij is uit de zondige staat naar buiten getreden en is weer teruggekeerd naar God van wie hij zich wilde verwijderen. Hij heeft zijn kindschap ingezien en wenst de juiste verhouding met de Vader aan te gaan en hij wordt door de liefde een waar kind van God.

Maar alles moet in vrije wil gebeuren en dit is de toets van zijn aardse leven die hij onvoorwaardelijk moet doorstaan. De mens kan het doel bereiken daar hem van God uit op elke manier hulp wordt geboden, maar hij kan ook de hele lange gang van ontwikkeling onder de wet van de gebonden wil tevergeefs hebben afgelegd wanneer hij, in plaats van opwaarts te gaan in het stadium als mens, stilstaat of zich helemaal negatief ontwikkelt. Dan misbruikt hij opnieuw zijn vrije wil, hij maakt geen gebruik van de vele gelegenheden die hem worden geboden om het doel te bereiken en moet dan ook de gevolgen dragen: een hernieuwde gang door de gehele schepping. Eens zal ook hij zeker zijn doel bereiken, maar het wezen bepaalt zelf de tijdsduur van zijn gebonden zijn. Want God gaf hem de vrije wil, die Hij ook eerbiedigt opdat het volmaakt kan worden.

Amen

BD.7413

20 en 21 september 1959

Het stadium van het zelfbewustzijn

U mensen bent u van uzelf bewust. En dat is het teken dat u wezens bent met intelligentie, dat wil zeggen: dat u in staat bent te denken en bijgevolg wezens bent die van God afkomstig zijn, die geschapen werden als Zijn evenbeeld en daarom ook van zichzelf bewust waren. Tussen die tijd en de tijd dat u nu op de aarde bent, ligt echter een eindeloos lange tijd waarin u van uw zelfbewustzijn beroofd was. Een tijd waarin u wel ook als iets wezenlijks de scheppingswerken bevolkte, maar dit wezenlijke zich niet van zichzelf bewust was, omdat het steeds slechts als deeltjes van een eens zelfbewust wezen door deze scheppingswerken

heen ging. Pas nadat alle deeltjes zich weer verzameld hadden, belichaamde het wezen zich als mens en ging dan ook weer het stadium van het zelfbewustzijn binnen, waarin het nu ook een taak te vervullen heeft.

Als mens draagt het wezen derhalve nu ook een zekere verantwoordelijkheid voor zijn ontwikkeling, omdat het verstandelijk in staat is het voor en tegen van zijn levenswandel in te zien, het kan dus beoordelen welke uitwerking zijn levenswandel op het eigenlijke "ik" - de ziel - heeft. Zolang het wezen zich in de voorstadia niet van zichzelf bewust was, had het ook geen verantwoording te dragen en stond het onder de wet van de gebonden wil. Het deed wat hem door de wil van God was opgedragen. Het handelde instinctmatig, dat wil zeggen: geleid door geestelijke intelligenties die het geestelijke in de scheppingswerken zo beïnvloedden dat het 't werk uitvoerde dat voor hem bestemd was.

Anders is het nu gesteld in het stadium als mens, waarin het wezen over zichzelf beslissen kan, waarin het denkt en handelt, waarin het als zelfbewust wezen de volle vrijheid heeft van denken en handelen. En het moet nu bewust denken en willen en handelen naar de wil van God, het wordt nu niet meer door Gods wil bepaald maar zijn eigen wil moet nu beslissen en altijd onder invloed van zijn eigen zelfbewustzijn, want de mens voelt dat hij over zichzelf beschikt - hij is zich van zichzelf bewust. Hij staat niet meer onder vreemde invloed maar richt zelf zijn wil naar eigen believen en hij weet ook dat hij zich ervoor moet verantwoorden hoe hij zijn wil richt.

En dat onderscheidt de mens van het dier, dat in zijn ontwikkeling ook al ver gevorderd is, maar tot de laatste belichaming als mens steeds een wezen blijft dat onder de wet van de gebonden wil staat en niet vrij over zichzelf beslissen kan, al mag het nog zo intelligent lijken. Het heeft nog niet het zelfbewustzijn terug gekregen en is daarom nog niet in het laatste stadium van belichaming beland. Toch zal ook dit de laatste fase bereiken, want al het geestelijke neemt eens zijn levenswandel op aarde op zich, waarbij het zich als mens belichaamt en zich ook van zichzelf bewust is.

Dat echter de mens een zelfbewust wezen is moest hem ook laten concluderen dat zijn Schepper en Maker, zijn God van eeuwigheid geen irreële geest kan zijn, maar dat Hij als het hoogst volmaakte Wezen eveneens kan denken en een vrije wil heeft, daar er anders nooit zulke schepselen uit Hem konden zijn voortgekomen die deze kenmerken van goddelijkheid vertonen. Want uitgaande van de mens - het schepsel - kan ook de gevolgtrekking worden gemaakt dat er een God, een Schepper is. Het hoogste Wezen moet zelfbewust zijn, net als de mens zelfbewust is, alleen in hoogste volmaaktheid, aangezien de mens onweerlegbaar een nog onvolmaakt wezen is. Maar het zelfbesef heeft hij ondanks alle onvolmaaktheid. En dit maakt de mens tot een goddelijk wezen dat

aan Hem gelijk geschapen was en weer tot dezelfde volmaaktheid moet komen waarin het eens van God is uitgegaan.

Het "zelfbewustzijn" is het grootste wonder in het scheppingswerk "mens". De mensen zouden zich eens moeten voorstellen welk een doods leven zij zouden leiden als zij dit zelfbewustzijn niet bezaten dat iedere mens pas het persoonlijke stempel geeft: zichzelf te zien als een wezen dat in staat is te denken en over zichzelf beslissen kan in vrije wil, omdat het over zichzelf ook kan nadenken en zich kan voegen naar het kader van de schepping in het besef van het ik, in het bewustzijn zelf te kunnen beslissen wat zijn "ik" wil. Dat zelfbewustzijn is een duidelijk teken van goddelijkheid, want het is een teken van verbondenheid met een gelijksoortig Wezen, Dat hem in 't leven riep, ook al is het wezen als mens maar een karikatuur van dat wat God eens schiep. Maar het heeft toch het zelfbewustzijn ontvangen en kan zichzelf daarom ook weer vormen tot het oerwezen, dat het vanaf het begin der tijden was. Het kan in het stadium als mens - in het stadium van het zelfbewustzijn - alles doen wat het wil, zelfs als hem soms de mogelijkheid dit te realiseren door de wil van God wordt beknot. Maar het is in staat te denken en plannen te maken, altijd van zichzelf uitgaande, zich altijd in het middelpunt voelend van alles wat er gebeurt, omdat het weet dat het er is en dit bewustzijn ook niet meer verliest. Daarom echter zal het ook eenmaal tot verantwoording geroepen worden hoe zijn houding was in het aardse leven tegenover deze grote genade: te weten dat het een zelfbewust wezen is dat door de Schepper zo gemaakt werd, besef van zichzelf te hebben en vanuit zichzelf de ware verhouding tot zijn Schepper tot stand te brengen.

Het denkvermogen behoort tot het zelfbewustzijn en kan pas dan ware vruchten opleveren, maar altijd moet de vrije wil werkzaam zijn die evenzo bij een goddelijk schepsel hoort. En deze vrije wil moet alle goddelijke gaven juist gebruiken, dan zal het wezen ook tijdens het leven als mens de weg nemen die onherroepelijk tot de verandering ten goede voert en het zal in alle volmaaktheid terugkeren in het vaderhuis - zoals het eens van daar is uitgegaan.

Amen

BD.8936

16 februari 1965

In de toestand van de gebonden wil is positieve ontwikkeling verzekerd. Maar als mens?

Overal in mijn schepping, wat het ook moge zijn, is er een voortgang in de ontwikkeling, ook wanneer u mensen dit niet kunt nagaan. Maar mijn woord moet voor u voldoende zijn dat er niets achteruitgaat gaat in een toestand die al overwonnen is. Dit kan alleen in het stadium als mens gebeuren, daar het de mens vrij staat de weg omhoog te gaan of weer in de diepte terug te zinken. En als u dit bedenkt dat u er eeuwigheden voor nodig hebt gehad om toegelaten te worden als mens belichaamd te zijn, wanneer u denkt aan de eindeloos lange gang die u met zekerheid deze belichaming eenmaal moest opleveren, dan zou u zich ook met een besef van verantwoordelijkheid vervuld voelen in deze tijd op aarde, die waarlijk slechts kort is te noemen in verhouding tot de tijd van de voorafgaande belichamingen in scheppingen van de meest uiteenlopende aard.

En toch is juist deze tijd als mens doorslaggevend voor uw verdere lot. Want tevoren ging u in de staat van de gebonden wil over de aarde. U zou niets anders hebben gekund dan mijn wil te vervullen en moest daardoor onherroepelijk opwaarts gaan. Maar nu is uw levenswandel een aangelegenheid van uw vrije wil. Wat u in het voorstadium móest doen - dienstbaar zijn - daarin wordt u nu de vrije keuze gelaten. U bent er niet meer toe gedwongen, integendeel, de liefde in u moet u ertoe aanzetten. Maar de liefde zult u zelf in u moeten ontsteken, dan zal ook het dienstbaar zijn u licht vallen en uw weg over de aarde zal u ook verder opwaarts voeren. Daarom is het 't belangrijkste in het leven op aarde wanneer u de betekenis van een leven in liefde wordt voorgehouden, wanneer u op de hoogte bent van de uitwerking ervan en van het gevaar van een gebrek aan liefde, die u een terugslag kan bezorgen en verschrikkelijk voor u is.

Tevoren trok Ik zelf u omhoog daar mijn liefde u volgde en voor u steeds weer gelegenheden heeft geschapen, opdat u zich eenmaal als mens zou kunnen belichamen. Maar nu moet Ik mijn wil van u terugtrekken, Ik moet het aan uzelf overlaten om te streven opwaarts te gaan. Ik heb u weliswaar voor uw leven op aarde als mens een groot genadegeschenk gegeven doordat Ik u een vonkje van mijn goddelijke geest, een stukje van Mij zelf toevoegde, dat u echter zelf zult moeten ontsteken en wat uw levenstaak is. En dit liefdevonkje moest Ik u geven, daar u anders weer ten prooi zou vallen aan mijn tegenstander, die nu ook weer het recht bezit om om uw ziel te strijden, wat hem tevoren niet mogelijk is geweest. En zo hebt u enerzijds wel rekening te houden met zijn aanvallen, maar u bezit toch een tegenwicht: mijn goddelijk liefdevonkje waarmee u hem verre van u zult kunnen houden, waartegen hij machteloos is, steeds vooropgesteld dat u zelf dit vonkje in u zult voeden, dat u mijn genadegeschenk volledig benut, want dan bereikt u ook zeker uw doel dat u voor het leven op aarde is gesteld.

Schenkt u echter geen aandacht aan dit liefdevonkje, dan heeft hij u in zijn macht. Hij zal u steeds meer naar beneden trekken en weer over u kunnen heersen, omdat u zelf hem daartoe de macht verleent. Maar dan is voor u de hele

voorafgaande gang over de aarde tevergeefs geweest en Ik kan u niet redden van een herhaalde val in de diepte.

Daarom is het bovenal noodzakelijk dat u mensen allen op de hoogte bent van het evangelie der liefde, dat u allen ervaart welke uitwerking een leven in liefde tot gevolg heeft en dan ook zult weten dat u zelf verantwoordelijk bent voor uw leven op aarde. Want Ik kan alles doen. Ik kan u alle mogelijkheden verschaffen. Ik kan uw lot sturen zodat u Mij zult kunnen vinden, maar Ik kan uw vrije wil geen dwang opleggen. U zult zelf de laatste beslissing moeten nemen en alle genaden staan u ter beschikking die u zult kunnen gebruiken. Maar het ligt aan uzelf of en wanneer u die hoogte bereikt, van waaruit voor u dan geen val in de diepte zal bestaan.

Amen

De zondeval van Adam
De missie van Jezus

BD.185

17 november 1937

Het Oude Testament

Je geestelijk bezit zal toenemen wanneer jij je gewillig aan ons toevertrouwt en steeds in liefde met je Heiland verbonden blijft. Wij hebben de opdracht je in te wijden in de leringen van het Oude Testament. Voordat de Heiland mens werd gaf God Zijn profeten Zijn stem en onderrichtte Hij door hen Zijn geboden. Onderwezen werd dat de Messias zou komen uit wie over de mensheid alle heil zou komen. Maar God de Heer gaf hen geenszins de opdracht de zonden der vaders te verkondigen. Evenals God ook tegenwoordig tot de zijnen spreekt, zo gaf Hij altijd al aan de mensen te kennen, te wandelen in geloof en in liefde tot de Schepper. En toch ontstonden door de mensen geschriften die getuigen moesten van de wil van de Heer. Het zou vermetel kunnen worden genoemd als dergelijke geschriften niet met de beste bedoeling ontstaan waren om daardoor de Heer en Schepper van hemel en aarde te dienen.

En nu leiden deze leringen ertoe dat men alles probeert te ontkennen, ook de woorden van de Heer zelf, die ze aan de mensen tot zegen gegeven heeft door Zijn profeten. Wijs daarom niet af wat zich onttrekt aan jullie beoordeling. Laat God opnieuw heersen en neem aan wat Hij jullie zendt in duidelijke bewoordingen, die jullie zullen aangrijpen en die meer tot jullie zullen

doordringen dan het boek der vaderen. Maar ook dit misleidt. Wat jullie niet begrijpen, beoordeel dat niet. Wijs niet af, want daarmee kunnen jullie ook veel waarheid afwijzen. In geen enkel huis mag het woord Gods ontbreken, maar wanneer ook het oude boek niet meer geeft wat jullie tot troost kan zijn, verwerp het dan toch niet. Er ging tijd overheen en daarmee ook de manier van spreken van de mensen. Ontken Gods woord niet, maar vraag de Vader nadrukkelijk dat jullie lezen met opheldering, dat jullie goed begrijpen wat Hij jullie door de profeten gegeven heeft en dat jullie de leringen der waarheid gegeven mogen worden. De liefde van de goddelijke Vader zal steeds weer middelen en wegen vinden, zodat Zijn leringen ingang vinden in de harten van de mensheid. En om jullie voor vergissingen te behoeden zal Hij jullie gedachten leiden wanneer jullie maar juist willen begrijpen en wanneer jullie uit het boek der boeken maar goddelijke waarheden willen aannemen en niet menselijk de zwakheden en fouten der mensheid willen doorgronden.

Alleen zuiver, louter op God gericht denken staat borg voor de waarachtigheid van de woorden die God in liefde door Zijn werktuigen aan de kinderen op aarde laat overbrengen. Vermengt zich dit denken met aards streven, is het niet uitsluitend gericht op de hemelse Vader, dan zal een dergelijke arbeid van mensenhand niet meer zuiver goddelijk, maar menselijk dwalend ontstaan. En zo zijn de geestelijke leringen te verklaren, waartegen zoveel geestelijke onderzoekers zich verzetten deze aan te nemen. Maar wederom geldt ook hier dat ene, dat wetenschap niet kan doorgronden wat waarheid is en wat valse lering. Alleen degenen die hun toevlucht nemen tot de hemelse Vader en Hem om opheldering vragen, zal de kennis toekomen. Dezen zal Hij de waarheid niet onthouden en Hij zal hen leiden op de juiste weg, de weg van inzicht. Geef je dus vol vertrouwen over aan onze woorden en let op alles wat God je bereidt, om jullie de zuivere waarheid te verkondigen.

Amen

Adam en de zondeval

BD.5802

5 t/m 9 november 1953

Adam - Oer-geest - Lucifers poging - Vernielen van de vorm

Wie tot de waarheid doordringt, die laat alle duisternis achter zich, hij zal overal een verklaring voor hebben. Hij zal kennis hebben van de samenhang van alle dingen. Hij zal inzien dat zijn weg opwaarts leidt, dat hij de verbinding met God

gevonden heeft, dat hij niet meer kan dwalen, omdat God zelf hem de waarheid doet toekomen. Tot de waarheid doordringen betekent echter, haar allereerst ernstig begeren en dan het hart ervoor openstellen wat hem nu aan kennis wordt overgebracht, hetzij van buiten af of ook van binnen uit in de vorm van gedachten. Want het hart zal bereid zijn waarheid en dwaling aan te nemen of af te weren en dus ook dienovereenkomstig op de mens inwerken.

De waarheid moet in zoverre worden bevochten, dat de wil van de mens zelf werkzaam worden moet. Ze kan niet eenvoudig worden overgebracht aan de mens die zich volledig passief gedraagt, die niet zelf haar in bezit wil krijgen en daartoe de nodige aanstalten maakt. Want deze zal in de duisternis van zijn geest blijven en niet opwaarts gaan. De waarheid is echter de weg naar boven. De waarheid is het door God zelf naar de mensen toe geleide geestelijke goed dat in ieder mens een ontvanger zoekt, dat de wil van ieder mens zich eigen kan maken, omdat het de mens op de meest uiteenlopende manieren kan worden overgebracht - maar steeds het verlangen ernaar vooropstelt. Maar wie haar in zijn bezit heeft, die bevindt zich niet meer in de duisternis. Voor hem is alles zonneklaar. Voor hem bestaat er geen twijfel meer. Want ook wat hem nog niet duidelijk is, wordt hem op zijn verzoek verklaard, als hij zich maar tot de Bron der waarheid wendt. Als hij aan God zelf zijn twijfels en vragen voorlegt en er op wacht wat God hem door zijn hart antwoordt. Het verlangen naar de waarheid, de verbinding met God door middel van gedachten en zijn luisteren naar zijn innerlijk, garandeert hem ook een duidelijk waarheidsgetrouw antwoord. En jullie mensen zouden moeten weten, dat er voor jullie niets onopgehelderd hoeft te blijven wanneer jullie maar opheldering wensen en iedere vraag voorleggen aan Hem die de Waarheid zelf is en die haar ook aan Zijn kinderen op aarde wil doen toekomen om hun licht te geven, om hun de weg naar omhoog te verlichten.

De eerst geschapen mens was naar zijn lichaam ook een scheppingsdaad van mijn liefde. Ik moest het gevallen geestelijke op dat moment een uiterlijk omhulsel verschaffen, toen het zich vanuit de diepte weer zover omhoog gewerkt had dat het dus de laatste wilsproef in alle vrijheid kon afleggen. Ik moest vormen scheppen voor alle eertijds door Mij geschapen oer-geesten, die zich na eindeloos lange tijd weer in alle eertijds opgeloste substanties verzameld hadden, die dus weer als zelfbewuste wezens wachtten op de toelating tot een werkzaamheid. De uiterlijke vorm voor zo'n oer-geest te scheppen was niets anders dan de eindeloos vele scheppingswerken die tevoren waren ontstaan. Het was de uit Mij voortgekomen gedachte, die door mijn wil ook reeds gerealiseerd voor Mij stond. Maar om deze geschapen vorm nu het leven te geven was alleen mogelijk door het doorstromen van de kracht van mijn liefde.

Het oer-geschapen geestelijke echter was de uitgestroomde kracht van mijn liefde. Dus hoefde het alleen de uiterlijke vorm in bezit te nemen om het tot een

levend wezen te laten worden. Het geestelijke stond kort voor zijn voleinding, doch er ver van verwijderd omdat hem het laatste inzicht ontbrak, omdat de op het geestelijke drukkende zonde het beroofd had van het volledige inzicht en het dus in deze toestand onderricht en geboden nodig had. Het moest dus langzaam rijpen in kennis door gehoorzaamheid aan deze geboden. Tevoren heeft er een grote geestelijke strijd plaats gevonden, omdat er een groot aantal van deze gevallen oer-geesten was die in de eerste door Mij geschapen vormen hun intrek wilden nemen. Want zij wisten dat zij alleen in de vorm van een mens weer toegang vonden tot Mij, dat zij alleen een onbepaalde rijkdom aan kracht en licht konden bereiken door een leven in welke zij beproefd werden, waarin zij moesten bewijzen hoe zij de hun ter beschikking staande kracht benutten. Maar Ik zelf bepaalde welke oer-geest in de eerste mens zijn intrek moest nemen. Want Ik alleen wist wiens verzet tegen Mij zo was afgenomen dat hem de laatste proef tijdens het leven op aarde opgelegd kon worden. Ik wist wiens wil zou kunnen standhouden tegen de verzoeken van mijn tegenstander. En Ik koos daarom een oer-geest die eertijds aanvoerder was bij de afval der geesten, wiens zonde daarom weliswaar zwaarder op hem drukte, maar waar mijn liefde er bovenal naar streefde deze terug te winnen, omdat hem dan eveneens ontelbare wezens zouden zijn gevolgd en de verlossing veel sneller zou hebben plaatsgevonden. Ik wist weliswaar sinds eeuwigheid van het falen van deze oer-geest, nochtans was hij door zijn in de voorstadia veranderde wil de sterkste geest, die dus ook gerechtigd was als eerste in de toestand van de vrije wil te worden geplaatst en die daarom het beste vooruitzicht bood de wilsproef te doorstaan.

De vorm van de eerste mens nu was - voordat deze oer-geest hierin zijn intrek nam - ook voor Lucifer zichtbaar, die weliswaar wist dat deze vorm de doorgangspoort was uit het rijk der duisternis, uit zijn gebied naar mijn rijk, naar het rijk van het licht. Hij wist ook, dat hij - wilde hij zijn aanhang niet verliezen - ieder middel moest aanwenden, om Mij - in deze aan de mens toegekende proeftijd - het geestelijke te ontworstelen, om de proef in zijn voordeel te laten uitvallen.

De door Mij geschapen vorm was nog zonder leven toen Lucifer zich ervan meester maakte om hem met zijn geest leven in te blazen, maar zijn onbeteugelde geest brak de vorm met geweld open. En hij was er zeker van dat elke in deze vorm gebonden geest hem zou openbreken en dat voor hem nimmer meer het gevaar van verlies bestond. Deze poging liet Ik toe en Ik bewees hem nu dat zijn vermoeden verkeerd was. Want het geestelijke dat zich in de mens moest belichamen, was door de lange ontwikkelingsgang in de schepping niet meer van gelijke wil als Lucifer. Het betrok de laatste uiterlijke vorm vrijwillig en die oer-geest was de oertoestand nabij, en de uiterlijke vorm scheen hem geen kluistering als voor de zondeval toe. Want hij was heer over de schepping, hij kon gebieden als een meester over de hem ter beschikking staande aarde met alle scheppingen.

Hij was vol van macht en kracht - alleen ondergeschikt aan mijn macht, die hem slechts een gemakkelijk gebod gaf, waarvan het opvolgen elke hem nog opgelegde kluistering zou hebben doen verbreken.

En toen Lucifer dit beseftte, zon hij op middelen om de mens te hinderen in het opvolgen van dit gebod. En omdat hij zelf de vorm van de eerste mens kende, probeerde hij ook de vorm voor hem onverdraaglijk te maken door de vorm als kluistering af te schilderen, doordat hij het vrij zijn van de vorm als afhankelijk van het overtreden van dit gebod voorstelde en dus de oer-geest innerlijk weer tegen Mij opzette, dat Ik hem niet de volledige vrijheid gaf. Het was een bewust misleiden, waartegen de eerste mens weerstand had kunnen bieden als hij zich maar aan mijn eenvoudig gebod had gehouden, wanneer hij voorlopig genoeg had genomen met het bezit van macht en kracht die hem waarlijk gelukkig maakte, tot mijn tegenstander een onreine begeerte in hem ontstak om groter te zijn dan Degene die voor hem als macht boven hem herkenbaar was, van Wie hij op de hoogte was en wiens gebod hij desondanks veronachtzaamde. De zondeval van de eerste mens was derhalve een herhaling van de eerste val van de oer-geest. Hij volgde Lucifer en trok ontelbare wezens mee de diepte in - zoals nu ook alle nakomelingen van de eerste mens zo lang in een toestand van zwakte van zondige mensen terechtgekomen waren, totdat Jezus Christus hun te hulp kwam, totdat Jezus Christus voor de mensen de wilskracht verwierf door Zijn dood aan het kruis, totdat Jezus Christus Zijn sterke wil tegenover de verzoeken van Lucifer plaatste en hem bedwong.

Niets had het eerst geschapen wezen, Lucifer, ertoe kunnen brengen, de gang over de aarde als mens af te leggen, zolang hij zelf zich nog als heer voelde van de geestenwereld die met hem van Mij afvallig werd. Want hij zelf was de gang door de materie, door de schepping, vóór de schepping van de eerste mensen niet gegaan. Als wezenlijke geest was hij wilsmatig nog steeds mijn sterkste tegenstander. Hij voelde zich zelf als heer der schepping, die het hem toebehorende geestelijke bevatte, ofschoon hij zelf op dit geestelijke geen invloed had. In hem zelf was dus nog ongebroken weerstand en nimmer had hij zich enige dwang laten welgevallen. Nimmer had hij zich vrijwillig in een vorm geschikt die mijn wil geschapen had, omdat hij alle vormen ten behoeve van het geestelijke, alle scheppingswerken, haatte en ze probeerde te vernietigen. Maar de macht over de scheppingswerken was hem ontnomen, daarentegen de invloed op het geestelijke dan toegestaan, toen dit weer vrij moest kiezen voor Mij of voor hem. Hij wist ook dat hij zelf een vorm niet kon vernietigen zodra ze door geestelijke wezens bewoond was, en daarom nam hij de vorm van de eerste mens tevoren in ogenschouw. Want zijn doel was, de oer-geest die daarin belichaamd moest worden, ertoe aan te zetten zelf zijn uiterlijke vorm open te breken, omdat hij geloofde hem dan de vrijheid te verschaffen die Ik het geestelijke door de

scheppingswerken ontnomen had. Hij wilde Mij verhinderen het heilsplan te voltooien.

De vijandschap tussen Mij en hem bestond sinds zijn afval en zal van zijn kant nooit worden opgeheven, totdat hij inziet dat hij volledig krachteloos is en in diepste zwakheid en nederigheid om schenking van kracht smeekt. Daarom was het ook onmogelijk geweest, hem de eerste mensenvorm als verblijfplaats te geven. Want in hem was niet de wil omhoog te gaan, terwijl het geestelijke dat in een toestand van gebonden wil door de schepping was gegaan, al in zijn eertijdse weerstand tegen Mij verflauwd was, en het geestelijke nu nog eenmaal het opgeven van het verzet tegen Mij en de kracht van mijn liefde bewijzen moest. En Lucifer wist, hoe ver dit geestelijke reeds van hem verwijderd was. En hij wist ook dat nu het gevaar bestond het helemaal te verliezen. En omdat de in de eerste mens belichaamde oer-geest eens een grote steun voor hem was, was hem ook bijzonder veel gelegen aan zijn val. Hij was echter ook op de hoogte van diens tegenwoordige verlangen, vrij te worden van elke materiële keten.

Bij deze oer-geest voegde Ik nu een tweede wezen, dat hem ter ondersteuning, maar ook ter beproeving van zijn wil moest dienen. De een had de ander kunnen bijstaan, het laatste doel te bereiken. Ik legde de verantwoording niet op één schouder alleen. Beiden gaf Ik het gebod en beiden konden gezamenlijk het doel bereiken. En Lucifer die diens verzwakte wil herkende en door wie hij zijn doel hoopte te bereiken, maakte gebruik van dit tweede wezen. De wilsproef moest geëist worden van het eerste mensenpaar en ter beproeving moesten ook de tegenkrachten kunnen werken, want ook Lucifer streed om zijn schepselen, die hij niet wilde prijsgeven, ofschoon ze Mij ook toebehoorden. Zijn plan slaagde, maar weerhield Mij er desondanks niet van, ontelbare wezens in het vervolg steeds weer de mogelijkheid te bieden, zich om te vormen in de mensen op deze aarde en dus een steeds hogere graad van rijpheid te bereiken, ofschoon door de val van het eerste mensenpaar de poort naar het lichtrijk gesloten bleef totdat Jezus Christus kwam. Door de eerste zonde was de verlossing van de geestelijke wezens uitgesteld, maar niet opgeheven, want wat de eerste mens niet gelukt is, dat heeft de mens Jezus bereikt. Hij was sterker dan mijn tegenstander, want Hij maakte gebruik van mijn kracht. Hij was en bleef door de liefde met Mij verbonden en deed vrijwillig wat de eerste mensen niet als gebod zijn nagekomen. Hij schikte zich volledig naar mijn wil en bewees Zijn overgave aan Mij door Zijn lijden en sterven aan het kruis. Hij was op de hoogte van de oerschuld en van de tweede schuld van de eerste mensen, en om deze schuld te delgen, om de mensen te verlossen, bracht Hij Mij een offer dat Ik toereikend vond. Een offer dat de poort naar het geestelijke rijk, de weg naar Mij weer opende en waardoor al mijn schepselen, die Hem erkennen als de Zoon van God en Verlosser van de wereld, nu zalig kunnen worden.

Amen

BD.5967

28 en 29 mei 1954

Erfzonde

Er moeten in u steeds weer vragen bovenkomen die u beantwoord zou willen hebben. Dan kan Ik u opheldering verschaffen, zodra u zich met Mij in verbinding stelt. Zodra u na innig te bidden hoort wat Ik tegen u zeg, doordat u nu de gedachten die in u opkomen als mijn antwoord beschouwt, wanneer u niet rechtstreeks door Mij wordt aangesproken door de stem van de geest. Uw verlangen en uw roepen naar Mij verzekert u ook van het juiste denken, maar zonder Mij zult u de waarheid niet hebben. Zonder Mij is uw streven naar opheldering tevergeefs, omdat zonder Mij alleen onjuiste gedachten u vervullen, die de krachten van beneden u kunnen overbrengen, juist omdat u Mij uitschakelt, de Gever van de waarheid.

En zo moet het volgende u worden gezegd: Er kan u alleen door middel van beelden opheldering worden toegestuurd, zolang u niet volmaakt bent. Nooit zou u de eindeloze diepten van de goddelijke wijsheid kunnen begrijpen. Nooit zou u de beweegreden kunnen begrijpen van mijn besturen en werkzaam zijn, omdat uw onvolmaaktheid ook gebrekkige kracht om te weten betekent en u dus op grond van uw verstand geen opheldering zou kunnen vinden, die echter bliksemsnel kan worden toegestuurd zodra in het geestelijke rijk het licht van mijn liefde u doorstroomt. Op aarde zult u aanschouwelijk opheldering moeten verkrijgen. Er kunnen u alleen gebeurtenissen beschreven worden die zich in mijn schepping afspeelden, die passen bij uw bevattingsvermogen. En dus kunnen u ook de geestelijke processen in de harten van de eerste mensen alleen door aardse gebeurtenissen begrijpelijk worden gemaakt, die op zichzelf toch slechts een zwakke vergelijking zijn, juist omdat u zelf nog zwak van geest bent. U mensen bent gebonden door natuurwetten, want de volledige vrijheid die u door uw vroegere afval verspeeld hebt, zult u eerst weer moeten verwerven door uw leven op aarde. Ik legde daarom de eerste mensen een beperking van hun wil op, omdat Ik wilde dat ze eerst moesten inzien dat ze aan een Macht onderdanig waren en zij zich aan deze Macht dus vrijwillig zouden moeten onderwerpen om nu hun uiteindelijke vrijheid ten geschenke te krijgen. Eens wilden zij Mij niet erkennen en dit was de eerste zonde, de opstand tegen Mij uit wie ze waren voortgekomen. Alleen het erkennen in vrije wil kon deze eerste zonde weer opheffen. En deze erkenning van Mij zelf wilde Ik bereiken toen Ik de gehele schepping liet ontstaan. Dus daarom waren de eerste mensen zo begiftigd dat ze

Mij wel konden herkennen, maar er niet toe waren gedwongen. En daarom moest dus de vrije wil beslissen, die weer op de proef gesteld moest worden in een "verzoeking".

Het oog van de mensen moest gericht zijn op iets dat ze begeerden. En een verbod en verleiding tegelijk, moest hen tot hun wilsbeslissing brengen. Begrijpelijkerwijs echter moest de verleiding met een belofte verbonden zijn waarvoor ze dan niet moesten bezwijken. Het verbod en de verleiding kwamen van twee kanten, omdat het ging om de terugkeer van het gevallene naar Mij en om het blijven bij mijn tegenstander. Om het bereiken van het doel van het door Mij geschapene of om de hernieuwde terugval in de diepte. En bijgevolg moest in de mens ook de begeerte zijn gelegd en hem ook de mogelijkheid worden geboden, deze begeerte te stillen, ofwel haar te overwinnen ter wille van een veel hoger doel: de eeuwige gelukzaligheid bij Mij die elke aardse vervulling van de begeerte meer dan duizendvoudig overtreft. Daar het terugwinnen van de afvallig geworden geestelijke wezens een strijd was tussen Mij en mijn tegenstander, moest ook deze de mogelijkheid hebben op de wil van die wezens in te werken. Maar alleen, dat hij schijngoederen en schijngeluk voorspiegelde, opdat de mensen het ware geluk, een zalig leven in de eeuwigheid, zouden verspelen. Ik was op de hoogte van deze verleiding en gaf daarom de eerste mensen een gebod met gelijktijdig een waarschuwing voor de eeuwige dood. En deze waarschuwing zou voldoende hebben moeten zijn elke begeerte in de mens te verstikken om het leven niet te verliezen. En mijn tegenstander overtuigde hen van het tegendeel van mijn waarschuwing en beloofde hun het leven. Maar zij zagen Mij als hoogste Macht en volgden toch de leugen en daardoor brachten ze de dood in de wereld. Maar wat was het, dat hun begeerte zo machtig liet worden dat ze aan deze begeerte ten prooi vielen?

Ze leefden een zalig leven in het paradijs. Ze waren heer over alle geschapen dingen. Alles was aan hun wil onderworpen en ze voelden zich gelukkig in het volle bezit van kracht en macht. Innige liefde verbond ook de eerst geschapen mensen en al als gevolg van deze liefde zouden ze zichzelf hebben kunnen verlossen uit de boeien van mijn tegenstander. En zolang deze liefde op Mij en op de partner was gericht, bestond er ook geen gevaar te falen in de beproeving van de wil.

Maar mijn tegenstander wist deze liefde verkeerd te sturen. Hij veranderde ze in eigenliefde, doordat hij hun valse beloften deed en dus nu de begeerte in hen opwekte zichzelf genot te verschaffen. Hun liefde werd een liefde die wilde hebben, een egoïstische en lage liefde en daarmee voegden zij zich weer in de macht van hem van wie ze zich moesten bevrijden en het ook konden als ze mijn geboden boven hun verlangen hadden gesteld.

Begrijp het, u mensen, de tijd was nog niet gekomen dat Ik het eerste mensenpaar wilde zegenen. Daarom werd het zondig, want niets is zondig wat zich aan mijn scheppingsplan aanpast. Niets kan zonde zijn wat in wettelijke ordening geschiedt en nooit kan de toedracht van de voortplanting tegen de door God gewilde ordening zijn. Maar de bevrediging van de zinnen, zonder de wil leven voort te brengen, is geen daad van liefde die goddelijk is. Integendeel, het is een door mijn tegenstander ontstoken eigenliefde die de mens naar beneden trekt en helemaal in zijn macht drijft. Aan deze verkeerde liefde waren de eerste mensen ten offer gevallen en deze verkeerde liefde was de zonde die weer deed denken aan de oerzonde van zelfverheffing, die zich niet wilde wegschenken, veeleer alles bezitten en die erfgoed was van hem die haar had veroorzaakt, maar die met de goddelijke liefde niets gemeen heeft.

De goddelijke liefde rust als vonk in uw harten en kan ontvlammen tot de hoogste gloed. Maar het doel van mijn tegenstander was en is deze liefde te verdraaien en het is hem gelukt. Het zuivere, goddelijke werd verontreinigd en veranderd in eigenliefde, die het begrip "liefde" niet meer verdient en slechts begeerte, zelfzucht en eigenliefde kan worden genoemd en die ook tot alles in staat is, wat mijn tegenstander van u verlangt. En zo werd ook voor mijn tegenstander de daad van de voortplanting tot een middel dat ontelbare zielen tot hem bracht, wat nooit mogelijk was geweest wanneer ze onder mijn zegening zou hebben plaatsgevonden, waar de goddelijke liefde van het schenken en gelukkig maken haar bekroning moest krijgen in het ontstaan van een nieuw leven. De zondeval bestond dus in het prijsgeven van de zuivere goddelijke liefde, ter wille van een onzuivere zelfzuchtige liefde. De vonk van God in de mens werd door satanische inwerking uitgedoofd en daarvoor in de plaats werd een vuur ontstoken waaraan al het edele en zuivere ten offer viel. De zinnen werden geprikkeld en tot hoogste begeerte opgezweept, wat nooit strookte met mijn scheppingsdaad, maar wat vanwege de wilsvrijheid van mijn tegenstander en ook van mijn schepselen niet verhinderd werd, daar het steeds nog in de wil van ieder mens afzonderlijk ligt deze verzoeking door satan te weerstaan. De zondeval was dus niet de voortplantingsdaad, maar de door satan aangezette en in vrije wil ontstoken verkeerde en zondige liefde. Een in goddelijke zin gelukkig makende scheppingsdaad werd neergehaald tot een spel van onzuivere geesten. Mijn tegenstander werd toegang verleend tot een daad, waar Ik zelf met mijn zegen bij de mensen wilde zijn om de zuivere goddelijke liefde in hen te versterken. Dat deze ook in de nu verwekte wezens zou overvloeien en er zo dus een menselijk geslacht zou zijn ontstaan, dat in het steeds helderder licht van de liefde de weg naar Mij zou hebben teruggevonden zonder lijden en kwelling. Dat in korte tijd zichzelf zou hebben bevrijd door de liefde, omdat het Mij zelf moest herkennen waar de liefde straalde. De eerste mensen zouden deze beproeving van de wil hebben kunnen doorstaan. Doch daar Ik met mijn tegenstander worstelde om de zielen van de mensen, kon Ik hem niet

verhinderen middelen aan te wenden om zich te verzekeren van de overwinning. Want het ging om de terugkeer van mijn schepselen in volledig vrije wil, die echter faalde en het hele menselijke geslacht een lot opleverde waarvan het zelf niet meer vrij werd, totdat een mens in zuivere goddelijke liefde het werk volbracht dat de gehele mensheid van schuld bevrijdde en voor haar weer de weg naar boven vrij maakte. Want de liefde behaalt de overwinning en de liefde zal nooit eerder rusten tot ook het laatste van Mij afvallig geworden wezen de weg heeft teruggevonden naar Mij.

Amen

BD.8236

10 augustus 1962

Was Adam de enige mens die God schiep?

Maar nu zal in jullie de vraag opkomen hoe het bevolken van de gehele aarde tot stand gekomen is. En deze vraag is terecht, want er waren vele oergeesten toen de eerste oergeest zich in Adam belichaamde, en al deze oergeesten wilden hun ontwikkelingsgang voortzetten en zich als ziel in de mens belichamen, omdat zij wisten dat alleen zo hun definitieve terugkeer tot Mij kon plaatsvinden. En Ik gaf deze oergeesten ook menselijke omhulsels die nu bewust de gang over de aarde wilden gaan. Ik schiep grote aantallen mensen, want slechts een gedachte van Mij was genoeg, en een ieder van de tot rijping gekomen oergeesten had zijn uiterlijke vorm. En elke vorm was, wat de natuur betreft, zo geschapen dat de voortplanting plaatsvond naar mijn wil, om de zielen die geleidelijk ook hun rijpheid bereikt hadden, steeds weer een mogelijkheid tot belichaming te geven. Maar Ik begreep de gebieden van de oervaders. Begrijp Me goed, Ik wees de mensen het voor hen voorbereide land toe.

Maar de eerste mensen - Adam en Eva - moesten de wilsproef afleggen en door hun val werd het gehele menselijke geslacht verzwakt. De ongehoorzaamheid jegens mijn goddelijk gebod was als het ware door de inwerking van de geest die vijandig tegenover Mij stond - Lucifer - ook in die mensen, in die oergeesten ontwaakt. En de erfzonde - die bestond uit de verandering van de zuivere goddelijke liefde in eigenliefde - herhaalde zich ook in deze mensen, want mijn tegenstander bracht alle mensen in verzoeking en hij slaagde in deze verleiding omdat de mensen nog te weinig kennis hadden van degene die hen opnieuw ten val wilde brengen. En de mensen verspreidden zich over de gehele aarde, maar Adam was en bleef toch de stamvader van het menselijke geslacht. En de mensen werden op de hoogte gebracht van de voortplanting van zijn stam en zijn geslacht

werd vervolgd tot de geboorte van Jezus, die omwille van de erfzonde op aarde nederdaalde om de mensheid te verlossen.

Omdat Adam na Lucifer de eerstgevalen oergeest is geweest, is hij ook als eerste als mens belichaamd. En als hij zich aan mijn gemakkelijke gebod gehouden had, dan was hij zeer snel vrij geworden van zijn uiterlijke vorm. En ook alle andere oergeesten zouden snel hun weerstand hebben opgegeven, en ze zouden zich onvoorwaardelijk aan Mij hebben overgegeven, en hun terugkeer tot Mij was gewaarborgd. Maar zijn ongehoorzaamheid was een hernieuwde weerstand tegen Mij, ze was een herhaling van de eerste zonde van het verzet tegen Mij. Maar Lucifer had door de val van Adam weer aan macht gewonnen en hij gebruikte deze tegenover het gehele menselijke geslacht, dat nu in dezelfde zwakheid als Adam geen weerstand bood en zwak bleef tot Jezus Christus kwam om hen te helpen.

Jullie mensen moeten weten dat Ik de gehele aarde bevolkt heb omdat veel van de gerijpte oergeesten verlangden naar hun laatste belichaming op de aarde en omdat elk van deze oergeesten ook het recht had om als mens de laatste wilsproef af te leggen. En hun aantal was groot en elk had veel aanhang, oergeesten die hem gevolgd waren en zich steeds weer bij hem aansloten. En voor al deze koos Ik de levensvoorwaarden op aarde, die overeen kwamen met hun verschillende aanleg. En Ik plaatste dus iedere oergeest daar naar toe, hem de menselijke gedaante scheppend, die zich dan weer vermenigvuldigde overeenkomstig mijn wil en volgens mijn natuurwet. De wijze van voortplanting was overal dezelfde, daarom voegde Ik steeds een tweede geest bij de oergeest.

Dus de scheppingsdaad van de eerste mens herhaalde zich steeds weer in gebieden die onbereikbaar waren voor de afzonderlijke mensenstammen, want mijn schepping van de Aarde was zo veelomvattend dat overal het ontwikkelingsproces er om vroeg dat de oergeesten zich nu belichaamden in de mensen en Ik daartoe de eerste voorwaarden geschapen heb. En pas weer na lange tijd stelden de verschillende stammen zich weer met elkaar in verbinding. De geestelijke ontwikkeling was echter geheel verschillend voortgeschreden - al naar gelang de graad van liefde die al deze mensen vervulde. Maar allen kunnen worden onderwezen door Mij zelf wanneer hun weerstand afneemt en mijn geboden dan ook weer in acht genomen worden. En de mensenzielen zullen rijp worden, want de goddelijke Verlosser Jezus Christus heeft het verlossingswerk voor alle mensen volbracht en ook aan alle mensen kan het weten worden gebracht door mensen of door de werking van mijn geest. Maar de directe nakomelingen van Adam zullen deze kennis gemakkelijker aannemen en zullen daarom ook tot het menselijke geslacht behoren dat nog op de aarde de verlossing vinden kan; dat de zielen nog op aarde vrij kunnen worden, wanneer zij het verlossingswerk van Jezus Christus aannemen, die naast de oerzonde de

toenmalige zonde van Adam op zich nam en dus de mensheid vrij kocht van mijn tegenstander door Zijn dood aan het kruis.

Amen

BD.8675

16 november 1963

Vraag: Wat echter als Adam niet gevallen zou zijn?

Ik wil dat u vragen stelt opdat Ik u overeenkomstig de waarheid kan onderrichten, want Ik leg u deze vragen in het hart omdat Ik weet waar het u nog aan ontbreekt en Ik u het licht wil schenken. Alle geestelijke samenhang tot in de kleinste bijzonderheden te berijpen zal voor u mensen niet mogelijk zijn zolang u nog niet volmaakt bent - dat Ik u geheel doorstromen kan met het licht van mijn liefde, dat u dan ook het helderste inzicht verzekert. Maar ook eerder al kan Ik u uitsluitel geven naar de mate van uw bevattingvermogen, zodat u niet in verkeerde denkwijzen terecht hoeft te komen en toegankelijk bent voor dwaalleren.

De schuld van de van Mij afgevalen wezens was onmetelijk groot. Ze bestond echter voornamelijk daarin dat die wezens Mij niet meer erkennen wilden, ondanks hun staat van licht die hun ook duidelijk maakte waar hun herkomst lag. Ze zondigden tegen Mij ondanks beter weten. Toch was mijn liefde voor hen zo groot dat Ik de terugkeer van hen naar Mij afhankelijk stelde van de volledige erkenning van Mij zelf en van het toegeven van hun schuld, zich tegen Mij als hun God en Vader misdragen te hebben. Steeds echter moet benadrukt worden dat mijn tegenstander de wezens ten gevolge van hun afval, in bezit had genomen en dat ze te zwak waren zich uit eigen macht te bevrijden. Alleen de liefde kan hun de kracht verschaffen zich van hem te bevrijden, liefde was het enige waartegen de tegenstander machteloos was, alleen liefde kon hem overwinnen. Van de liefde hadden de wezens vrijwillig afstand gedaan, ze weerden de aanstraling van mijn liefde af en waren daarom geheel aan de tegenstander overgeleverd. Ik echter gaf de eerste mensen de mogelijkheid weer liefde van Mij aan te nemen. Ik voorzag hen van alle talenten en vermogens en ze konden zich de hele wereld onderdanig maken. Ik bood hun een onbeperkte mate van liefde aan, die ze alleen maar hoefden te beantwoorden door mijn niet zware gebod te vervullen. De beantwoording van mijn liefde van hun kant zou hun wederom een hoeveelheid kracht hebben opgeleverd, zodat het hun licht gevallen zou zijn de tegenstander weerstand te bieden, zich uit zijn keten te bevrijden. Ze zouden ook door het vervullen van mijn wil hun vroegere zonde

hebben bekend. Ze zouden weer in mijn wil zijn binnengegaan en ieder wezen dat na hen als mens over de aarde ging, zou eveneens zo gehandeld hebben.

En zo zou de mensheid in korte tijd berouwvol naar Mij zijn teruggekeerd, want de kracht die in Adam door zijn ware liefde aanwezig was, zou zijn overgedragen op al zijn nakomelingen. En de volledige vergeestelijking van de eens gevallen wezens zou snel zijn verlopen, juist omdat de eerste mensen hun grote oerschuld erkend zouden hebben en ze door innige liefde tot Mij snel hadden afgelost. Want een zonde tegen de liefde, een zonde tegen Mij zelf, kan alleen weer door liefde worden uitgewist. En waarlijk, wat Ik de eerste mensen schonk toen ze de aarde in bezit namen, zou hun liefde hebben moeten doen oplaaien tot de meest helle gloed, want Ik verlangde als genoegdoening slechts liefde, die Mij daarna, omdat Adam en het menselijk geslacht gefaald hadden, de mens Jezus in deze mate betoonde dat Hij daardoor de grote schuld teniet heeft gedaan. Alleen de liefde kon van die schuld bevrijden. De eerste mensen zouden de liefde waarlijk hebben kunnen opbrengen, want de hen omringende schepping bood hun onvergelykelijke heerlijkheden die ze na de smartelijke toestand van gebondenheid als gelukzaligheid ondervonden en deze gelukzaligheid zou in hen ook een goddelijke liefde hebben kunnen teweegbrengen, een liefde die steeds maar danken en loven moest en tot inniger overgave aan Mij kon aansporen.

Maar om hun wil te beproeven, die eens verkeerd werd gebruikt, moest Ik ook mijn tegenstander het recht toestaan om om zijn aanhang te strijden gedurende het leven op aarde. En om de mensen het grote gevaar van een hernieuwde overtreding tegen Mij te tonen, gaf Ik hun slechts een licht gebod dat ze konden nakomen en moesten nakomen, als hun liefde tot Mij inderdaad die graad bereikt zou hebben die de volledige overgave aan Mij garandeerde, die de tegenstander geheel van zijn macht beroofd zou hebben. Ook hij probeerde alles om de eerste mensen ten val te brengen en zo stelde hij tegenover mijn lichte gebod een toezegging die echter, omdat hij mijn tegenstander was, uit een leugen bestond en hij de mensen tot een verkeerde liefde aanzette. Hij beloofde hun dat ze "aan God gelijk" zouden zijn, als ze mijn gebod overtraden. Hij stelde Mij dus als een leugenaar voor, die hun de dood aanzegde zodra ze mijn gebod overtraden. En de mensen geloofden hem, niet Mij. En dat was de zware zonde die opnieuw werd begaan, die ook alle nakomelingen in een staat van zwakte verplaatste, zodat zij zich niet meer uit eigen kracht konden vrijmaken van de tegenstander. En dit vereiste dan het verlossingswerk van Jezus Christus, wilde de mens eens redding gebracht worden uit de diepste nood.

Steeds weer leg Ik de nadruk op dit ene, dat alleen de liefde van die grote schuld kon bevrijden en dat het Adam wel mogelijk zou zijn geweest Mij deze liefde te bewijzen, dat echter door zijn val en na zijn val geen wezen in staat was een

zodanige liefde op te brengen die het delgen van de grote oerschuld garandeerde en dat daarom het liefevolle werk van de verlossing moest worden volbracht door Mij zelf, Die in de mens Jezus zichtbaar werd.

De mens Jezus was dus vol van goddelijke liefde en Hij onderging in Zijn liefde de offerdood aan het kruis omdat zonder dit werk van verlossing geen mens meer naar Mij zou hebben kunnen terugkeren, omdat mijn tegenstander geen ziel meer vrijlaat en ze zelf te zwak is om zich van hem te bevrijden. En omdat Ik ook van eeuwigheid af op de hoogte was van dit falen van de eerste mensen, heeft Jezus, de eniggeboren Zoon van God, zich ook voor dit werk van verlossing aangeboden. En Hij heeft het volbracht omdat Zijn liefde voor Mij en voor alle ongelukkigen enorm groot was.

Amen

BD.5307

31 januari 1952

Het Nieuwe Testament en toevoeging

In het Nieuwe Testament leest u Gods woord dat door de mens Jezus werd verkondigd en dat ook na Zijn dood aan het kruis door Zijn discipelen is gepredikt. De uitspraken van Jezus, evenals die van de eerste apostelen zijn tamelijk zuiver gebleven, ofschoon er kleine afwijkingen ingeslopen zijn, die echter de zuivere leer van Christus niet wezenlijk anders maken. Maar er zijn ook toevoegingen bij gemaakt die niet uit de mond van Jezus noch uit die van de apostelen afkomstig zijn, om welke reden in latere tijden twijfels opdoken over de echtheid van datgene wat het Nieuwe Testament als inhoud heeft. Er kunnen ook geen bewijzen worden geleverd over de echtheid van de aan de evangeliën toegevoegde brieven. Maar hun strekking stemt overeen met het goddelijk woord en daarom zijn ze niet te verwerpen. Evenals alles wat overeenstemt met de goddelijke leer van de liefde die de mens Jezus op aarde heeft gepredikt mag worden beschouwd en erkend als woord van God. Maar dat betekent niet dat er geen enkele dwaling in deze toevoeging te vinden is. Want zolang mensenhanden werkzaam zijn die niet toebehoren aan een door de geest gewekte mens, heeft ook de tegenstander van God de macht deze handen voor zich te laten werken, al is het niet op een duidelijke manier. En het zijn mensenhanden geweest die zowel de samenstelling alsook de vertalingen op zich namen, het zijn mensenhanden geweest die schriftelijk werk en drukwerk leverden en al zou de wil goed mogen zijn, wil dat niet zeggen dat steeds de geest Gods werkzaam was die kon uitfilteren en rechtzetten wat verkeerd was.

Maar Hij nam het goddelijk woord in bescherming om dit zoveel mogelijk onvervalst te behouden. En waar de aan God tegengestelde bedoelingen niet in het spel waren, is dit woord ook zuiver bewaard gebleven in boek en geschrift. Ook konden de eerstgenoemde afwijkingen de zuivere zin van het goddelijk woord niet veranderen, ze konden zijn waarde niet afzwakken. Maar tevens zal het een in de geest gewekte mens steeds mogelijk zijn te herkennen wat goddelijk is en wat van menselijke zijde is toegevoegd. En deze zal om opheldering vragen en die ook verkrijgen, want wie de waarheid zoekt zal ze vinden, wie ze begeert wordt ze ook overgebracht.

Amen

De menswording van Jezus

BD.8694

6 december 1963

Kenmerk van goddelijke onderrichting: Het vraagstuk van de menswording

Steeds weer benadruk Ik, dat het voor u noodzakelijk is opheldering te verkrijgen over mijn menswording in Jezus Christus. Want alleen daarvan is ook uw rijpwording afhankelijk, dat u naar waarheid wordt onderwezen wat Jezus en Zijn werk van verlossing voor u mensen betekent. Want hoewel Hij als mens over de aarde is gegaan en als mens ook Zijn leven met Zijn kruisdood heeft afgesloten, was Hij toch alleen de uiterlijke omhulling van de eeuwige Geest Gods. Hij diende Mij zelf alleen als omhulling, omdat Ik Me in Hem zichtbaar wilde maken, die in mijn totale volheid van kracht en licht niet door een wezen kon worden gezien zonder dat het zou zijn vergaan.

En dit grote geheim van mijn menswording kan u alleen door Mij zelf worden onthuld, ofschoon het ook door u mensen nooit helemaal kan worden begrepen zolang u nog niet volmaakt bent. Wordt u echter volgens de waarheid over dit vraagstuk van mijn menswording in Jezus onderwezen, dan is voor u elk gevaar om verkeerde wegen te gaan voorbij. Want bezit u dit weten, dan is er al een zekere graad van rijpheid bereikt en u zult u dan steeds alleen tot Mij wenden, die u in Jezus hebt herkend. Maar dit wil mijn tegenstander tegengaan of verhinderen en daarom zal hij de mensen op een dwaalspoor brengen en op de eerste plaats een waarheidsgetrouwe uitleg over de manifestatie van God in Jezus trachten te verhinderen. Hij zal door voortdurend nieuwe formulering en verkeerde

voorstelling de mensen geen duidelijkheid verschaffen en dit werk is hem dan ook gelukt, dat noch Ik, noch de mens Jezus juist worden gezien, want steeds zal hij twee begrippen willen creëren, die van God en die van Jezus, terwijl er slechts één God bestaat die in Jezus altijd aanspreekbaar is.

Wie in de waarheid staat, laat zich niet aan het wankelen brengen en hij zal ook elke andere leerstelling als dwaling herkennen. En toch zal de tegenstander een grote aanhang hebben met zijn voorstelling van Jezus, die als mens tot een hoge graad van rijpheid is gekomen, maar steeds als "buiten God staand" aan de mensen wordt aangeduid, wanneer hij zich vermomt als lichtgeest voor diegenen die Jezus niet helemaal afwijzen. En u zult te allen tijde juist als maatstaf voor de waarheid kunnen nemen, dat de menswording van God in Jezus als waarheid naar voren wordt gebracht. En dat zal steeds een betrouwbaar kenmerk van een goddelijke onderrichting zijn. Want alleen Ik zelf kan u dit geheim van mijn menswording onthullen en u zult met recht alles mogen verwerpen wat mijn onderrichtingen weerspreekt. Elke geestelijke richting verdedigt haar geestelijk goed als waarheid, maar zolang het nog van elkaar afwijkt is de grootste voorzichtigheid geboden en is vóór alles het ernstige verlangen naar de waarheid vereist om deze te kunnen herkennen. Toch is aan ieder mens de vrije keuze gelaten of hij serieus de waarheid wenst. Hij alleen moet de keuze maken en tevens bepaalt hij zelf de leraar die hem onderricht. Er kan hem geen onjuist geestelijk goed worden aangeboden wanneer hij zich innig aan Mij toevertrouwt en Mij om de waarheid vraagt. Deze ernstige vraag verlang Ik, maar ze zal ook zeker beantwoord worden.

Maar wie nu mijn rechtstreeks naar de aarde geleid woord kent en dit niet als maatstaf aanmerkt, die heeft zijn hart nog niet voor de waarheid geopend. Want anders zoe hij het moeten merken, dat een ander geestelijk goed, waarvan de inhoud andere voorstellingen en begrippen heeft die de waarheid uit Mij tegenspreken, niet gelijk gesteld kan worden aan het eerdergenoemde. Herkent dus de mens de zuivere waarheid niet, dan is ook zijn graad van rijpheid zo gering, dat mijn tegenstander hem als opnamevat kan gebruiken om door hem weer talloze mensen te misleiden en in dwaling te storten. De waarheid blijft altijd en eeuwig dezelfde. Ze verandert niet en kan niet aan de één zus en aan de ander zo worden aangeboden als het gaat over de fundamentele inhoud.

En u mensen zult steeds op moeten letten wanneer het u te doen is om het bezit van de zuivere waarheid, dat u niet in valstrikken terecht komt van de tegenstander die er altijd op bedacht is onder dezelfde dekmantel van waarheid werkzaam te zijn en dat dit hem ook lukt zodra de mens onverschillig is of alleen sensatie verwacht, die hij hoopt te verkrijgen van het verkeer met de bovenzintuiglijke wereld. Wat Ik de mensen bied zal steeds in het kader van het natuurlijke plaatsvinden en alleen de inhoud zal een serieuze zoeker de zekerheid

geven dat Ik zelf de herkomst ben en hij zal het geestelijke goed gelukkig in zich opnemen. Zijn weten zal toenemen, zijn innerlijk licht, en dan kan hem ook geen dwaling meer in verwarring brengen want hij herkent deze en zal hem afweren.

Maar het werkzaam zijn van mijn tegenstander verslapt niet en de mensen zelf geven hem daartoe het recht. Zouden ze alleen maar de zuivere waarheid wensen, dan zou hij niet tussenbeide kunnen komen. Dan zouden alleen mijn lichtboden aan het werk zijn, die al het onzuivere, niet geestelijke afweren en de mensen beschermen tegen diens invloed. En steeds zult u daaraan de maatstaf voor de waarheid kunnen aanmerken, hoe Jezus en Zijn werk van verlossing en mijn menswording in Hem u wordt voorgesteld. Alleen het goede geestelijke, vol van licht, heeft de volledige waarheid en geeft deze ook in mijn opdracht door aan de mensen.

En zodra u de Godheid en Jezus als twee wezens worden voorgesteld, zult u niet volgens de waarheid worden onderricht. Want Ik en Hij is Een. Ik zelf, de hoogste en meest volmaakte Geest in de oneindigheid, heb Me gemanifesteerd in de mens Jezus, in Zijn menselijk omhulsel, om voor u, mijn geschapen wezens, een zichtbare God te kunnen zijn die u zult kunnen liefhebben in alle innigheid en die ook naar jullie liefde verlangt - en geloof alleen maar die geest die u dit leert.

Amen

BD.7147

18 juni 1958

God werd zichtbaar in Jezus Christus

Wie Mij belijdt, zal ook worden opgenomen in mijn rijk. Want hij is al kandidaat voor mijn rijk zodra hij weer de weg heeft teruggevonden naar Mij, van wie hij eens is weggegaan in vrije wil. Hij erkende Mij niet meer en dit was de zonde tegen Mij, zijn God en Schepper van eeuwigheid, die niet anders teniet kon worden gedaan dan door de bewuste erkenning van Mij zelf. En opdat dit de mens mogelijk werd heb Ik zelf Me belichaamd in de mens Jezus. Want de reden van de afval van Mij was, dat mijn schepselen niet in staat waren Mij te zien. Daarom keerden ze zich naar hem die ze konden zien, die als het ware aan hun ontstaan had meegeholpen en die zelf, ondanks het helderste inzicht, door middel van de wil zich scheidde van de Godheid die ook hij niet kon zien. En daarom ben Ik in Jezus Christus voor u mensen tot een zichtbare God geworden en de reden Mij de erkenning te weigeren, viel door deze menswording van Mij

nu eigenlijk weg. Maar de erkenning van Mij zelf stelt nu ook tegelijkertijd de erkenning van het werk van verlossing van Jezus Christus voorop.

Door de grote schuld van de oerzonde is voor u mensen een verlossing ervan noodzakelijk geworden. Eerst moest de schuld teniet zijn gedaan, daar Ik zondig geworden schepselen niet meer kan opnemen. Anders gezegd: omdat mijn gerechtigheid een verzoening voor deze schuld eiste die dan de oude verhouding herstelde tussen de schepselen en Mij, die door die zonde verstoord was. Door de mens Jezus werd nu dit werk van verzoening voor de mensheid aangeboden. Maar in deze mens Jezus werd Ik zelf zichtbaar, want Ik wilde u mensen verlossen van de grote schuld. Alleen moest Ik Me daartoe van een menselijk omhulsel bedienen, dat dan echter ook voor eeuwig Mij in zich zou dragen, opdat mijn wezens nu hun God en Schepper konden zien. Opdat ze in Hem nu hun Vader konden herkennen en liefhebben, die ze nu zonder schroom mogen naderen, zonder te moeten vergaan voor de gloed van Zijn liefde.

En ieder mens die de goddelijke Verlosser Jezus Christus erkent, is dus begonnen aan de weg terug tot in het vaderhuis, daar hij tegelijkertijd Mij zelf in Hem erkent en daar nu door het werk van verlossing ook zijn oerzonde teniet is gedaan. Hij wordt dus nu ook opgenomen in mijn rijk. Ik kom als Vader mijn kind tegemoet, want Ik zelf heb Me nooit van hem gescheiden, alleen accepteerde Ik zijn wil, die zich van Mij afwendde, daar hij vrij was. En zo moet nu ook de vrije wil weer werkzaam worden en er naar streven naar Mij terug te keren. En dat bewijst de mens door de bewuste erkenning van Jezus Christus en Zijn werk van verlossing en de welbewuste band met Hem, door zijn roep en verzoek om verlost te worden. Want hij voelt het, dat hij gebonden is zolang hij Mij nog niet heeft gevonden in Jezus Christus.

De erkenning van Mij zelf is een daad van vrije wil, die echter een eeuwigdurende staat verandert, die van de dood naar het leven voert, die uit de nacht naar buiten leidt naar het licht. Want de erkenning van Mij zelf in Jezus Christus zal ook onherroepelijk een verandering van het wezen tot gevolg hebben. De mens zal weer binnen gaan in de goddelijke ordening. Hij verlaat het gebied dat eeuwige tijden zijn verblijfplaats was en gaat binnen in lichtvolle sferen, ofschoon zijn lichaam nog op aarde vertoeft. Maar de ziel, het geestelijke dat eens gevallen was, stuurt weer aan op haar vaderland. Want het erkennen van Mij zelf in Jezus Christus zal steeds samengaan met de toevoer van kracht en licht, zodat de mens inziet wat goed en juist is en nu ook zijn willen en handelen goed en juist moet zijn. Want nu wijk Ik niet meer van de zijde van mijn kind, dat de weg naar Mij heeft gevonden. En onder mijn leiding zal het ook zeker zijn doel bereiken, het zal als mijn kind worden aangenomen in het vaderhuis, waar het zal leven in vrijheid en licht en gelukzaligheid. Waar het

scheppen zal met Mij en in mijn wil, zoals het zijn bestemming is en was vanaf het allereerste begin.

Amen

BD.8750

11.2.1964

Was de ziel van Jezus al voor de menswording van God geïncarneerd?

En steeds weer wil Ik u mijn liefde openbaren door u met een weten vertrouwd te maken dat u gelukkig maakt omdat het u als een helder licht zaken onthult die tevoren in het donker lagen en omdat uw graad van inzicht weer hoger wordt, wat ook een rijp worden van de ziel betekent. Want steeds zal en moet de liefde ten grondslag liggen aan het toesturen van mijn woord. Ik zou u niet kunnen aanspreken als er geen bepaalde graad van liefde aanwezig zou zijn en deze liefde dus zal het licht van het inzicht steeds helderder in u doen stralen. Steeds houden u nog vragen bezig, die alleen Ik u kan beantwoorden, omdat alleen Ik deze gebieden ken, waarin u een blik wenst te werpen:

Alle hoge, niet eens gevallen geesten, incarneren zich op de aarde om ook de gang door de diepte te gaan ten behoeve van het bereiken van het hoogste doel: het kindschap Gods. En met dat doel moeten ze in het vlees over de aarde gaan, ze belichamen zich als mens en leggen de weg van dit aardse leven af net als iedere eens gevallen oer-geest. Ook zij moeten de strijd voeren en alle verzoeken weerstaan die hun van de kant van mijn tegenstander worden gebracht. Ze moeten dus in waarheid "door de diepte" zijn gegaan, om dan - wanneer ze worden teruggeroepen - als kind van God terug te keren naar Mij, hun Vader van eeuwigheid. En te allen tijde zijn er lichtwezens naar de aarde afgedaald om de mensen bij te staan die als eens gevallen wezens hun terugkeer naar Mij moeten bereiken. De liefde van deze lichtwezens is erg sterk en diep, zodat ze voortdurend tot helpen bereid en er steeds maar op bedacht zijn Mij mijn verloren kinderen terug te brengen. En Ik houd hen niet tegen wanneer ze naar de aarde willen afdalen om hulp te brengen die altijd nodig is. Maar steeds waren het wezens die van Mij waren uitgegaan. Het waren schepselen in hoogste volmaaktheid, doorstraald met het licht van mijn liefde, die in dezelfde wil met Mij zowel in het geestelijke rijk werken alsook op aarde, wanneer ze ten behoeve van een missie naar de aarde gaan. Er is ook geen lichtwezen dat zich uitsluit van zo'n missie om de bewoners van de aarde licht te brengen.

En zo was ook de ziel die als mens Jezus op aarde het werk van verlossing volbracht, zo'n lichtgeest, in het allereerste begin van Mij uitgegaan als lichtstraal van liefde, die Ik een zelfstandig leven gaf. Deze geest had een heel bijzondere missie op zich genomen, omdat Hij vanaf het allereerste begin inzag, dat de gevallen wezens Hem nodig hadden, omdat Hij vanaf het allereerste begin zag, dat de eerste mens zou falen. En daarom wilde Hij als "mens Jezus" de mensheid hulp brengen. Hij was wel vanaf het begin ook bezig met het scheppen van de materiële wereld, want mijn wil en mijn kracht stroomden over in al die wezens die Mij trouw gebleven waren en daarom als zelfstandige wezens werkzaam waren in de oneindigheid. Ook deze ziel is naar de aarde afgedaald (ook Zijn ziel heeft Mij tevoren al als lichtgeest gediend) en ze bracht de verbinding tot stand van de mensen met God, dat wil zeggen ze kwam als lichtgeest naar de mensen en Ik zelf kon door deze ziel Mij nu tegenover de mensen uiten in het woord. Die lichtgeest was dus voor Mij een omhulsel. Echter niet lichamelijk, hoewel voor de mensen tijdelijk zichtbaar, maar niet voortdurend. Zodoende ging Hij niet als "mens" over de aarde, maar Hij werkte alleen onder de mensen in schijnbaar dezelfde lichamelijke substantie. En toch was en bleef Hij een geestelijk wezen. En Hij verdween weer uit het oog van diegenen die Hij hulp bracht door onderrichtingen en toespraken.

Er zijn op aarde ook wel stoffelijke belichamingen geweest van deze hoge lichtwezens, die steeds als afgezanten van Mij zelf de mensen eveneens mijn wil verkondigden. Want het was nodig dat hun opheldering werd gegeven, waarom zij in hun zielen nood op aarde leefden en welk doel hun aardse leven had. Toch moet er een onderscheid worden gemaakt juist tussen een leven op aarde als mens van een lichtwezen of een zichtbaar worden van een lichtgeest door wie Ik zelf Me kenbaar heb gemaakt. Dan was deze lichtgeest niet mijn zichtbaar uiterlijk omhulsel, zoals dit de mens Jezus is geweest, maar diende hij Mij alleen opdat mijn woord op een natuurlijke manier tot de mensen kon doordringen. Want Ik zou ook rechtstreeks uit de hoge de mensen hebben kunnen aanspreken, maar dan was het met hun wilsvrijheid gedaan. Dus bediende Ik Me steeds van een uiterlijke vorm, die zowel een lichamelijk mens als ook een geestelijk mens kon zijn. De eerste echter leidde zijn bestaan als mens op de aarde terwijl de tweede maar tijdelijk voor de mensen zichtbaar was omdat dezen dringend mijn aanspreken nodig hadden.

Wanneer dus nu van een herhaaldelijke incarnatie van de ziel Jezus vóór mijn menswording in Hem wordt gesproken, dan zult u steeds alleen maar een geestelijke verschijning kunnen aannemen, in wie Ik zelf - de Liefde - Mij aan de mensen kenbaar heb gemaakt en Me dus een geestelijke omhulling uitkoos om Me aan de mensen te laten verschijnen. Een vleeselijke belichaming daarentegen van de ziel van Jezus heeft vóór mijn menswording niet plaatsgevonden, hoewel Ik mezelf door mijn woord ook door een mens kon uiten wanneer deze dus uit het

lichtrijk naar de aarde was afgedaald. De ziel van Jezus was uitverkoren om mijn menswording op aarde mogelijk te maken en deze ziel was waarlijk de hoogste lichtgeest, die als eerstgeboren Zoon van Mij, dat wil zeggen uit mijn kracht en de wil van diegene die mijn overgrote liefde als eerst geschapen wezen buiten Mij had geplaatst, was uitgegaan. Ik zelf als de eeuwige Geest Gods heb Me alleen in Jezus gemanifesteerd, in deze hoogste ziel van het lichtrijk. Maar deze heeft Mij als lichtgeest ook al eerder geholpen om Mij het toespreken mogelijk te maken van de mensen die echter ook een hoge graad van rijpheid hadden, die het Mij mogelijk maakte, hun zo'n lichtwezen te sturen, door wie Ik zelf rechtstreeks kon spreken. Maar dat ook eindeloos veel lichtwezens tevoren als mens waren belichaamd, die eveneens de verbinding van de mensen met Mij in stand hielden, die hun mijn woord brachten, die als het ware als spreekbuis voor Mij op aarde vertoefden, is als waar aan te nemen, mag echter niet tot verkeerde denkbeelden leiden, omdat de ziel van Jezus voor mijn menswording was uitgekozen, daar ze zich vanaf het allereerste begin voor dit werk van erbarmen had aangeboden in het besef van het falen van de eerste mensen.

Het is verkeerd te zeggen, dat Ik Me als "God" al vaker heb geïncarneerd. Want mijn menswording in Jezus is en blijft een eenmalige daad die de mensheid niet en de lichtwereld ook nauwelijks kunnen begrijpen. Die zijn gelijke nooit eerder en ook nooit erna zal kunnen vertonen. Want Jezus was niet één van de velen, integendeel, Hij was Diegene die voor u mensen en voor alle wezens van het lichtrijk tot een zichtbare God zou worden. Die Ik zelf Mij tot omhulling koos, die eeuwig zichtbaar moest blijven.

En dit wezen had een uitzonderingspositie, want Zijn liefde was - als eerste door mijn en Lucifer's liefde uitgestraalde geest - zo onmetelijk diep, dat alleen Hij voor mijn menswording in aanmerking kwam. En daarom was een eerdere gang als mens over deze aarde ook uitgesloten. Dit schakelt echter niet uit, dat ook Hij deel had aan de schepping van de materiële wereld, omdat Hij op de hoogte was van mijn plan van het terugvoeren en Hij steeds geheel en al op mijn wil inging en deze ook kon uitvoeren als wezen vol van licht en kracht. Dit wezen stond in zo'n nauwe verbinding met Mij, dat de volledige eenwording met Mij kon plaatsvinden, dat Hij en Ik één moest zijn, omdat Ik geheel in Hem opging en Hij in Mij en dit dus het geheim van mijn menswording in Jezus onthullen zal, zodra het wezen weer de graad van licht heeft bereikt, waarin hem het helderste inzicht eigen is.

Amen

18 t/m 20 oktober 1956

Beantwoording van vragen over onbevleete ontvangenis

In elke aardse en geestelijke nood wil Ik u bijstaan opdat u gelooft in mijn liefde, in mijn wijsheid en macht. Want u, mijn schepselen heb Ik oneindig lief en Ik wil ook uw liefde winnen. Ik ken uw nood en weet ook hoe die is op te lossen en Ik bezit de macht ze op te heffen. En hoe graag betoon Ik mijn liefde, wijsheid en macht aan de kinderen die zich tot hun Vader wenden en Hem vertrouwelijk vragen hen te gedenken en hen te helpen. Aardse en geestelijke nood wil Ik van u afnemen, maar in aardse nood verlang Ik soms uw geduld, omdat Ik alleen weet waarom ze over u moest komen. Maar Ik neem ze van u af.

Wie zich echter in geestelijke nood bevindt, zal niet lang hoeven te wachten, want als hij Mij maar aanroept om hem te gedenken, ben Ik ook al bereid om te helpen. En geestelijke nood is: zielszwakte, dus verzwakte wil, geestelijke duisternis en steeds terugkerende twijfel. Geestelijke nood is het werkzaam zijn en de invloed van mijn tegenstander, die zich heel vaak juist bij die mensen in de buurt waagt die al de mijnen zijn en die hij graag weer terug zou willen winnen in zijn macht. En zolang de mens op aarde leeft, zal hij trachten op hem zijn invloed uit te oefenen en hem steeds weer willen verzwakken. Doch zodra de mens zich tot Mij wendt, verdrijft hij hem en Ik laat mijn kracht overstromen en breng de mens licht en inzicht, Ik voldoe aan zijn verzoek om de geestelijke nood af te wenden.

U zult moeten weten dat het mijn tegenstander daarom te doen is, het licht der waarheid te doven dat zich met zijn heldere schijn door alle plaatsen zijn weg baant en de duisternis, het gebied waarin mijn tegenstander alleen maar kan werken, verjaagt. Dus zal hij proberen het licht te doven. Hij zal er schaduwen over willen uitspreiden, doordat hij dus de mens vragen influistert die twijfel oproepen en daardoor tracht het licht van het inzicht te vertroebelen. Maar dit laatste laat Ik niet toe. Integendeel, des te helderder zal mijn licht van de waarheid omlaag stralen. En het licht dat hij trachtte te verduisteren, zal des te helderder licht brengen in de nacht. En waar er nog ergens een schaduw aanwezig is, wordt deze verteerd door het licht uit Mij dat alles doorstraalt, want in dit licht kan niets bestaan wat donker is. En zo zal het "eeuwige Licht" u zelf verkondigen:

U die op aarde leeft, evenals al het geestelijke dat al een keer door het aardse leven is heengegaan als mens, bent het geestelijke dat eens gevallen is, op enkele uitzonderingen na, want er belichamen zich ook lichtwezens op deze aarde. Dus komen er uit het rijk van het licht wezens naar beneden tot u mensen om u te helpen in diepe geestelijke nood. U zult dus een onderscheid moeten

maken tussen: van God afgefallen geesten en zij die Hem trouw bleven. De eerstgenoemden bevinden zich als aanhang van mijn tegenstander in de diepte, de laatstgenoemden vertoeven in alle volmaaktheid bij Mij. U zult dus ook een onderscheid moeten maken tussen: degenen die de wil van de tegenstander nog in zich hebben en zij die al in mijn wil zijn binnengegaan, maar nog geen volmaakte wezens zijn en die daarom nog aan zijn invloed zijn blootgesteld. En dan zult u het ook kunnen begrijpen dat die laatsten geholpen moeten worden omdat zij tegenover diens invloed nog te zwak zijn. Dus zal u ook de missie van die lichtwezens verklaarbaar zijn die zich vrijwillig op aarde belichamen om die te helpen. En dan begrijpt u ook de missie van de mens Jezus, die als net zo'n lichtwezen een reddingswerk wilde volbrengen dat de macht van mijn tegenstander brak.

Allen waren kinderen van mijn liefde, zowel de gevallen als ook de bij Mij gebleven wezens, maar deze wezens bleven niet gelijk. Ze waren nu verschillend geworden, er waren stralende wezens en wezens zonder licht, die ook niet in dezelfde sferen konden vertoeven. En bijgevolg waren het "rijk van het licht" en het "rijk van de duisternis" verblijfplaats geworden van deze van aard verschillende wezens. En er bestond geen brug tussen deze beide rijken tot de menswording van Jezus, een engelgeest die bij Mij was gebleven, die deze brug wilde slaan en geslagen heeft door een werk van erbarmen van een eenmalige aard. De wezens die eertijds hun volmaaktheid inboetten door hun opstand tegen Mij, hadden een Helper nodig daar ze alleen te zwak waren, ook wanneer er een brug geslagen was, omdat ook mijn tegenstander over grote kracht beschikte, die hij tegenover zijn vroegere aanhangers kon aanwenden. Maar ook de wezens die bij Mij waren gebleven waren vol kracht, omdat ze zich onophoudelijk door de kracht van mijn liefde lieten doorstralen. Dus zou de kracht van een niet gevallen engelgeest volop volstaan hebben om een zege over mijn tegenstander te behalen en hem zijn aanhang te ontrukken. Doch dit was in strijd met mijn wet van eeuwige ordening, omdat dan de vrije wil van al de wezens die mijn tegenstander eens vrijwillig gevolgd zijn, niet geëerbiedigd zou zijn gebleven en een zodanig verworven zege een vervolmaking van de wezens zou hebben uitgeschakeld.

Dus daarom moest er een andere weg worden gezocht. De liefde moest een offer brengen en het moest ieder gevallen wezen vrijstaan van dat offer gebruik te maken, dus te willen dat het ook voor hem gebracht was. Een offer brengen kan echter alleen een mens. Een lichtwezen kan wel de wil hebben zich zelf op te offeren, maar het moet dan als mens het offer volbrengen, omdat het als lichtwezen niet kan lijden en ook over zoveel kracht beschikt dat hem alles mogelijk is. Maar een mens is een zwak, gebrekkig wezen dat gevoelig is voor leed en pijn, dat nu een overgrote sterkte van wil moet opbrengen, wanneer het vrijwillig lijden en kwellingen op zich neemt, om niet voor zichzelf, maar voor

zijn medemensen iets te bereiken wat zijn liefde graag zou willen schenken aan de ongelukkige mensen. Het moest als "alleen maar mens" een offer brengen voor zijn medemensen. Het moest in staat zijn te lijden en te sterven.

En zo zult u nu begrijpen, dat de mens Jezus helemaal geen voortreffelijke eigenschappen mocht laten zien die Hem als een mens met een buitengewone aard kenmerkte, zelfs wanneer Zijn ziel een lichtgeest was. Ze was weliswaar niet door de schepping gegaan zoals de zielen van de mensen, de gevallen broeders; toch was deze ziel, toen zij het vleeselijk lichaam betrok, net als het lichaam van andere mensen, dat een opeenhoping van onrijpe geestelijke substanties was, dus ook met dezelfde gevoelens, begeerten en hartstochten vervuld, die de mens Jezus in Zijn aardse leven moest leren overwinnen. Want Zijn missie was, behalve de verlossing, de delging van de zwaarste zondenschuld, de mensen het leven voor te leven dat hun alleen een terugkeer naar Mij verzekerde. Werd dus van geheel ontoereikende, zwakke en door hartstochten gebonden mensen iets verlangd, dan moest het ook mogelijk zijn dit verlangde uit te voeren. En wilde de mens Jezus als voorbeeld dienen dan moest Hij net zo geaard zijn als Zijn medemensen.

Uit Zijn ongewone afkomst, net als ook die van de op de aarde belichaamde lichtwezens die de mensen willen helpen, mag men geenszins opmaken, dat er sprake zou zijn van ongewone capaciteiten of buitengewone eigenschappen die een minder harde strijd met zichzelf zouden hebben gevegd, dus om op aarde de vereniging met Mij te vinden, die doel en opgave is van ieder mens op aarde en waarvoor de mens Jezus het voorbeeld gaf dat die kan worden bereikt. Wat Jezus als lichtgeest ook voor had, offerde Hij op voor Zijn belichaming als mens, daar Zijn werk anders niet dat zou hebben kunnen zijn wat het is: een door de liefde gebracht offer waarvan de zegen aan alle mensen moest toekomen. Maar het kan ook nooit gelochend worden dat "God zelf" dat offer bracht, omdat de liefde bepalend was, die de mens Jezus zo vervulde dat Ik zelf dus in Hem kon zijn, nadat Hij als mens zich in vrije wil zo gevormd had, dat Ik mijn intrek bij Hem kon nemen, dat Hij tot opnamevat werd voor Mij en Hij nu dus kracht en licht in volheid bezat, weer een proces dat niet alleen in de mens Jezus kon plaatsvinden, maar dat alle mensen bij zichzelf moeten realiseren en ook kunnen, omdat dezen nu een helper hebben in de goddelijke Verlosser Jezus Christus, omdat Hij als mens door Zijn verlossingswerk een mate van genade verwierf die nu voor ieder mens toegankelijk is. En wie hiervan gebruik maakt, komt ook bij zijn doel. Hij zal op aarde eveneens de vereniging met Mij vinden, hij zal onbegrensd licht en kracht kunnen ontvangen.

Maar er moet u nog verder opheldering worden gegeven, want zolang er nog vragen bij u boven komen, blijkt ook de noodzaak u het juiste antwoord te doen

toekomen. En hoe inniger u dit antwoord begeert, des te sneller zal dit ook tot u komen:

De zielen die zich vanuit de diepte hebben ontwikkeld, hebben als laatste stadium van hun ontwikkeling op aarde de belichaming als mens te verwachten. Dan is de ontwikkelingsgang op de aarde beëindigd en betreedt de ziel dus het geestelijke rijk, hoe ze ook gevormd is bij het afleggen van haar lichamelijk omhulsel. Deze zielen gaan dus hun weg volgens goddelijke ordening. Ze bevrijden zich uit de harde materie door dienstbaar te zijn en stijgen dus langzaam opwaarts. Maar de op de aarde belichaamde lichtzielen dalen alleen met het doel van een missie af naar de aarde. Ze betrekken dus meteen het menselijk lichaam om dan, wel net als ieder ander mens, ook de gang over de aarde af te leggen en dus ook aan alle natuurwetten onderworpen te zijn en net zo op aarde te moeten worstelen. Dus zal hun uiterlijk omhulsel aan hen dezelfde eisen stellen omdat het is samengesteld uit nog helemaal onontwikkelde geestelijke substanties, uit zielenpartikeltjes van een eens gevallen oer-geest die nog helemaal in z'n weerstand tegen God volhardt en die de ziel ook eerst zachter moet maken en veranderen, wat steeds strijd kost. Die ziel is zich van haar eerdere staat van licht niet bewust. Het aardse lichaam veroorzaakt voor haar dezelfde verduistering, alleen zal de liefde in zo'n mens sneller en sterker ontvlammen en dus ook sneller de duisternis verjagen.

Een ziel van boven zal ook steeds haar ogen naar boven richten op God, die ze buitengewoon snel leert herkennen. Zo'n ziel heeft meestal niet zo'n lange tijd nodig dat ze zich verenigt met de goddelijke geestvonk in zich, die haar nu makkelijk kan beïnvloeden en nu geest en ziel ook haar uiterlijk omhulsel trachten te beïnvloeden, en dit met succes. Het feit nu dat de ziel de weg over de aarde aflegt, is steeds met de vanzelfsprekendheid verbonden, dat de ziel moet strijden, omdat ze in deze aards materiële wereld voortdurend hindernissen heeft te overwinnen om het geestelijke doel te bereiken.

Dus kan er geen enkele ziel zonder kwelling opwaarts gaan, ook niet een ziel van het licht, omdat ze zich bij het begin van haar belichaming in de diepte heeft begeven, in een toestand van geen inzicht, van gebondenheid en van zwakte. Dit moet men dus steeds in overweging nemen, wanneer de weg over de aarde van een belichaamd lichtwezen als, daarmee in overeenstemming, makkelijker wordt aangezien. Het aardse lichaam is en blijft een keten voor de ziel tot ze het verlaat. En toch kan ook het lichaam nog verschillend zijn. Het vlees kan nog diep in de zonde steken, dus nog veel van het duivelse in zich hebben, wanneer het geboren wordt uit de zonde, wanneer alleen maar satanische eigenschappen de mensen beheersen die een nieuw leven verwekken. En wederom kan een nieuw tot leven verwekt wezen zijn leven te danken hebben aan de drang van twee mensen om lief te hebben. Daarom kunnen overwegend goede aandriften

ook in dit wezen zijn binnengestroomd en dus zal ook het uiterlijk omhulsel daarmee in overeenstemming geaard zijn. Ze zal veel van het "erfgoed" in zich dragen en dus meer of minder hard moeten strijden in het aardse leven en daarom ook moeilijker of makkelijker het doel bereiken. Maar van geen mens blijft het bestaan op aarde zonder strijd. En vaak is het leven op aarde van een lichtwezen zelfs buitengewoon zwaar, omdat de ziel onbewust van de reden ervan, het verblijf in de aardse wereld als kwelling ondervindt en ook ter wille van haar missie vaak een zeer zwaar lot op aarde op zich neemt.

Door Adams falen is nu het proces van de verwekking een niet gezegend gebeuren, want het stemde niet overeen met de wil van God, die Zijn zegen op het juiste moment aan het eerste mensenpaar wilde geven. Lucifer was betrokken bij de verwekking van de mensen, en hij zal zijn recht, hem door Adams wil verleend, ook nooit opgeven. Steeds zal hij betrokken zijn bij het ontstaan van nieuw leven, ofschoon de graad van liefde van de mensen hem tot een zekere grens kan weren en om Gods bescherming tegen hem wordt gevraagd. En nu zal het u ook begrijpelijk zijn, dat God zelf echter Zijn tegenstander weert, wanneer Hij zich zelf een lichamenlijk omhulsel schept, dat Hij eenmaal in bezit wil nemen en dat Hem al bij de geboorte tot woonplaats zou moeten dienen. Want God zelf zal zich nooit of te nimmer verbinden met Zijn tegenstander in Zijn werkzaam zijn. En evenzo zal Hij ook de natuurlijke draagster van dit omhulsel van Hem niet door Zijn tegenstander in beslag laten nemen. Hij, de God en Schepper van eeuwigheid, Die alles liet ontstaan, Die aan alles doel en bestemming toeweest, heeft waarlijk de macht om alles wat Hij wil, buiten zich te plaatsen, dus zal het Hem toch ook mogelijk zijn, een mens te laten ontstaan zonder de wettige verwekkingsdaad en het zal Hem waarlijk ook mogelijk zijn, Zijn tegenstander verwijderd te houden tot Zijn wil is geschied.

Want God verschaft zich alleen onderdak in een zuiver omhulsel. Hij verbindt zich niet met iets onreins. Dit sluit echter niet uit, dat de mens in dit rijk van onvolmaaktheid, in het rijk dat aan Zijn tegenstander toebehoort, nu toch nog aan alle benauwenissen is blootgesteld en dat zijn weg over de aarde daarom niet minder smartelijk en ook vol van strijd is, zoals die van zijn medemensen. Want zonder strijd zou er ook geen overwinning zijn. Maar de tegenstander van God moest overwonnen worden en Jezus heeft waarlijk standgehouden in de zwaarste strijd die ooit op aarde werd uitgevochten, en Hij heeft hem als mens doorstaan, niet als God.

Amen

1 en 3 april 1962

"En het Woord is vlees geworden!"

"En het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond!" Ik zelf, het eeuwige Woord kwam naar de aarde en nam een lichaam aan. Het was een daad van overgrote liefde en barmhartigheid dat Ik Mij bewogen voelde de verbinding met de mensen tot stand te brengen, die zich zo eindeloos ver van Mij verwijderd hadden. Die niet meer in staat waren mijn stem te vernemen, die mijn woord niet meer in zich konden vernemen en die geen enkele binding meer hadden met het Woord van eeuwigheid. Zij waren zelf schuld aan deze grote afstand tot Mij en nooit zou het hun mogelijk geweest zijn deze verwijdering van Mij, uit eigen kracht ongedaan te maken. Nimmer was het hun mogelijk geweest mijn woord te ervaren zoals in het allereerste begin, toen Ik met al de door Mij in het leven geroepen schepselen van gedachten kon wisselen door het woord. Daarom heeft mijn liefde zelf die grote verwijdering overbrugd. Ik kwam zelf naar de aarde en nam een lichaam aan en probeerde nu weer in verbinding te treden met mijn schepselen, om hen weer aan te spreken en voor hen een brug te bouwen die tot Mij terug voerde in het rijk van licht en zaligheid.

Ik zelf ben dat eeuwige Woord, maar Ik zou de mensen niet direct uit den hoge hebben kunnen aanspreken, om hen die eens als vrije schepselen van Mij zijn uitgegaan, daardoor niet in een dwangsituatie te plaatsen. Zij moesten die brug naar Mij uit vrije wil betreden, en dat kon Ik alleen bereiken door mijn aanspreken, dat echter niet op een ongewone manier maar als een van mens tot mens gesproken woord weerklinken moest. En daarom nam Ik een lichaam aan. Ik nam bezit van het menselijke omhulsel Jezus en sprak in dit omhulsel tot de mensen. Maar het was mijn woord dat tot hen sprak en Ik kon door dit woord de mensen de weg tonen. Ik kon hen onderrichten en hun mijn wil verkondigen. Ik kon hun het evangelie, de goddelijke leer van de liefde verkondigen, die hun zielen weer in die toestand brengen moest waardoor ieder mens zelf, als dat zijn ernstige wil was, mijn woord in zich zou kunnen vernemen. Maar eerst moesten de mensen verlost zijn van zonde en dood. Eerst moest de vroegere zondeschild door de afval van Mij gedelgd zijn, opdat dan de verbinding met Mij bekroond kon worden met het uitgieten van mijn geest, opdat dan de mens zelf mijn stem weer in zich zou kunnen vernemen zoals het in het oerbegin was.

"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond!". Hoe weinig mensen begrijpen de betekenis van deze woorden. Het eeuwige Woord daalde zelf naar de aarde af, want de mensheid verkeerde in grote nood en wist niets af van haar ellendige en troosteloze toestand, van de geestelijke duisternis waarin zij leefde. Zij waren geheel van Mij verwijderd en deden niets om deze grote

afstand tot Mij te verminderen. En de mensen konden alleen geholpen worden door leringen die overeenstemden met de waarheid. Zij moesten de wil van hun God en Schepper leren kennen, en deze wil moest hun door mijzelf verkondigd worden. Ik zelf moest hen aanspreken, en dat kon alleen door een mens gedaan worden. Dus heb Ik mijzelf in deze mens belichaamd, want alleen zo was het mogelijk de mensen in alle waarheid te onderwijzen, ze opmerkzaam te maken op hun verkeerde levenswandel. Daardoor was het mogelijk hun mijn wil te verkondigen, en voor hen een levend voorbeeld te zijn hoe zij zelf hun leven moesten leiden om weer uit hun geestelijke duisternis te geraken en de weg te gaan die Ik de mensen toonde, opdat zij weer het eeuwige leven konden bereiken. Want zij waren door mijn tegenstander beïnvloed, die hen gedurig tot een liefdeloze leefwijze aanzette, waarin zij dan ook krachteloos waren en bleven en niets konden vergaren voor hun opwaartse ontwikkeling.

Ik zelf heb hun bewezen dat de liefde zich als een kracht doet gevoelen, want Ik heb de zieken genezen en ook andere wonderen gedaan die alleen de kracht van de liefde tot stand kon brengen. Ik heb hen ook onderwezen over de gevolgen van een liefdeloze levenswandel. Want Ik moest de mensen in de eerste plaats verklaren waarom zij zich in lichamelijke en geestelijke nood bevonden. Ik moest hen ervan overtuigen dat hun toestand als mens geen gelukkige genoemd kon worden en wat zij dus doen moesten om het ware geluk te bereiken. En dit alles moesten zij uit de mond van God vernemen. Mijn woord moesten zij kunnen horen, daarom kwam dat Woord zelf naar de aarde en werd mens. In de oertoestand weerklonk dat woord in ieder wezen en was het de oorzaak van onmetelijke zaligheid. Maar die zaligheid hebben de wezens zelf weggegooid omdat zij zich vrijwillig van Mij afkeerden, waardoor zij mijn woord niet meer konden vernemen omdat mijn woord een directe straling van liefde van mijn kant was, die de wezens nu echter afwezen.

De overgrote nood van de mensen op aarde bewoog mijn liefde en barmhartigheid hen zelf te benaderen en hen ondanks hun weerstand in het woord tegemoet te treden. En wie ook maar een vonkje liefde in zich liet ontbranden, die zag in Mij de Godheid en volgde Mij na. Maar meestal zag men in Mij slechts de mens en men beoordeelde dan ook mijn woord als dat van een mens. Ik was midden onder hen en zij herkenden Mij niet. En toch kon Ik het evangelie van de liefde verkondigen. Ik kon de goddelijke leer van de liefde steeds weer aan de mensen bekend maken. En Ik kon zelf mijn discipelen onderrichten en hen dan uitzenden in de wereld met de opdracht mijn evangelie te verkondigen en van Mij zelf te getuigen. Het Woord was zelf op de aarde gekomen en had een lichaam aangenomen tot zegen van de mensheid. En steeds als mijn woord weerklinkt, buigt zich mijn eindeloze liefde en barmhartigheid neer tot de mensheid en straalt haar liefde in de harten van de mensen die gewillig mijn woord aannemen, het aanhoren en als de stem van de Vader

herkennen, en Mij dankbaar zijn voor deze grote genadegave. Want Ik zelf ben dat Woord van eeuwigheid. En wie Mij aanhoort verbindt zich ten nauwste met Mij en hij zal dan ook zijn laatste doel op aarde bereiken. Hij zal de totale vereniging bereiken met Mij - zijn God en Vader, tot wie hij nu voorgoed is teruggekeerd - en hij zal dan voor eeuwig zalig zijn.

Amen

BD.5551

9 december 1952

De wonderwerken van het kind Jezus

Hetgeen waarover u opheldering verlangt, wil Ik u in onderrichten. Want Ik wil dat u eerst een juist weten zult bezitten, voordat u uw medemensen onderricht, wat de taak is van u die Mij zult willen dienen. Ik wil dat voor uzelf alles begrijpelijk is, voordat u uw weten doorgeeft. Want de medemens is vaak niet zo geduldig. Hij wenst opheldering, in het bijzonder wanneer hij twijfelt, en deze opheldering moet u hem dan ook kunnen geven. Het vraagstuk van de menswording Gods in Jezus is aanleiding voor de meeste vragen en wel omdat het tot nu toe op zo'n manier werd uitgelegd, dat er alleen maar steeds meer verwarring ontstond, in plaats van helderheid. Mijn bestaan op aarde als mens onderscheidde zich op geen enkele wijze van dat van een ander mens, behalve dat Ik in mijn hart de liefde ruimte gaf om zich te ontplooien, terwijl anderen hun eigenliefde vergrootten en "begeerden", in plaats van te "geven".

De liefdesvonk gloeit zwak in het hart van ieder mens. Hij kan echter oplaaien tot een heldere vlam, evenals hij ook verstikt kan worden. Maar daardoor onderscheiden de mensen zich ook van elkaar, want de liefde drukt op ieder de stempel van de goddelijkheid, terwijl de eigenliefde het evenbeeld is van mijn tegenstander, die zich zelf verhief en daardoor viel. De liefde is dus het goddelijke in de mens, dat zich slechts als een klein vonkje openbaart bij het begin van het aardse leven, maar eindeloos kan groeien. Het liefdesvonkje was in het kindje Jezus al te herkennen, omdat een lichtziel zich in het kind had belichaamd, die wel alle heerlijkheden Gods achterliet in het geestelijke rijk, maar nochtans niet van haar liefde afzag. En de kracht van deze liefde uitte zich soms ook, wanneer dus de geestvonk met de geest van de Vader van eeuwigheid in verbinding trad, wat bij ieder liefdevol kind gebeurt. Maar in Jezus moest dit voor de mensen openlijk te zien zijn opdat ze geloofden in de goddelijkheid van het kind Jezus. Het werkzaam zijn van de geest wordt in zo'n kindje niet belet, alleen komt het niet of slechts zelden tevoorschijn, omdat het verstand en de vrije

wil van de mens eerst zelf het werkzaam zijn van mijn geest in zich moet nastreven, wat pas bewust gebeurt in de jaren waarin hij het verstand en de wil kan gebruiken in vrijheid van denken.

De verklaring voor de wonderen van het kind Jezus, voor de uitzonderlijke gebeurtenissen, is alleen maar te vinden in de hoge graad van liefde, omdat de ziel van Jezus van boven was, een ziel van licht en liefde die nu in een menselijke vorm gehuld werd. En ze werd ook gehinderd in haar tot nu toe onbeperkt scheppen en werkzaam zijn, opdat ze zich kon aanpassen aan de menselijke uiterlijke vorm. De liefde was in hoge mate in het kindje Jezus aanwezig, maar ook het aards-menselijke drong zich op, de wereld. Dat wil zeggen: Mijn en Zijn tegenstander oefende zijn invloed uit op dit aards-menselijke, omdat hem dit vanwege de beproeving van de wil was toegestaan. En mijn geest hield zich nu stil, want ook de mens Jezus moest deze wilsproef afleggen en het werk van de vergoddelijking van Zijn ziel moest onder dezelfde voorwaarden plaats vinden als bij ieder ander mens, hoewel mijn geest in Hem was en bleef door Zijn liefde.

Maar de hoogste graad van liefde moest de mens Jezus bereiken door eigen wil. En daarom trok mijn geest zich gedurende deze jaren terug. Hij spoorde niet aan en drong niet bij Hem aan. Hij liet de mens Jezus de volledige vrijheid, tot dan de door Zijn toegenomen liefde steeds meer toenemende volheid van mijn geest zich openbaarde als wijsheid en macht, als buitengewoon groot en diep weten en als wonderwerken. De mens Jezus was van eeuwigheid uitgekozen voor deze missie. Een hoogste lichtwezen daalde af naar de aarde. Een van mijn in gelukzaligheid levende kinderen begon Zijn gang over de aarde en dus moest deze ziel de aardse vorm van het kind Jezus reeds doorstralen. En al het ongewone van Zijn jeugd was heel natuurlijk en begrijpelijk, maar voor de in de duisternis levende mensen precies zo onbegrijpelijk en daarom werd in latere jaren het stralende licht met een omhulsel bekleed en begon de eigenlijke missie: het vergoddelijken van een aardse mens door de liefde. Weliswaar kon Ik door mijn geest te allen tijde werkzaam zijn in de mens Jezus omdat daar alle vereisten voor aanwezig waren, maar ter wille van de missie van Jezus trad al het goddelijk geestelijke terug en deze missie werd door Hem vervuld als mens, die alle kracht alleen maar uit de in Hem werkzame liefde putte. Deze tot ontplooiing te brengen was voor Hem net zo moeilijk als voor ieder ander mens, omdat mijn tegenstander zijn invloed waarlijk niet ongebruikt liet, want de overwinning van Jezus betekende immers de nederlaag voor de tegenstander. Maar mijn tegenstander kon de vrije wil van Jezus niet aantasten en deze wil was volledig op Mij gericht. En daarom lukte Hem het werk, want Zijn keuze voor Mij had zijn oorsprong in Zijn liefde. De liefde was de kracht die sterker is dan de dood en die daarom ook degene bedwong die de dood in de wereld heeft gebracht. De liefde was overwinnaar en zal het eeuwig blijven.

Amen

BD.8667

8 november 1963

Jezus was als mens op de hoogte van Zijn missie

De weg over de aarde van de mens Jezus was bovenmate pijnlijk. Zijn zuivere ziel bevond zich in een sfeer die onrein en duister was en deze sfeer ondervond ze als een kwelling, om welke reden Jezus als kind nooit vrolijk kon zijn, hoewel Hij zich nog niet bewust was van Zijn missie, waarvoor de ziel zelf zich Mij had aangeboden die te vervullen. Af en toe brak wel het licht door dat van Zijn ziel het eigenlijke wezen was. Dan uitte zich mijn geest door Hem, zodat Hij al als kind wonderen volbracht die alleen maar een geheel zuiver lichtwezen kon volbrengen dat vol kracht en licht was. Maar dit geschiedde slechts af en toe, opdat ook Zijn omgeving zou geloven aan Zijn missie.

En ook deze ongewone uitingen van kracht verontrustten de knaap Jezus zodra Hij weer in Zijn menselijk natuurlijke gemoedsgesteldheid was. Het dreef Hem echter tot een steeds meer innige verbinding met Mij, Zijn God en Vader van eeuwigheid, aan wie Zijn hele liefde toebehoorde, die Hem daarom steeds meer aan Mij vastbond zodat ook mijn liefde Hem steeds meer vervulde, tot dan het tijdstip kwam dat Hij in het helderste licht van de liefde beseftte wat Zijn taak was, tot Hij inzag dat Hij Zijn gevallen broeders moest verlossen, tot Hem ook het hele werk van verlossing bewust werd en Hij de zware kruisgang voor zich zag die Hij moest gaan als hij het wilde. Zijn lijdensweg werd Hem in alle details getoond en dit weten maakte Zijn ziel somber en maakte haar angstig, waar steeds alleen de vurige liefde voor de ongelukkige schepselen Hem weer uithielp. Maar Hij moest zelf na innerlijke strijd tot het besluit komen, vrijwillig de weg naar het kruis te gaan. Hij moest bereid zijn de gehele zondenschuld van de mensheid op Zijn schouders te nemen en daarvoor een werk van verzoening tot stand brengen dat zo smartelijk was, dat het elke menselijke voorstelling te boven ging. Want Jezus was niet door mijn wil voor dit kruisoffer voorbestemd, integendeel, Zijn ziel bood zich vrijwillig aan om Mij de verloren kinderen terug te brengen. Met dit doel ging ze als mens over de aarde en moest nu weer als mens na innerlijke strijd tot dit besluit komen, omdat ook nu weer de vrije wil bepalend was. Want nooit zou Ik een mens tot een dergelijk zoenoffer hebben voorbestemd tegen zijn wil in, omdat alleen een offer dat de liefde zou brengen de oerschuld van de gevallen wezens teniet kon doen. En het offer bestond niet alleen uit de handeling van de kruisiging, uit de dagen van het meest bittere lichamelijk lijden en de vernederingen die de mens Jezus werden aangedaan door

de vazallen van mijn tegenstander, veeleer was Zijn hele leven op aarde een kruisweg, omdat Zijn ziel, die uit het rijk van het licht was neergedaald in het rijk der duisternis, onbeschrijfelijk geleden heeft.

En Jezus was al heel spoedig op de hoogte van wat de reden en het doel was van Zijn geboorte op aarde. En dit weten belastte de "mens Jezus" bovenmate, zodat Hij wel de weg als mens op aarde heeft afgelegd, maar Hem de vreugden van de aardse wereld waren onthouden, die anders ieder mens straffeloos genieten mocht die zich verheugt over zijn leven op aarde. Want Zijn leven was voortdurend overschaduwde door de voor Hem liggende gebeurtenissen, die Hem, daar Hij alleen maar mens was, voortdurend beangstigden en Hem nooit blij lieten worden. Alleen in de toevlucht tot Mij vond Hij de rust en versterking en dan werd ook Zijn wil om een offer te brengen door Zijn voortdurend toenemende liefde steeds sterker. En Hij droeg bewust het zwaar op Hem drukkende aardse leven en Hij spande zich steeds alleen in, Mij ter wille te zijn en de medemensen te dienen. En daardoor groeide ook voortdurend Zijn kracht die Hem in staat stelde wonderwerken te verrichten en waarmee Hij de medemensen hielp die Zijn hulp nodig hadden. Maar vóór het eigenlijke werk van verlossing bestond Zijn missie daarin, de mensen het evangelie te verkondigen, hun mijn wil bekend te maken en hen te vermanen en aan te sporen een juiste levenswandel in liefde te leiden. Hij bracht de mensen de waarheid, die al lang niet meer herkend werd en die in alle zuiverheid weer aan de mensen moest worden gebracht, om hen aanleiding te geven tot een juiste levenswandel, opdat dan Zijn werk van verlossing goed werd ingezien en aangenomen door de mensen die hun best doen in liefde te leven.

Hij ging hen voor op de weg die dan allen moesten navolgen die in het rijk van het licht, tot mij, wilden terugkeren en ook konden, aangezien Jezus de oerschuld had gedelgd door Zijn dood aan het kruis. Dit werk van erbarmen van Jezus had een zo ontzaglijk grote draagwijdte dat u hierover niet genoeg opheldering zult kunnen verkrijgen. En steeds weer wordt u de kennis daarover naar waarheid toegezonden, want u zult in Jezus niet alleen de mens mogen zien wiens leven door medemensen vroegtijdig werd beëindigd, veeleer zult u Zijn grote missie moeten beseffen. Want het verlossingswerk van Jezus is van zo grote betekenis voor u mensen dat u het onvoorwaardelijk zult moeten aannemen, wilt u eens het rijk der duisternis ontvluchten en in het rijk van het licht worden opgenomen. En u zult het pas dan aannemen, wanneer u in alle waarheid daarover wordt onderwezen, wat steeds weer zal geschieden door mijn geest, die alleen u in alle waarheid leidt.

Amen

Het verlossingswerk van Jezus Christus

BD.8806

26 mei 1964

De kennis van de oerschuld is nodig om het verlossingswerk te begrijpen

U mensen ontbreekt de kennis over de val door de oerzonde. Daarom beschouwt u het verlossingswerk van Jezus Christus ook alleen maar als een verzoeningswerk voor uw menselijke schuld. Ja, u betwist Hem het werk van verlossing omdat, zoals u gelooft, ieder zijn schuld tot de laatste cent betalen moet. Zou het alleen de schuld zijn die u als mens op u geladen heeft, dan zou deze mening te begrijpen zijn. Maar het gaat om de grote oerschuld, om de afval der geesten van Mij. Een schuld die u nooit zou kunnen aflossen en dus ook geenszins ontkend kan worden, die de aanleiding is voor het ontstaan van de gehele materiële schepping en die reden is voor mijn menswording in Jezus.

De aanleiding tot deze afval van Mij was dat de geschapen wezens Mij niet konden zien, en daarom maakte Ik Mij zichtbaar in Jezus. Wie alleen maar de vroegere zondeval van de eerste mensen laat gelden, die zal het ongelooflijk voorkomen dat voor deze zonde een Verlosser nodig geweest is. Hij zal er altijd aan vasthouden dat de mensheid niet gestraft kon worden voor een zonde die zij niet begaan had. Zodoende zouden ook de zonden die de mens als zodanig begaat wel een vergrijp tegen mijn liefde zijn, die zij echter niet beseffen in de toestand van hun lichteloosheid - die pas het gevolg van deze grote oerzonde is geweest. Deze zonde verklaart echter alles. En zolang de mensen niets weten over deze gebeurtenis van de afval der geesten, valt het hun ook zwaar in een goddelijke Verlosser te geloven, die ter wille van deze schuld die Hij zelf op zich genomen heeft, aan het kruis is gestorven onder grote smarten en pijn, om Mij het zoenoffer aan te bieden. Daarom moet ook elke leer die de goddelijke Verlosser ontkent, die dus het verlossingsprincipe verloochent, afgewezen worden als dwaalleer, ook al wordt Jezus' werkzaamheid als Verbreider van de goddelijke liefdeleer benadrukt. Het gaat om de verlossing van de oerschuld die alleen Ik zelf in de mens Jezus volbrengen kon, wat voor u mijn menswording in Hem verklaarbaar maakt. Want Ik zelf ben een Wezen dat geen van mijn schepselen zou kunnen aanschouwen zonder te vergaan.

Wilde Ik dus dat u zich van Mij een zichtbare voorstelling kon maken, dan moest dat in de vorm van een aan u gelijk wezen geschieden, dat voor u de mens Jezus was. Het is dus op de eerste plaats nodig het verloop te kennen van de afval van de wezens van Mij, om dan ook de toedracht van de schepping van de

zichtbare wereld te begrijpen. Dan is ook de altijddurende strijd tussen licht en duisternis te begrijpen en het optreden van een Redder der mensheid in Jezus Christus, een niet gevallen oergeest, in wie Ik zelf Mij belichaamd heb omdat u zich van de alles voortbrengende Kracht geen enkele voorstelling kon maken. En daarom kunt en moet u een Verlosser erkennen die ter wille van de schuld van allen aan het kruis is gestorven en ook voor u mensen om vergeving van uw schuld heeft gevraagd. Die vergeving kan u echter niet zomaar toevallen, maar u moet Hem zelf daarom hebben gevraagd, omdat de val in vrije wil is geschied en nu de terugkeer tot Hem ook in vrije wil moet plaatsvinden. Dat nu een ernstig naar volmaaktheid strevend mens, naast de oerschuld, ook de zonden als mens vergeven worden, lijdt geen twijfel. Want alle schuld wordt gedelgd en de vergeving is zodoende verzekerd.

Daar Jezus echter zelden als Verlosser erkend wordt omdat veel dwaalleren Hem alleen als verheven mens en als een opgeklommen meester zien, niet echter mijn menswording in Hem willen erkennen, vragen zij Hem ook niet om vergeving van al hun zonden. Want er is maar Een die hen kan bevrijden van hun grote schuld, slechts Een heeft de Macht alle schuld in het zand te schrijven, en dat is Jezus Christus, in wie Ik zelf mens ben geworden.

Amen

BD.7781

25 december 1960

Het verlossingswerk van Jezus Christus

De terugkeer tot Mij was gewaarborgd door mijn verlossingswerk. Eens zal al het geestelijke weer bij Mij kunnen verblijven, eenmaal zullen alle wezens die eens van Mij zijn uitgegaan, weer doorstraald worden door mijn liefde zoals het was in het allereerste begin. Want Ik heb door mijn offerdood aan het kruis de brug geslagen vanuit de diepte naar boven, vanuit het rijk der duisternis naar het rijk van licht en gelukzaligheid. En door mijn dood aan het kruis werd de overgrote schuld gedelgd die al die wezens van Mij scheidde die mijn tegenstander in de diepte volgden.

Tot aan mijn komst op aarde bestond er tussen de mensen en Mij een onoverbrugbare kloof die zij zelf veroorzaakt hadden, die zij echter zelf niet meer konden overbruggen omdat zij te zwak waren, omdat de last van de zonde hen neerdrukte en zij ook gehinderd werden door mijn tegenstander, aanstalten te maken deze kloof te overbruggen. En zo bouwde Ik een brug doordat Ik zelf

naar de aarde kwam en nu die grote schuld tenietdeed, doordat Ik de last van de zonde op mijn schouders nam en daarmee de weg naar het kruis ging.

Wat voorheen onmogelijk was, is nu mogelijk geworden: dat de mensen die van goede wil zijn zich bij Mij aansluiten en de weg gaan naar het kruis. Dat zij zich alleen nog maar aan Mij vasthouden en Mij niet meer loslaten. Dat zij willen behoren tot hen voor wie Ik aan het kruis gestorven ben en dat zij nu de totale vergeving vinden van hun schuld en weer tot Mij kunnen terugkeren in het rijk van het licht. Ik liet de mensen niet alleen in hun nood, Ik kwam hen te hulp. Ik nam mijn intrek in het omhulsel van een mens en volbracht in deze mens Jezus nu het verlossingswerk, want Ik wilde een weg banen die uit de diepte weer terug omhoog voert.

En mijn weg over de aarde was tot mijn dood een levenswandel in liefde. Want het ontbrak de mensen aan liefde en daarom heb Ik de mensen die liefde voorgeleefd, omdat alleen de liefde verlossend werkt, omdat de liefde de wet van de eeuwige ordening is en omdat wie tot Mij terugkeert onherroepelijk zijn wezen moet veranderen tot liefde om zich weer te kunnen verenigen met Mij, met de Liefde zelf. Dus werd er een brug geslagen van het rijk van het licht naar de aarde toen Ik zelf naar de aarde kwam. En over deze brug moet u mensen allen gaan om weer bij Mij te komen, want voor die tijd was Ik voor u onbereikbaar door uw eigen schuld.

Maar mijn liefde is groter dan uw schuld en mijn liefde zocht een uitweg en probeerde de verbinding tussen u en Mij, die door u was verbroken, weer tot stand te brengen. En Ik vond een weg: mijn liefde zelf wiste de schuld en maakte voor u de weg terug tot Mij vrij. Er was nu een verbinding geschapen van het lichtrijk naar de aarde, omdat een lichtziel neerdaalde naar de aarde in wie Ik zelf Mij kon belichamen. Want deze ziel nam het vlees aan, de mens Jezus werd geboren. En Hij ging nu de weg waarover u Hem kunt navolgen opdat u in het lichtrijk zult kunnen komen en dan is uw terugkeer tot Mij voltrokken. Mijn liefde heeft deze brug voor u gebouwd, want mijn liefde nam haar intrek in dit omhulsel en ging voor u de weg naar het kruis, dat wil zeggen: ze delgde de onmetelijke schuld die uw afval van Mij geweest is, welke de voor u onoverbrugbare kloof had veroorzaakt tussen het lichtrijk en de duisternis. Mijn liefde voor u is onbegrensd en ze wil u, mijn schepselen weer terugwinnen. Maar mijn rechtvaardigheid liet het niet toe dat Ik u weer aannam zonder dat uw schuld teniet was gedaan. En zo heeft mijn liefde ook de kwijschelding van de schuld op zich genomen. Een mens bood het zoenoffer voor u aan en in deze mens was Ik zelf.

Wat voor mijn kruisdood niet mogelijk was werd nu door de kruisdood mogelijk: dat u weer tot Mij mocht komen, dat u in uw ware vaderland kon

terugkeren, in het lichtrijk waarin u in licht, kracht en vrijheid weer zult kunnen scheppen zoals in het allereerste begin. De weg tot Mij was vrij. U kon uw schuld achterlaten onder het kruis. U kon u overgeven aan de liefde en genade van Jezus, uw Verlosser. En Hij opende voor u de poort naar de zaligheid, naar het rijk van het licht. Maar ook deze verlossing van u is een aangelegenheid van uw vrije wil, anders zou al het geestelijke op slag weer in het lichtrijk kunnen vertoeven, maar dan zou mijn doel niet bereikt zijn u tot mijn kinderen te vormen. U moet in vrije wil de weg naar het kruis nemen. U moet in vrije wil om de vergeving van uw zonden vragen en u moet in vrije wil uw verlossing begeren en tot Mij zelf komen in Jezus Christus, dan zal ze u ten deel vallen. U zult naar Mij terugkeren en vreugdevol worden opgenomen door uw Vader die zelf naar de aarde is neergedaald om u te verlossen.

Amen

BD.5224

1 oktober 1951

De strijd tegen zichzelf op aarde

Ook mijn leven op aarde was rijk aan strijd en verzoeken en het is verkeerd om aan te nemen dat mijn goddelijke ziel Mij ervoor heeft behoed dat mijn levenswandel niet anders dan goed kon zijn omdat Ik Gods Zoon was die uit de hoge naar de aarde is afgedaald om de mensen te verlossen. Mijn aardse leven als mens was op geen enkele manier anders dan bij ieder ander mens, maar de verzoeken kwamen buitengewoon heftig op Me af omdat de satan alles deed om mijn missie te verhinderen. Bovendien was mijn ziel ongewoon diepvoelend, zodat ze zowel door het mooie ten diepste werd geroerd, evenals ze echter ook het kwade en onzuivere als uitermate kwellend onderging. Ze was ontvankelijk voor elke indruk en daarom werd Ik ook met de wereld met haar bekeringen en verlokkingen zo veelvuldig geconfronteerd, voordat mijn eigenlijke missie begon. Ik heb een zware strijd moeten uitvechten om overwinnaar te blijven over hem die mijn vlees wilde bezitten om de ziel onbekwaam te maken voor het verlossingswerk.

En zo begon mijn lijden al lang tevoren, het lichaam moest gekastijd worden om de vergeestelijking met de ziel te bereiken. Ik was als mens midden onder de mensen. En mijn menszijn wilde zo veel zeggen als met menselijke hartstochten en begeerten behept te zijn, waartegen Ik de strijd moest voeren om voor de goddelijkheid een woonplaats te worden die geen lage hartstocht in zich kan dulden. Ik was mens. Niets getuigde van mijn goddelijkheid in de jaren vóór mijn

werkzaam zijn als leraar. Als alleen maar mens moest Ik worstelen om Mij zelf te vormen tot opnamevat voor het kostbaarste dat een mens ooit bezitten mocht: voor de eeuwige Godheid zelf die zich in Mij wilde openbaren om voor de mensen een zichtbare God te kunnen zijn. En Ik heb de overwinning behaald over hem die probeert over u mensen te heersen, tegen wie Ik ten strijde trok om u te verlossen uit zijn macht.

Het was waarlijk een zware strijd, want de mens in Mij onderging al het mooie en mocht het niet bezitten. De mens in Mij had het leven lief, want hij hield van zijn medemensen en wilde hen niet verlaten. Ik was in het volle bezit van kracht en kon alles aan mijn wil onderwerpen als Ik het wilde en Ik deed vrijwillig van alles afstand. Ik overwon mezelf, mijn lichaam en ook de ziel, die soms in verweer wilde komen als ze voelde hoe Ik leed. Ik heb mezelf overwonnen als mens en zo het bewijs geleverd dat het voor ieder mens mogelijk is zijn zwakheden en begeerten de baas te worden en dat niet goddelijke kracht deze overwinning in Mij volbracht; een overwinning die dan nooit van u mensen zou kunnen worden verlangd als Ik zelf gefaald zou hebben in de strijd tegen het kwade en in de strijd tegen de lust.

Daarom zult ook u mensen hetzelfde kunnen volbrengen, ja, u hebt zelfs nog mijn ondersteuning zodra u Mij aanroept om hulp, zoals Ik het heb beloofd. Geen verzoeking is te groot en de verleider is nooit onoverwinnelijk als u zich van mijn genade bedient. Want voor uw wilskracht ben Ik gestorven aan het kruis. Wat u ontbreekt aan kracht en wil kunt u van Mij ontvangen als u zult willen strijden tegen hem die uw vijand is en die te overwinnen de moeilijkste strijd was die Ik op aarde heb uitgevochten.

Amen

BD.6233

9 april 1955

Lijden en sterven

Mijn lijden en sterven aan het kruis was niet te vermijden. Ik moest de kelk leegdrinken tot de laatste druppel. Ik moest alles op Mij nemen om het verlossingswerk voor u mensen te volbrengen, dat u bevrijdde van alle schuld. Alleen al het besef van uw beklagenswaardige toestand spoorde Mij aan deze offergang te gaan, want mijn hart was vol liefde voor u en deze liefde wilde dat ontzettende lot dat u zou wachten na uw lichamelijke dood, van u weg nemen. Omdat Ik dat ondraaglijke lot kende, omdat Ik zowel de zaligheid van het

lichtrijk als ook het lijden en de kwellingen van het rijk der duisternis aan mijn ogen voorbij kon laten gaan, en omdat mijn liefde u gold als mijn gevallen broeders, zocht Ik naar de enige uitweg die uw ontzettende lot kon afwenden. Ik nam zelf al uw zondenschuld op Mij en ging daarmee de weg naar het kruis.

Wat Mij aards werd aangedaan stond als het ware slechts symbool voor wat de gehele zondenlast voor Mij betekende. Een onmetelijk drukkende en naar beneden trekkende last die Mij steeds weer op de grond wierp, en die Ik toch gedragen heb uit overgrote liefde. Wat mijn lichaam aan smarten kon verduren heb Ik ook op Mij genomen, want Ik droeg de zondenlast voor u. Ik wilde daarvoor de verzoening tot stand brengen die u onherroepelijk zou hebben moeten voldoen, maar waartoe u gedurende eeuwigheden niet in staat zou zijn geweest. Ik heb geleden en gestreden, Ik heb waarlijk bloed gezweet. Ik heb in alle diepten van de hel gekeken en angst en afgrijzen verscheurden mijn ziel. Ik heb alles verdragen wat uzelf had moeten lijden. En mijn liefde voor u gaf Mij de kracht om vol te houden tot in het uur van de dood.

Niets is vergelijkbaar met mijn lijden, en geen mens zou deze maat hebben kunnen verdragen. Maar Ik heb Mij vrijwillig daarvoor aangeboden omdat Ik wist, dat u alleen zo verlost kon worden uit de boeien van de satan. Ik wist tevoren al wat Mij te wachten stond en droeg die last ook met Mij mee. Ik ging bewust de weg waarvan het einddoel het kruis was. Maar door dit te weten leed Ik onbeschrijflijk en daarom kon Ik nooit vrolijk zijn tussen de mijnen. Ik zag het onheil dat boven de zielen hing en Ik zag het uitblijven van het succes van hun aardse levenswandel als Ik faalde en hun niet de verlossing bracht uit zonde en dood.

En deze kennis versterkte mijn wil, zodat Ik Mij zonder verzet aan mijn lot overgaf, dat zin en doel van mijn aardse leven geweest is. Doch tot het laatst moest Ik worstelen, tot het laatst torende die last zo ontzaglijk hoog boven Mij uit dat Ik mijn kracht voelde verminderen en Ik als mens tot God riep om de kelk aan Mij voorbij te laten gaan. Maar de kracht van mijn liefde was sterker dan mijn menselijke zwakheid. En de dag van mijn onuitsprekelijk lijden en mijn sterven aan het kruis werd voor u mensen de dag van verlossing van alle schuld. En dit te weten liet Mij alles geduldig op Mij nemen, zodat Ik tenslotte kon uitroepen: "Het is volbracht!" En mijn ziel kon terugkeren naar waar zij vandaan gekomen was, want juist door mijn dood vond de volkomen vereniging plaats met de Vader van eeuwigheid van wie Ik eens was uitgegaan.

Amen

BD.7764

4 en 5 december 1960

De laatste woorden van Jezus aan het kruis

Ik wil u altijd geven wat u begeert. U zult alleen maar op de stem in u acht hoeven te slaan en die zal u naar waarheid onderrichten, omdat Ik wil dat u vast in de waarheid staat en een duidelijk beeld verkrijgt: mijn kruisdood heeft u mensen verlossing gebracht, hij heeft uw vroegere zondenschuld teniet gedaan. Ik heb als mens Jezus de grootste kwellingen op Me genomen en het bitterste sterven was mijn lot. Doch daar Ik als "God" niet kon lijden, betrok Ik een menselijk omhulsel dat in staat was te lijden en ook de wil opbracht voor Zijn medemensen te lijden om mijn gerechtigheid genoegdoening te schenken, om voor Zijn gevallen broeders de weg naar Mij vrij te maken. Maar het was diens vrije wil. Hij werd niet door de Godheid die in Hem was gedreven tot Zijn offer dat Hij Mij brengen wilde, ofschoon de Liefde, die Ik zelf was, reden geweest is, dat Hij deze wil opbracht. Maar Ik zelf oefen geen enkele dwang uit op de wil van een mens en mijn liefde dwingt ook niet. Maar wie de liefde heeft, kan niet anders dan ze laten uitstralen. En zo ook straalde de mens Jezus de liefde uit en daarmee wilde Hij de mensheid alleen maar gelukkig maken. Dus wilde Hij ook steeds alleen datgene, wat de medemensen hielp zalig te worden. De wil van de mens Jezus was vrij. Maar Hij had zich geheel aan Mij en mijn wil ondergeschikt gemaakt. En zo kwam het, dat Zijn wil niet anders gericht kon zijn dan de mijne. Want de liefde in Hem was zo sterk, dat ze zich had verenigd met de eeuwige Liefde, die Ik zelf was. Dus was Ik zelf in Hem en Ik zelf volbracht in Hem het verlossingswerk.

En toch moest de mens Jezus de laatste beslissing zelf treffen, toen Hij de zwaarste gang aanvaardde, de weg naar het kruis. En ofschoon Ik als de eeuwige Liefde in Hem was, trok mijn geest die God is, zich terug, dat wil zeggen de liefde, de geest, dwong Hem niet zo te handelen. Hij hield zich stil en liet de mens Jezus schijnbaar alleen in Zijn worsteling. En dit was het zwaarste, dat de mens Jezus zich alleen voelde in Zijn nood en toch de weg ging tot het einde. Hij was niet alleen, want eeuwig zou Ik Me niet kunnen scheiden van Hem, die met Mij één was geworden. Maar Ik uitte Me niet meer, omdat een overgroot menselijk lijden en gemarteld worden nodig was om de mensheid te bevrijden van de oer-schuld die de mens Jezus bereidwillig op zich nam. En daarom is het zoenoffer een werk van de barmhartigste liefde geweest, dat ooit op aarde werd volbracht. En deze martelingen hielden aan tot Zijn dood aan het kruis en deden Hem de woorden uitroepen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Me verlaten?" Ik was in Hem, maar Ik uitte Me niet. Maar het was alleen nog het lichaam dat leed, tot Zijn ziel Mij herkende, toen Hij riep "Het is volbracht" en "Vader, in Uw handen beveel Ik mijn geest".

Het lichaam had geleden tot en met het einde en Ik moest Me in deze uren terugtrekken, daar anders Zijn al vergeestelijkte ziel ook het lichaam ongevoelig zou hebben gemaakt voor pijn, omdat de geest uit Mij niet lijden kan. En de mens Jezus had de vergeestelijking van ziel en lichaam al bereikt door Zijn levenswandel op aarde. Maar de zin en het doel van Zijn gang over de aarde was het delgen van de zondenschuld, dat alleen door een ontzaglijk grote mate van lijden mogelijk was. Daarom dus, dat de Godheid terug trad en de "mens" Jezus overliet aan Zijn beulen, die in opdracht van mijn tegenstander waarlijk het schandelijkste werk uitvoerden, omdat Jezus het zelf zo wilde. Want Zijn ziel had zich zelf aangeboden om naar de aarde af te dalen, om voor Zijn gevallen broeders het zoenoffer te brengen, vlees aan te nemen om juist dat onmetelijke lijden en gemarteld worden op zich te nemen, omdat alleen een mens in staat was te lijden. En Ik nam het offer aan, want de liefde bracht het, die nooit mag worden geweerd. En de liefde bleef in Hem tot aan Zijn dood, al liet ze ook haar kracht niet meer voelen. Dus moest Ik zelf ook in Hem zijn geweest, ook wanneer Ik Me stilhield, opdat het verlossingswerk zijn bekroning beleefde: dat een mens zich liet kruisigen voor Zijn medemensen, dat Hij waarlijk een offer bracht dat Ik als werk van verzoening aannam voor de zondenschuld van de hele mensheid. Geen goddelijke kracht heeft Hem het offer lichter gemaakt, omdat de Liefde zelf zich stilhield, ofschoon Ze totaal van de mens Jezus bezit had genomen.

En dit is ook een mysterie dat u mensen nog niet zult kunnen begrijpen. Het was het diepste leed dat de mens Jezus moest doormaken: zich alleen en verlaten te voelen. En juist dit leed heeft de schuld teniet gedaan, die ieder wezen op zich had geladen toen het Mij verliet, die hen allen mijn hele liefde schonk, die ze afwezen. De mens Jezus moest door dit bovenmate grote leed heengaan en daarom waren zijn woorden: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?" Maar u mensen zult nooit de grootte van het verlossingswerk kunnen beseffen, zolang u op aarde bent. Maar eens zullen u de schellen van de ogen vallen en u zult Mij loven en prijzen zonder ophouden. Want dit werk van verlossing gold u allen. U allen moogt deelnemen aan de genaden van het werk van verlossing en voor u allen werd de weg naar Mij vrij door het werk van verlossing.

Amen

BD.8999

20 juni 1965

Na Zijn kruisdood daalde Jezus af in de diepte

Toen Ik over de aarde wandelde, was dit mijn voortdurende gedachte, de mensen ervoor te behoeden dat ze in diepste duisternis wegzonken en zij niet in het voorgeborchte van de hel konden binnengaan (die hun ook het binnengaan van het voorgeborchte belette), om welke reden Ik hun onophoudelijk de leer van de liefde verkondigde, opdat het hun gemakkelijk viel in mijn werk van verlossing te geloven en dientengevolge het reddingswerk bij deze mensen gelukt was. Maar de mensen bevonden zich allen nog te zeer in de aardse wereld. Maar weinige hadden het geloof in een voortleven en deze waren ook ontvankelijk voor mijn leer van liefde. En hun viel het herkennen van Mij zelf gemakkelijk, omdat Ik hen ook kon onderrichten en zij alles als waarheid aannamen. Dus daarom kon een groot deel van hen die Mij zelf meemaakten ook als "verlost" binnengaan in mijn rijk, doch veel meer sloten zich af van mijn leer, zij bleven liefdeloos en moesten hun lot in het hiernamaals op zich nemen.

Na mijn kruisdood ben Ik nu ook **dit** rijk binnengegaan en kon daar al diegenen verlossen die zich in het voorgeborchte bevonden. Al die mensen die een aan God welgevallig leven hadden geleid, voor wie echter het lichtrijk nog was gesloten omdat ze nog de last van de oersonde droegen. Mijn werk van verlossing moest dus eerst worden gebracht. En tot dezen kwam Ik nu als "mens Jezus", want ook zij mochten niet worden gedwongen te geloven. Ik kwam bij hen in mijn lijdensgedaante, zodat ook velen zich afvroegen: Wanneer u de Messias bent die ons was beloofd, waarom heeft uw macht dat niet verhinderd, waarom moest u deze verschrikkelijke dood aan het kruis ondergaan? Want ze wachtten op Mij, op Diegene die hun beloofd was als Redder. En ook deze moesten geheel uit vrije wil Mij volgen en het is ook niet moeilijk geweest hen ervan te overtuigen dat Ik die belofde Messias was.

Maar nu kwam ook mijn nederdalen in de hel, in het gebied waarin Ik ook de verlossing van de oerschuld wilde brengen. Maar daar lukte het Me minder de zielen te overtuigen, juist omdat Ik in dezelfde gestalte bij hen verscheen en als de "Geslagene" voor hen zichtbaar was, die ze alle macht ontzegden en die ze daarom ook niet wilden erkennen. Maar wie wilde, mocht zich bij Mij aansluiten en Ik heb hem bevrijd van zijn ketenen. En steeds weer daal Ik in de diepte af om voor allen een klein licht te ontsteken, zodat ze eventjes zich Diegene herinneren die hun eens is verschenen en dat hun weerstand steeds minder wordt, dat ook die zich laten verlossen door Zijn liefde, die eens koppig zijn geweest en slechts woorden van haat en spot voor Mij over hadden. Maar mijn liefde neemt hun niets kwalijk, mijn liefde is er steeds bezorgd om dat allen worden gered, dat niemand weer in de ketenen geraakt van diegene die hen zo lang heeft bezeten en dat ook voor dezen mijn werk van verlossing niet tevergeefs is gebracht. Maar Ik kan het niet verhinderen wanneer hun weerstand tegen Mij zo groot is dat alle

inspanningen van mijn kant vruchteloos zijn, want Ik dwing niemand Mij te erkennen, maar geef alleen ieder de beste mogelijkheden de weg naar het licht te vinden.

En zo ook verleent u mensen Mij veel hulp door uw gebed voor deze zielen. Want steeds weer maken er zich enige, die door de macht van het gebed worden geraakt, los en kunnen nu naar het licht worden geleid. En in grote dankbaarheid zullen deze zielen zich nu eveneens aansluiten en andere zielen uit de diepte omhoog aantrekken, daar zij elkaar kennen en ook weten welke bedenkingen in deze zielen nog overheersen en deze bezwaren proberen ze te ontzenuwen.

Wanneer het mogelijk is dat ze eerst eens nota nemen van mijn grote werk van erbarmen, zullen ze ook in zich keren en met Mij in contact proberen te komen. En dan is hun de vergeving van hun grote schuld verzekerd, dan zal ook voor hen de poort naar het lichtrijk worden geopend en een lange staat van kwelling zal ten einde zijn. Doch die niet bereid zijn, zullen op het einde weer ten prooi vallen aan de hernieuwde kluistering. Want eens moeten ook zij weer het zelfbewustzijn als mens bereiken en een besluit nemen. En zo kan de gang over de aarde wel meer dan eenmaal worden afgelegd, en eens zal ook zeker de wil van die wezens zich naar Mij keren, eens zal ook voor hen het uur van verlossing slaan.

Amen

BD.7320

29 maart 1959

Verrijzenis op de derde dag

En u zult allen kunnen jubelen en juichen, want de Heer is opgestaan uit de dood. Zo klonk het in het rijk der geesten, evenals bij de mijnen aan wie Ik op de derde dag ben verschenen toen Ik het graf had verlaten en aan mijn discipelen verscheen. Diepe droefheid was hun harten binnengetrokken, want ze hadden dat verloren wat heel hun inhoud was geweest in de tijd waarin ze met Mij op aarde wandelden. Ze hadden Mij, zoals ze meenden, voor eeuwig verloren aan de dood, want ze wilden en konden het niet geloven dat Ik zou opstaan uit de dood, hoewel Ik ze tevoren daarop opmerkzaam had gemaakt. De discipelen waren nog net zo aards gebonden en de realiteit van de aardse wereld ontnuchterde hen en vrees en jammer had hen in zo grote mate te pakken dat Ik ze wilde troosten en sterken en daarom aan hen ben verschenen na mijn verrijzenis. Ik had hun de opdracht gegeven uit te gaan in de wereld om Mij te verkondigen, dat wil zeggen mijn goddelijke leer van de liefde te verbreiden en de mensen in kennis te stellen van

het werk van verlossing dat Ik voor alle mensen had volbracht. Maar om deze missie uit te kunnen voeren moesten ze volledig overtuigd zijn van de waarheid van datgene wat ze moesten verkondigen.

En tot het verlossingswerk behoorde ook mijn verrijzenis die pas het werk van verlossing bekroonde. Want de mensen moesten vernemen dat Ik de dood had overwonnen, dat er eeuwig geen dood meer hoeft te zijn voor degene die Mij navolgt, die de zegen van mijn verlossingswerk wil ontvangen en die dus een leven leidt zoals Ik het op aarde heb geleid. Deze hoeft dus geen dood meer te vrezen, omdat Ik de dood heb overwonnen en dus ook degene die hem in de wereld had gebracht. En daarom is mijn verrijzenis zichtbaar voor de mensen gebeurd, dat wil zeggen: alleen aan hen, wier graad van rijpheid het mogelijk maakte dat ze geestelijk konden zien, kon Ik ook zichtbaar verschijnen. Want mijn lichaam was geestelijk, het was niet meer het vleselijke lichaam, dat daarom ook alleen zichtbaar kon zijn aan hen, die al het geestelijk gezicht bezaten en aan wie Ik daarom ook mijn verrijzenis had aangekondigd.

Dat mijn graf leeg was deed ook wel de andere mensen verbaasd staan, maar ze zochten allerlei andere verklaringen dan die, dat Ik ben opgestaan uit de dood. En deze leer zal juist steeds een "geloof" vragen, dat echter ook alle mensen kunnen verkrijgen wanneer ze vrijwillig onder mijn kruis komen, wanneer ze tot diegenen willen behoren voor wie Ik de bitterste dood aan het kruis gestorven ben. Het geloof in Mij en mijn verlossingswerk sluit ook tegelijkertijd het geloof in mijn verrijzenis in, omdat een door mijn bloed verlore ziel al de zekerheid van een onvernietigbaar leven in zich heeft.

De discipelen waren nog niet vervuld van mijn geest. In hen was het na mijn kruisiging nog donker omdat de angst in hen, die menselijk was, geen licht toeliet. En Ik kwam ze te hulp door mijn zichtbaar verschijnen, dat hen dan echter ook alles overheersend overtuigde en blij en gelukkig deed worden, zodat hun missie hun nu gemakkelijk uitvoerbaar leek en ze zich nu met nog meer kracht wilden inzetten voor de verkondiging van mijn leer en mijn kruisdood, samen met mijn opstanding. In de dagen na mijn verrijzenis kon Ik mijn discipelen direct kracht doen toekomen, want de verlossing, ook van deze zielen, had nu plaatsgevonden en ze konden zich al losmaken van hun heer tot nu toe. En zonder schroom begonnen zij toen aan hun taak om te verkondigen, want ze wisten dat ze nu niet meer konden sterven, of alleen nog lichamelijk, dat ze echter in mijn rijk verder leven. En zo had ook voor hen de dood zijn verschrikking verloren.

De daad van de verrijzenis was dus als het ware pas een hulp voor de mijnen, die Ik in de grootste zielen nood had achtergelaten omdat hun geloof toch nog niet de standvastigheid had die nodig was voor hun opdracht, mijn woord uit te dragen in de wereld. Ze moesten echter in mijn plaats spreken en ze moesten daarom nu

ook dit overtuigd geloof hebben dat toch hun volledige verlossing vooropstelde, maar dan ook onweerlegbaar bij al mijn discipelen aanwezig was, zodat ze waarlijk getrouw mijn leer konden verbreiden toen nu hun missie begon.

Amen

BD.8506

23 mei 1963

Hemelvaart

De tijd van mijn leven op de aarde in een voor de mensen zichtbare vorm was geëindigd toen Ik opsteeg naar de hemel. Want Ik had de missie als mens vervuld en gaf nu nog op het laatst mijn discipelen alsook degenen die in Mij geloofden als Gods Zoon een laatste teken dat hun geloof moest versterken. Ik liet Me nog eenmaal zichtbaar aan hen zien en Ik bewees hun mijn goddelijkheid door de zichtbare hemelvaart, die ze alleen wegens de sterkte van hun geloof mochten meemaken en die hen wederom met grote kracht moest vervullen voor hun verdere missie: Mij zelf en mijn evangelie in de wereld te verkondigen. Ook voor mijn hemelvaart zijn geen bewijzen te leveren en toch heeft die zich voltrokken voor de ogen van de mensen die Mij geheel en al toebehoorden, want voor dezen betekende de hemelvaart geen geloofsdwang meer. Ze herkenden Mij en niets was hun meer twijfelachtig. Ze waren ook door Mij ingewijd in een diepste weten en daarom kon Ik voor hun ogen opstijgen als laatste teken van mijn macht en heerlijkheid, dat zichtbaar plaatsvond en plaats kon vinden omdat Ik de mijnen buitengewoon sterkte om dit te beleven. Toch speelde zich alleen maar een gebeurtenis af die bij iedere ziel die zich heeft voltooid op aarde hetzelfde is, wanneer ze haar lichaam achter zich laat en nu geestelijke velden binnengaat, in het stralende licht, dat echter voor menselijke ogen verborgen blijft. Maar zij zweeft weg, omhoog in het rijk dat haar ware vaderland is. Ook daarvoor moest de mensen het bewijs worden gegeven, dat toch niet zal worden erkend door mensen die nog niet rijp zijn en geen enkele vergeestelijking hebben bereikt.

De hemelvaart van Jezus zal voor de mensen een legende blijven, zolang ze niet in geestelijk weten zijn doorgedrongen. Want er is iets buitengewoons gebeurd, dat juist alleen maar mijn aanhangers mochten meemaken, dat echter niet meer betwijfeld wordt zodra de zielenrijpheid van de mens een bepaalde graad heeft bereikt, waarbij de mens aan niets meer twijfelt in het besef dat bij God niets onmogelijk is. Met de hemelvaart van Jezus werd het verlossingswerk afgesloten. Ik was naar de aarde afgedaald en weer teruggekeerd in mijn rijk, dat Ik echter nooit had verlaten, want Ik was en ben overal. Maar Ik had mijn intrek genomen

in een menselijke vorm, om voor u mensen zichtbaar te zijn. En daarom ben Ik ook weer zichtbaar opgestegen, om nu altijd en eeuwig voor allen die door Mij geschapen zijn, zichtbaar te zijn voor hun gelukzaligheid.

De mijnen bleven achter en voelden zich eenzaam en verlaten toen Ik uit hun ogen was verdwenen. Maar ze waren vervuld van mijn geest en zagen nu hun missie duidelijk voor zich. En ze voelden zich door de geest gedreven om nu de opdracht uit te voeren waarmee Ik hen uitzond naar alle volkeren der aarde. Daarom liet Ik hen ook het ongewone meemaken, dat het laatste wonder was dat mijn gang over de aarde besloot. Want ze hadden veel versterking van hun geloof nodig, daar ze door de voortdurende omgang met Mij in een zekere toestand van onzelfstandigheid terecht waren gekomen, die door hen nog moest worden overwonnen en ieder van mijn discipelen afzonderlijk zich daarom steeds weer de laatste gebeurtenissen voor ogen kon halen, om dan in alle ijver werkzaam te zijn, zoals het mijn wil was. Maar in de geest bleef Ik bij hen en ze mochten ook tijdens hun werkzaam zijn voor Mij en mijn rijk herhaaldelijk het aanspreken vernemen, dat hun mijn tegenwoordigheid duidelijk liet worden, zodat hun liefde voor Mij steeds dieper werd en dus in dezelfde mate hun inzicht groter werd en zo ook hun bekwaamheid om voor Mij werkzaam te zijn.

Ik had de grote zondenschuld van de mensen tenietgedaan door mijn werk van verlossing en daarvan moest de mensheid in kennis worden gesteld. En dit kon weer alleen geschieden door mensen die zelf Mij en mijn kruisdood hadden meegemaakt. Van hun kant kon nu de zuiverste waarheid over dit grote werk van erbarmen verkondigd worden en daarom zijn juist mijn eerste discipelen buitengewoon gesterkt en toegerust voor hun missie. Ik kon hen persoonlijk van te voren onderrichten en gereed maken voor hun opdracht en Ik versterkte hun geloof buitengewoon. Ze behielden echter hun wilsvrijheid, maar hun liefde voor Mij en hun levenswandel lieten het toe dat Ik ze aanvullend kon uitrusten voor hun taak. Want de gehele mensheid moest te weten komen wat er van goddelijke zijde voor de mensen gebeurd is en Ik had daarom voor de verbreiding van dit weten geschikte dienaren en boden nodig. En deze moesten met volle overtuiging ervoor kunnen instaan wat zij onderrichtten. De liefde die in hen was maakte het hun mogelijk ook ongewone belevenissen te accepteren en met alle ijver nu van alles getuigenis af te leggen voor hun medemensen. Maar steeds zal zo'n weten over mijn werk van verlossing een bepaalde graad van liefde vergen om aangenomen en geloofd te worden. Maar mijn geest zal ook een liefdevol mens vervullen en hem in alle waarheid leiden, zoals Ik zelf het heb verkondigd.

Amen

BD.8516

2 juni 1963

Uitstorting van de Geest - Pinksteren

Het was pas na mijn kruisdood mogelijk dat Ik mijn geest kon uitstorten, omdat tevoren geen mens in staat zou zijn geweest iets goddelijks in zich te dragen, daar de oerschuld van de tegenover God vijandige houding nog op de mensen drukte. Maar mijn geest is de uitstraling van Mij zelf. En nooit kon een mens die met schuld beladen was, ontvanger van deze uitstraling zijn, want er bestond een te diepe kloof tussen hem die schuldig was geworden, en Mij.

Maar Ik heb in de mens Jezus de verzoening tot stand gebracht voor die schuld. En ieder mens die mijn werk van verlossing aanneemt, kan nu ook zichzelf zo op orde brengen dat hij de aanstraling van mijn liefde weer kan ontvangen. En dat wil ook zeggen dat Ik zelf in de mens kan komen wonen en als teken van mijn aanwezigheid hem kan vervullen met mijn geest. Zijn denken en willen wordt nu geleid door de kracht van de geest. Hij kan niets verkeers denken en willen zolang mijn geest werkzaam is in hem, want hij zal Mij geheel bewust in hem laten werken. Hij opent zich, doordat hij zich innig met Mij verbindt en Ik dus de straal van liefde in zijn hart kan neerlaten, die alles verlicht, die hem nu een weten schenkt in grootste duidelijkheid, zodat de mens uit de duisternis tot nu toe, naar buiten treedt en hij door mijn geest met alle waarheid bekend wordt gemaakt, zoals Ik het beloofd heb.

Aan deze daad van het uitgieten van de geest, dat bij mijn discipelen voor alle mensen zichtbaar gebeurde, moest de kruisdood voorafgaan. Mijn tegenstander moest eerst worden overwonnen, zodat hij niet meer de mensen onder dwang in de duisternis kon houden, maar hij diegenen de vrijheid moest geven die zich naar Mij keerden, die zich door Mij lieten verlossen, dat wil zeggen bewust mijn grote werk van erbarmen erkenden en daaraan wilden deelhebben.

Voor dezen dus was de dood - de grote geestelijke duisternis - overwonnen. Ze konden zichzelf gereed maken om opnamevaten te worden, in welke mijn geest kon uitstromen. Ze bevonden zich nu niet meer in een staat van verkeerd denken, ze herkenden de waarheid en - volledig bewust - streefden ze daar ook naar. Ze traden uit de toestand van algehele onwetendheid naar buiten, er viel hun licht ten deel. Mijn geest doorstroomde hen en ze zochten nu ook weer contact met Mij zelf, het geestvonkje in hen, dat als een deeltje van Mij in hen sluimerde, stuurde aan op de Vadergeest van eeuwigheid, met welke het onlosmakelijk verbonden was. Heel eenvoudig gezegd: de verbinding met Mij, die de wezens zelf eens vrijwillig hadden verbroken, was hersteld en een wezen dat weer met Mij, met het Licht van eeuwigheid was verbonden, moest nu ook met mijn licht

doorstraald zijn en heel zijn denken kan nu alleen nog juist zijn. (Hij moet) de waarheid inzien en de mens moet deze waarheid nu ook uitdragen, omdat de geest hem ertoe aanzet de waarheid te verkondigen aan al zijn medemensen. En dat was ook de missie van mijn eerste discipelen die door de uitstorting van de geest ertoe in staat waren in de wereld erop uit te gaan en het evangelie aan alle volkeren te verkondigen. Ze moesten zelf in de waarheid staan om deze verder te kunnen geven. En ofschoon ze ook tijdens de jaren dat Ik onderricht gaf, door Mij zelf binnengeleid werden in de waarheid, zo moest toch eerst de uitstorting van mijn geest hieraan voorafgaan, opdat ze nu ook helder en duidelijk hun taak kenden en hen geen enkele onwetendheid meer kon bezwaren. Want nu waren ze door mijn geest, door Mij zelf onderricht, die bij hen bleef zoals Ik het beloofd had.

En zo zal ook mijn geest zich steeds weer uitgieten over mensen die Mij willen dienen, die zich gereed maken opnamevaten te worden, in welke mijn geest kan binnenstromen en die net als mijn eerste discipelen de medemensen de waarheid willen brengen, in het besef dat alleen de zuivere waarheid hun redding kan brengen in de grote geestelijke nood. En mijn geest zal werkzaam zijn in zulke mensen, opdat de duisternis verjaagd zal worden en zij, die Mij willen dienen en meehelpen bij de verlossing van de dwalende zielen, weer juist zullen denken. Geen mens kan geven wat hij niet bezit.

Maar Ik wil u, mijn dienaren, rijkelijk bedenken, opdat u weer zult kunnen uitdelen aan uw medemensen, die dringend ondersteuning nodig hebben omdat ze alleen de band met Mij niet aanknopen. Maar u die op de hoogte bent van alle samenhang, u zult ze opheldering kunnen verschaffen en hen toch nog ertoe brengen hun wil te veranderen. En u zult steeds overvloedig geestelijk goed kunnen ontvangen en altijd, wanneer u vragen stelt, zullen ze u beantwoord worden, zodat u aan het antwoord ook de Gever ervan zult kunnen herkennen, wat u nu zult moeten doorgeven. Want veel mensen en veel zielen in het rijk hierna zullen vragen en een juist antwoord wensen. En dit kunnen ze nu ook door u in ontvangst nemen, want Ik ben van alle gedachten op de hoogte die in de harten naar boven komen en Ik zal ieder mens in overeenstemming met zijn vraagstuk (bevattingsvermogen) bedenken.

En dat is mijn werkzaam zijn in u, het werkzaam zijn van mijn geest, dat de eerste discipelen bij zichzelf mochten ervaren na mijn hemelvaart. Ook hun moest steeds weer mijn liefde te hulp komen, want om de opdracht uit te voeren die Ik hun had gegeven was zeer veel kennis nodig. En nooit zouden ze deze opgave hebben kunnen uitvoeren zonder mijn duidelijke ondersteuning, want Ik onderrichtte hen voortdurend door de geest. En zo hoefden ze niet te vrezen, onbekwaam te zijn om onderwijzend werkzaam te zijn of een verkeerd geestelijk

goed te verbreiden en ze konden nu hun ambt goed uitoefenen. Ze konden mijn evangelie verkondigen, zoals het mijn wil was.

En dezelfde taak stel Ik ook nu aan mijn laatste discipelen op deze aarde, dat ze de mensen de waarheid brengen die nu van Mij zelf uit kan gaan. Want de aarde bevindt zich in diepste duisternis. Dwaling en leugen zijn zo verbreid dat de mensen de ernstige wil moeten opbrengen om de weg naar de waarheid te vinden en deze dan ook te herkennen als zodanig. Ze kunnen echter alleen door de waarheid zalig worden, omdat ze Mij alleen leren herkennen en liefhebben wanneer hun zuivere waarheid over Mij en mijn wezen wordt gebracht. En dit weten, de zuivere waarheid, kan hun alleen maar door mijn geest worden overgebracht, maar ze wordt u ook overgebracht omdat Ik u liefheb en u alleen de innige band met Mij eveneens door liefde tot stand zult hoeven te brengen, om de geestvank in u die met de Vadergeest van eeuwigheid onlosmakelijk verbonden is ertoe te brengen zich volledig te uiten. Dan kan Ik dus zelf tot u spreken en u verplaatsen in een staat van inzicht en u zult nu ook weten wat u zult moeten doen om uw doel - de vereniging met Mij - nog op aarde te bereiken. Want wanneer Ik zelf u onderricht, dan wordt u waarlijk juist onderwezen en u zult dan zeker ook uw taak op aarde vervullen en u veranderen tot liefde. U zult weer uw oerwezen aannemen en gelukkig zijn zoals u het was in het allereerste begin.

Amen

BD.8715

4 januari 1964

Veel voorkomende vraag: Waarom liet de God van liefde een mens zo lijden?

U mensen zult u niet de uitwerking van uw oerzonde kunnen voorstellen, wanneer ze niet zou hebben kunnen worden uitgewist. Steeds weer zeg Ik het ook, dat u slechts in staat bent iets te begrijpen wat beperkt is, maar dat de uitwerking van zo'n oerzonde zonder beperking zou zijn, omdat mijn wetten eeuwig niet omver kunnen worden geworpen. En een zonde die tegen Mij werd begaan, die zo groot en zwaar was als de afval van Mij tegen beter weten in, moest volgens goddelijke gerechtigheid een net zo ontzettend gevolg hebben, die voor de wezens bestond uit een eeuwig onheil, uit een staat van eeuwige kwellingen en duisternis.

Dus ontelbare wezens zou deze toestand te wachten staan, omdat mijn gerechtigheid niet eenvoudigweg een schuld kon schrappen die niet verzoend was. Maar deze wezens waren zelf niet in staat hiervoor boete te doen, de schuld goed te maken, want het ging er niet alleen om dat die wezens een mate van straf ondergingen en daarmee de zondenschuld zou zijn uitgewist geweest, het ging er veeleer om dat deze wezens gezondigd hadden tegen de Liefde zelf en dat een zich reinigen van de schuld daarom weer alleen uit een werk van liefde kon bestaan.

Het ging erom dat die wezens de liefde in zich moesten laten ontbranden, ze dan de grootte van hun schuld moesten inzien en in innige liefde Mij moesten aanroepen om vergeving. Maar daartoe waren de gevallen wezens niet meer in staat, want ze waren geheel zonder enige liefde. En deze onmetelijke schuld aflossen konden ze evenmin, omdat ze, als volledig verhard, hun zelfbewustzijn hadden verloren en er dus geen bewuste verbinding meer met Mij bestond. Iets wat geschapen was om te leven had de dood gezocht en was niet in staat uit eigen kracht naar Mij terug te keren.

Nu kon Ik dit dode vanuit mijn liefde, wijsheid en kracht wel weer opwekken tot een geringe mate van leven, maar de oerzonde bleef bestaan, die het wezen eindeloos ver van Mij verwijderd hield. En voordat deze schuld teniet was gedaan, bestond er geen totale terugkeer naar Mij. En wederom was geen der gevallen wezens daartoe in staat, omdat ze geheel zonder liefde waren. Dit alles voorzag Ik sinds eeuwigheid en Ik zou toch niet de afval van de wezens van Mij hebben kunnen verhinderen, wilde Ik hen de vrijheid van wil niet afnemen. Maar Ik voorzag ook sinds eeuwigheid een weg waarover deze gevallen wezens naar Mij konden terugkeren en Ik ontwierp een plan om ze terug te voeren en realiseerde dit ook.

En aan de uitvoering van het heilsplan van eeuwigheid nemen alle bij Mij gebleven wezens deel, die daarin hun gelukzaligheid vinden. Deze zijn voortdurend door mijn liefde doorstraald en in het volledige bezit van licht en kracht. En hun liefde drijft hen onophoudelijk ertoe hulp te verlenen aan het gevallen geestelijke, dat door de met het doel van de terugvoering ontstane scheppingswerken heen gaat. Hun liefde spoort hen zelfs aan scheppend en vormend bezig te zijn, om vormen te creëren voor het gevallen geestelijke, dat de weg door de schepping gaat. En zo bereikt dit ook de graad van rijpheid, waarin het opnieuw vrij kan beslissen. En toch is de grote oerschuld van hen niet goed gemaakt en kan ook eeuwig niet worden goedgeemaakt, omdat die wezens zonder liefde zijn, die ze eens vrijwillig weggaven. En daarom bood zich een lichtwezen aan om deze schuld vrijwillig te delgen, omdat het vol van liefde was en de liefde alles op zich neemt om gelukkig te maken en te helpen waar ze ellende en leed ziet.

Zou u mensen nu de grootte van de oerschuld kunnen overzien, dan zou u ook begrijpen waarom voor het teniet doen van die schuld een mate van lijden moest worden verdragen die ver boven de menselijke kracht uitging. Die ook nooit een mens zou hebben kunnen verdragen wanneer de liefde hem niet de kracht zou hebben geschonken, want de liefde is kracht en alleen de liefde verdroeg deze pijnen en smarten, dit lijden, dat de mens Jezus vrijwillig op zich had genomen.

Hij was van alles op de hoogte en dus ook van de hopeloosheid en wanhoop van het gevallen om ooit tot God en de gelukzaligheid terug te kunnen keren wanneer de schuld niet werd goedgeemaakt. Hij bood zich als lichtgeest aan om het verlossingswerk te volbrengen, want als lichtwezen kon Hij in Zijn volle omvang beseffen wat Hem te wachten stond, maar de liefde was groter dan het lot dat Hij als mens tegemoet ging. Want het lichtwezen wist zich voortdurend met Mij verbonden en het wist ook dat het door Mij voortdurend van kracht zou worden voorzien, omdat liefde mijn oerwezen is en Ik dus met mijn oerwezen in de mens Jezus ben geweest. Wel droeg de "mens" Jezus een onvoorstelbare mate van lijden en smarten, maar tegenover de grootte van de oerschuld van de ontelbare wezens was zo'n overmaat van lijden nodig om voor mijn gerechtigheid genoegdoening te bieden waar niet omheen kon worden gegaan - Ik anders uit erbarmen de schuld zou hebben doorgestreept uit overgrote liefde.

De ongelukkige staat van de gevallen wezens was een eeuwigdurende toestand zonder de daad van het verzoeningsoffer. Maar al het lijden van Jezus was van tijdelijke aard en Jezus bood Mij dit offer gaarne aan, omdat Hij daarmee de hele wereld verlostte van de oerschuld, ofschoon het tijdstip van zijn verlossing ieder wezen zelf bepaalt door zijn wil. Jezus is de dood aan het kruis gestorven voor alle mensen uit het verleden, de tegenwoordige tijd en de toekomst en Zijn onmetelijk lijden heeft alle gevallen wezens de vergeving van hun oerschuld opgeleverd. Ieder wezen kan nu de weg betreden die terugvoert naar Mij, door Zijn overgrote liefde is ook weer de mogelijkheid gegeven dat de mensen zelf de liefde in zich ontsteken, dat ze hun wezen veranderen en de vereniging met Mij kan plaatsvinden, die zonder de delging van de oerschuld onmogelijk was.

Amen

BD.7019

17 januari 1958

Het kruisoffer werd voor tijd en eeuwigheid gebracht

Het verlossingswerk heb Ik voor alle tijden volbracht. Zolang het terugvoeren van het eens gevallen geestelijke nog niet is beëindigd, komt ook eens voor dat geestelijke de tijd dat het als mens over de aarde gaat. En in deze tijd heeft het mijn hulp nodig die hem door het verlossingswerk van Jezus Christus is verzekerd. Er moet in deze tijd een beroep worden gedaan op de aan het kruis verworven genaden, als de mens voorgoed vrij wil worden van zijn keten die hij heeft opgelopen door de val in de diepte, die bij hem is aangebracht door mijn tegenstander - die hiertoe ook de mogelijkheid had omdat deze wezens hem vrijwillig zijn gevolgd. Steeds weer zal er dus voor het eens gevallen geestelijke een korte tijd komen waarin het zich alleen maar tot de goddelijke Verlosser Jezus Christus behoeft te wenden, en waarin het door dit toewenden ook weer Mij zelf erkent in Jezus Christus.

En deze korte tijd is de gang over de aarde als mens, waarin het wezen weer zijn vrije wil terugkrijgt die nu opnieuw een beslissing moet nemen. Deze beslissing zou hij zonder mijn hulp nooit kunnen nemen, want mijn tegenstander houdt hem nog geketend. Maar door mijn verlossingswerk is deze beslissing voor de mens mogelijk, omdat hij alleen maar de voor hem verworven genaden hoeft te benutten, om ook tegenstand te kunnen bieden en zich te bevrijden van de vijandige macht. En zolang de aarde voor het geestelijke dient als een plaats om geheel rijp te worden, zolang er mensen op deze aarde zullen wonen, zolang zal ook het kruisoffer van Jezus Christus voor de mensheid de enige garantie zijn om van elke keten bevrijd te worden, want het is volbracht voor tijd en eeuwigheid. Het zal nooit alleen behoren bij het verleden. Het zal ook nooit alleen uitwerking hebben in de tegenwoordige tijd. Ook alle toekomstige verlossingsperiodes op deze aarde zullen alleen maar succesvol zijn voor de als mens belichaamde zielen onder het teken van het kruis.

En ook in het rijk hierna zal de verlossende kracht van Jezus nog benut kunnen worden. Ook in het hiernamaals moet de goddelijke Verlosser aangeroepen worden, omdat ook dan nog mijn kruisoffer en daardoor dus Ik zelf in Jezus erkend wordt, en dit pas het vrij worden van mijn tegenstander betekent - dat eens moet plaats vinden wil het wezen tot zaligheid komen.

Ik volbracht het verlossingswerk als mens op deze aarde, en deze aardse periode was een bovenmate gezegende tijd waarin zeer veel van het eens gevallen geestelijke de weg terug tot Mij had kunnen betreden. Maar de wil van hen werd niet gedwongen en kan ook nooit gedwongen worden, om welke reden nog talloze scheppingen moeten ontstaan, ofwel, eindeloos vele scheppingsperiodes zullen nog volgen die echter alle in het teken van het verlossingswerk zullen staan - omdat zonder Jezus Christus geen verlossing plaats kan vinden. En mijn erbarmende liefde zal de mensen steeds weer de kennis van het kruisoffer en de aan het kruis verworven genadeschat doen toekomen.

Steeds weer zullen verlichte mensen door mijn geest kunnen worden onderwezen, en steeds weer zullen deze in staat zijn het gehele verband te begrijpen en zodoende ook hun medemensen de betekenis van het verlossingswerk door Jezus Christus, de daad van mijn menswording op aarde en de vergoddelijking van de mens Jezus naar waarheid kunnen uitleggen. En deze kennis zal vanuit de ene periode op aarde naar de volgende worden overgenomen en nooit meer verloren gaan. Want het werk van erbarmen werd volbracht voor alle mensen, voor de mensen uit het verleden, het heden en de toekomst. En geen eens-gevallen-wezen kan tot Mij terugkeren dat zich niet uit vrije wil door Jezus Christus laat verlossen.

Amen

BD.6938

7 oktober 1957

Laat het kruisoffer niet tevergeefs gebracht zijn

Mijn lijden en sterven aan het kruis kan voor u mensen ook nutteloos zijn geweest. Het kruisoffer kan vergeefs gebracht zijn voor u die er niet van onder de indruk bent, voor u die de goddelijke Verlosser Jezus Christus niet erkent en die alleen kennis neemt van de mens Jezus - Hem echter geen goddelijke geestelijke zending toekent en zich bijgevolg buiten degenen plaatst voor wie dat verlossingswerk volbracht werd. U moet zich bewust tot Hem wenden als u deel wilt hebben aan de genaden van het verlossingswerk. De verlossing hangt van uzelf af, ofschoon Ik voor alle mensen aan het kruis gestorven ben.

Maar u mensen beseft niet dat u gebonden bent, dat u zich zonder de verlossing door Jezus Christus nooit in de vrijheid van licht en kracht zult kunnen verheugen, dat u gebonden blijft al zouden eeuwige tijden vergaan. U beseft niet dat de toestand van onvrijheid, van licht- en krachteloosheid nooit op een andere manier kan worden veranderd dan te gaan via Golgotha. En of u ook de goddelijke Verlosser Jezus Christus afwijst, of u ook geen acht slaat op Zijn werk, aan Hem is toch de beslissing hoelang u zich in een onzalige toestand bevindt.

Uw bestaan als mens lijkt weliswaar niet zo arm, en daarom ziet u niet uit naar die Ene, die u een zalig lot kan verschaffen. Maar uw aardse bestaan als mens is niet van lange duur en pas daarna wordt u zich bewust van de kwellingen van een gebonden toestand. Dan is u de levenskracht ontnomen die u als mens bezat,

als u tenminste zelfs niet in de harde materie gekluisterd bent en hierin ook de kwellingen van het gebonden zijn moet voelen. Maar zolang u in bezit bent van het zelfbewustzijn is er steeds nog de mogelijkheid dat u tot Jezus Christus uw Verlosser roept, zij het op deze aarde of in het rijk hierna, als de uiterste duisternis u niet opneemt. Daarom is mijn liefde onophoudelijk bezig uw gedachten te richten op Hem, in wie Ik Mij zelf belichaamd heb om u te verlossen. Steeds weer zal Ik trachten u de daad van Jezus voor ogen te stellen, steeds weer zal Ik er voor zorgen dat er van Zijn verlossingswerk melding wordt gemaakt en u mensen ervan in kennis wordt gesteld, u die nog geheel afzijdig staat van het kruis en die aan alles wat met Jezus Christus in verband staat weinig of helemaal geen betekenis hecht.

Eens wordt ieder van u aangesproken en op Hem attent gemaakt en een ieder van u kan zich in gedachten bezig houden met wat hem over Jezus Christus en Zijn verlossingswerk verkondigd werd, en ieder kan nu naar eigen wil een standpunt ten aanzien van Hem innemen. Maar hoe hij zich instelt is beslissend voor eindeloze tijden of zelfs voor de eeuwigheid. Want hij kan eindeloos lange tijden nog in ellende en gebondenheid vertoeven, maar ook kan hij voor eeuwig vrij zijn en in licht en kracht en zaligheid zijn goddelijke Verlosser danken voor het werk van barmhartige liefde, waarmee voor hem de vrijheid betaald werd en waardoor hij weer zijn oertoestand terug kreeg waarin hij zalig was. Geen mens is van deze beslissing ontheven en ieder mens bereidt zelf zijn toekomstig lot, maar mijn liefde helpt hem voortdurend de juiste beslissing te nemen. Mijn liefde geeft hem steeds weer aanwijzingen, zodat geen mens kan zeggen in onwetendheid gebleven te zijn over dat wat hem verlossing kan brengen.

Doch mijn liefde bepaalt niet uw wil, want vrijwillig hebt u deze onzalige toestand gekozen en vrijwillig moet u weer de verlossing daaruit nastreven. En daarom stelt dan ook de verlossing door Jezus Christus uw vrije wil voorop, anders zou de gehele wereld reeds verlost zijn en niets zich meer in onvrijheid en zwakheid bevinden, daar het verlossingswerk voor alle mensen volbracht is.

Uw wil benut pas de genaden van het verlossingswerk als u zich vrijwillig tot Hem keert die voor u aan kruis is gestorven, als u Mijzelf erkent in Jezus Christus en zodoende zou willen dat Ik voor u gestorven moge zijn. Dan zult u waarlijk uit de toestand van gebondenheid vrij worden en als verlost van deze aarde kunnen scheiden. U zult kunnen binnengaan in dat rijk waar u in licht en kracht nu onbeperkt werken kunt en zalig bent.

Amen

BD.8600

29 augustus 1963

Het verlossingswerk van Jezus was het begin van een nieuwe periode in het werk van terugvoering

Toen de mens Jezus de dood aan het kruis onderging begon een nieuwe periode in het werk van het terugvoeren van mijn schepselen, want tot aan deze tijd bevonden nog alle mensen zich in de geestelijke duisternis die mijn tegenstander over al het gevallen geestelijke had gespreid. Alle mensen waren nog met de oerzonde belast en geen mens kon dichterbij Mij komen, omdat mijn gerechtigheid dit niet toeliet vóór de oerzonde was goedge maakt. Er waren echter al ontelbare mensen over de aarde gegaan. Onder hen waren er ook, die van goede wil waren, maar die vanuit zichzelf geen kracht bezaten om zich van mijn tegenstander te bevrijden, want ze konden allen geen juiste verbinding met Mij tot stand brengen omdat hun de liefde ontbrak.

De eigenliefde beheerste hen als teken dat ze bij mijn tegenstander hoorden. En ze waren ook niet op de hoogte van de reden van hun bestaan op aarde, van hun afval van Mij. Ze waren met algehele blindheid geslagen, echter werelds heel actief en daarom probeerden ze voortdurend zich voordelen te verschaffen ten koste van de medemensen. Ze misten de onbaatzuchtige liefde waardoor ze in een hogere toestand van rijpheid zouden hebben kunnen komen. En die weinige uitzonderingen werden wel hun geestelijke nood gewaar, ze beseften ook wel dat er boven hen een God en Schepper was, maar ze herkenden Mij niet als een God van liefde, integendeel, als een god van wraak en toorn. En de mensen zouden nooit verder kunnen komen in hun geestelijke ontwikkeling. Het zou altijd en eeuwig hetzelfde egocentrische geslacht zijn gebleven dat niet tot een hoger inzicht kon komen zolang de last van de oerzonde op hen drukte. Altijd zou mijn tegenstander de mensen aan de grond hebben gehouden wanneer er niet een Redder zou zijn gekomen ter wille van de weinige die zich ongelukkig voelden en in hun nood riepen om een Redder.

En eens moest ook weer een mogelijkheid worden geschapen een verbinding met Mij tot stand te brengen, die echter dan moest uitgaan naar de Vader. De mensen moesten als kinderen naar de Vader kunnen roepen, terwijl ze tevoren in hun God en Schepper alleen een macht zagen, voor wie zij zich echter niet wilden buigen omdat deze opstand tegen Mij nog in hen zat als gevolg van de vroegere oerzonde. Er moest weer een verhouding van liefde mogelijk zijn tussen de schepselen en Mij, die echter van de kant van de mensen zelf tot stand moest worden gebracht door de bereidwilligheid van dezen om lief te hebben, die echter vóór de kruisdood van Jezus slechts heel zelden een mens bezat en deze dan door mijn tegenstander bovenmate gekweld werd zodat hij bijna wanhoopte over mijn

bestaan. Maar Ik stond hem bij omdat Ik zijn wil kende en nam hem van de aarde.

Het verlossingswerk van Jezus Christus beëindigde nu een tijdperk van de meest verre verwijdering der mensen van Mij. Zijn kruisdood verzoende de oerzonde van alle gevallen wezens en ze kunnen nu in het stadium als mens weer de juiste band met Mij tot stand brengen, wanneer ze zelf met de ondersteuning van Jezus Christus een leven leiden van liefde, wanneer zij van de keten van de tegenstander bevrijd worden door Zijn aan het kruis vergoten bloed en dus in Mij de Vader zien en de liefde hen aanspoort naar Mij te gaan, naar de verbinding die zij eens vrijwillig verbraken en daardoor ongelukkig werden. De dood van Jezus aan het kruis beëindigde een toestand der mensheid zonder hoop. Er begon een nieuw tijdperk waarin de mens alleen maar zijn weg naar Jezus hoefde te nemen, om door Hem weggeleid te worden uit het gebied zonder licht van mijn tegenstander, waarin ook weer de poort naar het lichtrijk was geopend. Het was nu weer mogelijk dat de mens geheel veranderde, dat hij zijn wezen weer vormde tot liefde, dat hij werd wat hij voor zijn afval van Mij geweest is.

De eerste verlostten keerden terug naar Mij. Ik kon hen opnemen in mijn rijk van licht en gelukzaligheid, wat toch nooit mogelijk geweest zou zijn wanneer Jezus de oerschuld niet zou hebben goedgeemaakt door Zijn dood aan het kruis. Want Ik ben als hoogst volmaakt ook rechtvaardig en kon bijgevolg geen schuld doorstrepen waarvoor geen boete zou zijn gedaan. Lange tijden zijn verstreken, waarin de mensen onder de last van de zonde bijna bezwaken. Doch zij zagen hun schuld niet in. En daarom kwamen zij steeds weer in opstand tegen Mij - die zij als Macht niet konden loochenen, maar aan wie zij zich niet in liefde overgaven. Want de liefde hadden ze eens afgewezen en wat ze nu nog hadden was slechts eigenliefde, de verkeerd gerichte liefde die mijn tegenstander op hen had overgedragen. Dus waren ze in hun wezen nog geheel en al een deel van hem. En eerst moest het wezen veranderen, wat pas mogelijk was na de kruisdood van Jezus, die voor hen de wil en de kracht verwierf zich te verheffen en de eigenliefde op te geven. Dit alles waren alleen maar geestelijke processen, want aards-menselijk leefden ze wel in vreugde en welbevinden verder, maar niemand hield rekening met zijn medemensen. Veeleer dacht ieder alleen aan zichzelf en de sterke onderdrukte de zwakke, die zich niet kon verweren omdat mijn tegenstander er plezier in had, al wat door hem in de diepte was gestort, in een ellendige toestand te zien, want hij was zelf zonder enige liefde, maar vol haat en vijandigheid. En zijn wezen weerspiegelde zich ook in het wezen van de mensen. Wie sterk was onderdrukte eveneens de medemensen en kende geen erbarmen, want hij had geen liefde, net als zijn heer - de vorst der duisternis - zonder liefde was.

Maar Jezus trachtte door de liefde de mensen op het juiste pad te brengen. Jezus leefde in liefde en onderrichtte ze en leverde hun het bewijs dat de liefde een kracht was die zelfs de tegenstander overwon en dat alleen maar door de liefde de mensen van hem kunnen worden bevrijd. Zo leefde dus de mens Jezus eerst de mensen een leven in liefde voor, voordat Hij dan zelf het grootste werk van liefde en erbarmen volbracht: zich aan het kruis te offeren voor de zonden van de mensen, opdat deze vrij werden en nu door een juist leven weer kracht en licht verwierven om nu de laatste weg af te leggen naar hun ware vaderland, waarop Jezus door Zijn dood aan het kruis hen was voorgegaan. Die ze nu alleen maar hoefden na te volgen om als verlost binnen te kunnen gaan in mijn rijk, naar Mij in het vaderhuis, terug naar de Vader uit wiens liefde ze waren voortgekomen en in wiens liefde ze nu ook voor eeuwig zullen verblijven.

Amen

BD.8696

10 december 1963

Kennis van Jezus Christus is van de grootste betekenis

En wanneer u steeds weer ophelderingen worden toegestuurd over het werk van verlossing van Jezus Christus, gebeurt dit omdat het geloof eraan onder de mensen nog zwak is of zelden te vinden. Want hun gedachten zijn te zeer op het wereldse gericht en het verlossingswerk is een geestelijk gebeuren dat met een op de wereld gericht verstand niet te bevatten is. Maar slechts vanwege een geestelijk doel zijn de mensen op aarde. En wordt dit geestelijke doel niet vervuld, dan was het leven als mens tevergeefs en valt de ziel weer terug in de diepte, waaruit ze zich in eindeloos lange tijd met Gods hulp heeft omhoog gewerkt. Wanneer het mogelijk is voor de mensen de geestelijke motivatie van het verlossingswerk begrijpelijk te maken, dan is er veel gewonnen, want dan wijzen ze Hem niet meer af, maar proberen ze zich in gedachten in te leven en Zijn aards bestaan te begrijpen.

De mensheid is echter niet erg gewillig en weinig ontvankelijk om geestelijke onderrichtingen op te nemen, tenzij ze door overweldigende gebeurtenissen en pijnlijke voorvallen uit het gewone leven wordt weggerukt en na begint te denken. En daarom kunnen ook zulke noodlottige voorvallen niet achterwege blijven. Maar meestal zullen ze dan wel aan hun God en Schepper denken en zich smekend tot Hem wenden wanneer ze hulp behoeven. En dit is al een voordeel voor de ziel, dat ze tenminste Hem erkent als een Macht die haar heeft geschapen en ook het lot der mensen bepaalt.

En toch is het van de grootste betekenis juiste kennis te verkrijgen over Jezus Christus en Zijn werk van verlossing, omdat de mens altijd te zwak zal blijven een levenswandel naar Gods wil te leiden wanneer hij geen beroep doet op het toevoeren van kracht, die Jezus door Zijn dood aan het kruis heeft verworven en nu als genade voor ieder mens beschikbaar is. Alleen wanneer een mens het geloof in een God opnieuw zeer sterk tot leven zal laten komen door werken van liefde, kan hij van God zelf de toevoer van kracht in ontvangst nemen. Maar heel zeker zal deze mens zich dan ook tot Jezus wenden. Hij zal open staan voor elke onderrichting die hem nu over Hem en Zijn werk van verlossing toekomt en hij zal zich door Hem laten verlossen doordat hij de vergeving van zijn schuld van Hem afsmeekt.

In de laatste tijd voor het einde is dit weten over Jezus echter erg verbleekt. De mensen kennen alleen de zuiver menselijke gebeurtenissen en deze beoordelen ze niet anders dan die van andere mensen met eenzelfde lot, want in hun verduisterde geestelijke toestand ontbreekt hun het weten over alle samenhang. Ze kunnen er zelf geen juiste verklaring voor geven en dus verwijzen ze alles naar het rijk der legenden wat ze over Jezus en Zijn werk van verlossing te weten kwamen.

Dat het om een heel groot geestelijk mysterie gaat, om een daad die diepste geestelijke motivatie heeft en die van de grootste betekenis is voor het zieleheil van de mens, voor zijn gelukzaligheid in het geestelijke rijk die eeuwig geen einde meer zal hebben, dat weten ze niet. En daarom doen ze ook geen moeite daarover de waarheid te weten te komen, maar wijzen ze veeleer alles af en geloven ze niet aan een bestaan van Jezus, of ze schuiven al het weten dat ze over Hem hebben uit hun gedachten terzijde, om er niet door belast te zijn. Maar ze missen daardoor het doel van hun leven. Ze leven alleen met aardse doelen en naar de terugkeer naar God, die alleen maar via Jezus kan plaats hebben, streven ze niet en hun leven op aarde is vergeefs geleefd en kan tot een hernieuwde kluistering in de schepping aarde leiden.

En de tegenstander van God zal steeds deze instelling van de mensen bevorderen. Hij zal alles doen om aan het weten over Jezus en Zijn werk van verlossing helemaal een einde te maken, of hij zal daarover zodanig verkeerde leerstellingen verbreiden dat de mensen vanzelf afvallen en voor zich de weg naar Hem versperren. Maar als gevolg van de grote oerschuld van de vroegere afval van God zijn ze als mens op de aarde. En niet voordat deze oerschuld teniet is gedaan kunnen ze terugkeren naar God, omdat de gerechtigheid van God een genoegdoening eist die juist de mens Jezus heeft gegeven en Hij daarom moet worden erkend als Gods Zoon en Verlosser der wereld, die het de eeuwige

Godheid zelf mogelijk maakte in de menselijke omhulling Jezus te lijden en te sterven voor de zonden van de gehele mensheid.

Amen

Het navolgen van Jezus

BD.4544

18 januari 1949

“Volg Mij na”

Volg Mij na en u zult op aarde al het doel bereiken dat u gesteld is vanaf het allereerste begin. U zult u moeten toeleggen op een leven in liefde dat u heel dicht bij Hem brengt die de eeuwige Liefde zelf is. En als u zich nu mijn leven op aarde voor ogen houdt en u Mij omwille van het werk van verlossing om versterking van uw wil vraagt, zal het voor u ook gemakkelijk zijn in de liefde te leven, want Ik help u en breng u voortdurend in de gelegenheid waarin u uw wil om lief te hebben werkzaam zult kunnen laten worden als u zich daartoe gedrongen voelt.

Mijn leven op aarde bestond alleen in het beoefenen van onbaatzuchtige naastenliefde. En het gevolg was de aaneensluiting van de Vader, de eeuwige Liefde met Mij, zodat Ik over Zijn kracht en macht, over licht en wijsheid kon beschikken als mijn eigendom. Ik was vervuld van Zijn geest, van Zijn kracht en Zijn licht. En dus was Mij alles mogelijk omdat God zelf in Mij werkte. Ik heb als mens het bewijs geleverd dat het geenszins onmogelijk is vol te zijn van de goddelijke geest, dat dus ieder mens in staat is de wonderen en tekens te verrichten die Ik heb verricht, dat de mens zelf zich daartoe kan vormen dat hij, als evenbeeld van God, zich alle krachten dienstbaar kan maken en dus ook alles volbrengen kan wat hij wil.

Volg Mij na. De hele kracht Gods staat u ter beschikking. Hij legt u geen beperking op, Hij geeft onmetelijk en u zult u van al datgene mogen bedienen wat Hij uit wil delen, omdat Hij u liefheeft. Volg Mij na, leef een leven in onbaatzuchtige naastenliefde en u zult volmaakt worden en u voortdurend in de liefde en genade Gods kunnen verheugen. Ik spreek als mens tot u zoals Ik als mens over de aarde ben gegaan, die zich eveneens met inspanning goddelijke kracht moest verwerven door een leven in liefde, die met de eeuwige Godheid ook alleen maar verenigd kon worden door de liefde.

Ik toon u de weg die u alleen maar hoeft op te gaan om dan ook de waarheid van mijn woord in te zien. Laat u door Mij op deze weg zetten, bied geen weerstand. Probeer in liefde werkzaam te zijn en uw kracht zal groter worden en uw wil om lief te hebben gestimuleerd, want de liefde zelf is kracht en als u haar beoefent, stroomt dat wat u geeft weer als kracht naar u terug. Probeer het, laat mijn woorden u in het hart raken, laat u roepen door Mij en volg Mij na. Ik ben de roepende in de woestijn van uw leven. Alles om u heen dreigt te verdorren als u niet met de goddelijke stroom van liefde het droge gebied water geeft, als u niet door de liefde alle goede neigingen en aandriften tot ontplooiing brengt en de kracht in u groter wordt. Laat mijn roep niet ongehoord wegsterven, schenk er aandacht aan en bedenk dat Ik niets onmogelijks van u vraag, want Ik zelf gaf u als mens een voorbeeld van wat de liefde en de wil van een mens in staat is te verrichten. Volg Mij na en u zult gelukkig zijn en blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

Dienen in liefde

BD.8436

11 maart 1963

De correcte levenswandel volstaat niet om rijp te worden

Wanneer u bedenkt dat alleen daden van liefde van invloed zijn voor uw ziel na de dood van uw lichaam en dat al het aardse willen, denken en handelen deze ziel geen enkel voordeel oplevert in het geestelijke rijk, dan zou u waarlijk niet zo onverschillig door het aardse leven gaan. En of u al getrouw uw plichten vervult die het aardse leven van u vraagt, wanneer u ook aards alles doet om voor de mensen een correct leven te leiden, is elke handeling zonder waarde voor datgene wat alleen onvergankelijk is - voor uw ziel - want deze kan geen enkele van de op aarde verworven aardse goederen mee naar boven nemen. Al het aardse weten blijft achter, alle aardse schatten en al het aanzien van de persoon is waardeloos wanneer de ziel, arm aan geestelijke goederen, het rijk hierna betreedt. Alleen geestelijk streven en daden van liefde leveren de ziel geestelijke schatten op die onvergankelijk zijn.

En zo vaak zijn de mensen zich van hun waarde bewust, wanneer ze alleen maar een correcte levenswandel leiden - daar echter altijd alleen hun aardse handelingen of een zekere ordening in hun levensomstandigheden mee bedoelen. En ze denken er niet aan dat het doel van het aardse leven wat anders is dan alleen het lichamelijk welzijn te bevorderen. Ze denken er niet aan dat al het doen

en laten van een mens door de liefde moet worden gedragen, dat de liefde de aandrang om te handelen moet zijn, wil het waarde hebben voor de ziel na de dood van het lichaam. En wanneer u nu let op uzelf of uw omgeving, wat er allemaal gedaan en gesproken wordt, hoe zelden slechts de liefde er aanleiding voor is, dan zult u tegen uzelf moeten zeggen dat alles nutteloos is en voor u alleen maar dient om aardse doeleinden te bereiken. En u zou schrikken als u de armzalige toestand van uw ziel kon gewaarworden als lichamenlijk onbehagen, want u zou dan uw leven lang niet meer blij kunnen zijn. Maar zo duidelijk kan uw ziel zich niet uiten, omdat u dan weer alleen uit egoïsme uw best zou gaan doen om een ander leven te leiden, om maar niet dat onbehagen dagelijks en elk uur te voelen en zo'n streven zou dan eveneens waardeloos zijn. Maar u zou erover moeten nadenken welke waarde al het aards-bereikte voor u heeft, daar u toch zult weten dat uw verblijf op deze aarde niet eeuwig is. U gelooft echter niet aan een voortbestaan van uw ziel en daarom bent u zo lauw en denkt u niet aan uw ziel. U denkt dat het met u gedaan is op het moment van de dood en eens zal het u bitter berouwen de tijd op aarde niet beter benut te hebben. U zult spijt hebben de liefde niet meer te hebben beoefend, wat ieder van u kan doen omdat er een vonkje liefde zwak in hem gloeit dat hij alleen maar hoeft aan te wakkeren. Ieder mens zal ook bij zichzelf de weldaad ervaren van een werk van liefde dat hem van de kant van een medemens wordt betoond. En zo zou hij ook zelf deze weldaad aan zijn naaste kunnen bewijzen en dit zou zeker niet in zijn nadeel zijn. Want de innerlijke voldoening over zijn handelwijze zou hem alleen maar aansporen steeds opnieuw in liefde werkzaam te zijn en zijn eigenliefde zou in dezelfde mate afnemen als de liefde voor de naaste toeneemt.

Geen mens gaat er op achteruit, want wat hij geeft uit liefde zal hij duizendvoudig terug krijgen op aarde of eens in het geestelijke rijk. En dan zal hij uitermate gelukkig zijn, omdat de tijd op aarde waarin hij zichzelf dus moet overwinnen slechts heel kort is, terwijl de ziel in het geestelijke rijk er zich eeuwig over verheugen kan wat ze zich aan rijkdommen heeft verworven op aarde. Onverschillig leven de mensen voort, ijverig in het aards bezig zijn, ijverig in het vermeerderen van aards goed, welke levenskracht dan ook wordt aangewend tot volledig negatief werkzaam zijn, omdat steeds maar alleen waardevolle voorwerpen worden geschapen die vergankelijk zijn. Maar op het onvergankelijke van hun ziel letten ze niet en er gaat geen enkele liefdevolle zorg naar haar uit. Ze moet gebrek lijden en gaat dan in een ellendige toestand het geestelijke rijk binnen, waarin ze alleen maar aantreft wat de liefde haar als mens op aarde heeft opgeleverd. En was zo'n leven zonder liefde, dan is de ziel zonder licht en kracht en gaat ze een smartelijk lot tegemoet, want alleen door werken van liefde kon ze op aarde rijpen.

En daarom zouden de mensen niet moeten zeggen: "Ik doe immers geen kwaad". De mens moet in het leven op aarde goede daden verrichten, uit liefde geboren.

Dan alleen kan hij zonder zelfverwijten binnengaan in het rijk hierna, zelfs wanneer hij nog geen hoge graad van liefde heeft bereikt. Hij zal deze dan zeker kunnen bereiken in het hiernamaals. Alleen eens moet het licht zijn ontstoken, zodat de ziel niet in volledige duisternis het geestelijke rijk betreedt.

Amen

BD.8032

4 november 1961

Wat is liefde? - Verandering van de eigenliefde in naastenliefde

Steeds weer wordt u aangemaand een leven in liefde te leiden, want de liefde is de kracht die u verlost, de liefde is de weg die naar Mij voert. De liefde is mijn oerelement en daarom is diegene innig met Mij verbonden die in de liefde leeft, omdat hij Mij, de Liefde zelf, onherroepelijk tot zich trekt. Wat wil het echter zeggen, een leven in liefde te leiden naar mijn wil?

U moet de eigenliefde die uw wezen is bij uw belichaming als mens, veranderen in onbaatzuchtige naastenliefde. Dat wil zeggen: u moet de verlangende, hebzuchtige liefde, veranderen in onzelfzuchtige, gevende liefde die wil verblijden, die alleen goddelijke liefde genoemd kan worden. Want mijn tegenstander heeft begrepen hoe deze goddelijke liefde in u te veranderen, door het verlangen in u te leggen naar dingen die in strijd zijn met het goddelijke. Hij wist begeerten in u mensen op te wekken, die u probeert te verwezenlijken. Hij heeft u de eigenliefde in het hart gelegd. Deze liefde moet u gedurende de tijd van uw leven op aarde weer trachten te veranderen in de goddelijke, onzelfzuchtige liefde.

U moet dus onbaatzuchtige naastenliefde beoefenen, u moet minder aan uzelf denken en in plaats daarvan u om het lot van uw medemensen bekommeren. U moet mensen verblijden en innige liefde uitstralen, want alleen zo'n liefde is goddelijk. Ze is de liefde die ons weer verbindt voor tijd en eeuwigheid. Daarom moeten de mensen steeds weer op hun aardse opdracht gewezen worden: zich tot liefde te vormen. Mijn geboden van de liefde moeten hun steeds weer worden voorgehouden en tegelijkertijd moet hun gezegd worden welke uitwerking een leven in liefde heeft op de ziel van de mens. Ook moet hun de reden gegeven worden waarom Ik van de mensen liefde verlang. Zij moeten opheldering ontvangen dat ze in de diepte gestort zijn omdat ze mijn liefde afwezen, omdat ze buiten mijn ordening traden, omdat zij zich buiten mijn liefdestroomkring plaatsten en daardoor ook hun wezen totaal veranderden. De mensen moeten er

over onderwezen worden dat de kracht van de liefde ook "leven" garandeert, terwijl zonder liefde het wezen dood is ofschoon het als mens een schijnleven leidt. Ze moeten weten dat zij op de aarde leven om zich het eeuwige leven te verwerven en dat bij dit eeuwige leven een graad van liefde hoort die een bewust bestrijden van de eigenliefde vereist. De mens moet weten dat onder "liefde" die door Mij gewild is, altijd alleen de onzelfzuchtig gevende liefde te verstaan is die verblijden wil. En probeert hij nu dus zijn wezen tot liefde te veranderen, dan zal hij ook spoedig het werkzaam zijn van de goddelijke liefde ervaren. Hij zal alles leren begrijpen, in hem zal het licht worden, hij zal uit de duisternis van geest tevoorschijn treden en tot inzicht komen. Hij zal doordrongen zijn van mijn geest en kunnen onderwijzen, want zijn innerlijk besef stelt hem nu in staat dit op zijn medemens over te dragen, die nu echter ook eerst door werken van liefde tot deze heldere geestelijke toestand gekomen moet zijn om nu eveneens het begrip er voor op te brengen, om de overgedragen kennis te herkennen als waarheid.

De liefde moet dus een heldere geestelijke toestand tot gevolg hebben. Is dit niet het geval, dan zijn het alleen maar woorden die de vervulling van mijn geboden van liefde proberen voor te spiegelen, terwijl het bewijs echter uitblijft. De liefde is het voornaamste, de liefde is het goddelijke, de liefde is het vuur dat onherroepelijk ook licht zal uitstralen. Dus moet er wijsheid te vinden zijn waar ware liefde beoefend wordt zodat het denken van de mens juist is, dat een innerlijk licht in hem ontvlamt en dat hij dan ook wijs zal spreken omdat de geest in hem zich uit - omdat Ik zelf Mij in hem kan openbaren en mijn woorden waarlijk licht en leven zijn en getuigen van de diepste waarheid. Het resultaat van een leven in liefde moet dus te herkennen zijn, want "wie in de liefde blijft die blijft in Mij en Ik in hem". En waar Ik dus zijn kan daar werkt mijn geest en deze uit zich zo dat u waarlijk niet meer twijfelt aan mijn tegenwoordigheid.

Amen

BD.8584

10 en 11 augustus 1963

De liefde tot God wordt bewezen door de liefde tot de naaste

Steeds weer zeg Ik u hetzelfde: Bekommer u om uw naaste in zijn nood. Help hem, ongeacht of hij zich in geestelijke of in lichamelijke nood bevindt. Betoon hem onbaatzuchtige naastenliefde en u vervult uw aardse doel. Want u bewijst Mij pas uw liefde als u uw liefde aan de naaste geeft die uw broeder is. Ik ben de Vader van u allen. Ik verlang naar uw liefde die naar al mijn uit Mij

voortgekomen schepselen moet uitgaan. En uw naaste bevindt zich heel vaak in nood en overwegend zullen het geestelijke noden zijn in welke u hem moet helpen. Want aardse noden gaan voorbij, maar de geestelijke nood blijft bestaan en zal steeds weer hulp vergen, ongeacht of het op aarde is of in het rijk hierna.

De geestelijke nood bestaat voornamelijk in liefdeloosheid en daardoor in een gebrekkige gesteldheid van de ziel, die in het aardse leven toch rijp moet worden door de liefde. Als u nu uw naaste liefde geeft, kan dat wederliefde opwekken en de medemens ertoe brengen zijn wezen te veranderen, zodat hij het u wil nadoen wanneer u hem als voorbeeld het ware leven in liefde voorleeft. Deze hulp is het voornaamste, dat u liefde schenkt - echter ook uw naaste het evangelie voorhoudt, dat wil zeggen: hem ook zijn Schepper en Bewaarder als een God van liefde voorstelt, die de Vader van alle mensen is en ook als Vader aangeroepen wil worden.

U moet uw medemens voortdurend geestelijke kennis proberen te verschaffen en u zult hem helpen zich te voltooien als alles wat u hem aanbiedt in liefde geschiedt. Maar ook in aardse nood moet u zich om uw medemens bekommeren en daardoor zult u eveneens wederliefde opwekken. Want de liefde is zelf kracht en zal nooit zonder uitwerking blijven, tenzij uw naaste nog geheel onder de invloed van mijn tegenstander staat. Dan zal hij u afwijzen en ook geen uitwerking van de liefde ondervinden. En uzelf zult steeds alleen door liefdadigheid uw ziel meer tot rijpheid brengen. Daarom moet elke gelegenheid benut worden waar u in liefde werkzaam kunt zijn. En aan elke nood waarin uw medemens zich bevindt moet aandacht worden geschonken. U mag niet onverschillig aan hem voorbij gaan en hem in benarde omstandigheden alleen laten, want dan bent u zelf liefdeloos. U vervult dan niet uw aardse levensdoel dat alleen daarin bestaat dat u weer uw oerwezen aanneemt, dat u tot de liefde wordt die u was in het allereerste begin.

Altijd zal het gebod van de liefde het eerste en voornaamste zijn en steeds moet het evangelie aan de mensen verkondigd worden, dat onderwijst in de liefde tot God en de naaste. U zult echter Mijzelf nooit liefde kunnen schenken als u geen oog hebt voor uw naaste, al bent u nog zo vervuld van hevige emoties. De ware liefde tot Mij kan alleen tot uitdrukking komen door voor uw naaste in liefde werkzaam te zijn en hierdoor bewijst u ook uw liefde voor Mij. Wie echter in de liefde tot de naaste lauw en onverschillig is, die zal ook nooit ware liefde voor Mij voelen. Want hoe kan een mens Mij liefhebben Die hij niet ziet, als hij niet om zijn broeders denkt die hij wel ziet?

In de eindtijd is de liefde onder de mensen bekoeld en daarom zijn zij ook ver van Mij verwijderd. Want Ik, als de eeuwige Liefde, kan Me alleen door de liefde met een mens verbinden. En daarom is ook de geestelijke nood zo groot,

want liefdeloos zijn betekent ook ongelovig, onwetend en krachteloos te zijn. Het betekent verder, zich nog in de macht te bevinden van hem die zonder enige liefde is en ook de mensen steeds wil verhinderen in liefde werkzaam te zijn, die uw verderf wil doordat hij u ver houdt van Mij. En hem moet u weerstaan. U moet trachten tot Mij te komen en u zult dat alleen bereiken door werkzaam te zijn in liefde. En daarom zeg Ik: "Wat u voor de geringste van mijn broeders doet, dat hebt u voor Mij gedaan". Ik zelf waardeer uw liefde tot de naaste als liefde tot Mij.

Hoe zou u anders uw liefde tot Mij kunnen bewijzen? Als u gelooft dat Ik als Vader al mijn kinderen liefde schenk, dan moet u Mij ook als kinderen mijn liefde beantwoorden en dan weet u ook dat u mensen allen door Mij als kinderen wordt beschouwd, dat u allen hetzelfde bent - van Mij uitgegane schepselen - en u moet elkaar liefhebben en op Mij aansturen. U moet echter ook zorg dragen voor elkaar. U moet verhoeden dat de ander schade lijdt, u moet hem helpen in moeilijkheden van allerlei aard, u moet hem bijstaan en gewoon een goede verstandhouding van broeder tot broeder tot stand brengen en dan gezamenlijk toe streven naar uw Vader van eeuwigheid. Dan pas hebt u de liefde voor elkaar die Ik van u mensen verlang, omdat u in uw oersubstantie hetzelfde bent, omdat u uit de goddelijke liefdekracht bent voortgekomen.

En zodra eenmaal de verhouding onder u mensen een andere is geworden, zodra bij al uw denken en handelen de liefde bepalend is, zal uw volmaaktheid ook toenemen. U zult weer worden wat u eens geweest bent: met liefde doorstraalde schepselen die steeds alleen werken voor elkanders gelukzaligheid. Want waar liefde is moet ook een ontvangstation voor deze uitgestraalde liefde zijn, ongeacht of Ik zelf als Oerbron, of u als zenders van mijn liefdekracht de liefde verder straalt. Steeds moet er een vat zijn waarin u uw liefde kunt laten schijnen. En zo zal op aarde de medemens dit vat zijn, de naaste, aan wie u de liefde geeft die uzelf van Mij ontvangt. Want u kunt niets geven wat u niet tevoren van Mij ontvangen zou hebben. Ik voed de liefdesvonk in u doordat mijn liefde steeds meer bij u naar binnen straalt en u tot werken van liefde aanzet. En dit werkzaam zijn zal weer geschieden ten gunste van uw naaste, want u wordt aangespoord onafgebroken in liefde werkzaam te zijn - zodra mijn liefde eenmaal bij u naar binnen kan stralen.

En uw liefdadigheid tegenover uw naaste bewijst Mij dat u mijn liefde in u laat binnenstralen, dat u uw harten opent en Mij en mijn liefde toegang verleent. Ze bewijst Mij dat u Mij weer in liefde bent toegedaan, anders hield u uw harten voor Mij gesloten en zou Ik niet in u kunnen werken. En altijd zult u tot voltooiing komen als u uw eigen leven niet slechts eenzijdig leidt maar steeds aan uw medemens denkt, als u zich om zijn lichamelijk en geestelijk lot bekommert, als u probeert hem op de weg naar Mij te leiden en u hem ook

bijstaat in aardse nood als hij naar u toekomt en u om hulp vraagt. U leeft tesamen met het doel wederzijds te rijpen en steeds zal u gelegenheid gegeven worden waar u in dienende liefde werkzaam kunt zijn. U moet alleen van goede wil zijn en u laten leiden, steeds toegewijd aan Mij, uw God en Schepper die door u als Vader wordt erkend en die u de liefde van een kind toedraagt. Dan zult u elkaar liefhebben als broeders en goed zijn voor elkaar. Dan wordt uw ziel op aarde rijp en ze zal het doel bereiken. Ze zal zich door de liefde verenigen met Mij, de eeuwige Liefde, en nu voor eeuwig zalig zijn.

Amen

BD.8711

30 december 1963

De band van de liefde moet allen verbinden zonder onderscheid

Wat u tot volmaaktheid brengt is altijd alleen de liefde. En deze liefde moet diep in uw hart ontbranden. Ze moet uw hele wezen vervullen en u aansporen tot al uw willen en handelen, dan komt u steeds dichterbij uw volmaaktheid en dan zult u ook kunnen zeggen, u bent wedergeboren, want u hebt uw wezen weer veranderd tot uw oerwezen. Maar hoe weinig mensen bereiken op aarde nog deze hoge graad van liefde. Ik neem echter hun wil al aan als een bewijs van liefde, de wil om bij Mij te komen, het verlangen naar mijn tegenwoordigheid, dat altijd al een bewijs van de liefde voor Mij is.

U mensen zult deze vurige liefde voor Mij en al wat geschapen is, die u al op aarde vergoddelijkt, niet kunnen opbrengen. U leeft in een wereld die zonder enige liefde is en dat heeft ook zijn uitwerking op diegenen die zelf bereid zijn lief te hebben, maar door steeds terugkerende liefdeloosheid innerlijk geremd zijn om in liefde werkzaam te zijn, dat echter wederliefde zou opwekken. En toch zult u zich deze arbeid aan de ziel moeten voornemen. U zult moeten liefhebben, ook daar waar u gehaat wordt en u zult uzelf dan ook overwinnen en tot steeds grotere liefde in staat zijn. En u zult het kunnen geloven, dit is mogelijk wanneer u Mij zelf maar steeds innig vraagt om toezending van kracht indien u zelf te zwak bent.

Van iets goeds en moois houden is geen bijzondere verdienste. Maar een mens liefde betonen die u niet goed behandelt of met veel gebreken en fouten is behept, is heel wat moeilijker, maar ook veel verdienstelijker en dan zal uw graad van liefde ook hoger worden in u en u zult Mij, als de eeuwige Liefde, steeds meer naderen. En om dat te kunnen zult u zelf zich moeten openen voor mijn straal van

liefde. U zult Mij moeten vragen dat Ik uw hart verzacht, dat Ik zelf in u zal werken zodra u mensen ontmoet die u niet welgezend zijn of u niet sympathiek voorkomen. Denk er aan dat alle mensen mijn schepselen zijn, dat Ik alle mensen wil terugwinnen als mijn kinderen, dat u allen dezelfde Vader hebt, dat lang niet alle mensen al dezelfde graad van liefde hebben bereikt die ze op aarde moeten en kunnen bereiken. Maar de band van de liefde moet u allen verbinden, want door de liefde alleen helpt u ook die nog weinig gerijpte mensen tot een hogere graad van hun voltooiing te komen. Want geen straal van liefde die u uitzendt, zal zonder uitwerking zijn. Deze zal steeds een weldadige invloed hebben op de ziel die nog door dichte omhulsels is omgeven.

U kunt het, zulke mensen liefde betonen die nog lang te worstelen en te strijden hebben, tot ze geestelijk rijp worden, wanneer u alleen maar aan de armzalige staat van hun ziel denkt, en wanneer u, zodra u zo'n mens ontmoet, dadelijk aan Mij denkt en de uitstraling van mijn liefde die te allen tijde bereid is en door uw hart wil worden opgevangen. Dus slechts een kleine roep naar Mij in Jezus is voldoende, dat Ik u ook toestraal en dat u dan ook in staat bent om in liefde te handelen tegenover uw medemensen, die Ik u ook niet zonder reden op uw pad stuur, want zowel hij als ook u zelf zullen bij zulke ontmoetingen, die u innerlijk tegenstaan, rijper moeten worden.

Nooit zult u uw eigen welzijn voorop mogen stellen, nooit zult u moeten vragen of zulke ontmoetingen voor uzelf nuttig zijn, veeleer zult u meer op de toestand van de ander moeten letten en hem trachten te helpen, want zou Ik wel iets over u laten komen wat voor uw ziel schadelijk zou zijn? De liefde moet steeds helderder in u opvlammen en van Mij uit stroomt mijn straal van liefde u steeds toe. Wanneer u echter denkt een menselijke ontmoeting aards te beoordelen en aardse voorbereidingen treft ze verre van u te houden, dan handelt u op dit moment niet vanuit het contact met Mij en zult u ook geen hulp van mijn kant kunnen verwachten.

Alles wat u overkomt in het aardse leven, komt alleen over u met het doel dat uw ziel tot volle ontwikkeling komt. En dit zult u niet uit de weg moeten gaan, maar het hoofd bieden door gebruik te maken van mijn kracht en u zult zowel voor uzelf als ook voor de medemens rijke zegen kunnen boeken. De liefde in u zult u waarlijk tot een hoge graad kunnen ontwikkelen wanneer u maar in gedachten Mij aanroept en Mij vraagt om toezending van kracht, dus om de aanstraling van mijn liefde, en u zich openstelt om die te ontvangen. En dat stelt dus ook voorop dat u Mij niet uit uw gedachten zult weglaten. En dit is de sleutel, het is de enige verklaring, dat u nog op aarde voltooid wordt. Want zodra uw gedachten Mij voortdurend omvatten, moet de krachtstroom van mijn liefde u ook voortdurend treffen en dan kan Ik ook steeds bij u aanwezig zijn. Mijn tegenwoordigheid echter bewijst u de vereniging met Mij, die altijd alleen maar door de liefde tot

stand wordt gebracht. Liefde zou dus op aarde totaal kunnen vergoddelijken, maar daar u haar zelden tot een hoge graad zult kunnen ontwikkelen, zult u ook moeten lijden en door leed het omhulsel van de ziel tot smelten brengen. Maar hoe het ook over u komt, het is alles weloverwogen en zal allemaal alleen voor uw bestwil zijn, zodra u gewillig bent naar Mij terug te keren en de definitieve vereniging met Mij aan te gaan die u een eeuwig leven in gelukzaligheid waarborgt.

Amen

BD.4357

28 en 29 juni 1948

Het door God gezegende huwelijk

In liefde moet u elkaar vinden, anders kan een verbond door Mij niet gezegend worden. Het huwelijk is een samenzijn, een samenleven in innigste harmonie. Het huwelijk is een staat die niet wetmatig tot stand kan worden gebracht maar steeds een diepe onbaatzuchtige liefde als voorwaarde heeft, maar die als ze eenmaal in het hart ontvlamd is nimmermeer uitgedoofd kan worden. Want de ware liefde verbindt de harten en is geen liefde die alleen lichamelijke in de lust van de zinnen haar vervulling zoekt, het is daarom geen begerende liefde. Een gedurig gevende, gelukkig willen makende liefde is het fundament van een echtvereniging die door Mij gezegend is.

Het huwelijk is een innige gemeenschap van twee mensen wier harten een reine liefde voor elkaar voelen. Zo'n huwelijk is onontbindbaar omdat echte liefde nooit vergaan kan. En dit huwelijk wordt gesloten zodra twee mensen zich bij Mij aanbevelen opdat Ik hun verbond zegene. Dan gelden zij voor Mij als man en vrouw en moeten samen blijven tot de dood hen scheidt. Wie dus zo'n huwelijk aangegaan is, zal zich ook steeds bij de ander behorend voelen, al zouden ook uiterlijke omstandigheden die mensen van elkaar scheiden. Mijn zegen zal op hen rusten omdat het heiligste gevoel dat zijn oorsprong heeft in Mij, de verbinding veroorzaakt heeft die de eerste voorwaarde is voor een door Mij gewilde echtvereniging. Maar de ware liefde is op aarde nog zelden te vinden. Desondanks worden er wel wettelijke huwelijken bevestigd en dat is ook niet tegen mijn wil, omdat het mensengeslacht zich moet voortplanten, omdat talloze zielen ongeduldig wachten op de belichaming in het vlees om hun laatste weg van ontwikkeling in de wereld der materie af te leggen. Dus moet de verbinding van twee mensen in een naar buiten herkenbare vorm gegoten worden die bepaalde wetten, verplichtingen en rechten omvat. Want zonder deze

wetten zouden de mensen te gemakkelijk tegen de door Mij gewilde ordening zondigen en daardoor de juiste opvoeding van de nakomelingen in gevaar brengen, die echter voor de geestelijke ontwikkeling van zeer grote betekenis is. Het huwelijk naar de wettelijke vorm is dus niet tegen mijn wil. Of echter mijn bijzondere zegen daarop rust is afhankelijk van de grootte van de liefde die het echtpaar voor elkaar voelt. Mijn zegen echter is weer doorslaggevend of een huwelijk door Mij of door mensen gesloten is.

Want wordt een huwelijk uit andere motieven gesloten zonder wederzijdse diepe liefde, dan geldt het verbond wel voor de wereld en Ik zal mijn hulp niet weigeren als daarom gevraagd wordt. Het is echter geen huwelijk in de ware betekenis van het woord, waarin Ik mijn welgevallen heb. Het is niet die door Mij gewilde verbinding die door de liefde tot een daad van zaligheid wordt die Ik zegenen zal. Want waar reine liefde is zal steeds het gevende principe overheersend zijn, dus word Ik in zo'n huwelijk nooit uitgeschakeld omdat Ik de Liefde zelf ben. En mijn geest zal de mensen beheersen en in diegenen werkzaam zijn die op deze manier voor Mij gaan staan en als man en vrouw om mijn zegen vragen.

Amen

BD.7149

20 juni 1958

Verantwoordelijkheid van de ouders en de kinderen

In totale onwetendheid begint u uw aardse leven als mens. De ziel is nog door geestelijke duisternis omgeven, daar ze eerst in de toestand van het zelfbewustzijn moet komen, voordat ze er nu ook aan kan beginnen de dichte omhulsels om zich heen op te lossen. Ze kan dit ook al doen zonder een bijzonder weten te hebben ontvangen, want ze kan al in de vroegste jeugd de goede gewaarwordingen en gevoelens in zich op de voorgrond laten komen, ofschoon ze niet volgens een bepaald inzicht handelt. Maar de mens moet zich steeds van zichzelf bewust zijn, daar anders zijn denken en handelen niet beoordeeld zou kunnen worden. Zo'n kind brengt al vroegtijdig de liefdesvonk in zich tot ontplooiing. Het is goed omdat het van binnen uit daartoe wordt aangezet, terwijl daarentegen een ander kind in dezelfde zelfbewustzijnstoestand aan de slechte aandriften in zich toegeeft, ofschoon het 't zwakke gevoel van verkeerd handelen in zich bespeurt. Van inzicht kan in beide gevallen nog geen sprake zijn, maar de liefdesvonk is in ieder mens gelegd. En zo is de aanvankelijke handelwijze bij kinderen alleen verschillend omdat hun zielen

verschillend op het innerlijke aansporen reageren. Maar ieder kind is zich toch ervan bewust of het goed of slecht handelt, zodra het eerst eens zelf het stadium van het zelfbewustzijn heeft bereikt.

En nu wordt het kind dus langzaam ook een weten overgebracht. Het leert ordeningswetten kennen, dat wil zeggen: het wordt hem steeds begrijpelijker en hij zal ook bij zichzelf merken wat een goede of een slechte uitwerking heeft. Het begrip van goed en kwaad wordt hem bijgebracht en wederom zullen nu de opgroeiende mensen verschillend reageren al naargelang ze zelf de vlam van de liefde in zich ontsteken en zich van binnenuit laten beïnvloeden. En in overeenkomst hiermee groeit ook het inzicht, óf de aanvankelijke blindheid van de ziel blijft bestaan. Want het van buitenaf aan de mens toegekomen weten hoeft nog lang geen inzicht te zijn, maar wordt dat pas wanneer de liefde in de mens het weten tot leven brengt. Weliswaar kan het weten het verstand geheel in beslag nemen, maar het blijft dan steeds slechts een schijnlicht dat de kracht niet heeft in de ziel van de mens helderheid te verspreiden en de ziel daarom verder door omhulsels omgeven is. De mens wordt echter ter verantwoording geroepen vanaf het tijdstip waarop hij zich van zichzelf bewust is, waarop hij in zich de stem van het geweten kan vernemen, waarop dus het gevoel voor goed of kwaad in hem is ontwaakt. Dat kan bij het ene kind vroeger, bij het andere later zijn. Maar de voorwaarde is dan ook dat het zich moet verantwoorden voor zijn handelen. Maar steeds wordt er rekening gehouden met de zwakheid van zo'n ziel die vroegtijdig het aardse leven weer op moet geven. Steeds wordt de graad van rijpheid in aanmerking genomen en ook het weten dat de mens tot nu toe toegekomen is. Want volledig inzicht kan niet als maatstaf gelden, daar deze pas door de liefde kan worden verkregen.

Maar de mens wordt beoordeeld in overeenstemming met de liefde en deze kan in ieder mens worden ontstoken en opvlammen. Maar de liefdesvonk kan ook verstikt worden en dat betekent ook altijd slecht denken en handelen. Dat komt tevoorschijn, zodra de mens zich bewust wordt als "wezen" dat zijn wil kan gebruiken. En het zal deze wil gebruiken, passend bij zijn kwade, niet tot liefde genegen ziel. En het zal zich ook voor een hem toegekomen weten afsluiten, dus deze innerlijke kwade aandrift wordt niet door "inzicht" verstikt. Pas wanneer een kind kan worden beïnvloed iets goeds te doen kan deze kwade instinctieve drang verloren gaan en dan kan ook de stem van het geweten zich weer duidelijker uiten.

En daarom rust er een hele grote verantwoording op de ouders, die er alles aan zouden moeten doen in het kind de liefde te wekken. Ze moeten het aansporen behulpzaam te zijn en zo in de kinderen het gevoel van hulpvaardigheid ontwikkelen en al te egoïstische neigingen in hen te verstikken. Want zodra de liefdesvonk maar ontstoken is zal die zich ook uitbreiden en zal de ziel niet meer

in duisternis gehuld zijn. Het zal vanzelf licht worden in het hart. En het denken en handelen van het kind zal nu al een bewust denken en handelen zijn. En dat kan het spoedig ook het licht van het inzicht opleveren, zodra hem nu het overeenkomstige weten wordt overgebracht. Want de liefde is alles. En ieder mens is tot liefde in staat omdat God zelf in ieder mens een vonk heeft gelegd, het aandeel van Hem zelf, om hem uit de toestand van de dood in de toestand van het leven terug te leiden.

Amen

BD.6703

1 december 1956

De een moet de ander dienen - Producten om mee te sjacheren - Beroep

Ieder mens heeft de opdracht zijn medemensen bij te staan, want daarom heb Ik de mensen verschillend bedeed, hun verschillende vermogens verleend, kracht aan hen ongelijk uitgedeeld en ook hun levensomstandigheden zo uiteenlopend vorm gegeven dat een echt samenleven van mensen ook een onderlinge uitwisseling van de ieder ter beschikking staande gaven vereist.

En ieder mens moet dus de ander geven wat hij bezit en die ander ontbreekt. De een moet de ander dienen omdat dit de opdracht van de mens in het aardse leven is: zich door dienende naastenliefde te verlossen. Enerzijds vraag Ik wel onbaatzuchtige naastenliefde, maar deze liefde moet ook gewaardeerd worden en op een passende manier vergolden. En zo kan ook elke beroepsuitoefening bijdragen de zielerijpheid te verkrijgen wanneer de mens zich maar steeds beijvert de medemens naar vermogen te dienen, wanneer hij zijn arbeid in liefde verricht en hij daarmee vreugde zou willen bereiden, wanneer hij niet alleen zijn beroep uitoefent omwille van de vergoeding.

Een samenleven van mensen op deze manier zal steeds zegenrijk zijn en ook een toestand van rust en vrede en een zekere zorgeloosheid garanderen zodra daarbij ook aan Mij wordt gedacht, dus de liefde tot Mij en tot de naaste duidelijk beoefend wordt. Want dan regelt zich ook alles vanzelf omdat de mensen een leven leiden in goddelijke ordening. Maar de mensen zijn nu volledig uit de ordening getreden, want hun denken en streven geldt alleen nog het vermeerderen van aardse goederen en bij wat ze doen ontbreekt meestal de liefde voor de naaste en het laat daarentegen het materiële verlangen sterk naar voren komen. Het is geen onderling dienen meer, maar veel eerder een zichzelf willen verrijken op

kosten van de burenen. En bijna elk beroep heeft op zichzelf beschouwd dit kenmerk dat het alleen maar als kostwinning wordt beschouwd en niet als een helpend gelijktrekken daar waar het de medemens ontbreekt. Elke arbeid van de mens is meer tot een product om mee te sjacheren geworden en zelfs bij de arbeid voor Mij en mijn rijk zal vaak de onbaatzuchtige liefde ontbreken, zelfs deze arbeid wordt vaak alleen als "beroep" beschouwd dat omwille van de verdienste wordt verricht.

En waar het materiële denken en streven de overhand heeft, daar zal geen geestelijke zegen, geen geestelijke vooruitgang te zien zijn en ook daaruit laat het geestelijk dieptepunt zich duidelijk verklaren waarin de mensheid zich in de laatste tijd bevindt. De materie neemt het denken van de mensen in beslag en dus oefent mijn tegenstander zijn hele invloed op hen uit, want de materiële wereld is zijn wereld en elke materie is het ver beneden de mensen staande geestelijke en hier streven de mensen naar. Als ze zich konden losmaken van de materie, dan zou ook de dienende liefde zich uiten. En ook zou er een vreedevolle harmonie op de aarde te zien zijn en zouden de mensen hun eigenlijke opdracht op aarde uitvoeren. Maar de liefde onder de mensen is bekoeld en daarom heeft mijn tegenstander grote invloed en de hebzucht naar materieel bezit wordt steeds groter, hoe dichterbij het einde is. Maar dubbel gezegend zijn de mensen die in onbaatzuchtigheid aan de naaste denken en hem hun kracht ter beschikking stellen. Weliswaar verwerven zij zich geen aardse goederen, maar hun geestelijke rijkdom zal groot zijn en blijven bestaan wanneer al het aardse is vergaan. Want geen mens zal zich nog lang kunnen verheugen op zijn bezit en wee degenen die geen andere dan aardse rijkdom kunnen laten zien. Want hun verlangen naar de materie zal vervuld worden. Ze zullen zelf tot materie worden en eindeloos lange tijd zal vergaan tot ze weer uit hun harde keten worden verlost, waarnaar ze toch in vrije wil streefden en daarom ook volgens hun wil worden bedacht.

Amen

BD.6360

20 september 1955

Sociale lasten - Naasteliefde

Hoe vaak bent u mensen er op aangewezen dat u hulp wordt verleend en hoe vaak is het u mogelijk die te beantwoorden, want geen mens kan alleen op zichzelf steunen, ieder heeft de hulp van zijn medemens nodig zoals ook ieder weer in omstandigheden komt zijn medemens te helpen. Maar het streven van de mensen is er op gericht zich geheel onafhankelijk te maken van zijn naaste en

ook elke hulpverlening van zich af te schuiven. Zij proberen dat wat vrijwillige hulpverlening zou moeten zijn, wettelijk te regelen, en een ieder probeert uit deze regeling weer voor zichzelf het grootst mogelijke voordeel te trekken. Dat, wat als onbaatzuchtige naastenliefde bovenal hoog gewaardeerd zou worden voor de afzonderlijke ziel, wordt veranderd in een onvrijwillige heffing en levert voor de ziel geen enkel voordeel op zolang elke vrijwillige liefdadigheid is uitgeschakeld.

Naar menselijke maatstaf zou op deze manier elke aardse nood van de mensen kunnen worden afgewend. En dit is ook wel het streven van hen die zich verantwoordelijk voelen voor de noodsituatie van de mensen, omdat die niet geheim gehouden kan worden en deze belasten. En zolang de liefdeloosheid heerst onder de mensheid zijn zulke pogingen ook tot zegen, in zoverre dat de mensen niet in ellende ten onder gaan, maar toch kan het lage geestelijke niveau van de mensen daardoor niet worden opgeheven, want daarvoor is een werkzaam zijn in onbaatzuchtige naastenliefde nodig. De mensen moeten geraakt worden door de ellende van de medemens opdat deze liefde in hen ontstoken wordt. Er moet nood zijn onder de mensen, zodanig dat dit een tot liefde bereidwillig mens aanspoort tot liefdadigheid. Hulp kan de mens op elke manier verleend worden door troostende woorden, door liefdevol medeleven of door daadwerkelijke bijstand. Maar in het menselijke leven gaat het in het bijzonder om de overwinning van de materie, om de omzetting van de eigenliefde naar onzelfzuchtige naastenliefde.

De mens moet zich losmaken van wat voor hemzelf begerenswaardig is, om het de medemens te geven die in nood verkeert. Daarom ook is het aardse bezit ongelijk verdeeld, om juist de wil tot geven aan te sporen, omdat dan de mens zelf zich tegelijkertijd kan oefenen in het overwinnen van de materie en omdat hij zichzelf daardoor het grootste geschenk geeft als hij zich bevrijdt van stoffelijk bezit om de nood van de medemens te lenigen. Alleen dat wat vrijwillig wordt weggegeven zal de mens rijkelijk worden vergoed, want alleen de vrije wil bewijst de liefde, terwijl bij de belastingen die de mens moet opbrengen, de liefde geheel ontbreekt, ja deze zelfs eerder het hart van een mens kunnen verharden en hij elke wil tot geven in zich terugdringt, omdat hij gelooft genoeg gedaan te hebben voor het welzijn van de medemens. Maar al zijn de mensen nog zo bezig de economische nood op deze manier te lenigen, toch komt de nood weer in een andere vorm op de mensen toe. Enerzijds hem zelf tot zegen, maar anderzijds om weer het hart van de medemens tot hulpvaardigheid te bewegen, om het te beroeren zodat de liefdesvonk tot ontbranding komt, zodat de liefde onder de mensen niet geheel bekoelt.

En vaak worden juist die mensen door noden van niet materiële aard getroffen wier harten zeer verhard zijn, zodat zij een andere weg moeten inslaan als zij

geholpen willen worden. Van hen wordt de vreugde die ze hebben van hun aardse bezittingen weggenomen. Wat zij niet zelf wilden weggeven om de nood van anderen te lenigen, daar kunnen zij nu zelf niet meer van genieten. De materie verliest nu haar waarde en gezegend is de mens die daar nu op de juiste wijze mee omgaat, die er nu vrijwillig afstand van doet om het aan de noodlijdende medemens te laten toekomen. Gezegend die zich nog in de laatste tijd de liefde van de medemens verwerft door goede daden, want alleen die volgen hem na in de eeuwigheid. Dan was zijn nood niet vruchteloos voor zijn ziel.

Amen

BD.4096

3 augustus 1947

Ernstige aansporing om christelijke naastenliefde te beoefenen

Zie uw zwakheden in en tracht ze uit de weg te ruimen. Word niet ongeduldig als het er om gaat u in de toestand van een ander te verplaatsen en wees begripvol. Krenk de ander niet en neem het gebod van de liefde serieus als de naaste u nodig heeft, hetzij voor daadkrachtige hulp of ook voor woorden die hem opmonteren. Geef geen aanleiding tot onenigheid, tracht veeleer in liefde tot overeenstemming te komen. Neem een voorbeeld aan Mij, die alle mensen met een liefdevol hart tegemoet trad om hen voor Mij te winnen. En zo zult ook u steeds uw best moeten doen het hart van de ander te winnen. U moet niets nalaten wat liefde kan opwekken, want alleen in de liefde kan ook het volledige begrip voor de zwakheden van de naaste tevoorschijn komen. Beproof uzelf aldus onder elkaar. Laat geen gelegenheid onbenut waar u met een liefdevol woord of liefdevol handelen vreugde zult kunnen bereiden, want als u van de naaste het leed op een afstand houdt, als u hem innerlijke vrede schenkt, verricht u waarlijk een christelijke daad van naastenliefde die u zegen zal opleveren, want u sterkt hem daardoor lichamelijk en geestelijk. Hij wordt zelf in een liefdevolle toestand gebracht, hij voelt wederliefde en hij zal niet nalaten zijn liefde werkzaam te laten worden en zijn eigenliefde zal afnemen.

Heb geduld en wees zachtmoedig, vredelievend en deemoedig, en uw leven zal gemakkelijker zijn, want de liefde is het beste wapen tegen vijandigheid en liefde vergeeft en verdraagt, ze geeft en maakt gelukkig, ze verbindt de harten, ze heelt de wonden en zal altijd begrip hebben voor de zwakheden en fouten van de naaste en tenslotte toch overwinnen, want de liefde is kracht die alles bereikt wat ze wil.

Amen

BD.3920

1 november 1946

Het navolgen van Jezus - De levensweg in liefde en zelfverloochening

Wie niet net als Ik zachtmoedig en geduldig is, wie zich niet wat betreft de navolging erin oefent dat hij alle eigenschappen aflegt die passen bij het wezen van mijn tegenstander, wie niet onophoudelijk streeft naar de deugden die hem tot een goddelijk wezen bestempelen, die zal moeilijk het doel bereiken de vereniging met de Vader van eeuwigheid te vinden die in zich pure liefde is en die zich alleen met die schepselen aaneen kan sluiten die aan Hem gelijk tot liefde zijn geworden. Mijn leven op aarde moest u tot voorbeeld dienen, want als mens was Ik aan dezelfde verzoeken blootgesteld als u omdat Ik de weg moest gaan die als enige een ziel naar de volmaaktheid kon leiden.

Net als u moest Ik strijden tegen alle begeerten van het vlees, evenals tegen alle eigenschappen van een niet goddelijk wezen, daar anders mijn levenswandel u niet als voorbeeld kon dienen wanneer Ik, vrij van alle menselijke fouten geboren, de beproeving van mijn wil zou hebben kunnen omzeilen. Ik moest het leven op aarde ten diepste bewust ervaren, dat wil zeggen met betrekking tot dezelfde zonden vanuit het lichaam de mogelijkheid hebben om ze in vrije wil achterwege te laten en alle prikkels daartoe te vermijden. Ik moest tegen vleselijke begeerten strijden en daardoor de ziel in Mij sterk maken en gewillig om zich met Gods geest te verenigen. De zondigheid van de mensen om Me heen stelde mijn liefde en geduld vaak zwaar op de proef. Toch wilde Ik zachtmoedig en van ganser harte deemoedig blijven, mocht Me ook niet ergens op laten voorstaan. En Ik had medelijden met de zwakheid van de medemensen, dat ze geen weerstand boden aan de verzoeken, en mijn liefde nam toe. Ik wilde diegenen helpen die terneer lagen en zelf niet overeind konden komen. Want als zelf mens was Ik op de hoogte van alle zwakheden van een mens en deze kennis versterkte mijn zachtmoedigheid en geduld.

Als zelf mens kon Ik Me altijd verplaatsen in de ziel van degene die zondigde, ofschoon Ik zelf zonder zonde was, hoewel Ik zelf op grond van mijn wil overwinnaar was gebleven bij alle verzoeken van het vlees en van de ziel. Maar Ik ontleende de kracht daartoe aan de liefde. En ieder mens die de liefde beoefent, zal ook de kracht en de wil opbrengen tegen zijn fouten en zwakheden

te strijden en ook hij zal de zege behalen, want de liefde zelf is de kracht. En wie dus in liefde werkzaam is zal ook alle deugden beoefenen die een goddelijk wezen kenmerken: hij zal zachtmoedig en geduldig zijn, barmhartig, vredelievend, deemoedig en rechtvaardig. Want als hij de medemensen liefde geeft is ook zijn denken vol liefde en hij bestrijdt alle zwakheden en fouten met gemak. Volg Mij na, leid een levenswandel net als Ik in liefde en zelfverloochening en u zult u bevrijden van alle zondige begeerten. U zult zelfs niet in zonde vervallen, u zult u aan het wezen van de eeuwige liefde aanpassen en al op aarde de vereniging met haar vinden en u zult zeker uw doel bereiken. En dus zult u ook te allen tijde uw kruis op u moeten nemen, net als Ik, en u zult niet ongeduldig mogen worden, want als u Mij ernstig vraagt om bijstand, help Ik u het te dragen en uw ziel zal zich des te eerder bevrijden van aardse begeerten, hoe gewilliger ze het kruis draagt dat de liefde van de Vader haar heeft opgelegd opdat ze helemaal rijp zal worden.

Volg Mij na en neem mijn levenswandel op aarde als voorbeeld en nooit meer zult u in zonde geraken. U zult u verlossen als gevolg van uw wil en de liefde. U zult vrij worden, oneindig gelukzalige wezens worden, voorzien van alle goddelijke eigenschappen. U zult vol van licht en kracht zijn in het geestelijke rijk en gelukzalig leven in eeuwigheid.

Amen

BD.7563

30 en 31 maart 1960

Naastenliefde

Het zal u altijd tot heil strekken wanneer u zich bekommert om de naaste in zijn nood. U zult dan steeds mijn wil vervullen die in mijn geboden van de liefde tot God en de naaste tot uitdrukking komt. Maar u moet de liefde tot de naaste in vrije wil beoefenen, u moet u van binnenuit gedreven voelen, dan pas ontsteekt u in u de liefdesvonk en dan pas zal uw ziel rijp worden. Al uw denken, spreken en handelen moet door de liefde gedragen zijn wil dit een geestelijke uitwerking hebben, daar u anders alleen aardse plichten nakomt, maar uw ziel daar geen enkel voordeel uit haalt.

Het gaat steeds alleen om de liefde, om de innerlijke drang goed te doen, te helpen waar nood is, gelukkig en blij te maken waar de gelegenheid zich voordoet. Het gaat om het innerlijke wezen van de mens dat in de liefde voor Mij en voor de naaste moet opengaan, dat elke eigenliefde overwint en met de liefde

helemaal is vervuld, zodat nu ook Ik zelf in hem tegenwoordig kan zijn en dus in hem werkzaam kan zijn door mijn geest. Dan kan de mens niet meer anders dan goed zijn en steeds in verbinding met Mij leven, dan kan de aardse wereld hem niet meer bekoren. Integendeel, zijn gedachten zullen steeds in de geestelijke wereld vertoeven omdat de geest in hem al zijn denken en willen bepaalt.

Maar zolang de gedachten van de mens door de wereld in de ban worden gehouden, zal het hem ook niet mogelijk zijn de liefde in hem tot ontplooiing te brengen. Want dan wordt door de wereld altijd nog aanspraak gemaakt op de eigenliefde en deze wordt als eerste vervuld, wat steeds afbreuk doet aan de liefde tot de naaste. En dan moet hem vaak de nood van de medemens duidelijk voor ogen worden gesteld. Hij moet veel ellende zien opdat hij zal worden aangespoord te helpen en dan de liefdesvonk in hem kan worden ontstoken, wanneer hij de zegen van een goede daad bij zichzelf bemerkt. En daarom moet er ook nog veel nood over de wereld komen, omdat de liefde onder de mensen is bekoeld, omdat er geen aandacht wordt geschonken aan de boden van mijn liefde en omdat daarom ook de geestelijke nood heel groot is, die alleen door de liefde kan worden opgeheven.

Liefdeloosheid van de mensen is geestelijke nood en heeft ook altijd aardse nood tot gevolg, om welke reden deze in de eindtijd nog groter zal worden om toch nog de harten van de mensen te raken, zodat in hen erbarmende naastenliefde wordt ontstoken. Maar er zullen nog maar weinig mensen zijn die aan deze geestelijke nood ontkomen, want de eigenliefde krijgt de overhand en dat betekent ook dat de liefde voor de wereld steeds groter wordt, dat de mensen ten prooi vallen aan de materie en in hun streven hiernaar zichzelf hun latere lot scheppen: dat ze zelf weer tot de materie worden die ze al lang geleden hadden overwonnen.

En er is nog maar één uitweg om deze kluistering te ontgaan en deze uitweg is en blijft de liefde. Van het gebod liefde te beoefenen kan ook mijn liefde u niet ontslaan, want de liefde is de eerste wet en zonder liefde kan niemand zalig worden.

Amen

Verandering van wil en wezen

BD.5303

26 januari 1952

Doel van het aardse leven: verandering van wil en wezen

Het vernieuwingsproces moet zich bij u mensen voltrekken, daar u anders ongeschikt bent voor het geestelijke rijk, voor de sferen van het licht. Daarmee wordt bedoeld dat u, zoals u mensen tijdens uw leven op aarde bent, niet de rijpheid hebt die noodzakelijk is voor het verblijf in het lichtrijk. Voorwaarde om door het lichtrijk te worden opgenomen als bewoner is een totaal andere toestand en deze zult u moeten bereiken op aarde, wat heel wel mogelijk is. Het is dus een zeker veranderingsproces waarin u zult moeten worden opgenomen en u zult u er vrijwillig aan moeten onderwerpen.

Onder dwang kan uw wezen niet worden veranderd. U zelf bepaalt dus uw toestand op het einde van uw aardse leven en in overeenstemming met de wil uzelf te veranderen, zal uw ziel het lichaam verlaten, ontvankelijk voor het licht of nog met dichte omhullingen omgeven die geen lichtstraling verdragen. Welke mens is hiervan op de hoogte, welke mens denkt erover na wanneer hij daarvan op de hoogte wordt gebracht en meent het serieus met de verandering van zijn wezen?

Ieder mens moet aan zichzelf werken. Hij moet fouten, zwakheden en ondeugden afleggen en zichzelf opvoeden tot deemoed, zachtmoedigheid, vredelievendheid, geduld, barmhartigheid. Ieder mens moet zich vormen tot liefde om al deze deugden in zich te kunnen verenigen, dan vormt hij zich zo dat hij in het lichtrijk kan worden opgenomen. Dan is zijn wezen vergoddelijkt, dan heeft hij zich aan mijn oerwezen aangepast en het bijgevolg mogelijk gemaakt dat Ik zelf met hem de verbinding kan aangaan, want alles wat ons scheidt is bewust uit de weg geruimd. Het omvormen van zijn wezen was de weg die naar Mij leidde. Hij heeft het doel op aarde bereikt en het laatste zware omhulsel afgelegd zodra hij zijn lichaam zal verlaten om nu als gelukkig geestelijk wezen een eeuwig leven te leiden. Dan begint pas het ware leven. Laat deze woorden in u gaan leven: "Het ware leven begint voor u met het binnengaan in het lichtrijk". Wat er tevoren was, is alleen de ladder geweest, de voorbereidingstijd voor het eigenlijke leven, dat echter in deze voorbereidingstijd moest worden verworven. U mensen bent ijverig en onverdroten bezig voor het aardse leven, want u houdt dit alleen voor belangrijk en u beschouwt het als doel op zichzelf. Maar aan het eigenlijke leven denkt u niet, omdat u niet in een voortleven na de dood gelooft.

Oh, u bent dwazen. Uw levensdoel op aarde is een totaal andere dan alleen voor het lichamelijk welzijn te zorgen. Het wordt u steeds weer gezegd, maar u gelooft er niet in en u stelt u daarom ook niet een verandering van uw wezen ten doel en dat is uw ondergang. Want als u niet geschikt bent het rijk van licht binnen te gaan, maar Ik u ook niet wil en kan vernietigen omdat u uit Mij bent voortgekomen, zult u uw verandering ergens anders moeten voltrekken en dat

kan ook een diepe val betekenen en een langzame positieve ontwikkeling volgens mijn plan van eeuwigheid wanneer de mogelijkheid van een rijpworden in het hiernamaals van u is afgenomen. Eens zult u deze verandering van wezen moeten voltrekken in het stadium als mens, daar kan ook mijn liefde u niet van ontslaan. Maar het stadium als mens is het eindstadium van een ondenkbaar lange ontwikkelingsgang door alle scheppingen van de wereld. Als mens zult u een bewuste verandering van uw wil en wezen ten uitvoer moeten brengen, wil deze ontwikkelingsgang met succes beëindigd zijn met de dood van het aardse lichaam. Uw loopbaan op aarde is dan onherroepelijk ten einde.

In het geestelijke rijk kan echter de ontwikkeling nog doorgaan. In het geestelijke rijk kan de ziel nog tot het inzicht komen van haar ellendige toestand en proberen zich te veranderen, waarbij echter heel veel hulp van lichtwezens of menselijke voorspraak nodig is. Maar het wezen kan ook terugzinken in de diepste diepte, omdat het zich niet doorzag en trachtte te veranderen. Het kan een vreselijk lot op zich moeten nemen om na eindeloos lange tijd weer in het veranderingsproces te worden ingelijfd, waarin het zich opnieuw moet waarmaken.

Amen

BD.765

31 januari 1939

Liefde - Haat

Zie, mijn kind, met open armen kom Ik jou, die door Mij ontvangen wilt worden, tegemoet. De hunkering van je hart zal je mijn liefde te kennen geven, in het verlangen naar Mij zal mijn liefde voor jou zich uiten en dit zal ook de toestand in het hiernamaals zijn, dat je aan een stuk door naar Mij zult verlangen en mijn liefde je aldoor vervulling geeft. Zie, de liefde heb Ik je in het hart gelegd opdat je eens in gelukzaligheid in overvloed zult genieten als je liefde vervulling ten deel valt. Maar Ik heb ook de neiging in je gelegd van het tegendeel, omdat je alleen maar door overwinning van deze drang de toestand van gelukzaligheid kunt verkrijgen en dus moet je streven op aarde juist het bestrijden van haat, het gevoel van liefdeloosheid in de hoogste graad, gelden, want de haat vergiftigt je ziel op zeer verwoestende wijze, de haat vernietigt alles wat de liefde opbouwt.

Met het gevoel van haat in zijn hart kan de mens nooit de volmaaktheid bereiken, want haat is immers een deel van de boze. De haat is zo verderfelijk en drukt de ziel zo onuitsprekelijk terneer. Hij is het ergste kwaad, hij is de vijand van elke goede gezindheid, hij is een ondeugd die al het goede en edele wegdrukt, hij is de

oorsprong van de zonde. Een hart dat ten prooi is gevallen aan de haat is tot geen enkele edele opwelling instaat. Waar haat regeert kan geen deugd worden beoefend. Deemoed, zachtmoedigheid, mildheid en erbarmen, het zijn volledig vreemde begrippen voor het hart dat door haat wordt beheerst, want de mens kent immers nooit de liefde en deze is toch noodzakelijk wil de mens deugdzaam, goed en God welgevallig leven.

Hoe verschrikkelijk de uitwerking van de haat is, zal de mens beseffen in het hiernamaals, hoe verwrongen de ziel is van diegene die in het aardse leven onder invloed van de haat stond. Zouden de mensen toch eens bedenken, dat de vijandige macht volledig gezag over een mensenkind krijgt dat in haat leeft, dat het hem steeds moeilijker wordt zich aan deze macht en de invloed ervan te onttrekken, dat het hem ook steeds zwaarder valt terug te keren tot de liefde en dat er voor zo'n mens van andere zijde geen redding kan komen wanneer hij zich niet serieus inspant zichzelf uit de macht van de boze te bevrijden. Zolang hij zich niet aan deze invloed onttrekt door de vaste wil zich in de liefde te oefenen, is het onnoemelijk moeilijk er vrij van te worden. Het is wel begrijpelijk dat de mens vaak gewoonweg in haatgevoelens wordt gedrongen wanneer hij de liefdeloosheid van andere mensen beziet en nagaat en de onrechtvaardigheid en schijnbaar succesvolle handelwijze van deze gadeslaat, maar hij moet er altijd aan denken dat er een God in de hemel is die elke ongerechtigheid te zijner tijd zal vergelden. Hij moet er ook tegenover stellen, dat Jezus Christus in alle liefde zelfs diegenen vergaf die schuldig waren aan Zijn dood en dat nooit ofte nimmer het wraakgevoel in Hem de overhand kreeg, integendeel, dat Hij steeds alleen maar in algehele liefde het optreden van de mensenkinderen met consideratie en mildheid vergold. De liefde moet immers de haat overwinnen en daarom moeten de kinderen op aarde zich eveneens inspannen het gevoel van haat te verstikken als het zich in de mens begint te roeren, en steeds alleen met liefde te vergelden, ook wanneer de verzoeking te sterk is bitterste haat tegen de onderdrukker van de mensen te voelen. De meeste mensen dwalen, daar zij zichzelf voor uiterst hoogstaand houden en geloven hun macht terecht voelbaar te kennen te moeten geven tegenover de ondergeschikten, maar daar moet de mens niet haten, veeleer in alle liefde de ander willen voorlichten.

Hij moet op de eerste plaats aan zijn eigen ziel denken, die beschermd moet worden tegen het gevaar van haat. Haar worsteling is soms zo onnoemelijk zwaar, maar de overwinning van deze voor de ziel de schadelijkste eigenschap zal tot volmaaktheid leiden, want dan heeft de liefde gezegevierd over de vijand. De haat is onschadelijk gemaakt en moest onder de kracht van de liefde vernietigd worden en de ziel zal dankbaar zijn voor zo'n inspanning, want ze werd verlost van bittere pijn.

Amen

BD.1869

30 maart 1941

Rechtvaardigheidsgevoel - Het veroordelen van de medemens

Het rechtvaardigheidsgevoel moet in de mens aanwezig zijn, daar hij anders geen oordeel kan vellen over een liefdeloos schijnende handelwijze. Wie zichzelf zo verheven voelt dat hij geen tegenspraak duldt omdat hij denkt onfeilbaar te zijn, zal ook nooit rechtvaardig denken, want hij kent de mens niet hetzelfde recht toe als zichzelf. Er is een groot onderscheid te maken tussen de mensen. Wie zichzelf en zijn handelen aan strenge kritiek onderwerpt, zal ook steeds zijn best doen andere mensen rechtvaardig te beoordelen. Maar wie alle fouten alleen bij de medemens zoekt en meent zelf zonder fouten te zijn, die beschouwt elke handelwijze alleen vanuit het standpunt van iemand die overal boven staat en dus is zijn oordeel verkeerd.

Ieder mens kan zich vergissen, ieder mens kan fouten maken. Maar hij moet zichzelf doorzien, dan kan hij tegen zijn fouten strijden en dus edeler worden. Maar wie niet een fout bij zichzelf ziet, streeft ook niet naar volmaaktheid. Als hij liefdeloos handelt, is hij zich daar niet van bewust, hij geeft er zich geen rekenschap van en is niet in staat zijn handelen rechtvaardig te beoordelen. Hij mist het rechtvaardigheidsgevoel, hij zal steeds zijn eigen handelen onaantastbaar vinden, maar de medemens vanwege een kleine fout trachten te kleineren. Het moet de mens duidelijk zijn dat hij niet het recht heeft de medemens een onedele handeling te verwijten zolang hij zelf niet op een moreel hoog peil staat. Hij moet steeds aan zijn eigen onvolmaaktheid denken wanneer hij de medemens diens tekortkoming wil verwijten.

Wie echter de rechtvaardigeidszin in zich draagt, die zal ook niet zo snel oordelen over de medemens. Want hij zal proberen zich in dezelfde situatie te verplaatsen en dan ook begrip hebben voor de zwakheden en fouten van de ander. Om dat te kunnen moet hij ook oprecht zijn, hij moet de dingen zien zoals ze zijn. Hij mag zichzelf niet te hoog aanslaan, de medemens echter niet te laag, want dan zal hij zijn eigen fouten met een andere maatstaf beoordelen dan de fouten van de ander en dat schakelt elk rechtvaardig denken en oordelen uit.

Het is zo onvergelijkelijk waardevol zichzelf streng aan te pakken. De mens blijft zichzelf dan trouw en hij zal niet door eigenliefde de medemens onrecht aandoen doordat hij diens handelwijze onrechtvaardig veroordeelt en zichzelf tegenover hem verheven voelt. En zo moet de mens eerst zichzelf en zijn handelen

beschouwen, voordat hij dat van de medemens bekritiseert en zich tot diens rechter opwerpt.

Amen

BD.3723

21 maart 1946

Het loslaten van aardse goederen

Offer Mij alles op wat u op aarde lief is en in alle overvloed zult u in ontvangst nemen wat mijn liefde u biedt en wat u onvergelijkelijk gelukkig zal maken, reeds op aarde en eens in de eeuwigheid. Als u wilt ontvangen, dan zult u eerst zelf moeten willen geven. Hangt u echter aan aards bezit, dan zijn de goederen van het geestelijke rijk voor u onbereikbaar. Tot aards bezit hoort echter alles wat u aards gelukkig maakt, wat voor u waard is om naar te streven voor uw levensbehoeften. Alles waar u op aarde van houdt wat niet met u mee kan gaan in het geestelijke rijk, zult u Mij graag en vrijwillig moeten opofferen om goederen te ontvangen die onvergankelijk zijn, die u volgen in de eeuwigheid. U offert wel, maar ruilt voor iets onvergankelijk beters in en het is slechts een voorbijgaande scheidingspijn, waarop snel een zalige zekerheid volgt, nu pas de ware goederen te bezitten die waarde hebben voor de eeuwigheid.

En als Ik u dus alles afneem, verlies dan niet de moed. En twijfel niet aan mijn liefde en genade, aan mijn bescherming die Ik u toch nog verleen ofschoon u het niet beseft. Ik neem slechts van u om u des te meer terug te kunnen geven en als u zich vrijwillig losmaakt van datgene wat u lief is, zal ook uw lichaam naar behoefte bedacht worden. Alleen uw hart moet zich losmaken van alles, want de overvloed van mijn genade heeft een plaats nodig die vrij is van elke aards gerichte begeerte. Wat u vrijwillig offert hoeft Ik u niet met geweld af te nemen, maar de scheiding ervan moet worden voltrokken als u wilt toenemen in kracht en genade, in zielerijpheid en in geestelijke schatten die uw rijkdom uitmaken in de eeuwigheid. En dus zult u daaruit ook beseffen dat alleen de liefde Mij ertoe aanzet als Ik van u, mijn gelovigen, afneem wat de aarde toebehoort, omdat Ik u ontvankelijk wil maken voor datgene wat mijn liefde u geestelijk biedt. U zult leren inzien dat Ik niet in alle volheid in u kan werken zolang uw liefde niet Mij alleen, maar ook de goederen van de wereld geldt. En dus is het een genade als Ik probeer u te bevrijden van deze liefde en van u neem wat moeilijk vrijwillig is op te geven.

Offer Mij alles op, probeer uw hart los te maken van al het aardse en u zult de zegen van uw offerbereidheid spoedig bemerken. Want u trekt daardoor Mij zelf tot u - Die nu geen hindernis meer aantref om in alle overvloed in u werkzaam te kunnen zijn. Want er blijft u geen lange tijd meer over om uw aardse begeerten langzaam te kunnen overwinnen. U zult u sneller en daarom ook smartelijker moeten losmaken, maar het zal u steeds tot zegen strekken als u zich buigt voor mijn wil, als u gelaten uw noodlot op u neemt en niet met weemoed terugdenkt aan uw aardse goederen, want hoe makkelijker u zich daarvan kunt losmaken, des te meer is uw hart in staat en gewilliger om geestelijke gaven op te nemen en deze zullen u duizendvoudig schadeloos stellen, want hun echte waarde beseft u pas in het leven in het hiernamaals, als u rijk aan geestelijke goederen hierin binnengaat en ermee zult kunnen werken tot uw eigen gelukzaligheid.

Amen

BD.6286

16 juni 1955

Strijd tegen begeerten en hartstochten

Dood al uw begeerten en u zult rijp worden in de kortst mogelijke tijd. Als u de wil hebt volmaakt te worden, zult u alles moeten overwinnen wat u nog naar beneden, de diepte in trekt. En al deze begeerten en hartstochten kleven u nog aan uit de periode van uw ontwikkeling voordat u mens was en die u daarom op aarde nog veel last bezorgen, omdat door die aandriften en begeerten mijn tegenstander op u inwerkt, die daardoor de terugkeer naar Mij verhinderen wil. Deze driften en begeerten zijn echter een belemmering voor de vereniging met Mij, omdat het niet-goddelijke eigenschappen zijn die een volmaakt wezen niet hebben kan en die daarom eerst overwonnen moeten worden voordat een vereniging met Mij kan plaatsvinden.

De mens moet nu strijden tegen elk verlangen dat de materie betreft, want steeds is daarmee een begeerte verbonden iets te bezitten wat hoort bij het rijk van mijn tegenstander, wat dus dient om de zinnen te bevredigen, het doet er niet toe wat het ook mag zijn. Zodra de lichamelijke zinnen van de mens zich eraan verlustigen, zijn het begeerten die hun vervulling op aardse wijze vinden. Alles wat de mens lichamenlijk welbehagen verschaft behoort daartoe, als het door de mens met alle kracht zelf wordt nagestreefd en er daarom voor geestelijk streven de reden ontbreekt: het besef van de vergankelijkheid van al het aardse.

Maar de mensen worden door Mij ook aards bedacht en dat ook rijkelijk, zodra Ik hun geestelijk streven zie, zodra hun liefde Mij geldt en het nader komen tot Mij hun voornaamste doel is. Dan schenkt mijn liefde hun rijkelijk en ook hun aardse leven zal gezegend zijn en hun alles bieden, omdat het hen niet meer schaadt, omdat het hun zinnen niet kluistert. Zodra echter de begeerte naar aards genot, bezit en vermaak nog sterk is in de mens moet hij daar strijd tegen voeren, want deze begeerten zijn de wapens van mijn tegenstander, die hem dikwijls helpen de overwinning te behalen. Nochtans zal de mens niet ongeschikt worden voor het leven op deze aarde, veeleer zullen zijn krachten groeien, maar hij zal ze anders gebruiken. Hij zal geestelijk willen werken en alleen daarin zijn bevrediging vinden, echter dadelijk verzwakken door zijn blik weer naar de wereld te keren wanneer hij daar iets ziet wat hij graag zou willen bezitten.

Daarom "heeft het hemelrijk geweld nodig en alleen hij die geweld gebruikt, trekt het naar zich toe". De aarde is het rijk van de gevallen geesten, ze is het rijk van mijn tegenstander. Wie daar ernstig over nadent, zal ook weten dat al het begerenswaardige van de materiële wereld altijd alleen maar het voldoen van de tol aan hem vereist en dat, wie deze tol betaalt ook hem zal toebehoren. Hij zal ook weten dat er geen compromissen kunnen bestaan tussen Mij en hem, dat Ik u geheel en al opeis en dat de mens die nog met een oog naar de wereld van mijn tegenstander lonkt, bezwaarlijk met Mij in contact zal komen.

U mag u niet gevangen laten nemen door de wereld. U moet uzelf controleren op de dingen u nog begerenswaardig voorkomen en nu moet u de begeerte ernaar serieus onderdrukken. U mag er niet aan toegeven, maar u mag gerust genieten van wat Ik zelf u schenk. U mag u verheugen over datgene wat u ontvangt zonder het begerig te hebben nagestreefd, u mag u verheugen over datgene wat mijn liefde u geeft, omdat u van Mij bent - omdat u uw levensdoel hebt ingezien en nu bereid bent Mij te dienen.

Maar stel u zich ermee tevreden en onderdruk elke begerigheid die opduikt en zie daarin altijd slechts een val die mijn tegenstander voor u wil zetten om u voor zich terug te winnen. Zonder innerlijke strijd zult u geen overwinnaar over hem worden. Is uw streven echter op Mij gericht, dan hoeft u niet meer te strijden, want dan lokt de wereld u niet meer. Dan is uw verlangen op de hemel gericht, dan heeft de materie de heerschappij over u verloren. Dan leert u haar versmaden, ze moet u dienen omdat u de baas over haar bent geworden.

Amen

BD.8281

24 september 1962

Het gevaar van arrogantie

Wie mijn woord ter harte neemt: "U bent allen zondaars" - zal ook in diepste deemoed blijven. Hij zal niet arrogant zijn en ook geen hard oordeel vellen, want het inzicht zelf nog niet volmaakt te zijn, zal hem er steeds aan laten denken dat hij een zwak mens is die mijn kracht en versterking nodig heeft en hij zal met een deemoedig hart tot Mij komen en Mij erom vragen. Wie daarentegen van zichzelf en zijn eigenwaarde overtuigd is, diens wezen zal hoogmoed verraden, die zal zich boven zijn medemensen verheffen en deze aanmatiging zal zich uiten in geringschatting van anderen, in liefdeloos oordelen en in de mening een hoger weten te bezitten en daardoor ook geen onderrichting meer nodig te hebben, of deze nu van aardse of geestelijke aard is. Steeds zal de arrogante mens geloven dat niveau bereikt te hebben vanwaar hij op de medemensen kan neerkijken.

En de verwaandheid die hem in de diepste diepte liet neerstorten, is waarlijk deel van mijn tegenstander, want hij verhief zich boven Mij, zijn God en Schepper en van de geschapen wezens trok hij een grote schare met zich mee de diepte in. Aan al deze gevallen wezens kleeft nog veel van de arrogante geest wanneer ze als mens hun laatste wilsproef moeten afleggen. En de verwaandheid is een teken van onvolmaaktheid, dat heel bedenkelijk is, waartegen de mens nu moet strijden in het aardse leven, tot hij geheel deemoedig wordt tegenover Mij en zich dan ook tegenover zijn medemens niet groter zal voordoen dan hij is, maar het volste begrip heeft voor diens zwakheden, omdat hij zelf zijn eigen onvolmaaktheid inziet.

Bij een juiste band met Mij hoort echter diepste deemoed en zodra de mens bekent dat hij zondig is en zich als zodanig ziet, zal hij ook tot Jezus Christus zijn toevlucht nemen en Hem smeken hem vrij te maken. De deemoed zal hem met innigheid laten roepen tot Hem en hij zal genade vinden voor Zijn ogen, want "de deemoedige schenk Ik mijn genade". En geen mens kan van zichzelf aannemen dat hij volmaakt is zolang hij op aarde leeft. Hij kan alleen een hogere graad van inzicht bezitten, maar juist dit zal hem steeds deemoediger laten worden, omdat hij de grootte van zijn God en Schepper beseft en de oneindige liefde die deze God en Schepper Zijn schepselen schenkt, die het schepsel wel onuitsprekelijk gelukkig maakt maar hem niet verwaand laat worden.

Arrogantie is steeds nog een teken van gebrekkig inzicht, want de tegenstander probeert het licht te verduisteren. De tegenstander heeft nog vat op de mens wanneer deze overtuigd is van zichzelf en zijn eigenwaarde. U allen hebt nog

erg te strijden tegen dat euvel, want steeds weer zal mijn tegenstander u een verkeerd gevoel van meerderwaardigheid inblazen. Hij zal steeds weer de kunst verstaan een zwakke plek te vinden waar hij in u een gevoel van eigendunk kan wekken. En u moet daarom op uw hoede zijn en elk gevoel van verwaandheid in de kiem trachten te smoren, want altijd moet u eraan denken dat uw Heiland en Verlosser Jezus Christus de weg van de diepste deemoed is gegaan om juist voor uw val door hoogmoed verzoening tot stand te brengen. U moet aan Zijn kwellingen en lijden denken die die verzoening van Hem eiste. En u moet weten dat uw gang over de aarde het gevolg is van die val in de diepte die de hoogmoed veroorzaakt heeft.

De terugkeer naar Mij kan alleen over de weg van de deemoed plaatsvinden en de weg over de aarde moet u dit inzicht brengen dat u zwakke hulpeloze wezens bent die mijn liefdevolle hulp nodig hebben om weer omhoog te klimmen en die Mij steeds maar weer om hulp moeten vragen als ze de weg over de aarde met succes willen afleggen. Wie echter nog een arrogante geest heeft, is nog ver van Mij en zal Mij ook moeilijk vinden. Want in hem kan zich ook niet de ware liefde ontplooiën die de naaste omvat, maar hij zal zich in zijn verwaandheid verre houden van hem die hij liefde moet schenken. En daar een mens alleen maar rijp kan worden door een leven in liefde, zal de arrogante mens geen geestelijke vooruitgang boeken, maar op hetzelfde niveau blijven staan, als hij tenminste niet helemaal wegzinkt omdat mijn tegenstander hem nog gekluisterd houdt.

Strijd daarom tegen deze kwaal en oefen op uzelf scherpe kritiek uit, dan zult u fouten ontdekken die u klein laten worden en u zult afdalen van de troon die u voor uzelf hebt opgericht in het verkeerd taxeren van uw betekenis. Alleen de deemoed zal u rijp laten worden, want dan zult u genaden van Mij ontvangen in overvloed. Ik zal Me zelf over u ontfermen, want in de deemoed komt u dichterbij Mij. En uw gebed tot Mij zal innig en vol overgave zijn en Ik zal uw verzoek inwilligen. Ik zal u naar Mij toe trekken als mijn kinderen, want u hebt u dan definitief afgescheiden van mijn tegenstander - die tot mijn tegenstander werd omdat hij zich verhief boven Hem uit wiens kracht hij was voortgekomen.

Amen

Levend geloof

BD.8289

2 oktober 1962

God vraagt geloof in Zijn overgrote liefde

Het geloof in u in mijn liefde moet sterk zijn om te begrijpen dat alles wat gebeurt goed is voor u en uw zieleheil en dat u niet verloren zult kunnen gaan wanneer u zich berustend voegt in alles wat u overkomt. En al schijnt het nog zo moeilijk - Ik weet wat u in staat bent te dragen en Ik zal u ook bijstaan wanneer u zich vol vertrouwen op mijn hulp verlaat. De verzekering dat u al mijn liefde bezit, moet u zonder vrees uw weg over de aarde laten gaan, want wie zich in mijn liefde geborgen voelt, kan niets gebeuren al wordt hij nog zo zeer van buitenaf in het nauw gebracht. Want Ik ben van alles op de hoogte, Ik ken ook de sterkte van uw geloof en deze alleen bepaalt de grootte van uw nood.

Dat u nu daarvan op de hoogte zult mogen zijn, dat Ik zelf u onderricht en opheldering geef over mijn wezen, dat liefde, wijsheid en macht is, moet u al mijn liefde bewijzen. Want Ik wil u tot een diep geloof voeren, omdat de kracht van het geloof alles zal overwinnen. Dan bestaat er voor u geen angst meer, dan herkent u in Mij steeds uw Vader aan wie u zich als kinderen zult kunnen toevertrouwen en wiens eindeloze liefde alles voor zijn kinderen zal doen om hen te helpen op hun weg over de aarde en ze gelukkig te maken in de eeuwigheid. Het is mijn liefde waarin u zult moeten geloven. Want deze liefde laat u niet vallen. En ze stuurt en leidt u, en ze legt u het aardse noodlot op dat u totale verlossing kan brengen als u het maar wilt. En deze liefde stierf voor u aan het kruis, deze liefde kocht u met haar kruisoffer vrij van de tegenstander die recht had op u omdat u hem eens vrijwillig was gevolgd. De liefde van een vader laat echter zijn kind niet in de handen van zijn vijand en tegenstander, integendeel, ze strijdt om dit kind en redt het uit zijn macht. Deze grote liefde bezit u dus en zo hebt u ook de waarborg dat u eens vrij zult worden uit de macht van diegene die de schuld was van uw val in de diepte.

En wanneer u als mens over de aarde gaat, zult u ook moeten weten dat de liefde van de Vader Zijn kinderen volgt en dat ook u tot diegenen behoort die Zijn liefde vrijkocht en dat ze u terug wil winnen. U zult moeten weten dat ook u uw Vader van eeuwigheid liefde zult moeten schenken opdat Hij u eindeloos gelukkig kan maken, al op aarde en eens in de eeuwigheid. Zult u nu in mijn eindeloze liefde kunnen geloven, dan zult u ook elke vrees en bangheid, elke zwakheid verliezen, omdat u steeds weet dat u niets gebeuren kan tot uw onheil, omdat een liefdevolle Vader Zijn kinderen beschermt tegen alles wat hen zou kunnen schaden. De zekerheid, de liefde van de Vader te bezitten, maakt u vrij en blijmoedig, want u vertrouwt Mij alles toe en twijfelt er niet aan dat Hij u helpt in elke nood.

Een mens die dit diepe geloof bezit, zal zich ook op grond van dit geloof nauw met Mij verbinden en ongewoon werkzaam kunnen zijn bij zijn medemensen

doordat hij hen hulp zal verlenen die soms boven het menselijk kunnen of menselijke kracht uitgaat. Want vanuit de nauwe verbinding met Mij doet hij zelf een beroep op mijn kracht en hij werkt met Mij en Ik door hem. Want mijn liefde kent geen grenzen, maar uw geloof stelt vaak zelf grenzen wanneer het niet sterk genoeg is. En wederom is de sterkte van het geloof een gevolg van een leven in liefde, want de liefde maakt pas het geloof levend, dat wil zeggen: "Wie in de liefde leeft die leeft in Mij en Ik in hem" en dus is er ook geen twijfel in de mens. Hij is zich van mijn tegenwoordigheid bewust en dan weet hij ook dat mijn liefde onbegrensd is en ook de mens onbegrensd kracht schenkt wanneer deze haar weer gebruiken wil om in liefde werkzaam te zijn.

Wie in staat is te geloven in mijn grote eindeloze liefde, heeft dit alleen bereikt omdat hij zelf een leven in liefde leidt en deze heeft ook de laatste wilsproef op aarde doorstaan. Hij is bewust teruggekeerd naar zijn Vader van eeuwigheid, want hij verlangt naar de liefde van de Vader die hem naar zich toe trekt. Maar vaak moet Ik in het leven op aarde de mens door zwaar leed laten gaan opdat hij Mij zal zoeken, opdat hij zich gelovig aan Mij toevertrouwt, Mij om hulp vraagt en in het verlenen van mijn hulp ook mijn liefde herkent. Dan pas schenkt ook de mens Mij de liefde die Ik verlang, die het kind weer met de Vader verenigt. En dan heeft het leven op aarde hem het resultaat opgeleverd met welk doel hij over de aarde gaat: dat hij zich vrijwillig weer verenigt met Mij van wie hij zich eens vrijwillig afscheidde en ongelukkig werd. Maar mijn liefde wil hem eeuwige gelukzaligheid bereiden en eens zal ze ook dit doel bereiken.

Amen

BD.7951
27.7.1961

Geloof

Jullie moeten het geloof in jullie nog veel vaster vormgeven. En dat betekent, dat jullie nog meer in de liefde moeten leven die een levendig geloof voortbrengt. Liefdewerk is een directe verbinding met Mij, met de eeuwige Liefde zelf. En dat moet het voor jullie al begrijpelijk maken, dat jullie, met Mij verbonden, niet meer twijfelen kunnen of zwakgelovig kunnen zijn, omdat Ik zelf dan de waarborg ben dat jullie geloof niet verloren gaat. En zo kan ook de wil om te geloven sterk zijn in jullie, maar jullie moeten dezelfde sterke wil hebben om te werken in liefde. De liefde moet jullie van binnen aansporen tot alle willen en handelen, en dan zal met alle zekerheid ook jullie geloof sterk en onwankelbaar zijn. Jullie zullen eenvoudig niet meer kunnen twijfelen, maar zeker zijn van wat

jullie moeten geloven. En dit geloof vol overtuiging zal jullie gelukkig stemmen en jullie innerlijke rust schenken, want Ik zelf ben jullie dan nabij, omdat jullie Mij door liefdewerken voortdurend naar jullie toe trekken, want: "Wie in de liefde blijft, is in Mij en Ik in hem".

De liefde verbindt ons onlosmakelijk en de liefde brengt een onwankelbaar, levend geloof voort. En wanneer jullie bidden om een sterk geloof, dan moeten jullie tegelijkertijd bidden om een sterkere wil om lief te hebben, en jullie zullen waarachtig ook een sterker geloof bereiken. En als Ik jullie dit steeds weer laat weten, weet dan dat jullie een tijd tegemoet gaan waarin jullie een sterk, onwankelbaar geloof moeten bezitten om stand te kunnen houden tot het einde. Bezitten jullie dit geloof, dan zal jullie waarachtig niets kunnen doen wankelen, wat jullie ook overkomen mag, want dan weten jullie dat Ik jullie help, en dus vertrouwen jullie je vol geloof aan Mij toe. En Ik ben dan ook waarachtig steeds tot hulp bereid. Ik laat jullie niet in lichamelijke of geestelijke nood, want jullie zijn door jullie bereidwilligheid tot liefde, door jullie levenswandel, al de mijnen geworden. Jullie hebben je met Mij verbonden en Ik kan nu voortdurend in en door jullie werken.

Een standvastig geloof is de grootste zekerheid die jullie kunnen bezitten, want deze geeft jullie innerlijke rust en gelatenheid tegenover al het aardse gebeuren, dat Ik te allen tijde van jullie afwenden kan, of zijn uitwerking op jullie kan doen verminderen omdat jullie geloven. En zo moet jullie gebed voortdurend luiden: "Vader, help me dat ik in liefde werk en laat mijn wil om lief te hebben steeds sterker worden". En de wil om lief te hebben zal in gelijke mate toenemen, want liefde garandeert mijn aanwezigheid en mijn aanwezigheid garandeert hulp in iedere nood. Liefde garandeert ook het beseffen van alle samenhang en daarmee ook begrip voor alles, wat wederom alleen tot versterking van het geloof moet bijdragen. De liefde is alles - en hebben jullie de liefde, dan zijn jullie ook vol van kracht uit Mij. En deze kracht stelt jullie ook in staat ongewone dingen uit te voeren wanneer het nodig is, wanneer weer alleen de liefde jullie ertoe aanzet te willen helpen. Dan bezitten jullie het geloof dat bergen verzet en dan zullen jullie niets vrezen, wat er ook over jullie komt. Want dan zijn jullie verbonden met Hem, de Heer over alles die ook de elementen gebieden kan dat ze jullie sparen en die zich ook als jullie Vader wil waarmaken, die Zijn kinderen liefheeft en ze niet wil prijsgeven aan het verderf. Richt deze bede om versterking van het geloof en de wil om lief te hebben dagelijks aan Mij, want dit is een geestelijk verzoek dat Ik ook inwilligen zal omdat de liefde en het geloof nodig zijn voor jullie voleinding.

Amen

BD.7462

24 november 1959

Vrees is gebrek aan geloof

Het is mijn wil dat u niet vreest maar steeds alleen maar gelooft in een liefhebbende en almachtige God en Vader die u niet in uw nood laat. Vrees echter is een gebrek aan geloof. Vrees hebben is onbekendheid met de liefde en almacht van God, Die uw Vader wil zijn. Want zodra u gelooft dat Ik u liefheb zoals een Vader zijn kind liefheeft, kunt u er ook zeker van zijn dat Ik u niets laat overkomen, wat ook de vijand van uw ziel ooit tegen u zal ondernemen. Mijn beschermende vaderhand is steeds bereid in te grijpen wanneer het erom gaat mijn kind redding te brengen in zijn nood. En in nood bent u als u vreest, het zij lichamelijk of geestelijk. U bent in moeilijkheden als u ongerust en moedeloos bent, omdat u niet de geloofskracht bezit dat u niets gebeuren kan zolang u zich tot Mij wendt en Mij vraagt om bescherming en hulp.

Maar ofschoon uw verstand u dat zelf keer op keer zegt, blijft uw hart toch angstig en bedroefd. En dat is het, waar u zelf uitkomst moet bieden doordat u de band met Mij zo innig als mogelijk tot stand brengt. Met Mij, uw Vader van eeuwigheid, die alleen daarop wacht dat u in innig gebed tot Mij komt en Mij uw zorgen toevertrouwt. Deze innige overgave aan Mij verlang Ik om ook uw hart de innerlijke rust te verschaffen die u nog ontbreekt. U moet met al uw verlangens tot Mij komen en op geheel kinderlijke wijze om hulp vragen - en Ik zal u verhoren, omdat Ik u liefheb zoals een Vader zijn kinderen liefheeft. Hoe moeilijk echter valt het u vaak naar Mij toe te komen en met Mij samenspraak te houden. Hoe vaak blijft u ver weg en kwelt u zichzelf met uw zorgen - terwijl het toch zo eenvoudig is ze door Mij te laten dragen en er vrij van te worden.

U hebt een liefhebbende Vader die uw aardse leven graag mooi voor u wil vormgeven - als u maar zelf Hem het recht daartoe geeft door de vanzelfsprekendheid van een innige band met Mij. Wie met Mij verbonden is kent geen nood meer. Maar de moeilijkheden beginnen zodra u de band losmaakt, omdat Ik u geen ketenen aanleg, maar zeer naar uw vrijwillige overgave aan Mij verlang. Dat moet u laten zien door innige liefde en een vertrouwelijk contact, doordat u al uw zorgen aan Mij toevertrouwt en Mij vraagt dat Ik ze van u afneem. Dan hoeft u maar te wachten en het zal gebeuren zoals u het wenst - u zult vrij zijn van alle zorgen. En als u bedreigd wordt door de krachten der duisternis, ook dan hoeft u geen angst te hebben. Want ze kunnen u niets doen zolang uw wil Mij geldt, zolang uw verlangen uitgaat naar Mij en de uiteindelijke vereniging met Mij. Stel uzelf daarom steeds alleen de vraag waar uw innerlijkste verlangen op gericht is. En als dit Mij betreft, dan

kunt u er ook vast op vertrouwen dat ook mijn verlangen naar u, u niet zal opgeven - dat Ik u beschermen zal tegen elke benauwenis, vanwaar die ook komen mag. Eenmaal wil Ik u bezitten en zal daarom niet toelaten dat u voor Mij verloren gaat, zolang u zelf ook Mij als doel hebt en u naar Mij streeft. Daarom is elke zorg en angst onnodig. U bent van Mij en zult voor eeuwig de mijne blijven.

Amen

BD.8503

20 mei 1963

God verlangt een levend geloof

Laat uw geloof in Mij altijd levend zijn, dat wil zeggen: neem geen genoegen met woorden of verzekeringen van mensen maar verbind u heel innig met Mij in gedachten en spreek tot Mij zoals een kind spreekt tot de Vader, eenvoudig en bescheiden en vol kinderlijk vertrouwen. Laat Mij als uw Vriend en Broeder steeds naast u gaan, en alles wat u innerlijk bezig houdt, deel Mij dat mee, steeds Mij om bijstand vragend, dat Ik u mag helpen om nog op aarde tot voltooiing te komen. U moet uw leven niet meer alleen leiden, u moet altijd om mijn nabijheid vragen en die ook voelen, want elke ernstige gedachte trekt Mij naar u toe. En wanneer uzelf de verbinding met Mij tot stand brengt, dan zal u ook altijd kracht toestromen die u weer gebruikt om werken van liefde te verrichten, dus sluit u zich door de liefde steeds inniger bij Mij aan. Wie dus zijn God en Schepper niet uitschakelt uit zijn gedachten, die staat ook elke dag en elk uur onder vaderlijke hoede. Zijn aardse leven zal altijd zo verlopen dat het tot heil is voor zijn ziel. Want wie in gedachten met Mij verbonden is, leidt reeds een geestelijk leven en diens ziel gaat gestaag opwaarts.

Hoeveel mensen echter gaan door het leven zonder aan hun God en Schepper te denken. Alleen wereldse gedachten vervullen hen steeds en angstvallig zorgen ze slechts voor het lichamelijk welzijn. En al noemen zij zich ook christen omdat ze tot een kerkelijke organisatie behoren, toch brengen ze maar bij tijd en wijle de verbinding met Mij tot stand, en deze is niet levend genoeg om hun geestelijk resultaat op te leveren. Er is veel tot uiterlijke vorm geworden wat toch alleen waarde heeft als het wordt verricht in levend geloof, zoals ook het gebed niet is wat het zijn moet: een innige samenspraak van een kind met de Vader. Doch de mensen nemen genoegen met lege woorden die niet uit het hart komen, maar slechts door de mond worden uitgesproken.

Ik echter ben een levende God, voor Mij moet alles echt zijn. En daarom wil Ik ook een levend contact met u, dat echter ook een positieve ontwikkeling garandeert en de ziel tot haar doel voert. Want zou Ik wel een kind verlaten of het karig bedenken - zij het geestelijk of aards - dat zich innig met Mij verbonden heeft, voor wie Ik werkelijk de Vader ben, aan wie het zich onbekommerd toevertrouwt? Waar echter deze innige band ontbreekt, bestaat nog steeds een wijde kloof. Zo iemand zoekt Mij in de verte. Hij spreekt over Mij als over een Wezen dat voor hem onbereikbaar is, dat hij wel ter wille van Zijn macht erkent die hij niet loochenen kan bij het zien van de scheppingen. Die ook Zijn wijsheid accepteert die hem ook door de scheppingen bewezen wordt, die echter niets weet van de liefde van een God die een Vader wil zijn voor ieder schepsel, omdat hij zich niet ernstig bezig houdt met het Wezen dat hem in het leven riep. En zolang Ik voor de mensen alleen de verre God ben, zolang gaan zij zonder geestelijk resultaat door het aardse leven. Want hun ontbreekt de toevoer van kracht om de weg omhoog af te leggen. De kracht waarvoor toch een innige band van het schepsel met Mij nodig is om binnen te kunnen stralen.

Daarom zal ook ieder mens zijn doel bereiken die deze innige verhouding tot Mij tot stand kan brengen, die een levend geloof in Mij kenbaar maakt door een voortdurend verlangen naar mijn tegenwoordigheid. En zo'n verlangen vervul Ik en dan gaat de mens voortaan geen weg meer alleen. Steeds zal Ik hem leiden, steeds zal Ik zijn gedachten richten. En omdat Ik dan ook geen tegenstand ondervind, zal de mens ook geheel in mijn wil opgaan en zich steeds meer voltooien. Waar Ik deze toegang tot het hart van de mens heb gevonden, daar heeft mijn tegenstander zijn macht verloren, ofschoon hij nog alles zal proberen om hem weer voor zich te winnen. Maar mijn kracht die de mens door mijn tegenwoordigheid voortdurend in ontvangst zal nemen, weert hem af.

Laat daarom uw ziel tot leven komen, wat altijd dan gebeurt als Ik zelf op haar kan inwerken, als Ik zelf haar kan aanstralen met de kracht van mijn liefde, en dat maakt u steeds mogelijk door een innige band met Mij. Dan verlangt u naar Mij en dan is ook het gevaar geweken dat de tegenstander bezit van u neemt, die echter voor Mij vlucht en u niet lastig kan vallen zolang Ik bij u aanwezig ben. En u zult spoedig zover komen dat u niets meer onderneemt, dat u geen weg gaat, zonder Mij om mijn zegen gevraagd te hebben. En dan kunt u er ook zeker van zijn dat Ik aan uw zijde ben waarheen u ook gaat, dat Ik u door middel van uw gedachten onderricht en u kracht en licht laat toestromen. Maar dit alles is niet mogelijk als een mens zijn God en Schepper alleen maar met de mond noemt, zonder een innerlijke drang de verbinding met deze God tot stand te brengen. Zijn aardse leven zal hem geen groot geestelijk voordeel opleveren, tenzij hij nog in zijn denken en doen verandert - dat hij Mij leert onderkennen en dan ook vurig in Mij gelooft.

Amen

BD.5726

13 juli 1953

Een sterk geloof - Het navolgen van Jezus

Volg Mij na en u zult een onwrikbaar geloof verwerven. Doch het geloof kan in de mens niet eerder levend worden dan dat hij een leven in liefde leidt, dan dat hij de weg gaat die Ik zelf gegaan ben op aarde, de weg van onbaatzuchtige naastenliefde. U kunt voor uzelf ook wel een verstandelijk geloof verwerven, dat wil zeggen: door met het verstand, door logische gevolgtrekkingen in uzelf overtuigd te worden van Mij als Schepper en Bewaarder, of ook van Hem, die zich voor u aan het kruis liet slaan. U gelooft dan ook, maar kunt met zo'n geloof niet veel beginnen. Het is dan enkel een vaststelling van feiten die weliswaar ook niet bewezen kunnen worden, maar u toch niet meer laten twijfelen. Wat echter is een levend geloof?

Het is een geloof dat leeft en waarvan het leven wordt bewezen of bevestigd door daden van ongewone aard. Een geloof dat zich in staat acht tot iets ongewoons in het vaste bewustzijn het met mijn ondersteuning ook tot stand te brengen. Een levend geloof bewijst zijn kracht, het stelt zonder twijfel mijn hulp voorop, en de mens is in staat door zo'n geloof dingen te volbrengen die als een wonder worden gezien en die toch slechts de uitwerking van een levend geloof zijn. En zo'n geloof is alleen te verkrijgen door een leven van onbaatzuchtige naastenliefde naar mijn voorbeeld op aarde, omdat de liefde de kracht is die alles bewerkstelligt. Wie in de liefde leeft neemt zoveel kracht van Mij in ontvangst dat hij haar op de een of andere manier zou willen laten werken. Door zijn liefdadigheid voelt hij ook mijn tegenwoordigheid, en dit bewustzijn laat hem ook alles wat zijn hart hem ingeeft ten uitvoer brengen.

Liefde en een levend geloof zijn onafscheidelijk. Daarom moet aan de mensen op de eerste plaats de liefde gepredikt worden opdat zij tot dit levend geloof komen. Want het verstandelijk geloof is geen vervanging voor het levend geloof, want het eerste zal falen zodra de mensen geconfronteerd worden met grote nood. Het zal verschrompelen en de mens zal in de ware zin van het woord kleingelovig zijn - misschien zelfs zijn geloof opgeven, omdat hem de kracht van de liefde ontbreekt. Om een vast geloof worstelen en proberen het te bereiken wil zeggen: zich steeds meer te oefenen in liefde, zichzelf te overwinnen en de eigenliefde in onbaatzuchtige naastenliefde te veranderen. Dit

vraagt een strijd tegen alle begeerten, maar deze strijd levert een hoog loon op, want wie een levend geloof heeft, kent geen angst, geen zorgen en geen twijfel meer. Hij voelt zich geborgen in Mij, in wie hij gelooft. Hij voelt zich niet meer eenzaam maar gaat elke stap met Mij - Degene die in hem leeft en alles met hem tot stand brengt. Wie een levend geloof heeft is overwinnaar over leven en dood, want hem staat de kracht uit God ter beschikking. Hij is zo innig met Mij verbonden dat hij zich steeds van mijn kracht bedient en alles volbrengt, omdat hij gelooft.

Amen

Verlangen naar waarheid

BD.8519

5 juni 1963

Waarheid is licht - duisternis een gevolg van liefdeloosheid

Wie zoekt die zal ook vinden, doch nooit zal alleen het verstand kunnen beoordelen wat waarheid en wat dwaling is. Zijn wil om vast te staan in de zuivere waarheid moet uit het diepst van het hart komen, dan zal ook het hart in staat zijn waarheid van dwaling te onderscheiden. Er is heel veel dwaling in de wereld verbreid, zodat wel van een dichte duisternis gesproken kan worden, want alleen de waarheid is licht. En bijna lijkt het als zou de waarheid geen ingang meer kunnen vinden en door de duisternis verslonden worden. Toch zal ze steeds weer doorbreken als een lichtstraal en opheldering brengen aan de mens die vurig naar de waarheid verlangt. Doch zuiver verstandelijk zal ze niet verworven kunnen worden, anders zouden intelligente mensen ook altijd de waarheid moeten bezitten - en voor een minder begaafd mens zou dan elk licht afgesloten zijn. Een andere factor is echter beslissend om in het bezit van de zuivere waarheid te komen.

Het hart moet in staat en bereid zijn lief te hebben, dan wordt het licht in de mens zelf ontstoken en hij zal dan waarheid van dwaling kunnen onderscheiden. Hij zal de waarheid begerig aannemen en elke dwaling afwijzen. Dat de aarde nu in de diepste duisternis ligt heeft zijn grond in de liefdeloze levenswijze van de mensen. De liefdeloosheid is synoniem met de verduistering van de geest. Liefde alleen is het licht dat het helderste inzicht schenkt. Liefde wekt de geestvont in de mens tot leven en liefde straalt het licht van de wijsheid uit. Wie dus een hart dat bereid is liefde te schenken, het zijne noemt, zal ook niet ten prooi vallen aan dwaling. Zijn denken zal naar waarheid zijn, want hij is door de

liefde reeds met Mij verbonden - en dan kan de lichtstraal van mijn liefde zijn hart binnenvallen en hem inzicht verschaffen in alles wat hij begeert te weten.

Ook zal alleen een liefdevol mens er over nadenken of hij juist denkt wanneer hem geestelijke leringen worden aangeboden, of hij de waarheid bezit of in dwaling is vervallen. Want het laat een liefdeloos mens onverschillig of zijn denken juist is of niet. Doch gelukkig zal alleen die mens zijn die de waarheid herkent en aanneemt, want de waarheid maakt hem vrij en geeft ook zijn aardse leven pas de juiste inhoud. Alleen de waarheid zal hem opheldering geven over de zin en het doel van zijn aardse bestaan. De waarheid zal altijd innerlijke vrede schenken en het doel dat hij meent te onderkennen in de waarheid, zal hij nastrevenswaardig achten.

Door de waarheid zal de mens ook nader tot Mijzelf komen. Hij zal Mij herkennen en op Mij aansturen en hij zal elke dwaling als tegen Mij gericht beschouwen, en afwijzen of bestrijden. Ook zijn aardse leven zal hem dan pas nastrevenswaardig voorkomen, als hem een waarheidsgetrouw weten werd overgebracht over elke samenhang en de juiste verhouding van de mens tot God, zijn Schepper en Bewaarder en hij zal op Hem toesnellen in het besef, de gelukzaligheid te bereiken die hij als mens nog niet vermag te ervaren. Het aardse leven zal hem ook dan pas zinvol voorkomen als hij over alles naar waarheid onderwezen is. De duisternis daarentegen kan een mens niet gelukkig maken en elke dwaalleer is geestelijke duisternis die nooit een mens verblijden kan, maar die doorbroken zou moeten worden door een lichtstraal, die een waarheidsgetrouw weten betekent.

Hoe rijk is een mens die naar de waarheid verlangt, want hij zal ze ook onherroepelijk ontvangen, omdat Ik zelf de Waarheid ben en elk verlangen naar Mij vervuld wordt. Maar het is heel moeilijk om in de diepe geestelijke duisternis, waarin de mensen momenteel verkeren, een licht naar binnen te brengen, juist omdat de mensen blind zijn en ook niet meer in staat zijn een lichtstraal te zien. Hun ogen zijn door verblindende lichten verzwakt en kunnen een zachte lichtstraal niet meer onderkennen. En deze schijnlichten jagen zij na en ze komen in steeds diepere duisternis terecht. Ze kunnen echter niet gedwongen worden om een echt licht aan te nemen. Ze moeten in de duisternis met hun gehele hart naar een lichtstraal verlangen, dan zal die ook in hen oplichten en hen zo weldadig beroeren dat zij de duisternis ontvluchten willen. En Ik laat steeds weer het licht naar de aarde stralen en Ik weet, wie naar de waarheid verlangt. En waarlijk, hij zal ze ontvangen, maar het ernstige verlangen ernaar moet eraan voorafgaan.

Doch de wil van ieder mens is vrij. En keert die zich naar het licht, dan zal hij het waarlijk niet hoeven betreuren. Zoekt hij echter de duisternis, dan zal hij

in de duisternis omkomen, want die zal hem altijd alleen maar binnen het bereik van mijn tegenstander voeren, terwijl de waarheid naar Mij leidt - die alleen door de waarheid te bereiken ben. Want de waarheid geeft u mensen een duidelijk beeld van wat u nodig hebt voor uw ziel, zodoende is de waarheid de weg die naar Mij leidt en naar het eeuwige leven. De waarheid is het licht dat van Mij uitstraalt in elk mensenhart die in de liefde leeft en zich met Mij, als de eeuwige Liefde, aaneen wil sluiten. Hij zal zijn doel bereiken en met licht doorstraald terugkeren in zijn vaderhuis.

Amen

BD.7584

23 april 1960

Het serieus onderzoeken van geestelijke goederen met Gods hulp

Geen mens wordt het recht ontzegd voor zichzelf een oordeel te vormen, maar hij moet ook weten dat het verstand alleen geen garantie biedt voor het juiste denken, zelfs al is het verstand nog zo hoog ontwikkeld. Dit geldt in het bijzonder voor het beoordelen van geestelijke kennis waarvoor zich geen bewijzen laten leveren. Of nu die kennis op waarheid berust of niet kan een mens alleen dan beoordelen als hij God zelf om verlichting van zijn denken vraagt, anders is hij niet in staat te onderzoeken of juist te oordelen. Maar ieder mens heeft ook het recht dat af te wijzen wat hij niet kan aanvaarden, aangenomen dat hij van goede wil is en onderzoekt zonder vooringenomen te zijn. Hij moet niet blind geloven maar hij moet overdenken wat van hem gevraagd wordt te geloven. En hij moet daartoe Gods hulp vragen opdat hij door de geest in hem juist wordt onderricht. Dan blijkt er ook een echt verlangen naar de waarheid en dan zal hem ook de waarheid worden aangeboden, en zal hij ze ook als waarheid kunnen onderkennen. Want de mensen worden veel zaken als waarheid aangeboden die elkaar echter tegenspreken en dan ligt het aan de mens zelf, te doorgronden wat waarheid is. Wie echter gelooft daar alleen met zijn verstand achter te komen, kan er zeker van zijn dat hij nog meer verstrikt raakt in misvattingen. Want het verstand wordt beïnvloed door de tegenstander van de waarheid - de vorst der duisternis - die er alles aan doet de mensen van de waarheid af te brengen en hen op dwaalwegen te leiden.

De mens kan zich echter daarvoor behoeden als hij zich tot God zelf wendt, als hij Hem vraagt hem het inzicht van de waarheid te schenken. Daarom kan geen mens het bezwaar opperen dat hij niet in staat is juist te oordelen over waarheid en dwaling. Zodra hij zich met God verbindt, zodra hij Hem om verlichting van

geest vraagt, zal hij gevoelsmatig inzien of hij de hem aangeboden leringen moet aannemen of afwijzen. En hij zal altijd de innerlijke zekerheid hebben dat zijn oordeel juist is, omdat hij weet dat niet hij zelf zijn oordeel heeft gevormd, maar dat God zijn denken verlichtte. Maar er is altijd een goede wil voor nodig om het juiste in te zien en te doen. Een verstandsmens vraagt zich echter niet af wat hem ertoe beweegt het aangebodene aan te nemen of af te wijzen. Bij hem is alleen het verstand werkzaam - dat echter eigen wegen gaat en niet God zelf om raad vraagt, maar zichzelf in staat acht alles te onderzoeken. En hij zal zich vaak vergissen omdat God niet uitgeschakeld wil worden en omdat alleen van Hem de waarheid uitgaat.

Maar het beproeven van geestelijke goederen mag ook niet verzuimd worden omdat de mens zich zogenaamd niet tot een goed oordeel bekwaam voelt. Want eens zal hij verantwoording moeten afleggen en hij zal zich niet op het oordeel van anderen beroepen dat hij zonder na te denken heeft aangenomen omdat dit zo van hem verlangd werd. Hij moet tot een levend geloof komen en dat vereist ook nadenken over dat wat hem onderwezen wordt. Pas een levend geloof heeft bij God waarde. Echter een dood geloof, een vormgeloof is zo goed als geen geloof.

En zo zult u mensen steeds weer de gelegenheid hebben een standpunt in te nemen tegenover de een of andere leer, tegenover geestelijk goed dat u wordt overgebracht. En u zult er goed aan doen u tot God zelf te wenden, want Hij - als de eeuwige Waarheid - zal dan ook de waarheid voor u toegankelijk maken. Hij zal het u dan in 't hart leggen dat u in staat bent u een eigen oordeel te vormen en dat dit oordeel ook volgens de waarheid is. Maar u moet niet alleen op uw eigen kracht vertrouwen. Want zodra God niet tussenbeide kan komen op grond van uw wil, uw gebed, zal een ander ingrijpen en deze bedient zich van uw verstand. En dan zult u zich steeds verder van de waarheid verwijderen, want die ander rust niet voordat hij zijn doel heeft bereikt.

Amen

BD.8733

23 januari 1964

God zelf is de bron van de openbaringen

Steeds weer krijgt u van Mij de verzekering dat u in het bezit van de zuivere waarheid zult kunnen komen als dit maar uw serieuze wil is. Want u zult als zekerheid mogen aannemen dat het Mij goed mogelijk is de waarheid naar de

aarde te sturen omdat Ik daartoe de macht heb. U zult ook mogen geloven dat mijn overgrote liefde Mij ertoe aanspoort u de zuivere waarheid te schenken omdat u alleen door de waarheid het eeuwige leven zult kunnen bereiken. En ofschoon Ik voorwaarden stel die vervuld moeten worden om de waarheid te verkrijgen, zo zal Ik toch ook zelf weten welke mens deze voorwaarden kan en wil vervullen. En dus zal Ik Me het juiste opnamevat uitkiezen, door hetwelk Ik de zuivere waarheid naar de aarde kan sturen. U hoeft dus niet aan elke overdracht uit het geestelijke rijk te twifelen en aannemen dat die met dwaling is doorspekt en u zult ook elke overdracht met mijn hulp kunnen onderzoeken, dat wil zeggen onder het aanroepen van Mij zelf, dat Ik uw geest zal verlichten als u dit onderzoek wilt uitvoeren.

Hoe zou het echter met u mensen zijn gesteld wanneer de mogelijkheid niet zou bestaan dat zuivere onbedorven waarheid naar de aarde kon komen? Zolang u een God erkent die zelf de Waarheid is, zult u ook van deze God de waarheid kunnen wensen en verwachten, omdat Hij een God van liefde, wijsheid en macht is die u terug wil winnen en die ook van alle middelen en wegen op de hoogte is Zijn doel te bereiken en die ook de macht heeft uit te voeren wat liefde en wijsheid besluiten. Maar u mensen zult in Mij moeten geloven, uw God en Schepper die als Vader u met alles wil bedenken wat u nodig hebt om geheel rijp en gelukkig te worden.

En het voornaamste is de waarheid die ieder mens kan en zal ontvangen die ze serieus begeert. Maar wanneer u twijfelt dat de zuivere waarheid u kan worden toegestuurd, wanneer u steeds bevreesd bent voor de inwerking van vijandige krachten, dan ontzegt u Mij waarlijk ook mijn liefde, wijsheid en macht en kent u mijn tegenstander de opperheerschappij toe, die hij wel tegenover de mensen bezit die niet serieus streven naar Mij te komen, die dus hem de macht over zich verlenen. En u zult er voor uzelf duidelijk over moeten zijn of uw verlangen naar de zuivere waarheid diep en innig is. U zult ook moeten weten dat uw verstand niet in staat is alleen een onderzoek in te stellen. U zult het hart moeten laten spreken en dit zal u duidelijk zeggen wat u als waarheid zult mogen aannemen. Want uw verstand kan nog steeds zijn gevuld met verkeerd gedachtengoed dat u niet bereid bent op te offeren. Maar dan zult u ook niet van een ernstig verlangen naar de waarheid kunnen spreken. U zult u volledig vrij moeten maken van het tot nu toe overeenkomstig uw verstand verkregen weten en alleen van Mij zuivere waarheid begeren. En u zult dan waarlijk alles terugkrijgen wat beantwoordt aan de waarheid. Elke samenhang zal u met bijzondere duidelijkheid bewust worden en dan pas voelt u zich gelukkig gestemd dat u in het bezit van de waarheid bent. Er wordt veel geestelijk goed als waarheid verbreed dat de aanspraak daarop niet kan doen gelden en daarom moet ook alles onderzocht worden. Uw verstand alleen is daar echter niet toe in staat, maar zodra u zich innig met Mij verbindt en de waarheid begeert, kan Ik uw verstand verlichten en

dan zult u ook in overeenstemming met de waarheid denken en u zult een juist oordeel kunnen geven. Maar hoe zou het er op de aarde uitzien wanneer het toesturen van de zuivere waarheid van boven niet mogelijk zou zijn? Dan zou Ik van u allen geen verantwoording kunnen vragen. Dan zou de tegenstander alle macht over u hebben en u zou nooit meer de mogelijkheid hebben Mij te vinden, lief te hebben en u met Mij te verenigen. Want dit alles zou verhinderd worden door de vorst der duisternis. Maar mijn licht doorbreekt ook de duisternis, mijn licht straalt van boven neer naar de aarde en in deze lichtschijn mag waarlijk ook ieder mens binnengaan.

Maar licht verspreiden zal steeds alleen de waarheid en daarom zult u ook hiervan steeds zeker kunnen zijn dat Ik, die zelf het Licht ben van eeuwigheid, dit ook uitstraal in de vorm van mijn woord dat zuiverste waarheid is en aan hen wordt toegestuurd die dus serieus de waarheid begeren. Dit is de voorwaarde die Ik stel, want wie de waarheid begeert, begeert Mij zelf, die zal Mij in hem tegenwoordig laten zijn omdat hij dan ook met liefde voor Mij vervuld is, omdat zijn wil op Mij is gericht. Hij tracht de tegenstander, de vorst der duisternis, te ontvluchten en bijgevolg ook alle dwaling waarvan hij inziet dat deze het werkzaam zijn van mijn tegenstander is. Ik zal waarlijk geen mens de waarheid onthouden, want de mens moet weer licht krijgen, tot het helderste inzicht komen en dus in zijn oertoestand binnengaan, waarin hij onmetelijk gelukkig was in het allereerste begin.

Amen

BD.6467

4 februari 1956

De waarheid laat u de volmaaktheid van God inzien

Wat u zult moeten weten om met succes uw geestelijke missie te vervullen, zal u steeds worden toegestuurd zodra u het voor uw geestelijke arbeid denkt te kunnen gebruiken en Mij daarom vraagt. Als Ik u de opdracht geef voor Mij en mijn naam op te komen, mijn leer van liefde te verkondigen en van mijn liefde voor u te getuigen, dan moet ook alles wat u uw medemensen vertelt deze liefde van Mij kenbaar laten worden. U zult altijd in staat moeten zijn mijn goddelijk wezen te onderkennen, dat alle eigenschappen in hoogste volmaaktheid bezit. En nooit mogen twijfels in u boven komen, nooit zult u iets mogen verkondigen wat in u twijfel aan mijn volmaaktheid wekt. Ook iets schijnbaar tegenstrijdigs moet door uw weten kunnen worden uitgelegd, zodat van mijn wezen steeds in alle volmaaktheid getuigenis wordt afgelegd als u uw medemensen onderricht. Doch

dit kan steeds alleen de waarheid tot stand brengen, terwijl elke onjuiste leer een vervorming van mijn wezen zal zijn, een beeld dat Mij niet als volmaakt maar als gebrekkig wezen kenmerkt. En bijgevolg zult u mensen zelf al een onderzoek kunnen doen en zonder bezwaar als vals afwijzen wat in u twijfel wekt aan de volmaaktheid van mijn wezen - wat mijn liefde, mijn wijsheid of mijn almacht twijfelachtig zal laten schijnen.

Ik wil dat u Mij ziet als uw liefdevolste Vader van eeuwigheid, wiens wijsheid niet te overtreffen is en voor wie er geen grenzen bestaan aan Zijn macht. Ik wil het, omdat u alleen een volmaakt wezen zult kunnen liefhebben en omdat Ik uw liefde wil winnen. Daarom zal Ik u mensen altijd een waar licht geven en Ik zal elke dwaalleer zó voor u belichten dat u ze als verkeerd zult kunnen onderkennen, daar het anders eeuwig donker blijft in u en u Mij de liefde onthoudt omdat u Mij niet kent. Daarom dus doe Ik zelf u de waarheid toekomen, omdat ze op aarde nog slechts zelden te vinden is. Daarom kies Ik een manier om zelf u aan te spreken, omdat uit mijn mond eeuwig geen onwaarheid kan komen en omdat u nu niet bang hoeft te zijn dat mijn woord al een vervalsing heeft ondergaan door menselijke wil die door mijn tegenstander beïnvloed kan zijn.

Mijn rechtstreekse woord van boven garandeert u zuiverste waarheid, omdat Ik wil dat de waarheid u wordt overgebracht en omdat Ik waarlijk mijn wil ook kan realiseren. En wie er toch nog aan twijfelt dat Ik u mensen zelf mijn woord stuur, die zal dus dit onderzoek mogen doen of het aan u overgebrachte geestelijke goed een God van liefde, wijsheid en almacht zal laten onderkennen, of het getuigt van een hoogst volmaakt Wezen. En u zult er niets in vinden wat u aanleiding zou kunnen geven tot twijfel. Maar vergelijk nu ook de leerstellingen die u tot nu toe als waarheid hebt gehoord en uitgedragen. En de god die u wordt voorgesteld, zal van veel menselijke zwakheden getuigen. Hij zal zich als straffende, onrechtvaardige en weinig liefdevolle god aan u voorstellen die u wellicht zult vrezen maar niet liefhebben, die u in zijn onvolmaaktheid ook niet als wijs en machtig voorkomt, omdat u nooit de juiste verklaringen gegeven kunnen worden, want deze behoud Ik mezelf voor en Ik deel de waarheid uit waar de grondslag gelegd is in het hart van een mens, dat hij mijn rechtstreekse woord kan vernemen. En wanneer u mensen in een God gelooft, dan zult u ook van de volmaaktheid van Zijn wezen overtuigd moeten zijn. En dit geloof, deze overtuiging, wil Ik u schenken door mijn woord, opdat de waarheid u gelukkig maakt, opdat u Mij nu ook leert liefhebben en het verlangen hebt u met Mij te verbinden. Alleen de zuivere waarheid zal dit verlangen in u laten ontwakken.

Maar Ik wil dat u vrijwillig met Mij contact zoekt. Dus kan Ik dit alleen bereiken door overdracht van de waarheid die u mijn wezen kenbaar laat worden, dat in zich liefde, wijsheid en almacht is in hoogste volmaaktheid.

Amen

BD.9013

12 juli 1956

Welke boodschappen garanderen de waarheid?

Ondanks mijn overgrote liefde kan Ik u nog niet in mijn rijk opnemen zolang u zich tegen het verlossingswerk van Jezus Christus verzet, want daardoor sluit u juist voor uzelf de poort naar het lichtrijk, waarvan alleen Jezus Christus de toegang is. Want u wijst dan met Hem ook Mij zelf af, want Hij en Ik zijn Een. Pas wanneer u begrijpen zult dat Ik, de oneindige Geest van eeuwigheid, in Hem voor u zichtbaar werd, zal mijn liefde u weer gelukkig kunnen maken. Want dan pas erkent u Mij in Hem en de eertijdse zonde van uw afval van Mij kan u nu vergeven worden en u zult uzelf dan ook weer door mijn liefdekracht laten bestralen, zoals voorheen. Dat u mensen juist van dit grote werk van erbarmen door Jezus Christus het begrip ontbreekt, is ook een teken van het aanstaande einde, want wat dat betreft heeft de tegenstander grondig werk verricht. Het is hem gelukt juist over mijn menswording een ondoorzichtige sluier te spreiden, want hij wil verhinderen dat u mensen verlost wordt. Daarom is ook de tijd gekomen waarin aan zijn activiteiten een einde wordt gemaakt.

Overal in de wereld zijn geestelijke stromingen waar te nemen die ver van de waarheid staan, want mijn tegenstander beïnvloedt de mensen vanuit het hiernamaals om ze op een dwaalspoor te brengen. En er zijn veel mensen die aan die boodschappen die vanuit het geestelijke rijk komen geloof schenken. Mijn tegenstander kan echter ook nog in het geestelijke rijk op veel wezens inwerken, en deze trachten nu wederom de onwaarheid te verbreiden en op de mensen over te dragen. En dat zij vaak gelegenheid hebben de mensen van de wijs te brengen is wederom het gevolg daarvan, dat de mensen zich niet rechtstreeks tot Mij zelf wenden om waarheidsgetrouwe opheldering. Daarom kan Ik steeds alleen zeggen: Geloof niet zulke boodschappen waar het verlossingswerk van Jezus Christus niet vooropgesteld wordt. Zij zijn verkeerd, ook al bevatten zij ten dele de waarheid. Want het verlossingswerk van Jezus Christus is van een zo grote betekenis dat u daaraan de geloofwaardigheid van wat u ontvangt kunt nagaan, en uzelf niet tevreden mag stellen met kennis waarvan u niet geheel overtuigd bent, omdat u dan over het meest belangrijke, namelijk over dat wat u het binnengaan in het lichtrijk waarborgt, in onwetendheid wordt gelaten.

Hoe wilt u nu weten en uitmaken wat waarheid is en wat dwaling, als Hij u niet onderricht die alles weet en u ook naar waarheid kan inlichten? Ook de inwerking vanuit het hiernamaals op de mensen van deze aarde kan Ik vanwege de vrije wil van de mensen niet verhinderen. Doch steeds weer geef Ik zelf de mensen de juiste weg aan hoe zij tot de zuivere waarheid kunnen komen. Maar ook dit werken van mijn geest in de mens is pas het gevolg van de voorafgegane verlossing door Jezus Christus. Daarom heeft mijn tegenstander vanuit het hiernamaals grote macht, daar hij steeds weer deze verlossing tegenwerkt en de mensen over het ware wezen van Jezus in onwetendheid laat, omdat hij met alle mogelijke middelen verhinderen wil dat zij de verlossing door Hem nog op aarde vinden. Daarom beïnvloedt hij ook die wezens die zich altijd al verzet hebben tegen de verlossing door Jezus Christus en die nu eveneens valse leren naar de aarde sturen. Dat Ik nu te allen tijde bezig ben door lichtwezens deze misvatting aan het licht te brengen, dat Ik juist door hen de mensen steeds weer de zuivere waarheid doe toekomen, dat gebruikt u als aanleiding om waarheidsgetrouwe ophelderingen met valse leringen te vermengen. En daar het u ontbreekt aan de gave van onderscheid, is het vaak mogelijk dat juiste boodschappen uit het lichtrijk zich temidden van dwaalleren bevinden, wat wederom veel hoorders en lezers doet twifelen aan de geloofwaardigheid van **alle** boodschappen.

Maar dit ene is een zeker teken van valse mededelingen: Dat mijn menswording in Jezus Christus en mijn verlossingswerk niet genoemd of zelfs helemaal ontkend wordt. Daaraan kunt u altijd de waarheid toetsen. Want een waarachtig geestelijk ontwaakte mens weet ook hoe hij zulke mededelingen moet inschatten. Want juist door deze mededelingen worden de mensen bewust op een dwaalspoor geleid en dan is ook de waarde van de boodschappen van mijn lichtwezens gedaald - die geen ingang konden vinden omdat er bij de mensen geen verlangen naar de zuivere waarheid voorhanden was. Want dan zou voor hen ook waarlijk het verlossingswerk van Jezus Christus begrijpelijk uitgelegd zijn en dan zou het werk van mijn tegenstander uitgeschakeld zijn. Want de fout ligt bij de mens zelf die aan **alle** boodschappen uit het geestelijke rijk geloof schenkt, alleen maar omdat het van daar is uitgegaan. Maar hij weet niet dat de tegenstander ook daar nog zijn macht kan ontplooien, en dat enkel de wil van de mens om voor dwaling behoed te worden, hem tegenwerkt. In dat geval kan hij geen valse boodschappen overbrengen, want het verlangen naar de zuivere waarheid garandeert ook de ontvangst ervan.

En dit zult u moeten weten, dan kunt u zich met een gerust hart overgeven aan de woorden die de geest uit Mij u overbrengt. Want Ik ben de eeuwige Waarheid en van Mij kan dus alleen zuivere waarheid uitgaan. Deze is echter door het kenmerk van het verlossingswerk van Jezus Christus gekarakteriseerd, en alleen wie daarin gelooft zal zich voor eeuwig niet meer kunnen vergissen. Want voor

hem heeft de eeuwige Waarheid zelf zich ontsloten. Ze heeft zich aan hem geopenbaard en hem in de waarheid binnengeleid, zoals het u beloofd is.

Amen

BD.6252

7 mei 1955

De opdracht, waarheid te verbreiden, stelt het ontvangen van waarheid door God voorop

U zult in mijn naam moeten spreken voor Mij en mijn rijk. U zult de mensen hetzelfde moeten overbrengen wat Ik zelf tot u zou spreken als Ik zichtbaar onder u was. U zult ze volgens de waarheid moeten onderrichten zoals Ik zelf dit heb gedaan ten tijde van mijn leven op aarde.

Wanneer Ik u deze opdracht geef, dan moet Ik u tegelijkertijd de mogelijkheid verschaffen deze opdracht uit te voeren. En wanneer Ik verlang dat u de mensen de waarheid zult moeten doen toekomen, dan moet Ik u zelf ook de waarheid geven opdat u nu in mijn wil zult kunnen werken voor Mij en mijn rijk. Maar daarom zult u er ook zeker van kunnen zijn dat datgene wat Ik u geef de volle waarheid is, daar Ik anders niet die eisen aan u kon stellen om in mijn naam het evangelie te verkondigen. En zo zult u zich met een gerust hart als mijn werktuigen kunnen voelen. U zult met algehele zekerheid datgene kunnen weergeven wat u van Mij ontvangt door de geest, u zult met overtuiging kunnen opkomen voor de waarheid ervan. U zult uzelf niet met twijfels hoeven te plagen, daar u anders aan de liefde, almacht en wijsheid Gods zou moeten twijfelen als Hij u niet voor dwaling zou kunnen behoeden.

U heb Ik ingewijd in mijn plan van eeuwigheid. Ik stelde u in kennis van mijn besturen en werken, van de zin van uw bestaan, van oorzaak en doel van alles wat bestaat. Ik probeerde u duidelijk te maken hoe mijn liefde voortdurend zorgt voor al wat geschapen is. Ik heb u vertrouwd gemaakt met een weten dat u niet eenvoudigweg zult kunnen verwerpen als ongeloofwaardig, omdat alle samenhang in diepste wijsheid u werd onthuld. En u zult al dit weten alleen al als een bewijs van ongewoon werkzaam zijn kunnen beschouwen, u zult ook alles kunnen geloven, omdat het u veel begrijpelijker en tevens mijn liefde bewijzend wordt aangeboden dan de kennis die het menselijk verstand zich heeft verworven, maar die twijfel aan mijn liefde, wijsheid en almacht boven zal laten komen. Maar Ik heb u het weten alleen vanwege één doel overgebracht: het te verbreiden onder de mensen, opdat ze de zuivere waarheid te weten komen die van Mij zelf

uitgaat en hun onvervalst moet worden overgebracht. Ik zelf, die de Waarheid ben van eeuwigheid, geef u de opdracht. En Ik geef u rijkelijk. Ik voorzie u overvloedig van het weten dat u zult moeten verbreiden en het is voor u waarlijk niet nodig ergens anders "aanvullend weten" in ontvangst te nemen. Daarom waarschuw Ik u mijn zuivere waarheid, het geestelijk goed dat u van Mij ontvangt, te vermengen met geestelijk goed dat Ik niet zelf aan u heb overgebracht, want het grote gevaar bestaat dat het zuivere levenswater vermengd wordt met hiervoor schadelijke toevoeging. Geef het zo zuiver en niet vermengd weer, zoals u het van Mij ontvangt, want u zult putten uit de wel van het leven. Er is u een bron ontsloten die het kostelijkste zal laten vloeien, directe kracht uit Mij, mijn woord dat rechtstreeks van Mij uitgaat en uw geestelijk oor raakt. Ik zelf dus bezorg u dit levende water dat helemaal volstaat om de mensen tot leven te weken en ze in leven te houden.

Ik weet waarlijk wat nodig en nuttig voor u is en dat zend Ik u ook toe. Houd u daaraan en alleen maar daaraan, dan zult u spreken in mijn naam en de medemensen het zuivere evangelie verkondigen. En u zult steeds door Mij gezegend zijn.

Amen

Verbinding met God door middel van gedachten

BD.7613

1 juni 1960

De Vader spreekt tot Zijn kind

U allen zult kunnen luisteren naar mijn stem in u en ze zal ook klinken voor u. Maar hoe zelden slechts brengt u mensen een zo innige band met Mij tot stand en blijft aan Mij denken. Hoe zelden geeft u Mij gelegenheid u aan te spreken doordat u zich bewust aan Mij wijdt om met Mij vertrouwelijk samenspraak te houden, terwijl u zich afsluit van de wereld en u verdiept in gedachten die Mij alleen als inhoud hebben. En u doet dit zo weinig omdat u er niet serieus in gelooft dat u Mij zou kunnen horen, dat Ik tot u spreek zoals een vader met zijn kinderen spreekt. De verhouding van kind tot Vader hebt u nog niet tot stand gebracht. Ik ben voor u steeds alleen maar de verre God die u niet durft aan te spreken en die daarom ook niet tot u kan spreken als een vader tot zijn kind. Maar u zou het altijd kunnen proberen. U zult u niet hoeven terug te trekken uit de wereld, u hoeft u alleen maar stil in uzelf te verdiepen, om dan in gedachten de weg naar Mij te nemen. U hoeft alleen maar te wensen mijn stem te vernemen en

uw wens zal vervuld worden, wanneer u dan opmerkzaam luistert en let op de gedachten die dan in u boven komen, des te duidelijker, hoe inniger u zich aan Mij overgeeft, hoe groter het verlangen in u is Mij te horen. Want Ik zal u antwoorden omdat Ik niets liever doe dan met mijn kinderen te spreken met wie nu een vaste band van liefde Mij verbindt, de liefde van de Vader voor Zijn kind. En zou u dan durven dit meer dan eens te proberen, dan zou u gelukkig zijn over de innerlijke vrede die u vervult. Want u zou mijn nabijheid bespeuren en u in mijn nabijheid ook steeds geborgen weten. Ieder van u zou binnen deze zegen van mijn aanspreken kunnen komen, zelf wanneer hij zich niet bewust is dat het deze innige band met Mij is die hem de innerlijke vrede schenkt. Maar spoedig zal hij deze momenten die hij aan Mij schenkt, die hij in stille bespiegelingen doorbrengt niet meer willen missen, en zijn ziel zal rijper worden, want nooit zal hij zonder toevoer van kracht blijven wanneer hij Mij zelf gezocht en gevonden heeft.

Elke gedachte die naar Mij uitgaat, brengt zegen. Dat moesten alle mensen zich ten nutte maken en zich steeds weer in gedachten op Mij richten, want dan heeft hij al Mij zelf aangesproken en dan kan Ik hem antwoorden wanneer hij naar dit antwoord luistert, dat wil zeggen stil blijft en let op zijn gedachten die in hem boven komen. Dan trekt hij Mij tot zich en Ik kan dus altijd bij diegenen zijn, wier gedachten bij Mij zijn. Ze geven zelf aanleiding tot mijn aanwezigheid en steeds moet mijn tegenwoordigheid van nut zijn voor uw ziel. Daarom moet u zich vaak binnen de zegen van mijn tegenwoordigheid plaatsen, want het ligt aan uw wil dat u dat doet, dat u zich afwendt van de wereld en opstijgt in geestelijke sferen, waarin u dan steeds zult vertoeven wanneer uw gedachten bij Mij zijn. En dan zal uw ziel ook waarlijk niet meer in nood zijn, want ze wordt gesterkt door Mij zelf, die nu toegang heb tot haar, die haar nu kan toespreken en haar geeft wat ze nodig heeft om geheel rijp te worden in de tijd op aarde. Want Ik wil dat ze de volmaaktheid bereikt zolang ze op aarde vertoeft. En zodra Ik rechtstreeks op de ziel kan inwerken is ook haar voleinding verzekerd. En daarom wil Ik haar rechtstreeks kunnen aanspreken, maar dat moet uw wil zelf bewerkstellingen, dat u zich innig aan Mij overgeeft en begeert Mij te horen. Dan ben Ik zeker bij u en Ik spreek tot u zoals een Vader tot Zijn kind spreekt, wiens liefde Ik wil winnen voor eeuwig.

Amen

BD.7448

6 november 1959

God verlangt nadenken

Als u mijn roep verneemt sluit dan niet uw hart, maar hoor naar wat Ik u zeggen wil:

Klaag uzelf aan en u zult weten wat u ontbreekt, u die nog niet levend bent geworden, zodat mijn geest u van binnen onderrichten kan. U allen zou vervuld kunnen zijn met mijn geest, want de vonk van mijn goddelijke vadergeest rust in u, in ieder mens, onverschillig of hij hem laat ontvlammen of uit laat doven. Hij is in u, en er is slechts een klein liefdevuur nodig in u, dat u hem ontsteekt en hij een heldere vlam wordt. Hebt u deze vonk in u reeds de mogelijkheid gegeven te ontvlammen? Dan moest hij ook een klein schijnsel verspreiden, en in deze getemperde lichtschijs zou u dingen zien die u voordien niet duidelijk waren.

Ik spreek tot u die nog in de donkerheid van geest voortgaat, u die de verbanden niet kent die Mij, uw God en Vader ertoe bewegen u door mijn geest kennis te schenken. Ik spreek tot u die niet nadenkt. Want een ernstig nadenken moest u aanleiding geven om te twijfelen en vragen te stellen, omdat u nog een verduisterde geest hebt en het licht in uzelf nog niet ontstoken hebt. Maar denkt u na?

Denk eens na over de gebrekkige geestestoestand van hen die geloven wel aan de top te staan, die echter zo blind zijn dat zij geen leiders kunnen zijn. Denk er eens over na of een God en Schepper, die in zich liefde, wijsheid en almacht is, zich ervan zou distantiëren, blijkt te geven van alles wat van Hem moet getuigen - Zijn liefde, wijsheid en almacht. En waar vindt u liefde, wijsheid en almacht in geloofsleren die u aangeboden worden en die alleen nog maar misvormd zijn of zuiver mensenleren? U hoeft alleen maar dieper na te denken en dan moesten u de schellen van de ogen vallen, dat de grote Geest van de oneindigheid, de God van liefde en wijsheid, niet zulke eisen aan u stellen zal zoals de ge- en verboden van de kerk u voorschrijven. Zijn enige dringende vraag aan u mensen is het vervullen van de geboden van de liefde tot God en de naaste. En vervult u alleen maar dit verzoek, dan wordt het in u reeds helder, want dan wekt u de geestvonk in u tot leven en deze leidt u binnen in alle waarheid. (Joh.14:15-26) Waar echter zoekt u de waarheid?

In misvormde geestelijke opvattingen, in dwaalleren en in leerstellingen die overduidelijk blijken te geven van dwang - en dat, terwijl u weet dat Ik toch altijd alleen op de vrije wil van de mensen acht sla omdat de mens alleen in vrije wil tot voltooiing kan komen. Hebt u er reeds over nagedacht dat de mensen door al deze leerstellingen en menselijk uitgevaardigde geboden belemmerd worden zalig te worden? Dat ze de enige goddelijke geboden van de liefde tot God en de naaste meestal achterstellen ter wille van deze door mensen uitgevaardigde geboden - en toch geloven op aarde volgens de goddelijke wil te leven. Hebt u

reeds nagedacht welke geestelijke vervlakking er ontstaan kan en reeds ontstaan is onder de mensen die zelf niet denken en zich niet zelf met hun God en Vader in verbinding stellen opdat Hij hen zou leren en leiden? Waarom plaatst u steeds een door mensen opgericht instituut op de voorgrond, dat er geen aanspraak op kan maken de door Jezus Christus gegrondveste kerk te zijn?

Wel kunnen er onder u ook mensen zijn die een levend geloof hebben, wier geest ontwaakt is, die zodoende tot Zijn kerk behoren. Maar deze door Hem zelf gestichte kerk bestaat niet uit een organisatie die al te duidelijk een menselijk bouwwerk is. De kerk van Christus is de gemeenschap van waarachtige gelovigen, die wel in alle organisaties te vinden zijn, maar wier basis een heel andere is dan u gelooft. Doch leeft u in de liefde, dan zal ook de geest in u uzelf onderrichten. U zult scherpziend en scherphorend alles beschouwen wat u als "onontwaakt" nog verdedigt en vasthoudt. Ik als uw God en Vader echter beoordeel de mens alleen naar zijn innerlijke gesteldheid, naar zijn leven in de liefde, naar zijn inzicht. Doch de mens mag zichzelf niet verzetten tegen het licht, als het hem wordt voorgehouden. Hij moet zich verheugen en bereid zijn voor zichzelf het levenslicht voor zijn ziel daaraan te ontsteken, want mijn liefde doet zich altijd aan u voor in de vorm van licht, omdat alleen het licht gelukkig maakt, omdat alleen de waarheid het licht is van eeuwigheid en de waarheid altijd alleen van Mij zelf uitgaat, die zelf de Waarheid van eeuwigheid ben.

Amen

BD.7981

1 september 1961

Het middels gedachten op God richten van de wil

Elke gedachte die op Mij wordt gericht is een getuigen van uw toebehoren aan Mij, een opflakkerende liefdesvonk die op de vuurzee van de eeuwige Liefde aanstuurt. Hij is een bewijs van de doorstane wilsproef Mij weer als God en Schepper te erkennen zoals het was in het allereerste begin. Ik geef u eeuwig niet op, ook wanneer u opzettelijk zich ver van Mij houdt. Want u behoort Mij toe, u bent een vonkje van de kracht van mijn liefde die Ik liet uitstralen toen Ik u het leven gaf. En deze kracht van liefde zal eenmaal weer naar de Oerbron terugstromen omdat dit wet is van eeuwigheid. Maar het gaat Mij erom dat uw vrije wil, het teken van goddelijkheid, beweegreden is naar Mij terug te keren. En het maakt Mij onuitsprekelijk gelukkig wanneer deze verandering van wil na uw vroegere afval van Mij is gerealiseerd, wanneer u als mens in het stadium van de vrije wil uw gedachten op Mij richt. Dan pak Ik u vast en trek u steeds meer naar

Me toe en Ik heb daartoe het recht omdat het uw vrije wil is dat u weer tracht u met Mij te verenigen.

En u zult niet weten welke kracht u toestroomt wanneer uw gedachten naar Mij uitgaan, want elke gedachte is een binding met Mij die de stroom van kracht mogelijk maakt, een binding die Mij ertoe aanzet u met de kracht van mijn liefde te doorstralen die u vergeestelijkt en weer tot het gelukzaligste wezen maakt dat u eens bent geweest. U hebt de mogelijkheid u te allen tijde van het toestromen van mijn kracht te verzekeren, u hebt een heel zeker middel om mijn kracht in ontvangst te nemen wanneer u maar uw gedachten op Mij richt. Want u wendt u slechts tot één Wezen dat u erkent en Ik wil alleen deze erkenning van u om nu ook u weer te kunnen bedenken zoals vroeger, om u weer met de kracht van de liefde te doorstralen. En wanneer uw gedachten op Mij zijn gericht, dan opent u bewust uw hart. U geeft elke weerstand op die u van Mij gescheiden hield en mijn liefde kan weer op u inwerken, die als een vuurvonk in u ontbrandt en ook in u de liefde voor Mij zal laten opvlammen. En daarom rust er een uitermate grote zegen op wanneer u steeds weer uw gedachten tot Mij verheft.

De wereld houdt u er wel vaak van terug en wie een prooi van de wereld is geworden, hem lukt het slechts moeilijk en zelden zich naar Mij te keren, wanneer dit tenminste al mogelijk is. Maar hebt u Mij eenmaal door uw vrije wil het recht gegeven weer bezit van u te kunnen nemen omdat u vrijwillig het zich afkeren van mijn tegenstander hebt gerealiseerd, dan kunt u er ook zeker van zijn dat Ik Me steeds weer in uw gedachten zal mengen en het zal u steeds vaker mogelijk zijn in gedachten bij Mij te vertoeven, tot u Mij voortdurend in uw nabijheid zult voelen, tot u niets meer zult beginnen zonder Mij. En dan vervult u bewust het doel van uw aardse bestaan, dan staat u al in nauwste verbinding met Mij ofschoon u nog op aarde vertoeft en Ik zal u niet meer verlaten. Ik zal steeds naast u gaan, Ik zal gaan wonen in uw hart en u zult mijn aanwezigheid bemerken en gelukkig zijn.

Blijf daarom steeds met Mij verbonden, ook wanneer de wereld u nog niet helemaal loslaat. Zolang u nog op de aardse wereld moet verblijven, zult u ook weerstand moeten bieden aan haar verlokkingen en bekoringen. Maar is eenmaal de band met Mij tot stand gebracht, dan kan ook de aardse wereld u niet meer schaden. Dan zult u Mij des te meer zoeken, omdat u de ware gelukzaligheid toch niet in de aardse wereld zult kunnen vinden, integendeel, steeds alleen in de innige band met Mij. En dan trekt mijn liefde u naar Mij toe, dan zal Ik u gelukkig maken met mijn aanwezigheid. Want Ik bezit nu uw wil die zich in alle vrijheid naar Mij keerde en u bent van Mij geworden en u zult dit nu ook blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.6859

28 juni 1957

De zegen van een omgang met God door middel van gedachten

Wie Mij gehoor schenkt als Ik tot hem spreek, die gaat de zekere weg omhoog. En Ik spreek tot al diegenen die mijn woord ontvangen, die het weer van binnen aannemen, die Mij in gedachten vragen stellen en dus ook de nu tot hen komende gedachten als mijn aanspreken mogen beschouwen. U kunt dan niet verkeerd denken, zodra u eenmaal Mij als Degene van wie de waarheid uitgaat erkend hebt door uw tot Mij gerichte gedachten, zodra u de waarheid te weten wilt komen. U kunt ook geen dwaalwegen meer gaan zodra u Mij vraagt of Ik u wil leiden. Alleen moet u zelf door uw wil Mij de gelegenheid geven u aan te spreken en dat geschiedt steeds wanneer u zich door middel van gedachten met Mij - uw God en Schepper - bezighoudt, want elke gedachte van u roept Mij tot u en Ik geef gevolg aan deze roep.

U moet u in gedachten vaak met Mij bezighouden, omdat dit het openen van uw hart voor mijn aanspreken betekent en omdat u er altijd alleen maar bij winnen kunt. Want u ontvangt dan ook voortdurend kracht om dat te doen wat Ik van u verlang, wat u als mijn wil door mijn aanspreken bekend wordt gemaakt. De verbinding met Mij moet door uzelf tot stand worden gebracht, omdat uzelf zich eens van Mij afzonderde. En u hoeft niets anders te doen dan alleen aan Mij te denken zonder u te willen afweren. Ik ben altijd bereid u tegemoet te komen, zodra Ik in uw denken de wil zie om met Mij in contact te komen. En dan bent u er waarlijk tegen beschermd dwaalwegen te gaan, omdat Ik nu ook meer invloed op u gekregen heb, omdat Ik u kan aanspreken. En zo is het voor u in dit aardse leven waarlijk niet moeilijk voor uzelf een onmetelijke rijkdom te verwerven die onvergankelijk is, want de verbinding met Mij door middel van gedachten bezorgt u die.

Het is geheel onmogelijk dat u met lege handen van Mij weggaat, het is geheel onmogelijk dat Ik zo'n verbinding niet benut en Mij stil houd tegenover u. Want Ik wacht slechts op zulke stille tijden waarin u zich met Mij verbindt, waarin u samenspraak met Mij houdt of u vragend tot uw God en Schepper wendt. En Ik geef u zeker ook antwoord, weer in de vorm van gedachten, als Ik u niet rechtstreeks kan aanspreken door het innerlijke woord. Daarom heeft ieder mens de mogelijkheid en het recht om met Mij in contact te treden. En ieder mens zal ontvangen zoveel hij begeert. Ook wanneer het lichaam niet zichtbaar bedeed wordt, kan de ziel zich onbegrensd verrijken. Ik wil tot u spreken. En Ik spreek

tot ieder van u die Mij aanhoort, die mijn stem vernemen wil. En van deze verzekering moet u allen volop gebruik maken. U moet wedijveren en elke vrije minuut aan Mij schenken, dan zou uw tijd op aarde waarlijk goed benut zijn. Dan zou de verbinding ook steeds vaker tot stand worden gebracht, omdat u dan uit het diepst van uw hart naar Mij verlangt die u nu als uw Vader herkent en door wie u nu steeds aangesproken wenst te worden. U zult dan ook bereidwillig alles nakomen. U zult mijn wil vervullen omdat u zich deze al eigen hebt gemaakt, omdat de voortdurende verbinding met Mij ook een voortdurend onderwerpen aan mijn wil tot gevolg heeft en omdat het u helder is geworden wie Ik ben en hoe Ik tegenover u sta en u tegenover Mij staat. Denk aan Mij, elke dag en elk uur, schakel Mij nooit uit. Wat u ook beginnen mag, laat Mij steeds bij u aanwezig zijn doordat u Mij in gedachten tot u roept, en u zult uw weg door het aardse leven waarlijk niet vergeefs afleggen. U zult groeien en rijp worden en het doel bereiken. U zult u weer bij Mij aansluiten om u nu voor eeuwig niet meer van Mij te scheiden.

Amen

BD.8737

27 januari 1964

De band met God - Noden en lijden

En wanneer het u lukt u in gedachten innig met Mij te verbinden, dat u vurig naar Mij verlangt vanuit een hart vol liefde, dan ben Ik ook bij u aanwezig, want de liefde in u trekt Mij geweldig aan en liefde kan Ik nooit weerstaan. Maar mijn tegenwoordigheid verzekert u steeds toevoer van kracht, die wel alleen de ziel bemerkt, maar zij wordt rijper en steeds volmaakter omdat Ik haar dan ook niet meer loslaat. Dan hebt u uw vrije wil bewezen weer bij Mij te horen, dan hebt u de wilsproef doorstaan waarvoor u de gang als mens over de aarde gaat.

Weinig mensen houden zich echter in gedachten met Mij bezig, en zo ja, dan alleen op vastgestelde tijden. En het wordt dan steeds slechts een uiterlijke formaliteit vanuit een gebeuren dat diep innerlijk moet zijn om een geestelijk resultaat op te leveren. Slechts weinig mensen denken op een dag vaak aan Diegene die hun God en Schepper is en die als Vader door hen gezien en aangeroepen wil worden. De wereld met al haar verplichtingen laat de mensen bijna geen tijd meer tot innerlijke beschouwing, hun gedachten zijn helemaal in beslag genomen door aardse aangelegenheden en zorgen, en geestelijke gedachten schakelen ze volledig uit, ze als nutteloos en waardeloos beschouwend, om welke reden ze ook nooit iets kunnen bemerken van goddelijke

zegen die op hun dagelijkse bezigheden rust. Alleen wanneer zorgen op hen drukken komt soms een gedachte in hen op aan die Ene die machtig is en helpen kan en dan is het al een groot gewin wanneer ze zich tot die Ene wenden met een stil verzoek, want dan moeten ze de band met Mij tot stand brengen zodra ze maar een gebed in geest en in waarheid naar Mij opzenden. Maar zijn het slechts lege lipgebeden, dan bereiken ze mijn oor niet, want het innige contact ontbreekt, dat hun ook de vervulling van hun verzoek verzekert. En nochtans zijn lijden en noden de enige middelen om de gedachten van de mensen op Mij te richten. Noden en lijden kunnen hen tot momenten van innerlijke band met Mij brengen en ze zullen dan steeds een voordeel voor hun ziel behalen omdat geen band zonder toevloed van kracht zal blijven en het toestromen van kracht steeds een geestelijke uitwerking zal hebben.

Gelukkig zijn die mensen te noemen, die geregeld hun gedachten naar Mij doen uitgaan, die daartoe niet eerst door nood en leed gedreven hoeven te worden doch veeleer hun liefde ze ertoe aanzet zich met Mij te verbinden, die de ware troost en het ware geluk alleen in het hart, in de nauwe band met Mij vinden. Zalig die zich van de wereld al zo ver hebben losgemaakt dat ze tijd vinden voor geestelijke gedachten, dat ze met Mij van gedachten wisselen omdat het hen aanspoort met Mij in contact te komen. Want dezen trek Ik zelf ook onophoudelijk aan en het rijp worden van hun ziel is gewaarborgd. De scheiding tussen de wezens en Mij, die ze zelf eens in vrije wil voltrokken, is nu opgeheven door de vrijwillige band met Mij die elke innige gedachte, elk gebed en elk werk van liefde bewijst, want nu heeft het wezen als mens zich opnieuw omgevormd tot zijn oertoestand die ook de innigste band met Mij betekende. En Ik probeer alles om in de mensen het verlangen naar de band met Mij tot leven te wekken. Ik kruis zelf het pad van ieder mens of Ik verhoor de hulproep van diegenen die in nood komen om Mij zelf en mijn liefde voor hen te bewijzen. Ik kom zelf met mijn liefde ieder mens tegemoet, maar Ik kan hem niet dwingen ze aan te nemen. In volledig vrije wil moeten ze de terugkeer naar Mij voltrekken en in volledig vrije wil Mij vragen om kracht en liefde (licht) en mijn aanwezigheid. Maar dan ga Ik nooit meer van hen weg. Dan is hun gang over de aarde waarlijk niet tevergeefs en voortdurend zal mijn kracht naar hen toestromen opdat de ziel al op aarde een graad van rijpheid bereikt die haar een gelukzalig leven in het geestelijke rijk waarborgt. En het is waarlijk gemakkelijk zich de zekerheid te verschaffen over een gelukzalig lot na de dood, want de innige band met Mij is de juiste verhouding die Ik van mijn kind met Mij tot stand wil hebben gebracht en een Vader zal altijd Zijn kind gelukkig willen maken. Hij zal het voortdurend geven wat het tekort komt en dus zal Hij ook de ziel datgene bezorgen wat ze nodig heeft om geheel rijp te worden: licht en kracht en genade. Alleen moet ook het contact tot stand worden gebracht dat een overvloeien van de stroom van mijn licht en genade waarborgt. Dan bereikt de mens zeker zijn doel op aarde, hij verwerft het eeuwige leven in alle gelukzaligheid.

Amen

BD.7129

24 mei 1958

Het dagelijks aanroepen van de naam Jezus

Met Mij en in mijn naam moet u elke dag beginnen en met elk werk een begin maken, dat wil zeggen uw dagelijkse taken vervullen, en u zult er ook zeker van kunnen zijn dat u gezegende arbeid verricht, hetzij aardse of geestelijke werkzaamheid. Zodra u echter alleen gaat, dat wil zeggen zonder Mij om mijn bijstand te hebben gevraagd, zult u veel vergeefse arbeid verrichten. U zult met moeilijkheden te maken krijgen, of de arbeid zal u niet altijd lukken. Al een innige gedachte aan Mij verzekert u mijn bijstand. En roept u Mij bewust aan om zegen en ondersteuning, dan zal zich ook alles vanzelf zo voordoen zoals het goed is en u zult in volledige kalmte uw dagtaak kunnen volbrengen. U zult steeds moeten weten dat u lastig gevallen wordt door duistere krachten, die steeds bij u binnenkomen wanneer u verzuimt een beschermende muur om u heen te vormen door het aanroepen van mijn naam, door te vragen om mijn zegen bij wat u doet. En zijn ze eenmaal tot u doorgedrongen, dan is het heel wat moeilijker ze weer van u af te houden dan het aanvankelijk was hun de toegang te beletten. Want ze verzwakken uw wil, die dan alleen met inspanning van alle krachten inhaalt wat werd verzuimd: Mij aanroepen om hulp.

De strijd om uw ziel wordt voortdurend gevoerd en vaak wordt de overwinning u moeilijk gemaakt door die duistere krachten. Maar het ligt dan vaak aan uzelf, omdat u onbeperkt kracht kunt vragen en dit steeds zult moeten doen door innig gebed om mijn leiding, mijn bescherming en mijn zegen. Daarom zult u nooit uw dagelijks werk moeten beginnen zonder Mij. In uw hart moet u mijn naam aanroepen, vragen om versterking van wil en u ongeremd aan Mij overgeven. Dan kan Ik u ook beschermen tegen de vijand van uw ziel, dan zullen er talloze lichtwezens om u heen zijn en die ander de toegang beletten, dan zult u blij en zorgeloos uw dagelijks werk verrichten vanuit het gevoel van kracht en innerlijke vrede. En dan zal u ook niets kunnen ontstellen, omdat u weet dat Ik steeds bij u aanwezig ben en alles voor u regel.

De innerlijke verbinding met Mij is de beste garantie voor het goed lukken van al uw plannen, hetzij aardse of geestelijke aangelegenheden. Steeds kan Ik dan zelf op u inwerken en uw gedachten en uw handelingen zo sturen, zoals het juist en nuttig voor u is. Maar zodra u zich van Mij afzondert, zodra u de band losser

maakt zullen ook andere gedachten die u door mijn tegenstander worden toegestuurd de heerschappij over u verkrijgen. Gedachten die u de innerlijke vrede ontnemen, die u onrustig maken en steeds slechtere krachten toegang verlenen die nu het werk van innerlijke ontworping en disharmonie voortzetten zodat ook uw dagelijkse arbeid niet gezegend is en uw ziel zich in gevaar bevindt door hem gekluisterd te worden.

En wederom zult u zich uit zo'n gevaar alleen maar kunnen bevrijden wanneer u uw toevlucht neemt tot Mij, want Ik ben te allen tijde bereid u bij te staan in uw geestelijke nood. Maar zonder Mij kunt u zich niet van hem en zijn invloed bevrijden, zonder Mij bent u te zwak en daarom aan hem overgeleverd. Maar aan al zulke benauwenissen zult u kunnen ontsnappen wanneer u zich steeds weer aan Mij en mijn bescherming overgeeft, wanneer u Mij steeds om mijn zegen vraagt, wanneer u Mij uw lichamelijk en geestelijk welzijn aanbeveelt en nooit verzuimt mijn naam aan te roepen en u Mij daardoor openlijk in Jezus Christus belijdt. Dan richt u een muur op die mijn tegenstander niet zal kunnen laten instorten. Want hij ontvlucht Mij en mijn naam en dus zal hij u ook met rust laten wanneer u maar gelovig mijn naam uitspreekt in elke nood en elk gevaar.

Amen

BD.7376

27 juni 1959

God wil dat onze gedachten vervuld zijn van Hem

Welke weg u ook gaan wilt, hij moet alleen Mij zelf tot doel hebben daar u anders verdwaalt. Als u zich alleen maar naar de wereld keert, zult u nauwelijks uw zinnen en gedachten naar Mij wenden en dan kunt u er zeker van zijn dat de weg die u bewandelt verkeerd is. Keert u zich echter van de wereld af, dan verkeren uw gedachten zeker in geestelijke gebieden. U zult u in gedachten bezighouden met dingen die buiten de stoffelijke wereld liggen, u zult willen ervaren wat voor u nog geheim is omdat u toegeeft aan de invloed van de lichtwezens die uw gedachten naar het geestelijke rijk trachten te leiden en die altijd daar succes zullen hebben waar de mens Mij zoekt.

Ik moet uw doel zijn, met Mij moet u zich in gedachten bezig houden, dan bewandelt u zeker de weg die naar Mij voert. En zo zult u mensen steeds maar weer gewaarschuwd kunnen worden voor de wereld. Niet, dat u de wereld ontvluchten moet waarin u door het lot geplaatst bent tot beproeving van uw wil. Doch u mag niet met al uw zinnen onder haar bekoring raken, u moet haar leren

beheersen. U moet aan de eisen voldoen die ze aan u stelt om uw aardse bestaan in stand te houden, echter de wereld niet meer recht verlenen dan nodig is. U moet de wereld beheersen en niet haar knecht zijn. En zo kan het lot u op verschillende manieren in beslag nemen, maar Mij mag u niet uit uw gedachten weglaten. Door Mij moet u zich laten leiden en al uw denken en handelen laten bepalen. En Ik zal waarlijk alles doen om invloed op u te krijgen - als uw wil maar goed is. Wiens wil echter aan de wereld toebehoort die zal verkeerd gaan, diens doel zal een andere zijn. Hij zal geheel aan de wereld ten prooi vallen en nimmer van haar loskomen.

Daarom zet Ik ieder mens steeds weer de voet dwars en vaak op smartelijke wijze, als hij geen acht slaat op mijn zachte vermaningen en waarschuwingen, en hij met Mij weinig of geen verbinding heeft. Dan zal hij vaak hard door mijn vaderhand moeten worden aangepakt. Ik moet hem de vergankelijkheid van het aardse vaak op smartelijke wijze laten inzien. Ik moet hem dat ontnemen wat hij met zijn hart begeert en Ik moet zijn blikken vaak met geweld van de wereld weg leiden, zonder echter zijn wil te dwingen, die uiteindelijk zelf over zich beslissen moet. Maar de mens kan zonder Mij niet zalig worden en de zaligheid betreft zijn eeuwige leven - de toestand van zijn ziel na zijn lichamelijke dood. Heeft hij Mij op aarde niet gevonden, dan zal hij moeilijk de vereniging met Mij bereiken, zelfs al is dit ook in het rijk hierna nog mogelijk. Maar het doel is onmetelijk ver verschoven als hij zonder Mij zijn leven op aarde beëindigd heeft en aan gene zijde nu moeizaam heengevoerd moet worden - waar het voor hem veel zwaarder is Mij te vinden dan op aarde. Wie Mij echter op aarde zoekt, die zal Mij ook vinden, want Ik zelf kom hem tegemoet en verlaat hem niet meer tot hij zich met Mij verenigd heeft. Want Ik ben en blijf het doel dat bereikt moet worden als u mensen zalig wilt worden.

Amen

BD.3740

9 en 10 april 1946

“Doe dit tot mijn gedachtenis” - Avondmaal

Van Mij gaat de kracht uit, de wijsheid en ook het leven. En zo moet Ik als bron van de kracht en van het licht worden onderkend en moet de verbinding met Mij worden gezocht om door het ontvangen van kracht en licht levend te worden. Dus moet Ik in u aanwezig kunnen zijn, dat wil zeggen licht en kracht, dus het op de hoogte zijn van de eeuwige waarheid en als gevolg daarvan kracht, in alle volheid, moet in u zijn. Mijn geest moet in u werken en Ik zelf moet dus in u

werkzaam kunnen zijn, dan pas zult u leven, maar zult u het leven ook in eeuwigheid niet meer verliezen. U bent dan met Mij verenigd en deze vereniging is de ware communie. De vereniging met Mij is absoluut noodzakelijk, daar u anders kracht noch licht zult kunnen ontvangen, want de aaneensluiting met de eeuwige Oerbron moet eerst plaatsvinden, wil dan de stroom van mijn liefde worden overgebracht in het hart van de mens.

Maar om zo'n aaneensluiting tot stand te brengen, is daar in de eerste plaats de wil toe vereist om van Mij iets in ontvangst te nemen. Maar het willen vraagt denkwerk, dus moet Ik als bron en bijgevolg als gever van datgene wat de mens begeert, worden onderkend door hart en verstand en door middel van gedachten moet de mens op Mij aansturen. Dan pas wordt de wil actief en vervult deze de voorwaarden die de aaneensluiting met Mij dichterbij brengen. De actief geworden wil is hetzelfde als een werkzaam zijn in liefde. Dit echter is noodzakelijk en dus is mijn gebod van de liefde nooit te omzeilen door diegenen die waarlijk willen communiceren, die zich willen verenigen met Mij.

Deel gaven uit, geef uw naaste die hulpbehoevend is te eten en te drinken. Bekommer u om zijn nood, geestelijk en aards, geef zoals Ik heb gegeven aan u. Verkwik de ziel en het lichaam van de naaste, heb medelijden met de zwakken en zieken. Troost de bedroefden, bemoedig de gedeprimeerden. Lenig voortdurend de nood, steeds rekening houdend met Mij, die u de weg op aarde heb voorgeleefd. Deel alles wat u bezit met de armen. Dan vervult u mijn gebod van liefde en bijgevolg de eerste voorwaarde om u met Mij aaneen te sluiten, want dan pas kan Ik Me met u verenigen, wanneer u uw hart tot liefde hebt gevormd, daar anders een vereniging met Mij onmogelijk is, al houdt u nog zoveel rekening met uiterlijke vormen die geen invloed hebben op de toestand van uw hart (uw ziel).

Ik wil u het leven geven, kracht en licht schenken in overvloed, maar dit is nooit mogelijk zolang u niet uw wil actief laat worden, zolang u de liefde niet beoefent. Maar hoe u de liefde zult moeten beoefenen heb Ik zelf u geleerd en Ik heb u voortdurend aangespoord Mij na te volgen. Denk aan Mij en mijn leer en dan handelt u in overeenstemming daarmee en u zult waarlijk een opnamevat van mijn geest worden, u zult dus het deel van Mij zelf in u werkzaam laten worden. U trekt Mij zelf tot u door werkzaam te zijn in liefde en dus verenigt u zich met Mij, de Oerbron van kracht en licht van eeuwigheid en bijgevolg zult u ook onbeperkt licht en kracht, weten en macht kunnen ontvangen.

De vereniging met Mij moet tevoren voltrokken zijn door het werkzaam zijn in liefde, pas dan kan Ik zelf ook in de geest in u aanwezig zijn en dan pas kan Ik u te eten en drinken geven met geestelijk voedsel, met vlees en bloed, met mijn lichaam in geestelijke zin. Want Ik zelf ben het Woord, dus reik Ik u het

avondmaal aan als Ik u mijn woord overbreng dat geestelijk voedsel is voor uw ziel. U zult deze voeding ook wel kunnen aannemen zonder tevoren werkzaam te zijn in liefde, maar dan is het geen communiceren, geen vereniging met Mij, want dan is het nog geen avondmaal. Maar het kan u er wel heen leiden, zodat u het woord niet alleen met de oren maar ook met het hart in ontvangst neemt en daarnaar leeft. Het actief worden van uw wil, het werkzaam zijn in liefde brengt pas de geestelijke vereniging tot stand. Maar het werkzaam zijn in liefde bestaat uit geven, uit onophoudelijk meedelen en uitdelen van datgene wat u bezit, wat uzelf gelukkig maakt, om ook de medemens die hier behoefte aan heeft gelukkig te maken. En als u dit niet in acht neemt, als u niet tracht Mij daarin na te volgen, dan zult u niet gespijzigd kunnen worden aan mijn tafel. U zult niet het avondmaal met Mij kunnen houden, omdat u uzelf als mijn gasten uitschakelt, omdat Ik dan voor u ongenaakbaar blijf tot u zelf u hebt veranderd tot liefde die mijn oer-substantie is en eeuwig blijven zal.

Ontvangt u het avondmaal in de door u mensen gekozen vorm, dan blijft dit altijd slechts een uiterlijke handeling die pas dan de diepe geestelijke betekenis krijgt als uw hart van diepe liefde is vervuld, maar die u niet alleen maar gevoelsmatig mag ontroeren doch daarentegen in werken van onbaatzuchtige naastenliefde tot uitdrukking moet komen. Want alleen wie in de liefde blijft, blijft in Mij en Ik in hem. Dit woord van Mij ligt ook ten grondslag aan het door Mij ingestelde avondmaal. En altijd zult u zich mijn levenswandel op aarde voor ogen moeten houden en Mij in alles navolgen. En zoals u uitdeelt, zo zal u ook worden toebedeeld, geestelijk en aards. U zult, als u een innige verbinding met Mij hebt, te allen tijde door de liefde verzadigd en gesterkt zijn.

In aandenken aan Mij voortdurend werken van liefde verrichten en daardoor met Mij de zekere vereniging tot stand brengen, die u het toekomen van mijn woord, mijn vlees en bloed waarborgt, dat is de diepe geestelijke betekenis van de woorden: "Doe dit tot mijn gedachtenis", die u allen wel zult begrijpen als het uw ernstige wil is de geestelijke betekenis van mijn woorden te doorgronden.

Amen

BD.8633

2 oktober 1963

De mensen kennen hun grote geestelijke nood niet

U mensen bent u er niet van bewust in welke nood u zich bevindt, maar deze nood kan u niet zwart genoeg worden voorgesteld opdat u zelf uw best gaat doen

ze op te heffen, want u kunt het wanneer u daar maar de vaste wil voor opbrengt. Maar eerst zult u zelf deze nood moeten inzien. U zult moeten weten dat u aan het einde van een eeuwige tijden durende ontwikkelingsgang door de schepping aarde bent beland, dat u in deze tijd onbeschrijflijke kwellingen moest doorstaan en dat u nu als mens deze toestand van kwelling zult kunnen beëindigen en als vrije lichtwezens binnen zult kunnen gaan in het geestelijke rijk. U zult moeten weten dat het voor u de laatste mogelijkheid is dat u vrij wordt van elke materiële vorm, maar dat u nu in overeenstemming daarmee ook uw levenswandel als mens zult moeten leiden, daar u anders faalt en de hele eindeloos lange gang daarvoor tevergeefs is geweest. U zult moeten weten dat u dan terug zult vallen in de diepste diepten en opnieuw de gang door de schepping af zult moeten leggen onder vreselijke kwellingen, gekluisterd in de materie.

U mensen leeft onverantwoord voort, u denkt er niet aan dat u ter wille van een doel op aarde bent, u houdt u op geen enkele wijze met zulke gedachten bezig en ziet geen geestelijk doel in uw bestaan. U vraagt niet naar een God en Schepper uit wie zowel de schepping alsook u zelf bent voortgekomen, u leeft onverschillig verder, en wat het doorslaggevendste is: u leeft zonder liefde. En alleen de liefde kan u naar de laatste voltooiing brengen, alleen de liefde garandeert u dat gelukzalige lot in de eeuwigheid, want alleen de liefde is nodig opdat u het laatste doel zult bereiken: de uiteindelijke vrijwording uit de vorm. Want al gaat u ook na de dood van uw lichaam het rijk hierna binnen, dan zult u toch niet in staat zijn u van de aarde los te maken en u zult ook dan nog dieper kunnen wegzinken en weer opnieuw worden gekluisterd in de materie. Maar het einde kan u, nog op deze aarde, ook verrassen en dan keert u onherroepelijk weer naar de diepte terug waaruit u zich zo ver heeft omhooggewerkt. En u zult dat vreselijke lot nog eens moeten dragen, want Ik kan niet van de wet van de eeuwige ordening afzien, al behoort mijn liefde u ook toe en zal ze u nooit opgeven. Maar Ik kan de gerechtigheid niet omzeilen, die eveneens bij mijn volmaaktheid hoort.

Steeds weer roep Ik tot u: Bezin u. Het is het laatste korte stukje weg dat u aflegt. Ga niet een verkeerde weg die u onherroepelijk naar de afgrond voert, maar sluit u bij Mij aan en leg aan mijn hand uw weg over de aarde af. Denk er over na wat wel aanleiding en doel van uw bestaan op aarde zou kunnen zijn en waarlijk, Ik zal u daar opheldering over geven omdat Ik wil dat u de weg naar het vaderhuis inslaat, omdat Ik erg verlang naar uw terugkeer naar Mij en u het vreselijke lot van een hernieuwde kluistering zou willen besparen. Stel het u duidelijk voor ogen dat u zich in grote geestelijke nood bevindt en tracht die te ontgaan, want het ligt slechts alleen aan uw wil de opgave te vervullen ten behoeve waarvan u zich als mens mocht belichamen. Alleen zult u zich moeten vrijmaken van wereldse verlangens, u zult uw leven op aarde niet als doel op

zich mogen beschouwen, integendeel steeds als middel tot het doel moeten herkennen.

En het zal u ook mogelijk zijn uw levenswandel doeltreffend te leiden als u maar uw best doet een leven in liefde te leiden. Dan bent u aan het gevaar van een falen in dit tijdperk van het einde ontkomen, dan zult u steeds duidelijker inzien, waarom u op de aarde bent en u zult u steeds inspannen de wil van uw God en Schepper te vervullen, u zult de verhouding van een kind tot de Vader aangaan en dan zal de Vader u vastpakken en naar zich toe trekken en u nooit meer in de diepte laten wegzinken. Luister naar mijn aansporingen en waarschuwingen, verander uw levenswandel, streef ernaar de eeuwig lange gang over de aarde te beëindigen om na de dood van uw lichaam het rijk van licht en gelukzaligheid binnen te kunnen gaan. En wanneer u deze wil opbrengt, zult u ook waarlijk de kracht daarvoor ontvangen, want Ik help u tot aan het einde dat u tot leven zult komen en niet weer een prooi wordt van de dood.

Amen

Het verdragen van aardse nood en leed

BD.7495

6 januari 1960

Het dragen van het kruis - Het navolgen van Jezus

In de navolging van Mij te leven wil ook zeggen: berustend het kruisje te dragen dat u mensen is opgelegd tot heil voor uw ziel. Want in navolging van Mij te leven is ook met een kruisweg verbonden, die echter voor ieder van u te dragen zal zijn omdat u steeds Mij om hulp zult kunnen vragen dat Ik u help uw kruis te dragen. En u zult dit verzoek niet tevergeefs doen. Ik wil het kruis van u afnemen of de last voor u lichter maken, Ik wil u het kruis ook niet zwaarder opleggen dan dat u in staat bent het te dragen.

Maar een kleine last zult u toch op u moeten nemen, daar u anders mijn navolging niet aanvaardt, die echter van grootste zegen is voor uw ziel.

Te leven in de navolging van Jezus is waarlijk een groot pluspunt voor de ziel, want ze draagt dan veel leed en loutert zich zo nog gedurende het leven op aarde. Ze gaat gereinigd het rijk hierna binnen en is dus op aarde al veel kwijtgeraakt van wat haar in het geestelijke rijk alleen nog maar zou hinderen gelukzalig te zijn, want de ziel moet vrij van aanklevingen zijn, wil ze een lichtkleed

aantrekken, dus opgaan in het lichtrijk. En eens zal ze Mij dankbaar zijn dat ze nog op aarde haar aanklevingen mocht kwijtraken, maar dat betekent ook de kruisweg afleggen, het kleine kruisje te dragen dat Ik ieder mens moet opleggen die een ware navolger van Mij wil zijn, die Mij op mijn kruisweg wil vergezellen en een deel van zijn zondenschuld nog op aarde zelf wil aflossen. Hij zal vergeving krijgen van zijn schuld, alle schuld zal hem zijn kwijtgescholden, want Ik ben voor hem aan het kruis gestorven. Maar de toestand van zijn ziel kan verschillend zijn naar gelang de graad van licht ervan en opdat de ziel licht kan doorlaten moeten alle aanklevingen zijn afgestoten. Ze moet aflossen wat haar zelf mogelijk is af te lossen en daardoor zal ze voor zich alleen maar de graad van licht zelf verhogen, die zij anders zich pas in het hiernamaals moet verwerven door in liefde werkzaam te zijn bij de zielen die hulp behoeven.

De vergeving van de zonden door de verlossing door Jezus Christus zal de ziel wel krijgen en dat betekent dat ze dan ook wordt opgenomen in het lichtrijk, maar het verschil in volheid van licht hangt af van de arbeid van de ziel aan zichzelf, die geschiedt door het in liefde werkzaam zijn en het dragen van leed, om welke reden iedere ziel een kruis te dragen is opgelegd en ze dan dus niet mag falen. Ze moet het in geduld dragen of Mij zelf vragen om verlichting en Ik zal haar waarlijk niet zonder hulp laten. En zodra u zich tot Mij wendt zal de last voelbaar minder worden, want Ik wil dat u Mij roept omdat Ik als kruisdrager steeds naast u wil gaan, om u te ondersteunen en te versterken wanneer de last voor u zwaarder schijnt te worden. Dan kunt u gerust uitkijken naar Hem die u de last wil afnemen, die haar bij zich zelf op Zijn schouders legt om u er vrij van te maken. Maar u zult u niet helemaal van het kruis moeten willen ontdoen als u ware navolgers van Jezus zult willen zijn, want Hij droeg voor u het zwaarste kruis omdat Hij de zondenschuld van de gehele mensheid op zich heeft genomen en Hij droeg het tot aan het einde van Zijn weg. Vaak ging dit boven Zijn kracht die Hij als mens had, maar Hij droeg het uit liefde voor de mensheid die Hij verlossen wilde van alle uitwerkingen van de zonden waaronder de mensheid smachtte. En zo zult ook u in liefde tot Mij in Jezus Christus uw kruis moeten dragen tot aan het einde van uw aardse leven en u zult dankbaar beseffen welk voordeel uw ziel uit het "navolgen van Jezus" heeft getrokken wanneer ze het geestelijke rijk zal binnengaan in licht en vrijheid omdat ze alle zondenlast al heeft afgelost met haar kruisweg, omdat ze zonder aanklevingen door de poort de eeuwigheid binnengaat naar het eeuwige leven.

Amen

BD.4876

8 april 1950

De kruisgang van Christus

Wie Mij wil navolgen die gaat een eenzame weg, door de medemensen niet begrepen zoals ook Mij ten deel viel ondanks de liefde die Ik de medemensen schonk. Wie Mij wil navolgen moet zijn kruis op zich nemen zoals Ik het deed, ofschoon mijn eeuwige Liefde van geen enkel mens het kruis zo zwaar laat worden als dat van de mens Jezus was. Hij moet het dragen, maar hij kan op ieder moment de last verminderen als hij Mij aanroept om hulp. Ik neem dan het kruis op mijn schouders en draag het voor hem en met Mij wordt alles lichter, met Mij is hij niet meer eenzaam. Ik begrijp hem te allen tijde en deel alles met hem, lijden en vreugde. Hij kan steeds samen met Mij in stilte zijn weg op aarde gaan en hij zal daarom zijn kruis als draaglijk ervaren en zich in overgave in zijn lot schikken.

Ik nam het leed van de gehele mensheid op mijn schouders toen Ik voortschreed met de kruisdood voor ogen en onnoemelijk lichamelijk lijden moest dragen. Voor allen die Mij in de toekomst wilden navolgen ben Ik de moeilijke weg gegaan die eindigde met de dood aan het kruis. Als mens leed Ik onnoemelijk opdat het leed van de mensen verminderd werd. Ik nam deel aan het leed van de totale mensheid en droeg voor haar het kruis. En wie Mij liefhad volgde Mij na. Het waren er slechts weinige vergeleken met de totale mensheid waar Ik voor stierf, slechts weinige deelden mijn smart, zij leden met Mij en voor Mij. Zij droegen eveneens hun kruis omdat zij Mij navolgden, want de liefde tot Mij liet hen al het leed dubbel voelen. Maar hun liefde was balsem op mijn wonden die de wrede mensen Mij toebrachten. Hun liefde versterkte mijn wil om voor de mensen te lijden en hun hulp te brengen door mijn kruisdood.

Velen volgden Mij op de weg naar de plaats van de terechtstelling, doch weinige namen deel aan mijn smart. Velen op aarde leven erop los, maar slechts weinige volgen Mij na. Ik ben voor alle mensen aan het kruis gestorven, maar slechts weinige nemen mijn offer aan en maken gebruik van de verworven genade. Slechts weinige volgen Mij na en toch kunnen de mensen alleen door Mij na te volgen zalig worden. Een ieder moet zijn kruis op zich nemen en mijn offergang naar Golgotha gedenken, die bijna te zwaar was voor een mens en Mij deed bezwijken. De liefde van een mens echter hielp Mij waar Ik het als mens bijna begaf. En Ik bracht het offer, Ik dronk de beker van het lijden leeg tot de laatste druppel.

En wanneer jullie mensen moeten lijden, denk dan aan mijn woorden: wie Mij wil navolgen die neme zijn kruis op zich. Weet, dat ieder leed dat jullie in overgave aan mijn wil dragen, jullie als kruisgang wordt aangerekend die voor jullie verlossing en bevrijding van alle schuld betekent. Weet, dat jullie je weg

op aarde gaan om vrij te worden van schuld waarvan jullie als mens de omvang niet kunnen meten, een schuld waarvoor Ik wel gestorven ben om haar te verminderen, die echter ook ieder van jullie moet aflossen voor zover jullie daartoe de kracht bezitten, als jullie willen deelnemen aan het verlossingswerk dat mijn liefde is begonnen met mijn kruisdood. Jullie mensen is slechts een licht kruisje opgelegd omdat Ik de zwaarste last van jullie afgenomen heb, maar geheel zonder leed kunnen jullie niet blijven om jullie naar Hem toe te drijven die jullie altijd helpen wil, die jullie moeten navolgen opdat jullie eeuwig zalig worden.

Amen

BD.5282

27 december 1951

Tot de zwakken, zieken en behoeftigen kwam Jezus

Voor de zwakken, zieken en behoeftigen ben Ik in de wereld gekomen, want de sterken en gezonden hadden Mij niet nodig. Zij vonden hun weg alleen wel, geloofden tenminste hem te vinden, en pas wanneer zij op een dwaalspoor geraakten, beseften zij hun zwakheid en riepen naar Mij, wanneer hun eigen kracht niet meer toereikend was om het leven de baas te worden. Allen die naar Mij roepen, die Mij nodig hebben, zijn zwak en ziek van ziel, en hen allen kom Ik te hulp omdat zij, door Mij aan te roepen, bekennen dat zij in nood zijn waaruit zij door Mij gered hopen te worden. U mensen bent allen zwak en ziek en gelukkig diegenen die het inzien. Die zich echter sterk en gezond voelen, zijn er slecht aan toe, want zij kunnen niet geholpen worden. En er zijn er veel die geloven geen hulp nodig te hebben. Velen zijn er die van hun eigen kracht overtuigd zijn en zeer gemakkelijk gebruik maken van de kracht van hem, die hen voor zich winnen wil. Die hen versterkt in hun arrogant geloof en hun daarom de kracht doet toekomen, echter niet zonder een wederdienst. Hij verlangt de ziel en geeft daarvoor het lichaam wat het verlangt.

Ik echter ben de Arts van de zieken en zwakken. Ik ben de Trooster van de bedroefden en de Hoop van de moedelozen. Zij allen komen tot Mij en zij zullen niet tevergeefs smeken. Ik zeg hun allen mijn hulp toe, ook als u mensen ze niet direct ondervindt. Dan echter weet Ik ook waarom en bent u nochtans niet verlaten, want niemand roept Mij tevergeefs aan als hij vanuit zijn hart om hulp smeekt. Kom allen tot Mij die vermoeid en belast zijt en Ik zal u verkwikken. Zo heb Ik u mijn hulp beloofd en dus kunt u daar ook van op aan. Denk daar steeds aan wanneer u in nood verkeert, wanneer u zich lichamelijk of geestelijk

gekweld voelt. Wanneer het aardse leven zwaar op u drukt, als u hulp nodig hebt. Denk er dan aan dat Ik eens vroeger tot de armen, zieken en zwakken kwam, en ook nu nog, en dat Ik slechts op uw roep wacht om Mijzelf aan u bekend te maken. Dat Ik echter aangeropen wil worden opdat u helemaal uit uzelf uw zwakheid inziet en naar Mij, uw Arts en Helper verlangt. Dat u door uw roepen uw geloof bewijst dat Ik u helpen kan en wil, en zo'n geloof zal Ik nooit beschamen.

Amen

BD.7217

29 november 1958

Beproevingen op hogere leeftijd – Liefde en geduld

Ik moet u heel vaak aansporen vol te houden in liefde en geduld tot aan het einde van uw leven. De beproevingen kunnen niet worden beëindigd wanneer u de laatste Hoogte zult willen bereiken. En u hebt bewust uw levensweg aanvaard in de wil hem tot het einde toe af te leggen, om daardoor een graad van licht te bereiken die u tot een gelukkig wezen maakt. En niet voordat deze weg ten einde is zullen ook deze beproevingen ophouden, waarvan het doorstaan steeds weer een trede omhoog betekent. Maar u hoeft de laatste periode van uw gang over de aarde helemaal niet te vrezen, want u bent de band met Mij aangegaan en dat betekent steeds dat Ik naast u ga, ofschoon u zich soms alleen zult wanen en denkt verlaten te zijn door Mij, die u toch des te meer nabij ben, hoe groter de nood is waarin u zich bevindt.

En denk er daarom steeds aan dat liefde en geduld voortdurend door u moeten worden beoefend, dat werkzaam zijn in liefde u kracht oplevert om ook het zwaarste te volbrengen of te overwinnen en dat het geduld u innerlijke sterkte zal geven, dat het een krachtig afweren van de tegenstander is, die juist het geduld in u aan het wankelen wil brengen om u in onrust en opwinding te doen geraken, in een toestand waarin hij dan makkelijk werk en groot succes heeft. Denk eraan dat u door geduld alles de baas kunt worden en dan bent u hem de baas en dan zult u zeer spoedig mijn nabijheid voelen, ofschoon Ik u nooit verlaten had.

Maar zou uw leven heel gelijkmatig verlopen zonder enige beproeving, zonder enige ontsteltenis, dan zou u blijven steken in uw ontwikkeling. En de rest van uw leven op aarde zou een vergeefse tijdspanne zijn die u in het hiernamaals eens zult berouwen. Want tegen het einde van het leven wordt het voor ieder mens uiteraard moeilijker, maar daarom worden de geestelijke successen veel hoger

gewaardeerd, want ze vragen nog grotere wil en inspanning dan het geval is bij mensen die in staat zijn weerstand te bieden en nog midden in de kracht van hun leven staan. En denk eraan dat elke dag een genade is die u op aarde nog is vergund, want u kunt werken voor uw zielenheil en zult dat pas naar waarde kunnen schatten wanneer u bent binnengegaan in het rijk hierna. Want Ik weet waarlijk dat het u inspanning kost en Ik zal u ook waarlijk het rechtmatige loon uitbetalen terwijl u daarentegen niets bijzonders zou hebben te verwachten als uw aardse leven gelijkmatig voortging en noch de inzet van uw wil, noch bewijs van uw geloof vroeg. En is de laatste dag gekomen, dan zult u Mij danken dat Ik u de genade van een lang leven op aarde schonk, want dan overziet u ook welke rijkdom u zich kon vergaren, vooropgesteld dat u de tijd op aarde goed benutte. Wat er ook over u komen mag, Ik ben bij u. Denk daar steeds aan, dan zullen ook de liefde en het geduld in u overheersen wanneer u wordt beproefd door leed en uzelf zult moeten bewijzen. Maar geef de vijand van uw ziel niet het recht u te beheersen doordat u zelf innerlijk in opstand komt en elk geduld verliest, want dat is zijn wapen, u van uw rust te beroven en dan zelf binnen te dringen, meestal met succes. Blijf echter gelijkmoedig en vol geduld berustend in uw lot, dan kan hij u niet benaderen maar Ik kan des te werkzamer worden. En Ik laat u waarlijk niet in nood en benauwenis, als u maar steeds zulke beproevingen doorstaat en u aan Mij overgeeft in het volle vertrouwen op mijn hulp.

Amen

BD.6987

7 december 1957

Louteringsproces door beproevingen

Hoe ook uw aardse leven mag verlopen, het is door mijn wil bepaald om u steeds meer mogelijkheden te geven uw ziel te laten uitrijpen. Maar uw ziel zal ook alleen dan uitrijpen als u zich berustend naar mijn wil voegt, als u zich ootmoedig buigt en u Mij volledig de leiding laat. Dan zult u ook duidelijk mijn hulp ervaren in elke aardse en geestelijke nood. Het levensdoel is de vergeestelijking van uw ziel, de loutering van alle afvalsbestanddelen die u nog aankleven, opdat mijn goddelijk liefdelicht haar geheel doorstralen kan als zij haar aardse lichaam verlaat. Maar deze loutering zal niet plaatsvinden als het menselijk bestaan geheel zonder strijd verloopt, tenzij de mens al een buitengewoon leven van liefde leidt. Dan lossen de omhulsels op en de ziel heeft aan het einde van het leven ook haar doel bereikt.

Maar vaak moet dit louteringsproces zich nog door lijden en noden, door innerlijke strijd voltrekken. En omdat mijn wijsheid dat weet, zorgt mijn liefde er steeds voor de ziel te helpen bij haar voltooiing. En daarom zal uw aardse bestaan niet altijd in dezelfde rust kunnen worden doorgebracht. Er zullen stormen om u razen en dikwijls genoeg zult u moedeloos zijn over het lot dat u treft. En toch hoeft u niet bang te zijn. U zult alles kunnen overwinnen als u zich maar steeds dichterbij Mij aansluit, hoe harder u door het noodlot getroffen wordt.

Ik ben overal van op de hoogte en u bent nooit alleen, zelfs als u aards gesproken geheel eenzaam bent, als u gelooft dat u door alle mensen bent verlaten. Ik zal u waarlijk niet verlaten, en met Mij verenigd te zijn vergoedt voor u duizendmaal het verlies dat u lijdt of geleden hebt. Maar u moet ook in alles wat u overkomt Mij zien. Als Ik uw eerste en laatste gedachte ben, dan bent u sterk, wat u dan ook mag overkomen.

Verwijdert u zich echter van Mij door mopperen en klagen wanneer u in opstand komt tegen uw lot, dan zult u ook steeds zwakker worden en de nood zal steeds harder op u drukken. Want dan is er geen ander middel meer om u weer voor Mij te winnen, om u weer onder mijn wil te laten buigen. Ik heb waarlijk alleen het beste met u voor, en niets overkomt u zonder mijn wil of mijn toelating. Maar u zult alles makkelijker kunnen dragen in voortdurende verbinding met Mij, en dan zal alles wat u tot nog toe een niet te ontwarren kluwen scheen, wonderbaarlijk tot een oplossing komen. En de ziel zal een groot succes behaald hebben, als zij in de grootste noden de band met Mij niet heeft verbroken.

In deze laatste tijd voor het einde bestaat juist het grote gevaar voor de mensen, dat zij in hun jagen en jachten naar de dingen van de wereld Mij vergeten. En wil Ik dat zij weer aan Mij denken, dan kan Ik alleen naar zulke middelen grijpen die hun gehele denken schokken. Ik moet hen door harde slagen van het noodlot in een toestand brengen waaruit zij geen uitweg meer weten, opdat zij dan aan Diegene denken, die hen alleen helpen kan. Want hun zielen bevinden zich nog in het dikste omhulsel. Zij hebben nog niet veel ondernomen voor de loutering van hun zielen, dat wil zeggen: een onbaatzuchtig leven in liefde lieten zij achterwege. En daarom is een ander louteringsproces nodig om de ziel een beetje lichtdoorlatend te maken, waarvoor ze Mij eens bovenmate dankbaar zal zijn.

En geen mens is ervan uitgezonderd dat hij door het lot beproefd wordt, daar Ik alle mensen liefheb en hen helpen wil dat zij de weg vinden naar Mij als zij nog ver van Mij af staan, of zich steeds dichterbij Mij aansluiten en daardoor ook steeds meer kracht kunnen ontvangen om aan zichzelf te werken en nog op aarde uit te rijpen. Want Ik wil dat zij al in een zekere graad van licht sterven,

opdat hun de kwellingen van de duisternis bespaard blijven in het rijk hierna. Ik wil dat hun weg over de aarde niet vergeefs is, en daarom moet u mensen in alles alleen mijn wil en mijn toelating zien en u berustend aan mijn wil overgeven.

Amen

BD.6277

6 juni 1955

Slagen van het noodlot - De liefde van de Vader

Mijn zorg volgt u in liefde die niet verandert, want Ik wil uw ondergang niet, maar uw gelukzaligheid. Ik wil uw verlossing uit de duisternis en uw binnengaan in het licht. Daarom zal Ik u niet in ellende en nood storten uit andere motieven dan u te helpen opwaarts te gaan, omdat u nog in duisternis smacht en alleen niet de kracht opbrengt op te klimmen. Maar mijn middelen en de uitwerkingen ervan zijn u vreemd en u bent gemakkelijk geneigd te geloven dat Ik wreed ben. Maar geloof in mijn liefde en geloof dat steeds alleen de liefde Mij ertoe brengt mijn werk te verrichten, dat Ik met elk gebeuren altijd alleen uw zaligwording op het oog heb. Ik alleen ben op de hoogte van de uitwerking van zulke gebeurtenissen. Ik alleen weet welke weg u zou zijn gegaan zonder mijn slagen van het noodlot. En Ik alleen weet wanneer zo'n weg op dwaalwegen leidt. En wat Ik nu laat komen om zoiets te verhinderen, heeft steeds mijn liefde ten grondslag en zal een zegenrijke uitwerking hebben, ook wanneer u mensen dat onbegrijpelijk voorkomt.

In de laatste tijd voor het einde zijn nu smartelijke ingrepen van mijn kant dringend noodzakelijk en ze zullen zich steeds vaker herhalen. Steeds vaker zal mijn hand knopen moeten losmaken en er zal nog veel leed en droefenis zijn. Maar er zullen ook zielen worden gered. De mensen zullen duidelijk worden gewezen op Hem die het lot van allen in Zijn handen houdt. En hoewel ze Hem dan ook slechts vrezen omdat ze niet in staat zijn Hem lief te hebben, erkennen ze Hem. Ze geloven aan een God en Bestuurder van hemel en aarde. En dit geloof kan hen verder leiden als ze van goede wil zijn. Het kleinste schepsel bezit mijn liefde en Ik alleen waarborg alles het leven, opdat het eens ook in het stadium van de vrije wil binnengaat en zijn laatste opgave op aarde kan vervullen. Hoeveel meer echter bekommer Ik Me om datgene wat dit stadium al heeft bereikt, opdat het niet terugvalt en zijn weg over de aarde tevoren tevergeefs is geweest.

Maar Ik zie ook de klippen op de weg over de aarde van ieder mens. En Ik weet of de mens deze klippen overwint of in gevaar is daar schipbreuk op te lijden en Ik volg hem daarom met mijn zorg en trek hem terug of leid hem op een andere weg verder. Maar nooit wil Ik zijn ondergang. Tevens zult u moeten weten dat Ik steeds een zorgzame Vader ben en dat mijn vaderlijke zorg voor de mensen op aarde waardevoller is dan ooit de zorg van een mens voor zijn medemensen kan zijn.

Houd u daaraan steeds vast wanneer u zich twijfelend afvraagt hoe Ik het kan toelaten: wat kinderen tot wees maakt, wat families van hun kostwinners berooft, wat mensen het liefste dat ze bezitten afneemt. Ik kan allen troosten, Ik kan alle zorgen overnemen en Ik ben een Vader voor allen die eenzaam en verlaten zijn, maar ze moeten de weg naar Mij vinden. En dat is het wat Ik als doel heb, dat ze de verbinding met Mij tot stand brengen in de grootste nood. Want wat hebben woorden voor zin die blijk moeten geven van een geloof aan Mij, wanneer ze niet worden waargemaakt, wanneer de mensen niet in dat geval tot Mij komen, als het aardse leed hen terneer dreigt te drukken. Het levende geloof zal de mensen tot ware steun zijn, maar het dode geloof laat de ene twijfel na de andere bovenkomen over de liefde en almacht van God. En ieder mens wordt geconfronteerd met uren van diepste nood. Dan moeten ze hun weg naar Mij nemen en Ik zal hen waarlijk helpen in hun nood.

Alleen Ik ben het die nemen kan en ook geven. En wanneer u mensen dit weet, geloof er dan ook aan dat Ik wonden kan genezen die Ik heb geslagen ter wille van uw gelukzaligheid. Geloof vast en twijfel niet dat niet altijd datgene naar de gelukzaligheid leidt wat u als goed en nuttig voorkomt. Mijn wegen zijn vaak anders, maar leiden zeker naar het doel. En kom vanuit dit geloof steeds naar Mij en dan zult u mijn liefde mogen voelen omdat u in Mij gelooft.

Amen

BD.7184

7 augustus 1958

Smartelijke opvoedingsmiddelen

En het zal steeds beter tot u doordringen hoe nodig u ondersteuning behoeft die u aards geen mens kan verlenen. Want wat op u zal aanstormen zijn zo duidelijk inwerkingen van krachten waaraan alleen Ik paal en perk kan stellen, hetzij door de natuur veroorzaakt of ook door het noodlot gewilde gebeurtenissen die niet door menselijke bijstand kunnen worden opgeheven, maar die over u mensen

moeten komen, wil Ik u nog winnen voor het einde. Steeds vaker zult u horen over ongelukken en natuurrampen. En zolang u daar zelf niet bij betrokken bent gaan ze helaas te vaak aan u voorbij zonder u bijzonder geraakt te hebben. En toch zouden ze kunnen volstaan om ook u tot nadenken te stemmen en u zou er zelf verschoond van kunnen blijven.

Maar vaak dwingt u Mij door deze onverschilligheid van u, over uzelf nood en ongeluk te laten komen op dezelfde manier, omdat Ik alleen dat ene zou willen bereiken, dat u Mij zelf vraagt om hulp, dat u zich in de nood tot Mij wendt en leert inzien dat er maar Een bestaat die u kan helpen en die het ook doet als u Hem daarom vraagt. Zolang het dagelijkse leven zonder bijzondere voorvallen verloopt, zolang is ook uw onverschilligheid schrikbarend, zowel tegenover Mij alsook tegenover de nood van de medemensen. Wordt u echter zelf getroffen, dan wordt u pas wakker en wordt u zich weer van uzelf bewust. En toch zou de ene dag na de andere vreedzaam voor u kunnen verlopen bij de juiste instelling ten opzichte van Mij, wanneer u de verhouding van kind tot Vader zou aanknopen die u van de voortdurende bescherming van de Vader verzekert.

Verwonder u daarom niet wanneer u mensen steeds weer uit uw rust wordt opgeschrikt door gebeurtenissen van de vreemdste aard. Vraag u niet af waarom een God zo wreed kan zijn, weet dat u zelf veeleer door uw onverschilligheid en stijfkoppigheid Mij juist aanleiding geeft tot zulke middelen die voor u wreed lijken en toch alleen voor uw bestwil moeten dienen. Wat voor u bijna onmogelijk is te geloven zal gebeuren en steeds weer zullen rampen op grote schaal mensenoffers eisen.

En wanneer u een dichtbij zijnd einde in aanmerking neemt, zal alles u ook duidelijk zijn. Maar hoe weinige geloven aan dit einde en hoe groot is het aantal van hen, wier ongeloof Mij tot andere middelen dwingt om hen nog te redden voor het einde. En zo moet u allen zich altijd voorbereiden op verrassingen die steeds alleen schrik en angst zullen veroorzaken. Ze kunnen niet uitblijven, omdat Ik ook diegenen niet wil opgeven die nog geen band met Mij zijn aangegaan. En deze moeten hard worden aangepakt. Maar ook het zwaarste leed en de vreselijkste belevens kan voor hen tot zegen zijn wanneer ze maar de weg naar Mij inslaan - die Me dan ook bewijzen wil opdat ze leren geloven in Mij en aan mijn liefde voor hen.

Amen

BD.8113

1 maart 1962

Liefde en leed ontslakken de ziel

De liefde moet aansporing zijn voor al uw doen en laten en dan zult u steeds volgens mijn wil handelen. U zult in liefde werkzaam zijn en daardoor ook kracht verkrijgen die uw ziel nodig heeft voor uw levensweg op aarde. De ziel moet geheel rijp worden, dat wil zeggen ze moet alles afstoten wat haar aan aanklevingen nog bezwaart, want ze moet lichtdoorlatend worden om de lichtstraling van mijn liefde op te kunnen nemen die voor de ziel kracht en gelukzaligheid betekent. De straal van mijn liefde kan echter niet doordringen wanneer de ziel nog door dichte omhullingen omgeven is, door onzuivere begeerten en lusten, door allerlei slechte gewoonten, door onedele eigenschappen zoals hoogmoed, toorn, wraakzucht en harteloosheid op allerlei gebied.

Al deze slechte gewoonten en begeerten moet de ziel trachten van zich af te stoten en de middelen daartoe zijn liefde en leed. Door te werken in liefde lossen de aanklevingen op en ook door leed wordt de ziel daarvan bevrijd en kan ze steeds meer worden aangestraald door mijn liefde en rijp worden, tot ze helemaal lichtdoorlatend is geworden en nu ook de dood niet meer hoeft te vrezen, omdat ze nu het lichtrijk kan binnengaan, omdat haar gang over de aarde niet tevergeefs werd afgelegd, omdat ze het doel bereikt heeft op aarde: de omvorming tot liefde. En daarom zult u begrijpen dat mijn geboden van liefde het voornaamste zijn, dat deze vervuld moeten worden, dat uw wandel op aarde een wandel in liefde moet zijn, wil hij u succes opleveren. U bent alleen op aarde met het doel uw ziel rijp te laten worden, die bij het begin van haar belichaming als mens nog zonder liefde is - ofschoon Ik haar een vonk liefde heb toegevoegd die in haar kan ontbranden en haar nog onvolmaakte toestand kan veranderen tot ze dicht bij de volmaaktheid is. Maar de mens moet daartoe ook de wil opbrengen om in de liefde te leven. Hij moet naar de innerlijke stem luisteren die hem onophoudelijk aanzet om in liefde werkzaam te zijn. Hij moet werken van liefde verrichten, daar anders zijn wil niet verandert maar al haar lage eigenschappen behoudt en het gevaar dan is dat ze helemaal niet rijp geworden het geestelijke rijk binnengaat, wat zoveel betekent als: dat ze daar nog door kwellingen die haar louteren heen moet gaan om eens de gelukzaligheid te kunnen genieten.

Alleen de liefde verlost haar van alle onzuivere eigenschappen, alleen de liefde doet haar kristalliseren en ze werpt alle afvalstoffen van zich af, of ze moet heel veel leed op zich nemen gedurende het leven op aarde, wat ook de ziel het rijpworden kan opleveren, omdat ze dan zachter wordt en langzaam ook de liefdesvonk in zich kan doen ontbranden en nu liefde en leed samenwerken en het rijpworden van de ziel tot stand brengen. En altijd moet de mens de eigenliefde terzijde schuiven en de naaste liefde geven. Dan zal zijn verandering vlug gebeuren, want de onbaatzuchtige naastenliefde is pas de ware goddelijke liefde

die Ik verlang, waartoe de ziel zelf zich moet veranderen in haar gang over de aarde als mens wanneer ze het eeuwige leven wil bereiken. En daarom moeten mijn goddelijke geboden van liefde steeds als het voornaamste naar voren worden gebracht, want alleen de liefde heeft kracht die verlost, alleen de liefde zal de omvorming van de ziel tot stand brengen. Alleen door werken van liefde zal ze rijp worden en helder en doorzichtig zodat de straling van mijn liefde nu geen hinder meer ondervindt, zodat Ik haar nu gelukkig kan stemmen zoals in het allereerste begin, omdat ze door de liefde de aaneensluiting met Mij vindt, die zin en doel is van haar weg over de aarde.

Amen

BD.8594

23 augustus 1963

Pijnlijke middelen kunnen helpen om te geloven

Als de mensen toch maar wilden geloven in een God van liefde die hun hemelse vreugden zou willen bereiden. Doch gelet op de grote nood waardoor de mensen steeds weer getroffen worden, en bij het zien van de rampspoed en catastrofes van allerlei aard, kunnen zij dit geloof niet opbrengen dat ook elke nood alleen een werk van liefde mijnerzijds is omdat Ik weet waardoor de mens nog gered kan worden en tot zaligheid komt. De middelen die minder smartelijk zijn missen bij u hun uitwerking, en als Ik zachtzinnig tot u spreek, dan luistert u niet naar Mij. Toch moet u er toe gebracht worden u naar Mij te keren. En als alle lichtere middelen vergeefs zijn, moet Ik smartelijke middelen aanwenden opdat u aan Mij denkt en Mij om hulp vraagt en deze dan ook mag ondervinden, opdat u nu een God van liefde herkennen kunt. U zou waarlijk allen mijn liefdevol vaderlijk aanspreken kunnen vernemen, dat u alleen mijn wil bekend maakt. En zodra u deze wil vervult, kan ook uw leven rustig en toch succesvol verlopen. Slaat u echter geen acht op mijn zachtmoedige woorden, dan moet Ik Mij zelf duidelijker kenbaar maken, daar mijn liefde u niet opgeeft, omdat Ik alles probeer om u voor Mij te winnen, om u tot het leven te wekken dat eeuwig duurt. Want u behoort Mij toe en u houdt u alleen zelf van Mij verwijderd. Ik echter wil dat u uit eigen beweging weer tot Mij terugkeert. En wat u nu ook overkomt aan leed en zware beproevingen zijn altijd alleen maar middelen waarvan Ik inzie dat ze succes beloven en die Ik aanwend daar Ik u liefheb en u nimmer zal opgeven, al zou u zich nog zo lang tegen mijn liefde verzetten.

Verwonder u daarom niet wanneer de nood en ellende toenemen, want het einde nadert en Ik wil nog steeds zielen redden van het lot opnieuw verbannen te

worden, wat alleen mogelijk is als Ik door u erkend word als God en Schepper, als u Mij in uw nood aanroept, gelovend dat er een Macht is die u helpen kan, uit Wie u zelf bent voortgekomen. En u mensen, geloof dat dan ook uw nood zal afnemen, dat u mijn hulp duidelijk zult ervaren. En dan zult u Mij ook als een God van liefde kunnen herkennen, want uw band met Mij geeft u ook een innerlijk licht over Mij zelf.

In de komende tijd echter zal er nog veel onheil over de aarde komen. En alleen zij die Mij reeds gevonden hebben zien daarin hulpmiddelen om de mensen uit hun geestelijke nood te helpen. De anderen echter zullen twifelen, of een God van liefde geheel loochenen. Want zij zijn zo aan de wereld gebonden dat zij geen enkele binding hebben met het geestelijke rijk, met het rijk dat niet van deze wereld is. Hun denken en streven is louter werelds gericht en elke verwijzing naar een God slaan zij spottend af, tot zij eens in nood geraken waaruit ze geen uitweg meer zien. Dan kom Ik weer heel dicht bij hen. Ik laat gedachten aan een God die helpen kan in hen opkomen en de grote nood kan hen dan ook ertoe aanzetten zich tot deze God te wenden. Zo zullen u alle smartelijke gebeurtenissen, alle catastrofes en alle andere slagen van het noodlot begrijpelijk worden, want het is geen toeval. Integendeel, alles is door Mij beschikt of toegelaten opdat de zielen nog hulpmiddelen worden geschonken die hen Mij moeten laten vinden. Wanneer echter ook dan nog de harten verhard blijven, kan alleen nog maar een natuurcatastrofe van zeer grote omvang de mensen tot bezinning brengen. Maar ook dat dwingt niet om te geloven, want de totaal verstokte mensen zullen ook daarin geen hogere Macht willen zien en erkennen. Dan echter zijn zij geheel een prooi van mijn tegenstander geworden en het lot van een hernieuwde kluistering wacht hun zielen met zekerheid. Zolang echter de aarde nog in haar oude vorm bestaat probeer Ik de mensen te bewegen hun wil te veranderen en Ik wend nog vele middelen aan die u niet met de liefde van een God verenigbaar vindt. Doch Ik weet wat voor ieder persoonlijk van nut is. Ik weet de geaardheid van zijn ziel en daaraan beantwoordend werk Ik op hem in.

Maar u mensen bent gelukkig te noemen als u overtuigd bent van een liefhebbende God en Vader. Dan zult u alles wat u overkomt - al treft het u nog zo hard - met gelatenheid dragen, en steeds alleen tot Mij uw toevlucht nemen. En Ik zal u waarlijk niet teleurstellen, want een gelovig mens zal Ik altijd te hulp komen, omdat zijn geloof ook een ongewone inwerking toelaat. Het ware geloof echter komt voort uit de liefde, en die liefde snelt ook op Mij als de eeuwige Liefde toe. De mens knoopt een hechte band met Mij aan en hij zal zich nimmermeer van Mij verwijderen. Hij heeft op aarde de laatste wilsproef afgelegd, hij heeft in vrije wil voor Mij gekozen en zich definitief van mijn tegenstander losgemaakt. En dat alleen probeer Ik te bereiken zolang de mens nog op aarde vertoeft. Want Ik wil dat hij weer zijn ware vaderland kan

binnengaan, dat hij het rijk betreden kan waar geluk en zaligheid is, waar al het leed voorbij is en hij nu dat leven vindt dat eeuwig duurt.

Amen

BD.5904

16 maart 1954

De zegen van het leed

Eens zult u allen inzien waarom u leed moest dragen op aarde en u zult Mij dankbaar zijn, wanneer het u heeft geleid naar een resultaat dat u zonder leed nooit zou hebben kunnen bereiken. Ik zou u waarlijk niet zonder reden laten lijden, maar mijn liefde doorgrondde de uitwerking van het lijden op u en paste het daarom toe, hoewel u vaak niet in staat bent mijn liefdevolle leiding in te zien. Maar geloof dat Mij elke opwelling van uw hart bekend is en dat Ik daarom juist de mijnen schijnbaar hard aanpak, omdat Ik hun nog meer wil schenken in mijn rijk, dat zij met zekerheid in bezit nemen als hun lichamelijk einde is gekomen.

U zult op aarde niet kunnen beseffen waarin de gelukzaligheid bestaat die Ik u wil bereiden. Maar Ik weet hoe een ziel geaard moet zijn om deze gelukzaligheid te kunnen verdragen. Ik alleen weet hoe ze tot zo'n gesteldheid kan komen en Ik alleen ken de juiste middelen en pas ze derhalve ook toe en wel daarom, omdat Ik u liefheb en uw wil ken die op Mij aanstuurt. Maar denk er ook aan dat de ziel in het stadium als mens nog te weinig gekristalliseerd is, dat ze de uitstraling van mijn liefde nog niet in alle volheid zou verdragen, dat ze daarom nog door leed moet gaan, opdat ze totaal gelouterd wordt. En weet dat uw levenswandel op aarde niet de oorzaak is van de omhulling van de ziel, maar dat ze met dichte omhullingen de aarde al betreden heeft en die uiteen te laten vallen is nu de opgave van de mens. Een in hoge mate werkzaam zijn in liefde draagt er buitengewoon veel toe bij de afvalstoffen van de ziel te verwijderen en diep leed biedt hulp wanneer de kracht van de liefde niet sterk genoeg is. Maar u zult een onnoembaar geluk ondervinden wanneer bij het einde van uw aardse leven de ziel vrij en lichtdoorstraald kan opstijgen in het geestelijke rijk. En dan hebt u al het moeilijke, al het aardse leed overwonnen en de eeuwigheid in hoogste gelukzaligheid ligt voor u.

Weliswaar meent u dat elke dag waarin u moet lijden lang is en toch is het slechts een ogenblik in vergelijking met de eeuwigheid. Het komt u voor, dat leed soms onverdraaglijk is en toch leg Ik u niet meer op te dragen dan u zult kunnen

verdragen. En telkens zult u zich tot Mij, tot de Kruisdrager Jezus Christus kunnen wenden, dat Hij u moge helpen wanneer de last voor u ondraaglijk lijkt. Neem uw kruis op en volg Mij na. Zou Ik als mens Jezus deze woorden wel hebben gesproken wanneer het onmogelijk zou zijn geweest dat u het kruis verdraagt dat u is opgelegd? Maar Hij zelf bood u ook Zijn hulp aan met de woorden: "Kom allen tot Mij die uitgeput bent en onder lasten gebukt gaat, Ik wil u verkwikken". En Hij zal u getrouw aan Zijn woord ook altijd kracht geven. Want uw Heiland Jezus Christus kent u. Hij weet ook dat u bereid bent Hem na te volgen en Hij zal u vervullen met kracht en genade, zolang u op aarde leeft.

Amen

BD.6763

16 februari 1957

Liefdevolle hulp aan medemensen die in nood zijn

U moet troost en hulp geven aan diegenen die in aardse of geestelijke nood zijn. Dan beoefent u ware naastenliefde en u wekt ook in uw naaste liefde op. De eindtijd kan niet zonder kommer en nood aan de mensen voorbij gaan, want dit zijn de laatste middelen die Ik aanwend om hen voor Mij te winnen. Elk mensenhart wil Ik aanspreken door dergelijke nood en wanneer ze Mij dan horen, wanneer ze in de nood mijn stem herkennen en nu hart en oor op Mij richten, dan zijn ze een stap vooruit gegaan. Ze zijn de weg opgegaan die naar boven leidt. Maar er zijn nog talloze mensen die hart en oor voor mijn stem gesloten houden. En dezen moet u aanspreken en hen in hun nood op Mij wijzen, bij wie ze echte troost en hulp zullen vinden.

U verleent hun al hulp doordat u niet aan hun nood voorbijgaat en deze hulp wordt dankbaar aangenomen. Geloof het, dat altijd alleen de liefde het ware geneesmiddel is, dat liefde de wonden zal laten helen, dat liefde smarten verzacht en dat geen mens niet ontvankelijk is voor een werk van liefde. En dus zal elk werk van liefde bij de naaste wederliefde opwekken en alleen op deze manier zijn zielen te winnen. Alleen door liefde worden zielen rijp en is een ziel tot liefde in staat. Dan zal ook leed haar grote zegen opleveren, want dan reinigt de ziel zich van alle aanklevingen en zal ze elke straal van liefde op zich in laten werken. Spreek daarom al deze mensen aan, van wie u weet dat ze in grote nood zijn, zwaar leed dragen en zonder hoop en moedeloos zijn. Geef hun troost en wijs ze op Mij. Laat hen niet over aan hun smart, opdat ze zich niet eenzaam voelen en wanhopig worden. Elk woord van liefde is voor hen een weldaad en medegevoel zal ze hun smart minder hard laten ondervinden. Geef hun aardse en geestelijke

troost, opdat ook alle leed een zegenrijk resultaat heeft voor de zielen. Want er ligt voor u allen nog veel nood en ellende in het verschiet, u allen zult nog in situaties terecht komen waarin u dankbaar zult zijn voor troostende en bemoedigende woorden, voor hulpverlening op elke manier.

In de komende tijd zal de een op de ander zijn aangewezen en waar de mensen elkaar niet bijstaan zal de nood haast ondraaglijk lijken, tenzij ze zich tot Mij wenden, Die nooit een mens verlaat als hij Mij roept. En dat wil Ik alleen maar bereiken, dat de mensen een zo innige band met Mij aangaan dat ze zich nooit eenzaam en verlaten voelen, doch steeds hun Beschermmer en Helper naast zich weten en zij dan ook de nood niet meer zo hard en bitter zullen voelen als diegene die nog ver van Mij afstaat. Elke nood is voor de mens, die tot Mij zijn toevlucht neemt, te verdragen. Maar u die Mij zult willen dienen, zult als tussenpersoon tussen Mij en die anderen werkzaam kunnen zijn. U zult hun de weg kunnen wijzen vrij van nood te zijn en als u dit in liefde doet zult u ook resultaat hebben.

U mensen, verhard uw harten niet, ga niet aan de nood van uw medemensen voorbij. Kijk om u heen en u zult veel nood zien en uw hulp zal steeds als weldadig worden ondervonden. Maar u allen zult kunnen helpen, want de ware hulp bestaat in liefdevolle gedachten, liefdevolle woorden en in werken die de liefde u zegt te doen. De ware erbarmensvolle liefde tot de medemens die in nood is, zal u ook altijd middelen en wegen laten vinden om hun nood te verzachten. En vaak is geestelijk toespreken van grotere waarde dan aardse hulpverlening, want daardoor opent u voor Mij de deur van hun hart en kan Ik pas zelf eens bij hen binnenkomen. Dan zullen ze ook getroost zijn en hun kruis graag dragen ter wille van hun zielen, en dan is hun nood zegenrijk geweest, dan hebben ze de Vader teruggevonden, Ik heb hen voor eeuwig gewonnen.

Amen

BD.8680

21 november 1963

Het navolgen van Jezus: het kruis dragen

U zult de brug naar het geestelijke rijk altijd betreden wanneer u Jezus navolgt, de goddelijke Verlosser die deze brug voor u mensen heeft gebouwd en u de weg is voorgegaan. Hij zelf heeft deze brede kloof tussen de aarde en het geestelijke rijk overbrugd door Zijn werk van verlossing. Hij is de zwaarste en meest

pijnlijke weg naar het kruis gegaan en heeft daardoor de brug geslagen naar het lichtrijk, die ieder mens betreden kan en die altijd naar het juiste doel zal leiden.

De weg van de navolging van Jezus moet worden gegaan, dat wil zeggen: zoals Hij al het leed op zich nam uit liefde voor de ongelukkige mensheid, zo moet ook de mens de weg van de liefde en het lijden gaan, moet - ofschoon de mens Jezus alle schuld van de gevallen broeders op zich had genomen en dus door de kruisdood, door het werk van verlossing, de grote oer-schuld teniet heeft gedaan - om zijn ziel te louteren Hem trachten na te volgen. Zijn ziel kan alleen van aanklevende onzuiverheden ontdaan en gekristalliseerd worden door liefde en leed en ze moet deze loutering nog op aarde realiseren, wil ze een graad van licht bereiken die haar gelukzaligheid garandeert. Want de mens verblijft op de aarde met het doel dat zijn ziel zich kan bevrijden van elke onreinheid, van alle zonden en begeerten, zwakheden en ondeugden, die nog als gevolg van haar vroegere afval aan haar kleven, waarvan ze vrij moet worden en dat ook kan wanneer ze de weg over de aarde vol van leed geduldig aflegt en zij haar best doet een leven in liefde te leiden. Want de liefde is het zekerste middel om van onrijpheid vrij te worden. De liefde lost alle aanklevingen en omhulsels op die een ziel nog bezwaren. En het leed in berusting gedragen, is eveneens geschikt om de ziel te laten kristalliseren, die dan ontvankelijk voor licht en licht doorlatend is geworden wanneer ze het rijk hierna binnengaat.

Daarom sprak Jezus de woorden: "Wie Mij wil navolgen, neme zijn kruis op zich". Geen mens zal geheel van leed verschoond blijven, al is dit de mensen ook verschillend opgelegd. Maar het leven op aarde is niet de laatste verwezenlijking. Het is steeds alleen maar een plaats om zich voor te bereiden op het eigenlijke leven in het geestelijke rijk. En wat de ziel op aarde nog wordt opgelegd, kan haar gelukzaligheid in het hiernamaals alleen maar verhogen, vooropgesteld dat het overgegeven aan de goddelijke wil wordt verdragen. De mens moet dus vrijwillig de weg van de navolging van Jezus gaan. Het moet hem zelf erom te doen zijn dat zijn ziel op aarde een grotere rijpheid verkrijgt. Hij moet bewust besluiten Jezus na te volgen, hij moet ook Zijn werk van verlossing erkennen en er voor zichzelf een beroep op doen. Want nooit zal een bestaan op aarde dat nog zo vol van leed is, de ziel voltooiing bezorgen wanneer de mens zich niet bij Jezus aansluit. Wanneer hij geen beroep doet op Zijn werk van verlossing en de genade ervan, wanneer hij niet in Hem gelooft en niet gelooft dat het God zelf is geweest, die in de mens Jezus het werk van verlossing heeft volbracht. Dan kan zijn weg over de aarde nog zo vol van leed zijn, maar hij zal er voor zijn ziel geen voordeel uit halen, want hij is dan Jezus niet vrijwillig nagevolgd.

Maar hoe meer u mensen van liefde vervuld bent, des te minder zal het leed u terneerdrukken. Want de liefde is het beste oplosmiddel. De gloed van de liefde zal alle omhullingen van de ziel oplossen, ze zal al het onreine en verharde doen

smelten. De liefde zal in korte tijd de zuivering van de ziel tot stand brengen en de mate van lijden zal verminderd kunnen worden, waar de liefde de reiniging van de ziel al begonnen is.

En daarom zal de mens uitermate actief dienstbaar moeten zijn, om daardoor de liefde tot uitdrukking te brengen. Want liefde spoort aan tot werkzaamheid en zodra ze dus in onbaatzuchtigheid de naaste geldt, zal de mens voortdurend werken van liefde verrichten en dan zal hij dus de weg van de navolging van Jezus gaan, die eveneens door de liefde steeds weer werd aangespoord tot werken van hulpvaardigheid, die leed en nood van de medemensen trachtte te lenigen en ongewone kracht gebruikte om de medemensen te helpen.

En zo zal ook een voortdurende hulpvaardigheid een weg zijn om Jezus na te volgen, omdat ze liefde bewijst die altijd alleen maar een zegenrijke uitwerking kan hebben, zowel bij de gever als ook bij hem die een beroep doet op de hulp. Want de liefde is het machtigste, het goddelijke, dat onherroepelijk naar de voleinding van de ziel moet leiden, dat een ziel moet reinigen en ontvankelijk maken voor licht. De liefde is het laatste doel op de aarde, omdat ze tot aaneensluiting met de eeuwige Liefde voert, omdat ze de staat van heel in het begin herstelt waarin het wezen werd geschapen en daarom ook hoogste gelukzaligheid moet garanderen, die het wezen dan vindt in de innigste aaneensluiting met zijn God en Vader van eeuwigheid, uit wiens liefde het eens is voortgekomen.

Amen

Het luisteren naar de innerlijke stem

BD.3968

3 t/m 5 februari 1947

Het inkeren naar binnen - Het zich losmaken van de wereld en materie - Het resultaat is waarheid

Hoe groter het verlangen van de mens is naar waarheid, des te dieper dringt hij binnen in de waarheid. God, als Gever van de waarheid, is niets onbekend en zo is Hij ook op de hoogte van elke vraag die het hart van de mens bezighoudt. En Hij beantwoordt haar en zo is het voor u mensen heel gemakkelijk uw weten te vergroten, als u maar God als de eeuwige Waarheid tot u laat spreken, dat wil zeggen als u luistert naar de innerlijke stem die u steeds juist onderricht. U zult in uzelf het antwoord moeten zoeken, u zult het niet van buitenaf komend mogen

verwachten, dan wordt u rechtstreeks onderricht en u zult zeker kunnen zijn van de volledige waarheid. Let er daarom op, wat Hij tot u spreekt:

Wilt u Mij dienen of de wereld, wilt u mijn welgevallen verwerven of in aanzien staan bij de medemensen? Uw wil alleen bepaalt uw handelen en uw innerlijkste gedachten en daarom zal een geestelijke wedergeboorte steeds alleen kunnen plaatsvinden wanneer het diepste verlangen u bezighoudt met Mij in verbinding te staan, wanneer u Mij zoekt en u geheel van de wereld terugtrekt om u met Mij te verenigen.

Maar hoe maakt u zich los van de wereld als u toch daarin zult moeten leven en u voor een aardse taak gesteld ziet die u niet zult mogen verwaarlozen? Hoe brengt u de innige verhouding met Mij tot stand terwijl u toch voortdurend onder de medemensen verblijft en er daardoor toch steeds weer een beroep op u wordt gedaan?

Alleen door het inkeren naar binnen, door een zich terugtrekken in de eenzaamheid, dat echter op alle plaatsen en tijden kan gebeuren volgens uw wil en dat des te inniger en meer ongehinderd plaatsvindt, hoe minder indrukken van buitenaf de mens in zich opneemt. De meest innige verbinding met Mij vraagt een zich losmaken van alle materie, want Ik zelf sta als zuivere Geest van eeuwigheid buiten de materie, ofschoon de materie op zich geconsolideerde kracht is uit Mij, doch altijd op een zekere afstand staand van Mij.

Wie Mij wil zoeken en vinden moet zijn wil tevoren van de materie afkeren. En daar hij toch te midden van de materie vertoeft omdat hij zelf een materieel omhulsel heeft, moet hij zich in zijn binnenste terugtrekken. Dan zal hij Mij vinden. En het totale losmaken van de materie gebeurt dan, wanneer aan het lichamelijke oog elke indruk van buiten verre wordt gehouden, wanneer het zich sluit en geen materiële beelden meer opneemt, want deze worden weerspiegeld in de ziel van de mens en storen deze in de stille beschouwing en vereniging met haar geest. Geest en materie zijn tegengestelde begrippen en zullen ook steeds in tegenstelling tot elkaar blijven. En daar Ik zelf als zuivere Geest in u wil werken, zult u eerst deze innerlijke scheiding van de materie moeten voltrekken en u zult dichter bij Mij komen, maar nooit de innige band met Mij tot stand kunnen brengen zolang uw ogen en uw zinnen gevangen genomen zijn door uiterlijke indrukken.

Ik wil dat alleen mijn nabijheid wordt begeerd, dat er niets meer in uw hart plaatsvindt en dat u de wil opbrengt voor Mij en mijn nabijheid al het aardse prijs te geven, dat u zich in gedachten losmaakt van datgene wat tegen Mij gericht is. En welke materie dan ook is tegen Mij gericht geestelijks. Ik wil ook dat menselijke gebruiken zoveel mogelijk worden vermeden, want ze leiden af van

een innerlijke concentratie als ze niet gedachtenloos worden voltrokken, of ze worden zuiver mechanisch uitgevoerd en zijn dan eveneens waardeloos. Wie Mij serieus zoekt, moet eerst de verbinding met de wereld verbreken en tot de wereld behoort alles wat niet geestelijk is, wat in contact staat met aardse materie, wat met de lichamelijke zintuigen van de mens wordt opgenomen, wat dus de ziel gevangen houdt, wat haar verhindert zich met de geest in zich te verbinden. Pas wanneer dit losmaken is voltrokken, is ze in staat met Mij te spreken zoals het mijn wil is, opdat Ik zelf met mijn liefde en genade in het hart van de mens werkzaam kan zijn.

En Mij is de stille diepe verering waarlijk het liefst en kan nooit vervangen worden door uiterlijke gebruiken en handelingen die het denken van de mens onwillekeurig beïnvloeden, die niet anders kunnen dan dit afleiden van het eigenlijke, van de zuiver geestelijke verbinding met Mij. Ik kijk in het hart van ieder mens en heb waarlijk geen uiterlijke bewijzen nodig van uw liefde voor Mij. En zoals u contact zoekt met Mij zult u bedacht worden met mijn liefde en genade en u zelf bepaalt de mate ervan. Daarom zult u weliswaar geen verkeerde handelingen begaan door uiterlijke ceremoniën, door menselijke gebruiken, echter uzelf schade toebrengen doordat u het toestromen van mijn liefde en genade zelf vermindert zolang er nog een andere gedachte dan Ik een plaats in uw hart vindt. In geest en in waarheid moet u dichter bij Mij komen, dan zal mijn oog met welgevallen op u rusten en dan zult u zelf de zegen van een dergelijke innige verbinding bij uzelf bemerken. Dan zult u voelen dat Ik bij u aanwezig ben, en u zult gelukkig zijn. En toch zult u diep deemoedig blijven in uw gelukzaligheid, omdat u zich bewust bent van de buitengewone genade die u ten deel valt, dat Ik intrek neem in uw hart en de deemoed zal de mate van genade vergroten.

Amen

BD.5753

24 augustus 1953

Het luisteren naar het aangesproken worden door God

Naar Mij moet u luisteren - en Ik zal steeds zo tot u spreken dat u ook mijn liefde voor u zult kunnen herkennen. Alles om u heen kan en zal veranderen, maar mijn liefde voor u verandert niet. Ze volgt u op de voet, of u ver weg of dichtbij bent, en ze tracht voortdurend op u in te werken. Dat wil zeggen: ze probeert in u wederliefde op te wekken, wat dan de uiteindelijke terugkeer naar Mij betekent. En als Ik u kan aanspreken, als u Mij aanhoort, dan opent u de

deur van uw hart voor Mij en dan kan mijn liefde met alle kracht werkzaam zijn. Dan kan Ik in u een vuur ontsteken dat niet meer gedooft kan worden omdat mijn liefde zo sterk is dat in haar gloed elke weerstand verteert, dat ze bezit neemt van het wezen van de mens en het volledig verandert, dat ze de mens omvormt tot liefde. Ik zoek verbinding met u en daarom spreek Ik u aan. Hoort u Mij nu gewillig aan, dan brengt ook u de verbinding met Mij tot stand en dan kan Ik het dode tot leven wekken. Ik kan u die eerst nog dood bent zolang u ver van Mij bent, het ware leven geven. Mijn aanspreken moet deze dode toestand veranderen. Want mijn aanspreken is een liefdestraal die u tot leven moet wekken.

Als u Mij nu de mogelijkheid biedt mijn straal van liefde in uw hart te laten neerdalen, als u dit mogelijk maakt door gewillig naar mijn woord te luisteren, dan zult u ook heel vlug het effect in uzelf bemerken. Het besef niet meer alleen te zijn zal in u ontwaken. U zult als het ware de tegenwoordigheid bespeuren van een Wezen dat uw welzijn wil, en u zult u zonder weerstand aan dit Wezen overgeven. Want dat is de uitwerking van mijn straal van liefde, dat de weerstand in u vermindert als Ik de mogelijkheid heb tot u te spreken en u naar mijn woorden luistert. En luisteren naar mijn woorden zult u altijd als u zich een korte tijd in de stilte begeeft, als u tot uzelf inkeert in gebed of stilletjes nadenkt over uzelf. Dan geeft u Mij altijd gelegenheid tot u te spreken, ofschoon u aanvankelijk mijn stem niet herkent maar gelooft alleen zelf na te denken.

Ik meng Mij steeds in uw gedachten omdat mijn liefde toch voortdurend op u gericht is en u altijd tracht te omvatten wanneer u stil wordt en uw blik naar binnen richt. Dan luistert u en dan kan Ik tot u spreken. En hoe bewuster u dit afkeren van de wereld naar binnen beoefent, des te bereidwilliger opent u voor Mij de deur van uw hart en des te duidelijker verneemt u mijn stem die antwoord geeft op uw vragen of u zo onderricht dat in u de liefde voor Mij ontvlamt, omdat u Mij nu als een God van liefde herkent zodra u Mij aanhoort, zodra u zich naar binnen keert en uw gedachten op Mij richt.

Steeds wil Ik met u spreken, maar zelden hoort u Mij aan. Zoekt u echter de eenzaamheid doordat u uw gedachten naar binnen richt, dan verneemt u ook mijn aanspreken, ofschoon u het toch niet meteen als een uiting van mijn liefde herkent omdat het verstand nog niet begrijpt wat de ziel al gevoeld of begrepen heeft. Maar steeds meer wordt mijn aanspreken bewust tot een onmetelijke zegen voor u en voor allen die u daarvan in kennis stelt dat de Vader met Zijn kind spreekt zodra het kind de Vader horen wil.

En u allen zult deze verbinding met Mij tot stand kunnen brengen. U allen hoeft alleen maar te luisteren om Mij ook te horen. Ik wil u alleen aansporen uw geestelijk oor te spitsen, u te oefenen in het horen van geestelijk aangesproken te

worden, doordat u zich vaak in de stilte terugtrekt en verlangt naar mijn tegenwoordigheid. Dan ben Ik bij u en spreek tot u. Dan kom Ik zelf in het woord tot u en dan weet u ook dat Ik u liefheb en ook uw liefde winnen wil.

Amen

BD.7698

13 augustus 1960

De stem van het geweten

U moet naar uw voleinding geleid worden en u hebt daartoe mijn ondersteuning nodig. Want alle kracht gaf u eens weg en u werd zwakke schepselen zonder licht, die zo lang in de diepte moesten blijven, tot mijn liefde hen vastpakte en ze weer uit de diepte omhoog hielp. Nu verkeert u wel al in een zekere graad van rijpheid, maar deze is niet voldoende om u de weg opwaarts te garanderen die u nog moet afleggen tijdens uw aardse leven. Daarvoor hebt u mijn kracht en mijn leiding nodig. En als u nu zelf u van uw zwakheid bewust bent en om u heen kijkt voor hulp, dan sta Ik reeds aan uw zijde en wacht slechts dat u Mij om mijn bijstand verzoekt. Maar dit verzoek moet u in vrije wil tot Mij richten, omdat van mijn kant uit geen enkele dwang op uw wil wordt uitgeoefend.

Doch Ik ben te allen tijde bereid u die gevraagde hulp te verlenen, zoals Ik u ook altijd van kracht zal voorzien als u ze maar begeert. En opdat in u het verlangen daarnaar wordt opgewekt, laat Ik u soms uw zwakheid en duisternis bijzonder sterk voelen. En dit is slechts een teken van mijn liefde voor u, omdat Ik u daardoor voor Mij wil winnen, omdat Ik u ertoe bewegen wil dat u Mij vrijwillig om hulp vraagt. Daarom moet u vooreerst in Mij geloven. En er wordt u ook kennis overgebracht dat er een God en Schepper is, wat u alleen maar hoeft aan te nemen om daarover na te denken. En met een goede wil bent u dan ook in staat dat te geloven. U kunt ervan verzekerd zijn dat Ik u aan een vast geloof help, als u maar de wil hebt juist te denken en te handelen, als u maar gehoor geeft aan de innerlijke stem die u altijd de juiste weg zal wijzen.

En mijn stem klinkt in ieder mens als stem van het geweten, doch er kan naar geluisterd maar ook niet naar geluisterd worden, en dat hangt alleen af van de wil van de mens zelf. Zo zal ook de stem van het geweten de mens in kennis stellen van wat goed en wat verkeerd is. Hij wordt door de stem van het geweten onderwezen in de grondwet, in de liefde. Want als mens weet hij precies wat hem vreugde verschaft en welbehagen en wat hem leed en ellende brengt. Daarom kan hij ook tegenover de medemens zo handelen als het deze tot welzijn

dient, en hij kan hem voor schade aan zijn lichaam behoeden. Zo kan dus ook in hem de liefde ontwakken, en met de liefde ook het licht van het inzicht hem verlichten.

Ieder mens kan tot een juist denken en handelen komen. Want van Mij uit is in hem dat fijnzinnige gevoel gelegd dat door de stem van het geweten tot uitdrukking komt. En zodra hij aan deze stem aandacht schenkt, kan zijn wezen, dat in het begin van zijn belichaming als mens nog sterk met eigenliefde behept is, zich veranderen tot naastenliefde. Dan is ook de zekerheid gegeven voor een sterk en levend geloof in Mij, zijn God en Schepper. Dan zal hij ook spoedig in Mij zijn Vader herkennen, die hem liefheeft en hem tot zich wil trekken. Hij zal deze verbinding nastreven in vrije wil en Ik zal hem steeds dichterbij de voltooiing kunnen brengen, want Ik schenk ieder mens die hulp. Ik laat geen mens in zwakheid en onwetendheid. Ik ben en blijf zijn Leider, het gehele leven op aarde door, zolang hij zich niet tegen Mij verzet, zolang zijn wil zich door de stem van het geweten laat beïnvloeden. En dat zal steeds geschieden wanneer de ziel van zins is het doel van het aardse leven te bereiken. Dan kan de mens er altijd van verzekerd zijn dat van mijn kant uit alles gedaan wordt om hem te helpen zich te voltooien, dat hij nooit aan zichzelf blijft overgelaten en dat hij ook zeker zijn doel zal bereiken.

Amen

BD.6421

10 december 1955

Innige verbinding met God - De innerlijke stem

Aan de innerlijke stem zult u gehoor moeten schenken na innig gebed tot Mij, dan zult u er ook zeker van kunnen zijn de juiste weg te gaan. Want het is dan mijn stem die tot u spreekt, die u raad geeft en leidt zoals het goed voor u is. Een mens die zich vaak met Mij verbindt, die niets doet zonder zich bij Mij te hebben aanbevolen, die steeds samenspraak met Mij houdt en Mij om mijn zegen vraagt, die zal ook steeds het juiste doen omdat Ik zelf hem dan leid en hem altijd de juiste gedachten verschaf zodat zijn levenswandel nu ook volgens mijn wil is.

Maar het is bedenkelijk wanneer u Mij uit uw denken verdringt, wanneer u zich in staat waant alles zelf tot stand te brengen, wanneer u uw leven leidt zonder God. Dan moet Ik u vaak laten vastlopen opdat u weer de weg naar Mij neemt omdat u zich van uw zwakheid bewust wordt. Hoe krachtig u ook schijnt te zijn, hoe rijkelijk u van aardse capaciteiten bent voorzien, uw levenswandel wordt

daar niet door beïnvloed. Deze speelt zich af volgens mijn wijselijk goeddenken en daarom zult u allen zich vaak in situaties geplaatst zien waar uw eigen kundigheid niets kan uitrichten, waarin u tot Mij uw toevlucht zult moeten nemen om ze de baas te worden. U zult weliswaar ook dan nog kunnen weigeren, maar u doet er goed aan de weg naar Mij te nemen. Want Ik zelf lok u daardoor naar Mij, die anders door u wordt vergeten.

En zo zal u ook nog veel moeilijks te wachten staan en u zult u allen afvragen waarom uw God en Schepper zoiets over de mensen laat komen. U zou niet moeten geloven dat slechts menselijk handelen alleen toestanden scheidt die bijna ondraaglijk schijnen. U zou daarbij toch ook aan Diegene moeten denken die Heer is over hemel en aarde en die zoiets toelaat. En u zou u moeten afvragen waarom Ik zoiets over u laat komen. Altijd zou Ik datgene van richting kunnen veranderen wat de menselijke wil veroorzaakt, of de uitwerking ervan opheffen op grond van mijn macht. Ik zou het kunnen doen en zal het ook doen wanneer Ik in diep geloof word aangeroepen om hulp in deze nood. Maar Ik laat het nochtans toe dat de mensen daardoor in grote nood geraken, omdat ze de weg naar Mij moeten vinden, die ze al lang niet meer gaan. Zonder Mij zullen ze totaal onbestendig ten onder gaan. Maar met Mij zullen ze ook het moeilijkste kunnen overwinnen en dat moeten de mensen ervaren - zowel de mijnen als ook diegenen die de poging wagen Mij aan te roepen in de grootste nood. Want zij zullen vaak wonderbaarlijk geholpen worden.

Maar ook de eerstgenoemden zullen ondervinden dat ze geheel zonder kracht zijn omdat ze zich op zichzelf verlaten en menen Mij niet nodig te hebben. Ik wil Mij zelf aan de mensen openbaren, tot zegen of ook tot ondergang. Want wie Mij dan nog niet wil kennen, die is voor eindeloze tijden verloren. Verlaat u niet op uw eigen kracht, ze zal niet toereikend zijn tegenover dat wat komt. Wend u tevoren al tot Mij en vraag Mij om kracht. Ik zal ze niemand onthouden die aan Mij denkt in tijden van nood. Maar zalig zij, die Mij voortdurend in hun hart dragen. Ze zullen de komende tijd van nood niet hoeven te vrezen, want Ik houd mijn handen beschermend over hen gespreid en waar ze ook gaan, ze worden door gidsen begeleid die over hen waken en alle wegen voor hen effenen.

Maar er zal een storm komen die alles zal verwoesten, die vele slapende wakker zal maken en vrees aanjagen of ze deze storm zullen kunnen ontvluchten. Maar wat er ook gebeurt - het komt van Mij of is door Mij toegelaten om hen die verkeerde wegen gaan een laatste mogelijkheid te geven om te keren. Zij allen kunnen zich nog op het laatste moment tot Mij richten en ze zullen hier waarlijk geen spijt van hoeven te hebben. Want Ik neem ieder aan die probeert dichter bij Mij te komen. Ik steek mijn hand naar hem uit, die hij alleen maar vast hoeft te pakken opdat Ik hem dan aan mijn vaderhart kan drukken. Want u zult niet

gelukzalig kunnen worden zonder Mij. Daarom zult u de weg moeten nemen naar Mij, die u eeuwige gelukzaligheid wil bereiden.

Amen

BD.4378

17 juli 1948

De innerlijke stem is moeilijk te horen - Opschudding - Rust

Mijn stem zult u steeds vernemen als u zich aan Mij overgeeft en in het verlangen naar mijn woord opmerkzaam in uw binnenste luistert. Deze verzekering heb Ik u steeds gegeven en Ik houd mijn genade nooit terug als u ze innig begeert. Maar zolang mijn stem nog niet als geluid in u weerklinkt maar u alleen door middel van gedachten treft en dus de volledige opmerkzaamheid en daarom het zich afsluiten tegenover de wereld vereist, is het van uzelf afhankelijk of u ze verneemt. Daarom maak Ik u opmerkzaam op de komende tijd die zo helemaal uw aandacht opeist dat alleen de sterkste wil het klaarspeelt zich af te sluiten en in de stilte mijn stem te horen. De nood van de komende tijd zal u vaak de innerlijke rust ontnemen, ofschoon Ik iedere dienstwillige knecht help zijn taak te vervullen. Ik ben steeds bij u en als u ondanks de grootste nood het besef van mijn aanwezigheid behoudt, zal ook steeds mijn stem in u klinken, want dan is uw geloof sterker dan de aardse nood en dan bant u die te allen tijde uit. Maar Ik wil u er opmerkzaam op maken, dat er u een grote beroering te wachten staat die al uw denken fascineert en zo'n uitwerking heeft dat u de verbinding met Mij slechts moeilijk tot stand zult kunnen brengen. Maar lees dan mijn woord, put kracht uit mijn woord en u zult het merkbaar gewaar worden dat Ik bij u ben.

Probeer u steeds weer te verdiepen en in de stilte ingespannen te luisteren naar de stem van uw hart en u zult overwinnen als u zult willen en uw verlangen naar Mij sterk is. En put tevoren kracht uit mijn woord, gebruik de tijd, word niet lauw en onverschillig, geloof het veeleer dat een groot gevaar om u heen op de loer ligt, dat u uit de wereldse rust wordt wakker geschud en er een groot wereldgebeuren op til is. Verlaat u steeds op mijn hulp en nooit zult u tevergeefs naar Mij roepen, want Ik verhoor u, die als mijn kinderen naar de Vader roepen, in uw nood.

Amen

Het werken aan de ziel

BD.6625

18 augustus 1956

Denk aan de tijd na de dood

Eenmaal zult u allen het aardse lichaam moeten afleggen en uw ziel zal een andere verblijfplaats worden toegewezen. Geen van u zal zijn lot ontgaan, een ieder heeft met zekerheid het einde van zijn lichamelijk leven te verwachten. Dus dit ene weet u, dat uw bestaan op aarde begrensd is en dat niemand zich kan verweren tegen de dood van het lichaam wanneer zijn uur gekomen is. Maar ondanks deze zekerheid leidt u een leven op deze aarde alsof het nooit zal ophouden. U maakt plannen en werkt steeds alleen voor later, zonder te weten of u dit later nog beleven zult. U houdt geen rekening met datgene wat echter zeker voor u is. U werkt en ploetert alleen voor het korte leven op deze aarde dat niet blijft duren. Uzelf zult echter niet vergaan, uw ziel blijft ook na uw lichamelijke dood in leven en uw ziel is uw eigenlijke ik. Dus is er voor u eigenlijk geen sterven, alleen een verandering van uw verblijfplaats.

Als u hier zeer ernstig over nadenkt, dan zult u wijs handelen als u er voor zorgt dat juist die verblijfplaats hierna u gelukkig maakt. U zult dan uw zorg verschuiven naar de tijd waarin u niet meer op deze aarde vertoeft, maar in het hiernamaals het leven verder leidt dat dan zodanig is dat het overeenkomstig uw aardse levenswandel is. U allen zou ook ijveriger zijn als u daarin zou geloven. Hoe meer uw zorg uitgaat naar het behoud van uw lichaam, hoe minder u gelooft dat u voortleeft. En daarvan kan u geen bewijs gegeven worden, omdat uw aards bestaan niet door vrees mag worden bepaald, die echter in u die niet uit vrije wil opwaarts streeft, elke zekerheid van een voortleven na de dood zou wakken. Zij die vrijwillig streven hebben die zekerheid wel in zich. Ze geloven, maar juist **omdat** zij streven naar boven te gaan. Een streven geboren uit angst voert niet tot voleinding. Daarom kan u mensen niet bewezen worden dat er een leven is na de dood. Maar ieder mens die er ernstig over nadenkt en altijd het juiste wil doen, kan het geloof daaraan in zich opwekken.

Steeds duidelijker worden de mensen gewezen op de snelle vergankelijkheid van alles wat zij veel te hoog waarden. Er worden mensen midden uit het leven weggerukt zodat ieder daaruit zou kunnen leren ook zijn leven als een geschenk te beschouwen dat hem elke dag ontnomen kan worden. Hij hoeft alleen maar de gedachten de vrije loop te laten die bij hem opkomen naar aanleiding van de plotselinge dood van een medemens. Hij hoeft alleen maar de gestorvene te volgen in de oneindigheid. Hij hoeft zich alleen maar vaker bezig te houden met hem die niet vergaan is maar alleen zijn verblijfplaats verwisseld heeft. En

waarlijk, er zouden zich vanuit het geestelijke rijk handen naar hem uitstrekken die hem op willen trekken.

Maar al heeft de mens niet de zekerheid van een verder leven, toch zou hij met de mogelijkheid rekening moeten houden en als gevolg van de dood van medemensens zou hij zich steeds weer deze mogelijkheid moeten voorstellen. En hij zou zich moeten afvragen hoe zijn lot er wel uitzag als hij plotseling zou sterven. Want zolang de mens niet kan bewijzen - wat ook nooit mogelijk zal zijn - dat er geen leven na de dood is, zou hij steeds voorzorgsmaatregelen moeten treffen. En het zal hem nooit berouwen als hij op de aarde niet alleen aan het lichaam denkt maar ook aan de ziel. Als hij op aarde een beetje geestelijke rijkdom vergaart die hem dan in het geestelijke rijk opwaarts helpt. Dan zal de ziel oogsten wat zij als mens op aarde gezaaid heeft, en gezegend de ziel die al op aarde voorzorgsmaatregelen heeft getroffen voor de eeuwigheid.

Amen

BD.7153

25 juni 1956

Het bewust werken van de mens aan zijn ziel

Niets mag u ervan afhouden te werken aan uw ziel, want zij alleen bepaalt uw lot in de eeuwigheid. Niemand kan u deze arbeid uit handen nemen, niemand kan ze voor u verrichten. Daarom is ook elke dag waarin u niet een kleine vooruitgang hebt behaald voor uw ziel, verloren. En al is het maar een enkel werk van liefde dat u verricht, toch helpt het uw ziel om te rijpen. Elke dag die alleen uw eigenliefde bevredigd heeft, die alleen voor uw lichaam voordeel bracht, is een verloren dag. Want zodra de ziel gebrek moest lijden was zo'n dag vergeefs geleefd. En toch zou u gemakkelijk vooruit kunnen gaan. Want er doen zich zo veel gelegenheden aan u voor waarin u zich kunt waarmaken, waarin u nu net dat werk aan uw ziel zou kunnen verrichten. Gelegenheden waarin u zichzelf zou moeten overwinnen en strijden tegen begeerten en ondeugden van allerlei aard. Gelegenheden waarin u vreugde kunt brengen door goed te doen, door vriendelijke woorden of door hulpverlening, die steeds uw ziel een geestelijk voordeel opleveren.

Steeds weer worden u gelegenheden geboden waarin u met uw God en Vader ook innige samenspraak zou kunnen houden, om daaruit zegen te verkrijgen voor uw ziel. Altijd weer kunt u het woord van God aanhoren of lezen en door dit spreken van God een bijzondere hulp aan uw ziel ten deel laten vallen, omdat

u nu de ziel geestelijk voedsel aanbiedt waardoor ze in staat is zich verder te voltooien. En al zijn de dagen voor uw aardse gewin nog zo succesvol, een nog zo kleine goede daad heeft een veel grotere waarde, want die is een verrijking voor uw ziel die zij voor eeuwig niet meer verliezen kan. Wat echter het lichaam ontvangt beklijft niet. Het is maar geleend goed dat het lichaam elke dag weer kan worden afgenomen. En wederom kunt u ook uw ziel schade toebrengen door haar te belasten met zonden wanneer uw levenswandel niet in orde is en u aan de reeds bestaande oerzonde nog vele andere zonden toevoegt, die alleen de ziel eenmaal moet verantwoorden omdat zij onvergankelijk is. Daarom moet u niet zo onnadenkend van de ene dag in de andere leven. U moet goed weten wat u doet en u moet er op letten meer acht te slaan op uw ziel dan op uw aardse lichaam. Want de ziel is uw eigenlijke ik, dat de weg over de aarde moet afleggen met het doel te rijpen, ten gunste van haar vervolmaking die ze alleen op aarde bereiken kan. Maar dit stelt ook uw wil voorop, wat juist hierin bestaat, bewust te strijden tegen allerlei zwakheden en gebreken.

En als de mens nu volmaakt wil worden, dan moet hij voor zichzelf ook kracht vragen om naar Gods wil te leven, dat wil zeggen: om daden van liefde te verrichten. En deze kracht zal hem dan ook zeker geschonken worden. Hij moet een bewust leven leiden, steeds met het doel zijn nog onvolmaakt wezen tot volmaaktheid te brengen en dit naar beste vermogen te doen. Hij zal dan ook innerlijk worden aangespoord om in liefde te werken. Hij zal niet anders kunnen dan goede daden verrichten en zodoende zal hij ook dagelijks geestelijke vooruitgang kunnen boeken. En dan zal hij zich ook niet meer laten weerhouden door wereldse verleidingen. Want zodra het hem eenmaal ernst is zijn doel te bereiken, tot volmaaktheid te komen, zal hij de arbeid aan zijn ziel altijd voorop stellen. En hij zal ook altijd geholpen worden door de geestelijke wezens die over zijn weg over de aarde waken. Die steeds weer zijn gedachten proberen te beïnvloeden, zodat hij vanuit Gods wil denkt, spreekt en handelt. Het doel van zijn aardse leven is alleen het rijpen van zijn ziel, wat echter maar zelden wordt ingezien en daarom is het lot van de ziel vaak zo ellendig, evenwel door eigen schuld. Want steeds weer wordt het de mens voorgehouden waarom hij op aarde leeft. Wil hij niet geloven, dan moet zijn ziel er eens voor boeten doordat zij de duisternis waarmee zij de aarde als mens heeft betreden met zich meeneemt in het rijk hierna.

Amen

BD.3661

19 januari 1946

De arbeid aan de ziel

Onderzoek uzelf, erken uw zwakheden en probeer ze te overwinnen. Dit is het arbeiden aan uw ziel, dat u probeert mensen te worden die in mijn ordening blijven, naar mijn wil leven en zich tot liefde vormen. Want elke zwakheid, elke tekortkoming en ondeugd heeft zijn oorzaak in liefdeloosheid, in de eigenliefde. Zachtmoedigheid, vredelievendheid, deemoed, geduld, barmhartigheid en rechtvaardigheid zijn tekenen van de naastenliefde. En wanneer u hierin tekort schiet bent u niet van liefde vervuld, dus moet u ijverig werken aan uzelf. Maar daarvoor moet u zelf eerst uw zwakheden en gebreken als zodanig onderkennen, en daar is ernstige zelfkritiek voor nodig, een ernstig bezinnen op en rechtzetten van uw houding tegenover Mij en uw medemensen. Mij moet u als Vader respecteren, ieder mens echter als broeder of zuster - omdat u allen "kinderen" bent van één Vader. En kinderen, jullie moeten elkaar liefhebben, dan zal jullie ook mijn welgevallen ten deel vallen, want dan kan Ik zelf bij mijn kinderen vertoeven. Elke ondeugd houdt Mij echter tegen en dat is alleen in uw nadeel, want zonder Mij en mijn tegenwoordigheid blijft u zwak en onvolmaakt en kunt u uw doel op aarde niet bereiken.

Uw doel is volmaaktheid, verandering tot liefde, verandering van uw wezen tot de oertoestand die u vrijwillig opgegeven hebt. Want alleen de oertoestand is zaligmakend en zolang u van deze vervreemd bent, is gebrekkigheid, onwetendheid en krachteloosheid uw lot, zowel op aarde als ook in het geestelijke rijk. Ik wil u weer de gelukzaligheid verschaffen en vermaan u daarom voortdurend dat u die nastreeft. Dat u de omvormingsarbeid van uw wezen ernstig ter hand neemt, dat u door innerlijke overdenking leert inzien hoe weinig uw denken en handelen met mijn wil overeenkomt omdat u nog in de eigenliefde volhardt, en dat u zich moet beijveren om deze gebrekkige toestand te veranderen. Dat u de liefde beoefent waar en wanneer u daartoe gelegenheid geboden wordt. Want alleen door de liefde kunt u zalig worden, alleen door de liefde kunt u uw tekortkomingen en ondeugden de baas worden.

En wanneer u de liefde nog niet in u voelt, vorm u dan verstandelijk tot juist denkende mensen. Wees zachtmoedig, vredelievend, ootmoedig en geduldig en tracht uw medemensen te helpen. Dan zal het gevoel van liefde in u ontwaken, het zal u gelukkig maken en u aansporen tot liefdadigheid. En dan drijft het verstand u niet meer, maar het hart, en dan gaat u stap voor stap omhoog. Sla uzelf daarom gade. Keer in uzelf en vraag u ernstig af of u juist denkt en handelt, en uw hart zal u dan antwoord geven. Ook Ik zelf zal u te hulp komen als u zich serieus deze vragen stelt. Ik zal u de kracht doen toekomen om uit te voeren wat u serieus wilt, en de arbeid aan uw ziel zal dan ook een gunstige voortgang hebben. U zult er bevrediging in vinden u aan Mij te onderwerpen en u zult gestadig omhoog gaan, zodra het uw wil is volmaakt te worden.

Amen

BD.6730

7 januari 1957

Het bewust werken aan de ziel

Ik wil in u een blijvende woonplaats vinden, om met u als een Vader met Zijn kinderen te kunnen omgaan. Dan pas is de verhouding van het allereerste begin, die u tot Mij had toen Ik u had geschapen, hersteld. Maar Ik kan alleen in uw hart mijn intrek nemen wanneer u het zelf hebt gereinigd en voor Mij mooi gemaakt, want Ik kan alleen daar vertoeven waar de puurste zuiverheid is, waar geen aanklevingen zijn achtergebleven, want deze verhinderen mijn aanwezigheid omdat ze deel uitmaken van mijn tegenstander die totaal uit u moet zijn verdrongen, wil mijn tegenwoordigheid mogelijk zijn.

En zo bestaat uw opgave op aarde alleen daarin, uw hart in orde te brengen zodat het Mij als woning kan dienen. Maar voor het vervullen van deze opgave is uw wil nodig en daarom ook het verlangen naar Mij, dat dus uw ziel aanspoort deze arbeid bewust te verrichten: het hart reinigen van alles wat mijn aanwezigheid zou kunnen verhinderen. Al de wil om met Mij verenigd te zijn, wordt door Mij hogelijk gewaardeerd en levert u ook voldoende kracht op om uw voornemen uit te voeren. U zult beseffen waar u zult moeten ingrijpen, wat u zult moeten doen om u zo te vormen dat Ik in u kan verblijven. U zult weten dat u nog veel fouten en gebreken bezit, u zult ook alle zonden en begeerten inzien als belemmering voor mijn aanwezigheid en u zult nu ook uw best doen af te komen van wat Mij mishaaft en al het onedele te veranderen in deugden. U zult dus een bewuste arbeid aan uw ziel moeten leveren, omdat het doel u aantrekt: voor eeuwig met Mij verbonden te zijn. Er moet dus ook al liefde voor Mij in u ontstoken zijn. En deze liefde drijft u naar Mij toe en geeft u ook kracht voor de omvorming van uw wezen - dat u wel inziet als ongoddelijk, als niet in overeenstemming met mijn wil. En zo kan ieder die beseft dat hij zelf onvolmaakt is er ook zeker van zijn dat Ik hem help om te veranderen. Maar bedenkelijk is het voor diegenen die bij zichzelf geen onvolkomenheid ontdekken, die van hun waarde overtuigd zijn, die het niet nodig achten aan zichzelf te werken en die Mij daarom nooit kunnen opnemen in hun hart, omdat ze zelf een heel groot euvel hebben: de hoogmoed waardoor mijn tegenstander zich vast in hun hart heeft verankerd.

Wie in diepste deemoed zichzelf en zijn onwaardigheid inziet, vraagt Mij om kracht en hulp en om erbarmen. En Ik zal hem helpen en hem ook tot Mij trekken

in vurige liefde en innige ontferming. Wie echter zijn minderwaardigheid, zijn gebrekkige toestand niet inziet, zal ook nooit naar Mij roepen. Hij vervolgt zijn levensweg en hij is en blijft zich van zijn waarde bewust. Maar hij gaat zonder Mij, want zodra hij mijn nabijheid zou voelen, zou ook zijn arrogantie verdwenen zijn. Maar hij kan Mij niet voelen, omdat Ik hem niet kan benaderen, want hij schept immers openlijk op met het kenmerk van mijn tegenstander. En daardoor duwt hij Mij van zich af. Hem ontbreekt de deemoed die alleen Ik beoordeel en met een rijkdom aan genaden overlaad. En zolang u op aarde wandelt, bent u allen ook nog met gebreken en fouten behept. En daarom is de bewuste arbeid aan uw ziel nodig als u Mij zelf wilt opnemen in uw hart, als u zich met Mij wilt verenigen en de innige vaderliefde bij uzelf wil ervaren. Maar de wil Mij te bereiken en zich voor Mij te vormen, is voor Mij al voldoende om u zo rijkelijk van kracht en genade te voorzien dat u dit omvormingswerk aan uzelf ook zult kunnen volbrengen, omdat Ik zelf vurig verlang naar uw terugkeer naar Mij en daarom ieder mens zal helpen die ook uit eigen beweging er naar streeft naar Mij terug te keren.

Amen

Bidden

BD.6374

10 oktober 1955

"Wat u de Vader vraagt in mijn naam"

En het zal u waarlijk gegeven worden, wat u vraagt in mijn naam. U moet in Jezus Christus tot Mij roepen. Alleen wie Mij, de goddelijke Verlosser Jezus Christus, erkent, wie in Hem zijn God en Vader ziet en dus tot de "Vader" bidt, diens beden zullen verhoord worden, want mijn geest wijst hem op Diegene van wie hij eens is uitgegaan. Wie de Mensenzoon Jezus niet als Afgezant van de hemelse Vader erkent, wie er niet in gelooft dat Ik zelf Me in de mens Jezus heb belichaamd, die zal ook niet in vol vertrouwen een gebed naar Mij opzenden, ofschoon hij een God niet loochent. Maar zijn geloof in een God en Schepper is hem slechts vanuit de opvoeding meegegeven, maar in hem niet levend geworden. Want een levend geloof komt voort uit de liefde, maar de liefde erkent ook Jezus Christus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, die een is geworden met Zijn Vader van eeuwigheid. En dus zal hij de Verlosser Jezus Christus niet meer scheiden van de eeuwige Godheid, zijn geest zal het hem begrijpelijk hebben gemaakt dat Hij en Ik een zijn. En diens gebed zal steeds

verhoord worden, want hij zal altijd alleen maar vragen om dingen die Ik hem kan verlenen zonder dat zijn ziel schade lijdt.

U mensen zult steeds pas dan de juiste zin van mijn woorden begrijpen, wanneer mijn geest in u werkzaam kan zijn. Maar mijn geest kan altijd pas dan in u werkzaam zijn, wanneer u zelf Hem dit veroorlooft, wanneer u door een leven in liefde Hem de mogelijkheid zult geven zich tegenover u te uiten. Maar dan zult u mijn woord aannemen als ware het rechtstreeks tot u gesproken, want dan, in dat geval, spreek Ik ook tegen mijn kinderen en geef hun met mijn woord tegelijk ook daar het begrijpen van. En dan zult u zich zalig kunnen prijzen, want uw ziel ontvangt licht. Ze komt tot inzicht, ze wordt rijp, want nu zult u ook alles doen wat Ik van u verlang. U zult mijn wil vervullen en u zult u steeds meer tot liefde vormen en uw ziel zal zich nog op aarde voltooien.

Roep Mij aan in Jezus Christus en vraag als eerste voor uzelf dat u deze voltooiing op aarde zult bereiken. En waarlijk, dit gebed van u zal niet tevergeefs aan Mij gericht zijn. Want een geestelijk verzoek hoor Ik het liefst, een geestelijk verzoek zal vervuld worden omdat de Vader Zijn kind niets weigert en omdat de mens zijn kindzijn al toont wanneer hij zo'n vraag om hulp om zich te voltooien tot Mij richt. En vraag telkens dat u zich van mijn aanwezigheid bewust zal worden en blijven. Dan gaat u uw levensweg onder voortdurende begeleiding van uw Vader van eeuwigheid, dan zult u nooit meer verkeerde wegen kunnen gaan, dan zult u met uw gedachten steeds meer in geestelijke sferen vertoeven en uw vooruitgang zal verzekerd zijn. Wat zou u allemaal wel kunnen bereiken wanneer u zich mijn woord herinnert en u dienovereenkomstig gedraagt - wanneer u de "Vader vraagt in mijn naam".

Aards en geestelijk zult u geen vergeefs verzoek doen, steeds zal Ik u verhoren, want Ik heb u deze belofte gegeven en Ik houd Me aan mijn woord. Roep de goddelijke Verlosser aan met wie de Vader zich heeft verenigd. Roep tot God in Jezus. Dan behoort u ook tot de verlostten, dan bent u binnengedrongen in het mysterie van de menswording van God. Want als niet-verlost ontbreekt de mensen helemaal het geloof daaraan dat Ik zelf Mij in de mens Jezus heb belichaamd. Maar u toont het geloof wanneer u de "Vader vraagt in mijn naam".

Amen

BD.7603

20 mei 1969

Om Gods zegen moet gevraagd worden

Verzuim niet Mij om mijn zegen te vragen, waar u ook aan begint. Want dan toont u dat u Mij tot uw Leidsman hebt gekozen, dat u niets zult willen doen zonder Mij, dat u dus met Mij verbonden wenst te zijn. En dit verzekert u ook mijn zegen en mijn leiding op al uw wegen. En weet dat u geen mislukkingen zult hoeven te vrezen wanneer u tevoren om mijn zegen hebt gevraagd, dat dit verzoek u waarlijk voor mislukkingen beschermt. Want ook datgene wat u misschien als een mislukking beschouwt, zal dan in waarheid alleen tot voordeel van uw ziel zijn. U moet alleen steeds aan Mij denken, meer verlang Ik niet van u. Maar vaak bant u Mij uit uw gedachten en u begeeft u dan steeds in het gevaar dat mijn tegenstander zich ermee bemoeit en u op ongunstige wijze beïnvloedt.

Daarvoor wil Ik u waarschuwen omdat u dan de weg over de aarde voor uzelf verzwaart, omdat u deze veel makkelijker af kunt leggen wanneer Ik onderweg uw Begeleider ben en blijf. En steeds weer zult u Mij moeten vragen om mijn bijstand, want de band met Mij is nodig om beschermd te zijn tegen mijn tegenstander, die niet nalaat u in het nauw te brengen. Hij heeft veel macht in de tijd van het einde, die alleen uzelf hem zult kunnen beknotten. Want uw wil en uw denken dat op Mij gericht is, zijn voor u een groot schild in de strijd tegen hem. Het is het beste wapen dat u tegen hem zult kunnen gebruiken omdat u dan Mij zelf in uw nabijheid roept, die hij schuwt en bijgevolg u met rust laat.

En hij schept veel verwarring, ook onder de mijnen, omdat hij ieder die tot de mijnen behoort heel erg lastig zal vallen en omdat zijn kwellingen op zo'n manier geschieden dat hij hen tegen elkaar ophitst en probeert er zich tussen te dringen. En dan is alleen uw verbinding met Mij nodig en u zult vrij worden van hem. Want uzelf en uw wil zijn doorslaggevend of hij bezit van u kan nemen. Daarom hoeft u hem ook niet te vrezen, omdat hij totaal machteloos is wanneer uw wil Mij geldt en wanneer u zich dus aan Mij in Jezus Christus in vol vertrouwen overgeeft en Mij om bescherming vraagt. Maar hij heeft veel macht over u wanneer u alleen uw weg gaat zonder Mij en mijn lumineuze leiding. Dan kan hij werken binnen zijn bereik en hij doet het waarlijk op satanische wijze.

Daarom zeg Ik u steeds weer: begin niets zonder eerst om mijn zegen te hebben gevraagd en geef Mij daardoor blijk van uw wil om met Mij verbonden te zijn, en u zult waarlijk uw dagelijks werk ook onder mijn zegen volbrengen. Het zal succesvol zijn. U zult in rust en innerlijke vrede uw weg gaan en u zult de tegenstander geen doelwit meer kunnen bieden om aan te vallen, want Ik ga aan uw zijde, en Mij ontvlucht hij omdat hij mijn licht niet kan verdragen in welks heldere schijn u zich nu bevindt.

Amen

BD.8738

28 januari 1964

Hoe moet het gebed zijn dat verhoord wordt?

Ik ben er voor u wanneer u Mij ook maar roept. Elke innig vragende gedachte dringt tot Mij door, elk geluid dat het hart uitspreekt, hoor Ik en steeds wend Ik Mij tot u, want de stem van het kind dringt door en zal steeds het oor van de Vader bereiken. En dan ben Ik ook steeds bereid te helpen wanneer u hulp nodig hebt, of voorzie Ik u van geestelijke kracht wanneer u hierom vraagt. Ik buig Me naar u over en laat Me uw verzoek voorleggen omdat Ik er mijn vreugde in vind mijn schepselen gelukkig te maken, mijn kinderen te geven wat ze nodig hebben en van Mij vragen. Nooit zal een roep die in geest en in waarheid tot Mij wordt opgezonden voor mijn oor wegsterven en onverhoord blijven. Steeds zal elk innig gebed tot Mij u zegen opleveren en zal uw ziel rijper worden. Alleen mag uw roep niet slechts een gebed met de lippen zijn. En juist aan deze voorwaarde wordt niet vaak voldaan, want de mensen is een bidden aangeleerd dat nooit tot mijn oor kan doordringen. Ze bidden vaak gemeenschappelijk en spreken woorden voor zich uit die ze hebben aangeleerd en die nooit de gevoelens van het hart uitdrukken, maar lege woorden zijn en blijven, die beter onuitgesproken zouden blijven.

Een innig gebed moet uit het hart opstijgen en het resultaat moet een innige verbinding met Mij zijn, zodat het kind dan met Mij spreekt als met zijn Vader. En wanneer het slechts ook stamelt en zich niet van welgekozen bewoordingen bedient, dan zal Ik dit stamelen toch verstaan en het beschouwen als een liefdevolle roep van het kind tot de Vader en Ik zal er naar luisteren en er op antwoorden. Het gebed tot Mij is een brug die u te allen tijde zult kunnen betreden, maar deze weg wordt slechts weinig gebruikt, omdat het "gebed" alleen nog maar tot vorm is geworden, een praten van woorden waarvan de betekenis niet doordacht wordt en dat ook meestentijds een innige aandacht, een innig denken aan Mij bemoeilijkt. En dan berooft de mens zelf zich van een grote genade omdat hij de kracht van het gebed niet benut. Omdat hem geen kracht kan toestromen wanneer hij het innige contact met Mij niet vindt, dat echter niet veel woorden nodig heeft, alleen maar een hart dat helemaal voor Mij openstaat.

Tijdens het gebed moet de deur van het hart wijd geopend zijn, zodat Ik zelf erin kan binnengaan, zodat Ik u met licht en genade kan vervullen. En daarom

moeten uw gedachten met alle liefde bij Mij zijn. Het hart moet geheel vrij zijn van andere gedachten en dan moet u stilletjes samenspraak met Mij houden en Mij al uw zorgen en wensen toevertrouwen, of, wanneer u niet met zorgen naar Mij komt, moet u Mij uw liefde betuigen. En daarbij hebt u waarlijk geen gebedsmanifestaties nodig, geen algemene acties, geen massagebeden. Tenzij een bijzondere aangelegenheid meerdere mensen ertoe brengt Mij samen om hulp te vragen. Maar dit moet dan ook stil en in zichzelf gekeerd gebeuren, want elke luide uiting verstoort de innige band en de mens kan niet zo diep in zichzelf wegzinken, dat hij helemaal mijn tegenwoordigheid voelt.

Ik moet u er steeds weer op wijzen dat u met uw gebruikelijke gebeden niet veel bij Mij zult bereiken, omdat Ik alleen maar acht sla op datgene wat het hart voelt, echter niet wat de mond uitspreekt, al nemen er nog zoveel mensen aan zo'n gebed deel. Dit zal Mij altijd een gruwel zijn, omdat het slechts een bewijs is hoe weinig ernstig u het meent om met uw Vader van eeuwigheid te spreken en omdat u ook nog hulp van zulke gebeden verwacht, die u echter nooit zult ondervinden, en u daardoor weer alleen maar begint te twijfelen aan de liefde en macht van een God, omdat u geen hulp bemerkt.

En u zult zoveel kunnen bereiken door een stil, ernstig gebed dat uit het hart opstijgt, omdat Ik zoiets nooit negeer, maar veeleer Mij erover verheug en steeds bereid zal zijn erop in te gaan en u blijk geef van de liefde en macht van een Vader die u gelukkig wil maken. De innige overgave aan Mij zult u niet beter kunnen bewijzen dan door stilletjes met Mij te spreken vanuit uw hart, want dit zult u niet gedachteloos, als alleen maar vorm, kunnen doen. En dan zal elk woord dat u tot Mij richt kinderlijk en vol vertrouwen klinken. In feite zal de verhouding van een kind tot Vader door u tot stand zijn gebracht en het kind zal alles bereiken, omdat de liefde van de Vader het nooit laat afweten en onophoudelijk het kind gelukkig wil maken.

Zolang echter de mensen menen door vormgebeden Mij ertoe te kunnen brengen hen te helpen, zullen ze weinig succes kunnen boeken en daarom ook altijd weer twijfelen aan een God die in zijn liefde steeds bereid is te helpen en het ook kan op grond van Zijn macht. Dit geloof is echter voorwaarde dat Ik mijn overvloed aan genade uitstort over alle mensen. En zo'n geloof vereist ook een levende verbinding met Mij, die steeds alleen door de liefde zal worden aangegaan - en daarom bereikt de liefhebbende mens alles bij Mij.

Amen

18 augustus 1963

Gebed om kracht en genade - Hoogmoed - Deemoed

U moet u ervan bewust worden dat u voortdurend om mijn genade zult kunnen vragen, zowel voor uzelf alsook voor uw medemensen en voor alle zielen in het geestelijke rijk. Altijd is de vraag om genade toe te sturen een daad van deemoed wanneer u ze voor uzelf vraagt, want u bekent daardoor uw zwakheid en komt in deze zwakheid naar Mij, dat Ik u sterk. En de mens die zich zwak voelt zal Mij ook steeds in deemoed tegemoet treden en de deemoedige schenk Ik mijn genade. En vraagt u genade voor anderen, voor de medemensen of voor de zielen in het hiernamaals, dan is dat een daad van onzelfzuchtige liefde, want u zult diegenen willen helpen die zwak van geest zijn. U vraagt om kracht voor deze eveneens zwakke zielen en Ik kan hun deze ter wille van uw liefde ook laten toekomen. Maar steeds is het een geestelijke bede die u tot Mij richt en waarlijk, deze zal ook altijd voor u worden vervuld. En steeds zult u met alleen een deemoedig hart Mij daarom vragen. U bekent voor Mij dat u zwak bent en weet dat alleen van Mij kracht en genade kan uitgaan en zo geeft u ook uw gebrekkigheid toe en verlangt volmaakt te worden waartoe u Mij om mijn ondersteuning voor u vraagt.

En wanneer u zich nu voor ogen houdt dat u eens van Mij bent afgefallen omdat u meende sterk te zijn en geloofde Mij en mijn kracht niet meer nodig te hebben, dan zal het u ook begrijpelijk zijn dat u vrijwillig uw volmaaktheid had verspeeld. Maar u bent op aarde als mens belichaamd met het doel naar Mij terug te keren en deze terugkeer moet op tegenovergestelde wijze plaatsvinden aan de afval van Mij. U was hoogmoedig en geloofde dat u in het bezit was van kracht in overvloed. Maar nu zult u in diepste deemoed uw zwakheid moeten inzien en bekennen door Mij te vragen om het toesturen van kracht.

Omdat u zich eens vrijwillig van Mij afwendde, zult u Mij om de genade moeten vragen, om een geschenk dat u niet hebt verdiend, dat u voor uzelf hebt verspeeld in arrogantie. Maar geloof Mij dat Ik zo'n verzoek om kracht en genade erg graag vervul daar Ik toch zelf wil dat u weer de volmaaktheid zult bereiken en u zich weer bij Mij zult kunnen aansluiten om hemelse vreugden te ontvangen die alleen de vereniging met Mij u kan bereiden. Alleen al het bekennen van uw onwaardigheid en het toegeven van uw zwakheid brengt Mij ertoe, u in rijkste mate te bedenken. Daarom zult u Mij steeds weer om het toesturen van kracht en genade kunnen vragen. Het is een geestelijk verzoek dat Ik u onherroepelijk vervul, want mijn gelukzaligheid bestaat erin, mijn schepselen ononderbroken de kracht van mijn liefde te bezorgen opdat ze opwaarts kunnen gaan en steeds dichterbij Mij komen. Want uit eigen kracht

bent u daartoe niet instaat, zolang u niet buitengewoon werkzaam bent in liefde en voor uzelf kracht verwerft.

Maar een gebed in geest en in waarheid om toezending van genade en kracht is een heel zekere waarborg voor het ontvangen ervan, want steeds weer benadruk Ik het: "De deemoedige schenk Ik mijn genade" en alleen een deemoedig hart richt dit verzoek aan Mij. En steeds maar weer geef Ik u de verzekering dat u dit verzoek wordt vervuld, want u bekent Mij daardoor toch maar dat u dichter bij Mij wenst te komen, en u doorstaat daarmee al de wilsproof op aarde: een zich vrijwillig naar Mij toekeren van wie u zich eens afwendde in arrogantie en heerszucht. Maar wie vraagt is noch arrogant noch heerszuchtig, hij onderwerpt zichzelf aan Mij en wegens zijn deemoed kan Ik nu ook onmetelijk uitdelen, en waarlijk, niemand zal leeg weggaan die dit verzoek tot Mij richt, dat Ik uitermate graag hoor en ook vervul.

Komt eenmaal eerst deze gedachte in u tot leven om van Mij kracht en genade voor uzelf te vragen, dan erkent u Mij ook als uw God en Schepper die uw Vader wil zijn. U staat al in verbinding met Mij, wat steeds door een innig gebed wordt bewezen, ongeacht waar u om vraagt. Maar kracht en genade zijn geestelijke goederen die Ik iemand die vraagt nooit zal onthouden. Want ze zijn bewijzen deemoed en altijd zal Ik de deemoedige mijn genade schenken zoals Ik het heb beloofd.

Amen

BD.8955

15 maart 1965

Alleen het gebed beschermt tegen de activiteiten van de tegenstander

Hoe meer het naar het einde toegaat, des te heviger is de activiteit van mijn tegenstander. En u allen zult het gewaar worden, want er gaat geen dag voorbij waarin u niet verontrust wordt of op een andere manier zijn boosaardigheid bespeurt. En niets helpt, dan dat u bidt, dan dat u zich met Hem verbindt, die Gebieder is, ook over hem die Hij overwonnen heeft door Zijn dood aan het kruis. Een innig gebed geeft u de vrede weer die hij van u wil roven. Want als u zich naar Mij keert, is zijn macht gebroken, al spant hij zich nog zo ijverig in u in onrust te storten. De gevechten met hem zullen steeds heviger worden, want hij laat niet na u in het nauw te brengen. En steeds weer moet Ik u zeggen dat alleen het gebed u beschermt tegen zijn activiteiten. Want dan geeft u er blijk

van dat u Mij zoekt en van hem bevrijd wilt worden en dan kan Ik ook mijn Macht tegen hem gebruiken. Ik kan hem verhinderen met zijn kwellingen door te gaan, want door uw wil geeft u dan zelf aan Mij de voorkeur boven hem.

Maar in de eindtijd wordt zijn woeden steeds sterker en toch zal hij geen succes hebben bij de mijnen, bij hen die met alle innigheid naar Mij verlangen en Mij aanroepen om mijn bescherming. En wie zou Ik wel liever beschermen dan de mijnen die altijd met Mij verbonden willen zijn en die Mij hun diensten hebben aangeboden? Alleen moet u geloven dat Ik ook macht heb over hem, dat u niet onbeschermd aan hem bent overgeleverd en dat u de kracht zult hebben elke aanval van hem af te weren. En deze kracht moet u uit mijn woord halen. U moet u altijd verdiepen in dit woord, en om u heen zal licht zijn, dat hij echter ontvlucht, en dan bent u van hem bevrijd.

En laat u niet meer gevangen nemen door de wereld, want dan vindt hij een opening om binnen te sluipen en lokt u door haar goederen. Dan heeft hij ook een zekere macht over u en u beseft dit niet omdat hij u misleiden kan. Ik kan u dan echter niet te hulp komen, want u geeft u over in zijn handen en vergeet Mij, en dan zult u moeten worstelen om uw innerlijke band met Mij, en dan zult u pas ondervinden wat het zeggen wil zich van Mij losgemaakt te hebben, want hij houdt vast wat hij eenmaal bezit. Doch niemand laat Ik vallen die ernstig naar Mij verlangt, alleen zal hij erg moeten worstelen om de trede weer te bereiken waarop hij eens stond.

Zorg ervoor dat de tegenstander niet de macht over u verkrijgt en roep Mij aan in uw nood, want Ik ben altijd bereid u te helpen wanneer deze roep uit het hart komt. Laat alleen de wereld niet de overhand over u verkrijgen, want dan zal diegene u van dienst zijn die heer van deze wereld is - en dan kan Ik alleen nog maar wachten tot u de weg naar Mij terugvindt.

Amen

Het verbreiden van het woord van Jezus

BD.4507

11 december 1948

“Waar twee of drie in mijn naam verenigd zijn“

En Ik ben bij u als u mijn naam uitspreekt, als u zich alleen met gedachten bezighoudt die naar Mij uitgaan. Dan ben Ik midden onder u. Geloof dit en wees

u bewust van mijn tegenwoordigheid zodra u over Mij spreekt. En stel u voor dat Ik aan de deur van elk hart kloep en wens binnengelaten te worden en dat u Mij niet zult mogen afwijzen als u mijn welbehagen zult willen verkrijgen. U zult uzelf moeten openstellen als Ik tot u spreken wil door woord of geschrift, door gedachten of door mijn dienaren op aarde die u mijn woord brengen. Want als u mijn woord aanneemt, neemt u Mij zelf op in uw hart. Als u er gehoor aan geeft, houdt u met Mij het avondmaal, want dan leeft u overeenkomstig mijn wil die Ik u door mijn woord te kennen geef. Dan leeft u in de liefde en u verbindt u door de werken van liefde met Mij. U brengt zo'n innige verbinding met Mij tot stand, dat u het verneemt als Ik woorden van liefde tot u spreek en u dus spijzig met voedsel voor de ziel, als Ik u het brood des hemels - mijn vlees en mijn bloed - aanreik, als Ik dus zelf tot u kom in het woord.

Laat Mij vaak bij u vertoeven, laat uw gedachten naar Mij toe dwalen en voer menigmaal geestelijke gesprekken opdat Ik steeds bij u aanwezig kan zijn, want Ik zelf heb u de belofte gegeven: "Waar twee of drie in mijn naam zijn verenigd, ben Ik midden onder hen". En waar Ik vertoef, daar zult u alleen maar winst kunnen behalen, want Ik deel steeds mijn gaven uit omdat Ik u, mijn schepselen, liefheb en u gelukkig wil maken. En u zelf zult de mate van mijn genade bepalen. U zult veel kunnen ontvangen, zoals u ook mijn liefde zult kunnen afwijzen doordat u uw ogen op de wereld richt, doordat u geestelijke gesprekken afbreekt en wereldse belangen op de voorgrond plaatst. Ik laat u begaan en dwing u niet Mij aan te horen, maar u zelf berooft u van veel goederen. Ik kan u alleen maar zo bedenken, zoals uw vrije wil het toelaat. Ik bied u wel mijn genade aan, maar dring ze u niet op.

Maar mijn aanwezigheid gaat voor u verloren als u zich van Mij afwendt, want Ik wil begeerd worden om Me te kunnen schenken. Toch geef Ik u niet op. Steeds weer zend Ik u mijn boden die de weg voor Mij moeten bereiden en Ik volg hen als u aanstalten maakt Mij op te nemen. En zo zult u voortdurend een beroep kunnen doen op de genade. Voortdurend zult u bij Mij te gast kunnen zijn als u alleen maar aan Mij denkt en aan de wereld geen aandacht schenkt. Want waarlijk, Ik bedenk u beter dan de wereld u geven kan. Laat Mij daarom niet tevergeefs aankloppen, maar luister naar mijn stem en geef er gevolg aan. Laat u uitnodigen voor het avondmaal en weest mijn gasten, opdat Ik u lichamenlijk en geestelijk kan verkwikken met spijs en drank.

Amen

BD.7809

27 januari 1961

Arbeid in de wijngaard in onbaatzuchtigheid

En u is de taak ten deel gevallen mijn woord te verbreiden dat u van boven door Mij zelf wordt toegestuurd. En Ik wil waarlijk de wegen voor u effenen. Ik wil u helpen opdat mijn woord daar terecht komt waar honger en dorst ernaar aanwezig is. Want Ik ken de harten van diegenen die zich niet afsluiten voor mijn woord wanneer het hun wordt aangeboden. En verricht zo maar steeds de arbeid waartoe u in staat bent en weet, dat Ik zelf voor al het verdere zorg wat ertoe dient mijn woord te verbreiden. Want één ding is zeker, dat Ik mijn woord niet nutteloos naar de aarde stuur, al zou het u vaak kunnen voorkomen alsof het geestelijk goed geen juist doel vervult.

U moet alleen in geduld en volharding meewerken en de arbeid verrichten die van mensenzijde moet worden verricht, omdat Ik niet bij alle mensen rechtstreeks kan werken en daarom u gebruik, dat u Mij dient als tussenpersoon, want niet alle mensen zouden mijn rechtstreeks werkzaam zijn bij hen toelaten en toch moeten ook zij in het bezit van mijn woord komen om hun ziel rijp te laten worden. En er zullen zich steeds weer gelegenheden voordoen waarbij van mijn ongewoon werkzaam zijn bij u melding kan worden gemaakt. Er zullen geopende harten te vinden zijn die inzien dat het een ongewone gave van genade is, die met een dankbaar hart zich bereid verklaren mee te helpen in mijn wijngaard en wier gedienschtigheid Ik graag aanneem. Want een geestelijk succes wordt alleen door de liefde tot stand gebracht. Geloof daarom niet zoiets te kunnen constateren, waar deze liefde niet aanwezig is. Geloof niet, dat Ik mijn zegen geef aan een voornemen dat duidelijk de wereldgeest verraadt.

Mijn woord moet de harten aanspreken en Ik vind waarlijk andere wegen dan de weg die die mensen willen gaan, die nog midden in de wereld staan. Want dezen hebben niets met mijn woord van doen, hun gedachten zijn nog werelds gericht en daarom zullen ze ook niet bijdragen aan de verbreiding van mijn woord, waarvan de uitwerking een zich bevrijden van de wereld moet zijn. Waar mijn woord veld moet winnen in de mensenharten, daar moet de wereld ook al overwonnen zijn en evenzo moeten mijn medewerkers op aarde de wereld hebben overwonnen om tot zegen voor de medemensen werkzaam te kunnen zijn. Dus zullen er geen werelds ingestelde mensen als knecht in mijn wijngaard worden aangenomen, want nooit zullen dezen in mijn wil werkzaam zijn, veeleer eigen belangen najagen, omdat de heer van de wereld die zij nog toebehoren, hen daartoe aanzet. Maar Ik heb middelen en wegen genoeg om ook zonder zulke "hulpkrachten" mijn doel te bereiken. De liefde moet er altijd deel aan hebben, wanneer resultaten moeten worden behaald en de liefde herkent ook mijn woord als een geschenk van genade van buitengewone waarde en spant zich er daarom ook voor in.

En zo zult u ook uw juiste medewerkers herkennen die u in liefde hun hulp aanbieden. En u zult niet aarzelen hun hulp aan te nemen en u zult ook weten dat pas dan mijn zegen op uw arbeid rust, wanneer u allen dit in liefde verricht en u er geen wereldse successen van verwacht. Want zoals Ik het u geef, zo zult u het ook moeten doorgeven. Zoals mijn liefde bij u werkzaam wordt, zo moet ook uw liefde tegenover de medemensen werkzaam worden. En dat gebeurt in de onzelfzuchtige verbreiding van mijn woord dat van boven tot u komt en dat als meest waardevolle gave van genade in de eindtijd de mensen hulp moet bieden en kracht bemiddelen in hun geestelijke nood, opdat ze volhouden tot aan het einde.

Amen

BD.7531

25 februari 1960

Het verbreiden van het goddelijk woord

U moet mijn zuivere evangelie verkondigen. Er is grote geestelijke nood onder de mensen die mijn zuivere woord niet meer horen omdat ze niet geloven. Omdat hun geloof niet levend is, dat hun ook het begrijpen van mijn woord zou ontsluiten, waar het hun ook wordt aangeboden. Dan zouden ze het vanuit een levend geloof verlangen, dan zou hun waarlijk ook het woord zo worden gegeven dat ze het begrijpen konden en de kracht aan mijn woord konden onttrekken. Maar het ontbreekt de mensen zowel aan dit levend geloof, zoals het ook de verkondigers aan de kracht van de geest ontbreekt, die het hun mogelijk zou maken mijn woord van Mij zelf in ontvangst te nemen, of ook wel: die het Mij mogelijk zou maken, door deze verkondigers zelf tot de mensen te spreken. Want alleen dit door Mij overgebrachte woord heeft de kracht, dat het doordringt tot in het hart van de mens en werkzaam wordt. En daarom moet overal van mijn woord melding worden gemaakt, dat u rechtstreeks van boven wordt overgebracht en dat u waarlijk ook onder de zegen van het evangelie kan plaatsen wanneer u het dankbaar in ontvangst neemt en wanneer u niet slechts aanhoorders, maar echte uitvoerders van mijn woord bent.

U moet getuigen van mijn woord waar het maar mogelijk is, want de mensen moeten mijn evangelie leren kennen. Ze moeten horen van mijn goddelijke leer van de liefde, ze moeten op de hoogte zijn van mijn wil opdat ze dan ook volgens mijn wil op aarde leven, dat ze mijn geboden van de liefde nakomen en zich mijn evangelie voortdurend tot richtsnoer van hun levenswandel maken. Want alleen

dan kan zich bij de mens zelf een verandering van wezen voltrekken, alleen dan kan hij zich zelf tot liefde vormen en beantwoorden aan het doel van zijn bestaan op aarde. Daarom stuur Ik steeds weer mijn woord van boven naar u mensen toe, daarom benut Ik elke gelegenheid waarin Ik Me aan een mens kan openbaren, om door hem toegang te verkrijgen tot alle mensen, om allen in kennis te stellen van mijn wil en mijn geboden.

En wat u mensen zult kunnen doen om dus mijn woord te verbreiden, om mijn evangelie uit te dragen in de wereld, dat zult u ook moeten doen en de medemensen wijzen op de buitengewone genade die u mensen ten deel valt door het toesturen van mijn woord. U moet hen bekend maken met de levende God, met wie u mensen verbinding zult moeten zoeken. Die door u in uw hart wil worden opgenomen en die u zelf zult moeten naderen als u zich met Hem wilt verenigen. U moet hen verkondigen dat Ik sinds eeuwigheid de Vader ben van de mensen en door hen ook als Vader wil worden erkend. U moet ze ertoe brengen om levend te geloven en hun dus de geboden van de liefde verkondigen, waarvan de vervulling in hen een levend geloof zal opwekken én hun geest, zodat ze er dan zelf naar streven naar Mij te gaan en de vereniging met Mij tot stand zullen brengen, omdat hun wezen zich heeft veranderd tot liefde en liefde zich met kracht een weg naar liefde baant. Want het is de eeuwige Liefde die zich aan u mensen openbaart, het is de eeuwige Liefde die naar Haar kinderen verlangt, het is de Vader van eeuwigheid die zich naar u toebuigt om u Zijn wil bekend te maken. En de verkondigers van mijn evangelie zullen gezegend zijn, ze zullen mijn liefde, mijn genade en mijn bescherming ondervinden zolang ze op aarde leven en later ook in het geestelijke rijk, want ze waren mijn trouwe dienaren die hun loon zullen ontvangen.

Amen

BD.4742

18 september 1949

Aansporing om ijverig te arbeiden voor het rijk Gods

Onvermoeibaar zult u werkzaam moeten zijn voor Mij en mijn rijk, dan vervult u uw taak op aarde naar mijn wil en dan zult u ook het aardse leven de baas worden. U zult niet hoeven te vrezen niet aan de wereldse verplichtingen te kunnen voldoen, want het aardse leven zal slechts bijzaak zijn, waar aan het geestelijke leven meer aandacht wordt geschonken.

Wees ijverig bezig voor Mij en mijn rijk, dat wil zeggen probeer uw medemensen kennis te geven van het door Mij op u inwerken. Probeer ze in waarheid te onderrichten en maak hen opmerkzaam op het einde en op de tekenen van de tijd. Bekommer u om de toestand van de ziel van uw medemensen en laat ze onder ogen zien hoe onbeduidend en broos de goederen van de wereld zijn en hoe ze hun ziel karig bedenken omdat ze hun taak op aarde niet kennen. Uit u tegenover allen die Ik op uw pad leid. U bent door Mij in de waarheid onderwezen en dus in staat als voorvechter van de waarheid onder de mensen te werken. Het is een mooie taak die Ik u heb toegewezen en ze zal een zegenrijke uitwerking hebben op uzelf, zoals ook op de medemensen, want de gevolgen gelden niet alleen voor het leven op aarde, maar voor de eeuwigheid. Wijd u met ijver aan deze taak en doe alles wat gunstig is voor de verbreiding van de waarheid die u van Mij hebt ontvangen. Word niet lauw in uw arbeid voor Mij en mijn rijk, maar weet, dat overal dorstige en hongerige zielen verlangend wachten op het voedsel dat u hun zult moeten aanreiken door het brengen van datgene wat Ik u van boven doe toekomen.

En denk aan die zielen en u breng de naastenliefde in praktijk bij die mensen, want hun ziel heeft behoefte aan voeding uit de hemelen, ze hebben spijs en drank nodig om sterk te worden voor de weg omhoog. Wees onafgebroken bezig, want de tijd dringt om ijverig te werken in mijn wijngaard. De zielen zijn in nood, ze lijden gebrek. Omdat er teveel aan het lichaam wordt gedacht en aan de behoeften ervan, wordt de ziel vergeten. Sta daarom de zielen bij, richt het denken van de mensen op de toestand van hun ziel, op een plotseling einde en op het lot na de dood. Neem elke gelegenheid te baat om geestelijke gesprekken te voeren en zo de mensen aan te sporen tot nadenken. En u verricht dan de arbeid waarvoor Ik u als knecht in dienst heb genomen en Ik wil u zegenen, nu en in de eeuwigheid.

Amen

BD.7437

26 oktober 1959

Antwoord op vragen

Let op alle vragen die u innerlijk bezighouden en let op uw gedachten die deze vragen betreffen, maar laat aan zulke gedachten steeds eerst de innige samenspraak met uw God en Vader van eeuwigheid voorafgaan. Zodra u zich in gedachten of ook in gebed met Mij in verbinding stelt en Mij uw leiding toevertrouwt, zodra u Mij uw vragen bewust voorlegt zal u ook antwoord daarop

ten deel vallen, want Ik wil dat u opheldering wordt verschaft over alle vragen die u bezighouden. En zo zij u gezegd dat u nooit hoeft te vrezen tegen mijn wil in te handelen wanneer u alles maar in mijn handen legt, wanneer in u de wil overheerst volgens mijn wil werkzaam te zijn. Dan zal Ik ook alles zegenen wat u vanuit deze wil onderneemt.

De mensen tegenwoordig op ongebruikelijke wijze aan te spreken heeft niet veel succes, ongeacht of Ik zelf van boven spreek of door u, mijn dienaren op aarde. De mensen willen niet luisteren naar wat geestelijk voor hen van nut zou zijn en daarom wijzen ze alles af wat hen in hun wereldse genoegens zou kunnen storen. Daarentegen kunnen mensen die geestelijk al opheldering verkregen en al kennis hebben van wat hen nu met alle duidelijkheid ter ore komt door u, tot een verhoogde activiteit op geestelijk gebied worden gebracht. Maar de wereld zal er zelf voor zorgen dat de mensen tijding krijgen van ongewone zaken in de kosmos en dan is er altijd nog tijd om hen op de geestelijke samenhang opmerkzaam te maken, weer met het gevolg dat alleen door de wil van de mensen bepaald wordt, want geen mens mag geoordeeld worden, geen mens mag een geloofsdwang ondergaan, die altijd dan te vrezen is wanneer hem duidelijke bewijzen worden gegeven terwijl alleen het geloof moet spreken.

De mensheid is zo zonder geloof dat ze nooit voorspellingen als waar aanneemt en het daarom ook onnadenkend is haar zulke voorspellingen te doen toekomen. Daarentegen moeten zij die daarvoor open staan, ervaren wat door zieners en profeten verkondigd werd. Dezen zullen dan het hunne doen, wanneer het erom gaat de mensen opheldering te verschaffen. Want wat ze zelf weten kunnen ze gemakkelijk verbreiden en overtuigd aan hun medemensen bekend maken. En dan is er altijd nog tijd genoeg om zich daarop in te stellen. Maar ieder afzonderlijk zal het in zijn hart voelen hoe hij zich verhouden moet tegenover zijn medemensen, en zal spreken wanneer hij zich daartoe innerlijk gedrongen voelt, terwijl diegene zwijgt die een stem in zich verneemt die hem belet te spreken. Altijd is het mijn wil dat u zich met Mij verbindt, naar uw innerlijk luistert, en u zult helder en duidelijk mijn wil vernemen.

Amen

BD.7528

22 februari 1960

Het uitdragen van het evangelie - Jezus Christus

Ieder mens draagt bij tot verlossing van de zielen, die dezen het evangelie preekt, die probeert mijn woord dat de goddelijke leer van de liefde tot inhoud heeft, aan de medemensen over te brengen. Ieder die de medemensen aanspoort tot liefde, verkondigt het evangelie wanneer hij tegelijkertijd leert dat dit de voornaamste geboden zijn die Ik de mensen heb gegeven en wanneer hij ze in kennis stelt van de uitwerking van het nakomen van die geboden. Alles wat ertoe bijdraagt de mensen tot liefde op te voeden is al verlossingswerk, omdat alleen door de liefde de mens zich zal verlossen en omdat de liefde moet worden beoefend om dus de verlossing van de eigen ziel mogelijk te maken. Want de liefde zoekt dan ook steeds de verbinding met Jezus Christus, de goddelijke Verlosser die nu pas werkelijke verlossing kan brengen aan de mens die in Hem gelooft.

De mens moet onherroepelijk de weg naar Jezus Christus vinden, omdat een verlossing zonder Hem niet mogelijk is. En daarom doet ieder mens verlossingswerk die de medemensen wijst op of leidt naar Jezus Christus. Dit is een arbeid in de wijngaard, het is een uitstrooien van het zaad - dat de goddelijke leer van de liefde is - in de harten van de mensen. Het is een bewuste arbeid die de mens verricht tot heil van de zielen van de medemensen.

Wie zelf Jezus Christus heeft gevonden, wie door Hem de verlossing vond van zonde en dood, zal het nu ook niet moe worden tegenover de medemens getuigenis af te willen leggen en ook hem te helpen verlost te worden. Wie zelf Jezus Christus gevonden heeft rust niet eerder dan dat ook de medemens Hem vindt en hij zal daarom steeds weer spreken over de liefde en de medemens aansporen ook de weg van de liefde te gaan die Jezus Christus als doel heeft. Hij zal niet eerder rusten dan dat ook die ander verlossing heeft gevonden van zonde en dood.

Zolang de mens ver van de goddelijke Verlosser Jezus Christus afstaat is ook de liefde in hem nog niet krachtig geworden, want deze zal de goddelijke Verlosser kennen en erkennen en kan niet anders dan van Hem getuigen. En wie Jezus Christus gevonden heeft kan niet anders dan Zijn evangelie van de liefde verkondigen aan allen met wie hij in aanraking komt. Hij zal onophoudelijk werkzaam zijn voor Hem en hij zal Mij daardoor veel zielen brengen, omdat hij hen nader brengt tot mijn woord, zoals het de taak is van ieder die zelf mijn woord ontvangt, die het begeert en die Ik daarom ook aanspreek, ongeacht of dit rechtstreeks gebeurt of door het lezen of horen van mijn woord. Want steeds ben Ik het zelf die u mensen aanspreekt wanneer u mijn woord begeert te horen. En daarom is het verkondigen van het evangelie bovenal nodig. En ieder zal gezegend zijn die deze missie op zich neemt dat hij helpt de zielen van de medemensen te verlossen, dat hij dezen vertrouwd maakt met het weten dat en waarom hij moet worden verlost, wil hij eens gelukkig worden.

Wie in de liefde leeft heeft Jezus Christus gevonden en in hem straalt het licht van het inzicht. Wie echter nog niet is verlost moet onderwezen worden. Het beeld van de goddelijke Verlosser Jezus Christus moet hem voor ogen worden gesteld en hij moet worden aangespoord zich tot Hem te wenden en Hem te vragen dat ook hij verlost wordt door Hem en Zijn werk van verlossing. En daarom is ieder mens gezegend die mijn evangelie uitdraagt in de wereld, want hij brengt Me zielen die lange tijd verloren waren en die gered zullen worden door Jezus Christus zelf die ook hem heeft verlost met Zijn bloed.

Amen

Het streven naar het kindschap Gods

BD.8673

14 november 1963

De verhouding van kind tot Vader waarborgt pas levende godsdienst

Veel mensen menen religieus te denken en te handelen, maar ze missen de juiste instelling tegenover Mij. Ze beschouwen Mij wel als hun God en Schepper maar niet als hun Vader en ze brengen daarom ook de verhouding van kind tot Vader niet tot stand. En ze zullen daarom ook niet vertrouwelijk tot Mij bidden, ze zien in Mij alleen de verre God die almachtig is en aan wie ze ook zelf als mens onderworpen zijn, en daarom zullen ze Mij eerder vrezen dan liefhebben omdat ze nog niet juist inzien hoe mijn wezen is.

En weer moet ter verklaring gezegd worden dat de graad van liefde van de mens doorslaggevend is voor de juiste instelling tegenover Mij, dat de liefde ook de Vader herkent - die zelf de Liefde is - en de mens dan ook in liefde streeft naar Mij te gaan en als mijn kind tot Mij roept. Dan pas kan van een "religieuze" levenswandel gesproken worden, want dan voert deze levenswandel ook gegarandeerd terug naar Mij. Zolang Ik echter voor 'n mens nog de "verre" God en Schepper ben, die weliswaar gevreesd moet worden vanwege Zijn macht, is er weinig vooruitzicht dat hij in liefde contact met Mij zoekt. Hij zal alles wat de kerk waar hij bij hoort van hem verlangt alleen voor de vorm uitvoeren. Hij wordt daar alleen door opvoeding of vorming toe gedreven, die hem ertoe brengt zich hieraan beantwoordend te gedragen, wat echter geen verandering van zijn wezen garandeert, die zin en doel van het leven op aarde is.

En wanneer u mensen nu door slagen van het noodlot getroffen wordt, dan is dat alleen met het doel dat u levend wordt, dat u van de loutere vorm loskomt, dat u zich in gedachten bezighoudt met Diegene die u geschapen heeft - dat u nadenkt waarom u op aarde leeft - en u zich dan in vrije wil aan die Macht overgeeft aan welke u uw leven te danken hebt. Want de onverschillige houding tegenover Mij levert u geen geestelijke vooruitgang op. Wilt u echter serieuze opheldering hebben over wat uw God en Schepper van u verlangt tijdens uw leven op aarde, dan zult u die ook zeker verkrijgen. En daarom moet u zich op de eerste plaats in gedachten met het wezen van uw God en Schepper bezighouden en u zult dan innerlijk tot werkzaamheid in liefde worden aangedreven, omdat dit mijn stem is waarmee Ik u door uw geweten aanspreek en Mij voorlopig aan u te kennen geef.

Geeft u nu gehoor aan wat de stem van het geweten u duidt te doen, dan zoekt u contact met Mij en brengt dan ook de verbinding met Mij tot stand die overeenkomt met de verhouding van kind tot Vader. Want mijn zachte stem zal u steeds vermanen om werkzaam te zijn in liefde, waarvan het naleven u ook zeker het licht van het inzicht oplevert zodat mijn wezen, dat zelf de liefde is, u ook al begrijpelijk wordt. Dan laat u de lege vormen achter u en wordt levend in uw wezen en handelen. U verricht geen formele handelingen, veeleer leidt u nu zelf een tweede leven naast uw aardse leven. U hebt dan de geestelijke weg betreden, omdat er in u een innerlijk streven is naar Mij te gaan als gevolg van de tegenwoordige levenswandel in liefde.

En zo weet u nu dat alles goed is en mijn toestemming heeft wat naar liefde verwijst, wat liefde bijbrengt en werken van liefde zijn. Want de liefde is de graadmeter van de waarheid - en ook de graadmeter van de zielerijpheid van diegene die weer als mijn vertegenwoordiger op aarde zijn medemensen tot Mij wil brengen. Zolang hij echter zelf nog zonder liefde is, zal ook zijn "verkundiging" krachteloos zijn. Het zal een formele levenloze godsdienst zijn, die geen mens zegen kan brengen, omdat Ik zelf hem dan nog geestelijk vreemd ben, omdat er slechts woorden zonder klank door hem worden uitgesproken, die mijn oor nooit kunnen bereiken. Pas de innige verhouding tot Mij die in liefde tot stand wordt gebracht, zal u ook levend maken in uw denken, willen en handelen. Want pas dan komt u zelf tot leven, die tevoren nog dood bent zolang de liefde u ontbreekt.

En zo is ook het bezoek aan een "dienst voor God" steeds alleen maar een uiterlijke formaliteit, en er kan niet van mijn aanwezigheid worden gesproken zolang u mensen wel een God en Schepper erkent maar niet de juiste houding tegenover Mij vindt. U moet eerst als "kinderen" tot de Vader komen en met Mij vertrouwelijke samenspraken houden, dan pas kunt u er zeker van zijn dat Ik bij u aanwezig ben. En dan is ook uw geloof levend. Want een "kind" zal steeds zijn

best doen de wil van zijn Vader te vervullen, en het zal nu niet meer alleen met de uiterlijke vorm genoeg nemen, veeleer met heel zijn hart vurig verlangen naar mijn tegenwoordigheid, die het nu ook zeker ten deel zal vallen.

Ik wil alleen dat u tot leven komt, dat u zich niet in geheel nutteloze gewoonten en gebruiken verliest die u geen enkel gewin brengen, die u worden bijgebracht, die echter totaal waardeloos zijn en blijven voor uw ziel. Eerst wanneer u Mij ziet als uw Vader, zult u ook in staat zijn Mij lief te hebben en dan pas zult u het doel van uw aardse leven vervullen. Dan pas zult u zich vervolmaken, wat echter steeds alleen door de liefde tot stand wordt gebracht.

Amen

BD.7907

1 en 2 juni 1961

Worden tot "kinderen" Gods - Kindschap Gods

Eeuwig neem Ik mijn liefde niet meer van u weg en of u uzelf ook verre houdt in vrije wil - eens zult u weer naar Mij terugkeren omdat mijn liefde u niet opgeeft. En Ik zal u ook steeds blijken van mijn liefde geven, Ik zal u begeleiden en voor u zorgen wanneer u als mens over de aarde gaat, omdat Ik ook uw liefde wil winnen die u weer met Mij verbindt zoals in het allereerste begin. Dus nooit mag u aan mijn liefde twijfelen. Uw liefde echter bepaalt de graad van het nader komen tot Mij, van uw liefde alleen hangt het af, of en wanneer de aaneensluiting met Mij plaatsvindt. En uw liefde toont u Mij door de graad van naastenliefde, die u steeds verhogen moet als u volmaakt wilt worden. En hiervoor is weer vereist dat u de eigenliefde volledig aflegt, dat u er naar streeft in de liefde tot de naaste op te gaan, dat u onzelfzuchtig de naaste behulpzaam bent. Dan komt u steeds dichterbij Mij, want met elk werk van liefde trekt u Mij tot u. Met elk werk van liefde klimt u hogerop, u brengt de verbinding tot stand met de eeuwige Liefde. Ik zelf kan nu in u zijn, mijn liefde kan u weer doorstralen zoals vroeger, u bent dan mijn kinderen geworden en zult het nu ook blijven tot in alle eeuwigheid.

En dit is uw bestemming gedurende uw aardse leven, dat u zich tot kinderen vormt, u die eens als "schepselen" van Mij bent uitgegaan. En daar u de weg door de diepte gegaan bent en totaal zonder enige liefde was door uw vroegere afval van Mij, is dit een moeilijke opgave om uzelf weer in vrije wil tot liefde te vormen.

Er is dus een sterke wil voor nodig die moet worden omgezet in daden. De kracht daartoe moet dus steeds weer door liefde worden verworven of door innig gebed van Mij gevraagd worden. Alleen liefdesbetuigingen tegenover Mij zijn dus niet voldoende, maar daden van liefde zijn nodig om tot deze kracht te komen, die dan echter ook een gestadig dichter naar Mij toekomen tot gevolg heeft.

Zodra een mens zelf zijn hart opent in vrije wil om zich door Mij met de kracht van mijn liefde te laten aanstralen, zal ook zijn hart steeds meer tot liefde bereid zijn en de mens zal ook eenmaal zijn doel bereiken: hij zal het kindschap Gods verwerven zodra zijn leven een ononderbroken werken in liefde is in volledige onzelfzuchtigheid.

Maar slechts weinigen bereiken op aarde deze graad van liefde omdat steeds nog het eigen ik op de voorgrond treedt, omdat het grote inspanning vereist dat de mens alle wensen en begeerten opgeeft ter wille van de naaste. Want zijn ziel moet zich gedurende zijn leven op aarde volledig ontdoen van onrijpe aanklevingen en daar is een hoge graad van liefde voor nodig en vaak ook een grote mate van leed, zodat de ziel geheel gelouterd is bij haar heengaan van deze aarde. Dezen zijn dan volgroeid tot ware kinderen van God en hebben de aaneensluiting met Mij al op aarde gevonden. Ze hebben zichzelf in vrije wil gevormd tot kinderen die Ik Mij zelf niet scheppen kon. Wie er echter ernstig naar streeft, wie in diepste deemoed steeds weer om mijn genade vraagt, wie zichzelf al voelt als mijn kind, die zal ook niet verzwakken in zijn streven en zijn doel ook bereiken.

Maar de liefde tot Mij moet hem vervullen, niet het verlangen naar de hoogste gelukzaligheid, en de liefde tot Mij zal dan ook de graad van zijn naastenliefde voortdurend verhogen. Door de naastenliefde echter bewijst hij pas zijn liefde voor Mij. Ik wil echter u allen tot mijn kinderen vormen. En u moet u ook allen als mijn kinderen voelen, daar u anders niet de juiste verhouding tot uw Vader van eeuwigheid tot stand brengt, uit wiens liefde u bent voortgekomen. Alleen mag u niet vergeten dat u op aarde bent om mijn kinderen te worden en dat u zich daarom onophoudelijk moet inspannen. Bent u echter mijn kinderen, dan kan en zal Ik u ook van de aarde wegnemen omdat u dan het doel bereikt hebt waarvoor Ik alles geschapen heb: de hoogste volmaaktheid in vrije wil.

Dit verschil moet Ik u steeds weer voor de geest stellen om u ertoe te brengen de grootste inspanningen te leveren, want zolang u over deze aarde gaat heeft ook mijn tegenstander invloed op u. En zolang mijn tegenstander nog invloed op u kan uitoefenen zal hij het ook weten te verhinderen dat u zich geheel aan de naastenliefde wijdt, want zolang er zich nog onreine geestelijke substanties in u bevinden heeft het lichaam ook nog aardse verlangens, zolang is de eigenliefde

niet helemaal overwonnen en moet de mens hiertegen nog steeds strijd voeren. De totale overwinning van al het negatieve verzekert de mens echter ook een hoge graad van liefde en dan kan ook de eenwording met Mij plaatsvinden, want dan trekt de Vader Zijn kind naar zich toe en laat het eeuwig niet meer los.

Amen

BD.8980

23 mei 1965

Zwaar leed kan het kindschap Gods opleveren

Al vaak is het u gezegd dat u het kindschap Gods alleen kunt bereiken wanneer u zich aan Mij overgeeft en ook het leed waar u doorheen moet geduldig draagt om alle aanklevingen van de ziel kwijt te kunnen raken, opdat u bij het binnengaan in het rijk hierna volledig kunt worden doorstraald door het licht van mijn liefde. Want elke ziekte, elk leed dat de menselijke ziel op aarde nog heeft te verduren, lost elk omhulsel op en nu kan de lichtstraal van mijn liefde in alle overvloed de ziel raken omdat ze elke weerstand heeft opgegeven.

Laat u daarom door een moeilijk leven op aarde geen schrik aanjagen. Geloof dat u er de zegen van zult ondervinden die tegen al het leed opweegt. Houd daarom geduldig vol, want uw loon is overgroot en de tijd dat de mens op aarde lijdt is kort vergeleken bij het heerlijke lot dat de ziel wacht en dat de hele eeuwigheid omvat. Daarom moet u met graagte een leven vol van lijden op u nemen. U moet weten dat mijn overgrote liefde u zo'n leven op aarde oplegt om u in korte tijd het doel te laten bereiken dat Ik Me sinds eeuwigheid gesteld heb. Want wat nu na uw aardse leven komt, is u niet begrijpelijk te maken. Het is het heerlijkste lot dat nu eenmaal alleen mijn "kinderen" beschoren is, die alle rechten van de Vader verkrijgen, die dan ook in staat zijn hetzelfde te doen, waar geen onderscheid is omdat ze het hoogste doel bereikt hebben.

Maar ook voor deze kinderen van Mij ben Ik ondoorgrondelijk, dat wil zeggen: hun streven bij Mij te willen zijn gaat onafgebroken door, ze verlangen naar Mij en hun verlangen wordt steeds vervuld. En het is het toppunt van hun gelukzaligheid dat ze nooit zullen ophouden vurig naar Mij te verlangen, dat ze dus nooit volledig verzadigd kunnen worden omdat Ik eeuwig ondoorgrondelijk ben en blijven zal. Daarom dus moet u in uw aardse leven de moeilijkste voorwaarden aanvaarden. U zult door en door beproefd worden en u moet ook in het grootste leed standhouden en steeds weten dat alleen een grote liefde voor Mij en voor de naaste uw leed kan verminderen, dat u echter niet tot zo'n liefde

in staat bent die het leed helemaal uit zou kunnen schakelen en u daarom dankbaar moet zijn wanneer u ook leed moet dragen, want het dient alleen voor uw voltooiing. En niet voor niets heb Ik u gezegd: "Neem uw kruis op en volg Mij na". Want Ik wist dat alleen een gang door het zwaarste leed u het kindschap oplevert, omdat u als mens niet in staat bent tot de liefde die eveneens naar het kindschap voert, ook omdat het aardse leven te kort is wanneer u niet tegelijkertijd leed op u neemt.

Vraag daarom niet waarom Ik een mens laat lijden, denk veel meer aan het resultaat van het lijden. Denk eraan dat alle onrijpe aanklevingen opgelost worden die de ziel nog de volledige aanstraling van liefde beletten en dat het steeds alleen maar een toestand is die voorbijgaat, die dan wordt opgevolgd door een eeuwig geluk, waarvoor u dan nog veel meer leed op de koop toe zou hebben genomen wanneer het uw lichamelijke krachten niet te boven zou zijn gegaan. Dus u die buitengewoon moet lijden, denk eraan dat het 't vurig verlangen naar "kinderen" is, dat Mij ertoe beweegt u in zo'n toestand te plaatsen en dat u eens zelf Mij dankbaar zult zijn voor alle tegenspoed die u in het aardse leven getroffen heeft.

Maar steeds stelt dit ook het volste geloof in Mij, het geloof aan een voortleven na de dood en het geloof in mijn eindeloze liefde voorop, van waaruit u dan al wat er gebeurt, beschouwt als een terugbrengen van het eens gevallen naar Mij, met het doel het kindschap Gods dat Ik niet anders kan bewerkstelligen dan op de weg over de aarde. En wanneer u dit geloof bezit, zult u ook elk leed geduldig verdragen. U zult er steeds alleen een bedoeling in zien en alles op u nemen wat u als mens toch niet veranderen kunt. Maar u zult het berustend dragen, als u door mijn wijsheid en liefde opgelegd om u naar het hoogste doel te leiden.

Doch slechts weinigen bereiken dit hoogste doel. Maar ook die mensen kunnen gelukkig zijn die niet helemaal zonder licht het rijk hierna binnengaan, want ook daar is het hun nog mogelijk hun graad van licht te verhogen. Ook daar kunnen ze steeds hoger klimmen en verkeren ze in een onmetelijke zaligheid, maar ze kunnen het kindschap Gods niet meer bereiken; hiervoor is een gang over de aarde vereist. Ze kunnen evenwel nog een keer deze gang afleggen om een "missie" te vervullen, en zullen dan echter ook niet van gelijk welk lijden verschoond blijven om de hoogste rijpheid te bereiken, om dan eveneens binnen te kunnen gaan in het geestelijke rijk als ware kinderen van de Vader, om nu eeuwig te kunnen scheppen en werken aan Zijn zijde, volgens Zijn wil en toch in alle vrijheid, zoals het Zijn bedoeling is vanaf het allereerste begin.

Amen

BD.6796

1 april 1957

„Wie in de liefde blijft“ – Vreemde goden

Voor u mensen is alles tot zegen wat u tot een verbinding met Mij brengt, omdat het doel van uw leven op aarde is: de scheiding van Mij - waar uzelf eens opzettelijk naar streefde - op te heffen, dus u nu weer in vrije wil met Mij te verenigen. En wat u daarbij helpt is dus ook goed te noemen. De wil naar Mij te gaan is dus doorslaggevend dat u uw doel op aarde zult bereiken en deze wil houdt ook in dat u een levenswandel leidt die Mij opnieuw welgevallig is, want nooit zult u vanuit deze ernstige wil Mij opnieuw willen bedroeven. Nooit zult u er genoeg in scheppen te zondigen, wanneer uw wil en uw liefde op Mij zijn gericht.

De verbinding met Mij wordt echter alleen maar door dit ene tot stand gebracht: dat u de liefde beoefent, omdat Ik zelf ben waar de liefde is. "Wie in de liefde blijft, blijft in Mij en Ik in hem". Zonder liefde is er geen verbinding met Mij, al zou de mond nog zo luid en vurig mogen verzekeren dat de wil op Mij is gericht. Pas de liefde is het bewijs ervan, want de liefde en Ik zijn hetzelfde en Mij erkennen en mijn wil vervullen betekent hetzelfde als in liefde werkzaam zijn.

Dat zult u mensen moeten weten, dat niemand dichter bij Mij kan en zal komen die voortleeft zonder liefde. Pas de liefde verbindt ons en de liefde bewijst het zich afgekeerd hebben van mijn tegenstander en de terugkeer naar Mij. Uw val in de diepte was een zich afkeren van Mij en een afwijzen van mijn liefde, dus ook algehele liefdeloosheid. De verandering van uw wil op aarde moet daarom daarin bestaan dat u verlangt weer door Mij te worden aangestraald en dat u nu ook in uzelf weer liefde doet ontbranden die u weer met Mij verenigt.

Hoe ernstiger nu deze wil in u is, des te meer zult u zich in gedachten bezighouden met Mij, met uw God en Schepper van eeuwigheid die door u als Vader gezien en bemind wil worden. En spoedig zal uw denken zijn vervuld van Mij, want dan ga Ik zelf niet meer bij u vandaan, Ik geef u niet meer terug, Ik tracht onophoudelijk uw liefde te winnen omdat de liefde de meest vaste band is die ons verbindt en die niet meer verbroken kan worden door vijandelijke macht.

Ik wil uw gehele liefde bezitten. U mag geen andere goden hebben naast Mij. U zult op niets anders met dezelfde liefde mogen aansturen, want wat u in uw binnenste nastreeft of liefhebt is uw God, ongeacht of het eer en roem, aardse goederen of ook door u beminde mensen zijn. U zult niets hoger mogen

waarderen dan Mij. Ik wil voor u het hoogste en begerenswaardigste Wezen zijn in de hemel en op de aarde. Ik wil uw gehele hart en zolang u het nog deelt is de verbinding met Mij nog niet tot stand gebracht, want dat, wat uw hart volledig in beslag neemt, staat tussen Mij en u in.

De wil van ieder mens is vrij, hij kan zich richten op wat hij wil, maar het doel op aarde is alleen maar dan bereikt wanneer hij zich richt op Mij. Het grote gevaar bestaat daarin dat de mens velerlei zaken begerenswaardig voorkomen en dat mijn tegenstander hem alles onder de aandacht brengt om hem terug te houden van die innige verbinding met Mij en dat hij ook de mensen vertrouwd maakt met schijngoden om de gedachten af te leiden van Mij, want het zijn allemaal vreemde goden die de gedachten van een mens vullen wanneer Ik zelf niet de inhoud van zijn innerlijkste gedachten ben.

Daarom zult u mensen ernstig bij uzelf moeten nagaan, wie of wat u het meest bezighoudt. U moet u afvragen of u Mij zo nabij bent als een kind zijn Vader, of de verbinding met Mij uw eerste en enige doel is en u moet alles uit uw gedachten bannen wat zich tussen Mij en u plaatst. U moet Mij de eerste plaats in uw hart inruimen en geen enkele concessie doen. Want uw terugkeer naar Mij kan alleen plaatsvinden door de vereniging met Mij en deze zult u zelf in vrije wil moeten zoeken en vinden omdat geen ander hem voor u tot stand kan brengen.

Amen

BD.4994

5 november 1950

De bezorgdheid van de Vader om Zijn kinderen

U kinderen van deze aarde bent mijn zorgenkinderen, want u gaat uw eigen wegen en voelt u niet tot uw Vader aangetrokken en daarom luistert u ook niet naar de stem van de Vader die u in alle liefde terug wil winnen. U gaat een weg die ver van het doel afleidt en daarom maak Ik Me zorgen om u, omdat Ik weet waar deze weg heengaat. Maar als mijn kinderen hebt u ook een vrije wil daar u anders mijn kinderen niet zou kunnen zijn. De vrije wil behoort bij de staat van volmaaktheid waarin u zich helemaal in het begin bevond. Daarom kan Ik u niet gedwongen naar Mij terughalen, maar u alleen steeds liefde doen toekomen die eens, als ze uw hart raakt, u naar Mij toe zal drijven.

Hoe vaak verlengt u mensen voor uzelf de tijd van afscheiding van Mij. En hoe vaak overschrijdt u zelf de voor u vastgestelde verlossingstermijn. En dan hebt u weer een smartelijke toestand te verwachten, die echter niet mijn toorn maar integendeel mijn liefde u oplegt opdat u het doel zult bereiken.

Weer staat u mensen voor een keerpunt, voor de beëindiging van een tijdvak dat u voor de verlossing werd toegekend. Mijn bezorgdheid om u wordt steeds groter, want de korte tijd die u nog rest zou u nog verlossing kunnen brengen. U zou nog vrij kunnen worden van de keten die op u drukt wanneer u het zelf wilde, wanneer u zich zonder verzet aan mijn leiding zou overgeven. Spoedig is de tijd van genade afgelopen, spoedig doet zich de invloed van uw tegenstander gevoelen en u zelf hebt de gevolgen te dragen van uw eigen weg gegaan te zijn zonder te luisteren naar de stem van de Vader. Hij klinkt ieder duidelijk in de oren, want Ik spreek door alle gebeurtenissen tot u, uw hele aardse lot brengt mijn liefde voor u tot uitdrukking. Leed, nood en verdriet zijn woorden van de liefde van Mij voor u, als u hier maar aan denkt, dat u mijn kinderen bent die zich los hebben gemaakt van de Vader en die weer naar Mij moeten terugkeren. En alleen iets wat u innerlijk opwindt en deprimeert voert u terug naar Mij, bij wie u bescherming en hulp zult vinden in elke nood.

Uit uzelf zult u naar Mij toe moeten komen zoals u ook uit uzelf zich van Mij hebt losgemaakt. En daarom zal ook het leed en de nood groter worden tot aan het einde toe, omdat ze de enige middelen zijn die nog succes kunnen hebben, omdat u mijn zachte woorden van liefde in uw hart geen gehoor schenkt, omdat mijn liefdevol lokken zonder resultaat blijft.

U bent een lange weg gegaan tot aan uw menswording. Laat deze weg niet tevergeefs zijn gegaan, neem de laatste kansen waar die u geboden worden om in de toestand van de vrije wil een beslissing te nemen, die u weer tot ware kinderen van uw Vader maakt. Laat de korte tijd die u nog rest niet voorbijgaan zonder dat u uw wil verandert, dat wil zeggen hem daarheen richt waar de meest trouwe vaderliefde op u wacht. De tijd vliegt en u gaat een verschrikkelijk lot tegemoet als u volhardt in uw weerstand en de weg naar Mij niet meer vindt, want mijn plan staat vast sinds eeuwigheid. Een nieuwe verlossingsperiode vangt aan omdat alles de weg van de positieve ontwikkeling moet gaan, opdat aan alle kinderen van mijn liefde de gelegenheid wordt geboden in vrije wil dicht bij Mij te komen, in het vaderhuis terug te keren dat ze eens vrijwillig hebben verlaten.

Amen

10 maart 1961

Alleen de liefde brengt de terugkeer tot stand

Ik wil u naar de gelukzaligheid leiden, dus zal Ik ook alles doen wat u in de staat van rijpheid kan brengen wanneer u zelf gelukzalig wilt worden. Liefde echter garandeert u de staat van rijpheid, liefde garandeert u de gelukzaligheid omdat liefde de aaneensluiting met Mij betekent en Ik u dan ook met de hemelse vreugde kan bedenken die het doorstralen van mijn liefde u bereidt. Dus spoor Ik u door mijn woord steeds weer aan in liefde werkzaam te zijn. Ik geef uw aardse lot zodanig vorm dat u veel gelegenheid hebt in liefde te dienen. Ik probeer in u de liefdesvonk te laten ontbranden die zich dan uitbreidt en alles met zijn gloed omvat. U zult alleen maar door de liefde zalig worden omdat het uw staat in het allereerste begin was. Want eens kwam u uit mijn liefde voort en was derhalve zelf liefde in uw oersubstantie. En in uw oorspronkelijke staat was u gelukzalig omdat u innig met Mij was verbonden en onophoudelijk werd doorstraald met mijn liefde, wat alleen gelukzaligheid kon zijn.

Dat u zichzelf in uw wezen ten nadele veranderde, dat u de aanstraling van mijn liefde afwees, dat u zelf zich naar hem wendde die zonder enige liefde was, heeft u ook ongelukkig laten worden. Maar u bent mijn schepselen en mijn eindeloze liefde zal het niet toelaten dat u eeuwig ongelukkig bent, want liefde wil gelukkig maken, liefde wil weten dat iemand gelukzalig is en iemand gelukzalig maken en mijn liefde voor u houdt nooit op. Zolang u dus ongelukkig bent omdat uw wezen nog onvolmaakt is, omdat het zich nog niet weer heeft omgevormd tot liefde, zolang volg Ik u met mijn liefde en Ik zal u dus nooit aan uw lot overlaten en bijgevolg zult u niet voor eeuwig verloren kunnen gaan. Maar u zelf zult de tijdsduur van uw ongelukkige toestand kunnen verlengen, u zult eeuwige tijden kunnen laten vergaan zonder zelf de verandering van uw wezen na te streven en u geeft daarvoor in het leven op aarde het bewijs, daar u anders deze korte tijd op aarde zou benutten om u weer in de staat van gelukzaligheid te brengen.

En daarom moet Ik vaak hard ingrijpen. Ik moet u grote aardse nood onder ogen brengen, die u ertoe zou kunnen brengen de medemens liefdevol bij te staan en Ik moet ook uzelf in zulke nood laten komen, dat u bij uzelf voelt hoe weldadig een werk van liefde de naaste kan treffen en u dan zelf ook zult worden aangespoord om de aan u bewezen daden van liefde te beantwoorden. Want alleen de liefde brengt een verandering van uw wezen tot stand, alleen de liefde brengt u weer terug in de staat van het allereerste begin waarin u gelukzalig bent. Maar mijn liefde houdt met al uw zwakheden en fouten rekening, mijn liefde is op de hoogte van uw onvolkomenheid, van uw wilszwakte en van uw vroegere weerstand. En toch openbaart ze zich aan u, ze helpt u steeds weer uit alle aardse en geestelijke nood om ook uw liefde te winnen. Want dan bent u gered voor alle eeuwigheid.

En kijkt u in het leven op aarde steeds maar weer met open ogen om u heen, dan zult u ook steeds weer mijn eindeloze liefde kunnen herkennen die naar u, mijn schepselen, uitgaat. Want alleen voor u is alles om u heen ontstaan. Ter wille van uw terugkeer ontstond de schepping, ter wille van uw terugkeer maakt u het bestaan als mens door en ter wille van uw terugkeer openbaar Ik Me dagelijks door gebeurtenissen en belevenissen van allerlei aard. Want Ik wil u niet aan uw ongelukkige toestand overlaten. Ik wil dat u Mij in het leven op aarde ziet als uw God en Schepper, als uw Vader die u liefheeft en aan wie u weer zult toebehoren zoals in het allereerste begin.

En waarlijk, eens zult u weer gelukkig zijn. Eens zult u zich in algehele liefde inspannen om bij Mij te komen, eens zult u als kinderen terugkeren in uw vaderhuis. En steeds zal Ik u bijstaan, dat u deze terugkeer niet uitstelt uit eigen schuld. Maar altijd laat Ik u de vrije wil die tot de hoogste gelukzaligheid behoort omdat hij een bewijs is van uw goddelijkheid. En daarom zult u zelf actief moeten worden. U zult moeten leven naar mijn geboden van liefde, u zult aan uzelf moeten werken en uw wezen vormen tot liefde, u zult tegen de eigenliefde en zelfzucht moeten strijden en in onbaatzuchtige naastenliefde opgaan. Maar zonder liefde zult u niet gelukkig worden.

Amen

BD.6610

31 juli 1956

Het verkondigen van de leer van de liefde van Jezus is dringend nodig

Mijn evangelie moet in de hele wereld worden uitgedragen. Deze opdracht gaf Ik mijn leerlingen toen Ik nog op aarde wandelde en dezelfde opdracht geef Ik ook nu aan mijn leerlingen van de eindtijd. Want het is nodiger dan ooit geworden, de mensen het evangelie te doen toekomen, het evangelie van de liefde dat ieder onbekend is geworden of niet meer serieus wordt genomen, ofschoon het bekend is. De mensen hebben zich van Mij verwijderd, want ze leven niet meer in de liefde, dus kan Ik ook niet bij hen zijn. En een leven zonder liefde brengt hun de zekere dood. Dus is het urgent geworden dat de mensen opheldering moet worden verschaft, dat hun opnieuw mijn leer van de liefde wordt verkondigd, dat hun voor de geest wordt gesteld in welk gevaar ze zich bevinden wanneer ze het nalaten in overeenstemming met mijn geboden van de liefde te leven en wat ze bereiken wanneer ze zich vormen tot liefde.

Mijn leer van de liefde moet worden verkondigd aan alle volkeren der aarde en daarom zend Ik mijn leerlingen opnieuw uit in de wereld. Ik geef hun voortreffelijke leerstof die ze overal moeten verbreiden opdat de mensen opnieuw kennis nemen van hetzelfde wat Ik als mens Jezus op aarde predikte, om de medemensen verlossing te brengen uit hun dode, gekluisterde toestand.

Het is noodzakelijker dan ooit geworden de goddelijke liefdesleer naar voren te brengen, want hieraan wordt te weinig aandacht geschonken. Wat vanzelfsprekend moest zijn - dat de mensen elkaar als broeders liefhadden en elkaar lieten blijken wat onder broeders gebruikelijk is - kennen ze niet meer. Ieder denkt alleen maar aan zichzelf, ieder beschouwt zijn medemens meer als zijn vijand dan als zijn broeder. Het ontbreekt aan elke gemeenschap die zich in liefde aaneensluit. De onzelfzuchtige naastenliefde is bijna verdwenen, maar de eigenliefde en zelfzucht is des te sterker geworden. En daarom zijn de mensen in groot gevaar zichzelf aan de dood uit te leveren en eeuwigheden weer in deze doodsslaap te moeten blijven, waaraan ze echter zouden kunnen ontsnappen wanneer de liefde maar weer in hun harten wordt ontstoken en beoefend. Daarom plaats Ik steeds weer de liefde op de voorgrond. Ik zelf preek ook nu voortdurend de liefde. Mijn woord dat rechtstreeks van boven tot u komt, heeft steeds alleen de liefde tot inhoud die Mij ertoe brengt u te helpen en die ook door u moet worden beoefend, wilt u uit de nood van uw ziel een uitweg vinden, als u wilt ontwaken ten leven en dit leven eeuwig niet meer wilt verliezen.

En overal roep Ik mijn dienaren op. Leerlingen die Ik weer onderricht zoals in de tijd van mijn leven op aarde, leerlingen aan wie Ik mijn zuivere evangelie verkondig met de opdracht het verder te verbreiden, omdat Ik weet dat de mensen nota moeten nemen van het evangelie van de liefde, van hun taak op aarde om zich door onzelfzuchtige liefde te verlossen uit hun onvrijheid en duisternis. Want al kennen de mensen mijn geboden van de liefde, ze spreken ze zonder na te denken uit, ze overwegen ze niet in hun hart en handelen er niet naar.

En daarom moet hun aandacht daar weer op worden gevestigd. Ze moeten steeds weer worden aangesproken en aangespoord om in liefde werkzaam te zijn. Ze moeten te weten komen dat ze alleen door de liefde gelukkig kunnen worden, omdat ze alleen door de liefde dichterbij Mij kunnen komen en de vereniging met Mij tot stand kunnen brengen die onvoorwaardelijk moet worden verkregen om gelukkig te zijn. En daarom bestaat er geen opdracht die dringender zou zijn dan deze: mijn leer van de liefde te verkondigen of weer opnieuw tot leven te wekken met de verwijzing naar die Ene die uit liefde leed en stierf aan het kruis. Want alle mensen moeten horen van Hem, Die hun een leven in liefde voorleefde, Die er door de liefde toe werd gebracht het zwaarste leed en een zeer smartelijke dood te verduren om de mensen te redden uit de nacht van de dood.

De mensen moeten alleen ertoe worden opgevoed zich in onbaatzuchtige liefde om hun medemensen te bekommeren, hen werkelijk als broeders tegemoet te treden en hen als broeders te behandelen. Alleen dan is voor hen hun eigen redding zeker. Maar een liefdeloze levenswandel drijft de mensen reddeloos in handen van mijn tegenstander die zonder enige liefde is.

Maar tot op de laatste dag op deze aarde zullen mijn boden nog liefde prediken. Tot op de laatste dag zullen ze als mijn leerlingen van de eindtijd het evangelie van de liefde verkondigen, want alleen wie dit aanneemt zal aan de ondergang ontsnappen en ook mijn liefde en barmhartigheid in dezelfde mate ondervinden als hij ze zelf heeft betracht.

Amen
